
ER - L.
1973
GOTTSCH

Μὴ δείδειν ποτ' ἔπειτα κυβερνήτην ἐκέλευον,
Γῇ πελάαν· ὁ δ' ἄρά σφι λέων γένετ' ἔνδοθι νηὸς
Δεινὸς ἐπ' ἀκροτάτης· μέγα δ' ἔβραχεν. ἐν δ' ἄρα μέσ
Ἄρκτον ἐποίησεν λασιαύχενα, σήματα φαίνων· (σῃ
Ἂν δ' ἔστη μεμαυῖα· λέων δ' ἐπὶ σέλματος ἄκρου
Δεινὸν ὑπόδρα ἰδών· οἱ δ' εἰς πρύμναν ἐφόβηθεν·
Ἀμφὶ κυβερνήτην δὲ σαόφρονα θυμὸν ἔχοντα
Ἔσταν ἄρ' ἐκπληγέντες· ὁ δ' ἐξαπίνης ἐπορούσας,
Ἀρχὸν ἕλ'· οἱ δὲ θύραζε κακὸν μόρον ἐξαλύοντες,
Πάντες ὁμῶς πήδησαν, ἐπεὶ ἴδον, εἰς ἅλα δῖαν·
Δελφῖνες δ' ἐγένοντο· κυβερνήτην δ' ἐλεήσας,
Ἔσχεθε, καί μιν ἔθηκε πανόλβιον, εἶπέ τε μῦθον·
Θάρσει δῖε κάτωρ τῷ ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ.
Εἰμὶ δ' ἐγὼ Διόνυσος ἐρίβρομος. ὃν τέκε μήτηρ
Καδμηῒς Σεμέλη Διὸς φιλότητι μιγεῖσα·
Χαῖρε τέκος Σεμέλης εὐώπιδος. οὐδέ πῃ ἐστί,
Σεῖό γε ληθόμενον, γλυκερὴν κοσμῆσαι ἀοιδήν·

Ἠὲ ποσειδάων, ἐπεὶ οὐ θνητοῖσι βροτοῖσιν
Ἴκελος· ἀλλὰ θεοῖς οἳ ὀλύμπια δώματ' ἔχουσιν.
Ἀλλ' ἄγετ', αὐτὸν ἀφῶμεν ἐπ' ἠπείροιο μελαίνης
Αὐτίκα· μὴ δ' ἐπὶ χεῖρας ἰάλλετε, μή τι χολωθεὶς
Ὄρσῃ ἀργαλέους ἀνέμους, καὶ λαίλαπα πολλήν.
ὣς φάτο· τὸν δ' ἀρχὸς στυγερῷ ἠνίπαπε μύθῳ·
Δαιμόνι', οὖρον ὅρα· ἅμα δ' ἱστίον ἕλκεο νηός,
Σύμπανθ' ὅπλα λαβών· ὅδε δ' αὖτ' ἄνδρεσσι μελή
Ἔλπομαι, ἢ αἴγυπτον ἀφίξεται, ἢ ὅ γε κύπρον, (σει.
Ἢ ἐς ὑπερβορέους, ἢ ἑκαστέρω, ἐς δὲ τελευτὴν,
Ἔκ ποτ' ἐρεῖ αὐτοῦ τε φίλους, καὶ κτήματα πάντα,
Οὕς τε κασιγνήτους· ἐπεὶ ἡμῖν ἔμβαλε δαίμων.
ὣς εἰπὼν, ἱστόν τε, καὶ ἱστίον ἕλκετο νηός·
Ἔμπνευσεν δ' ἄνεμος μέσον ἱστίον· ἀμφὶ δ' ἄρ' ὅπλα
Καττάνυσαν· τάχα δέ σφιν ἐφαίνετο θαυματὰ ἔργα·
Οἶνος μὲν πρώτιστα θοὴν ἀνὰ νῆα μέλαιναν
Ἡδύποτος κελάρυζ' εὐώδης· ὤρνυτο δ' ὀδμὴ
Ἀμβροσίη· ναύτας δὲ τάφος λάβε πάντας ἰδόντας.
Αὐτίκα δ' ἀκρότατον παρὰ ἱστίον ἐξετανύσθη
Ἄμπελος, ἔνθα καὶ ἔνθα. κατεκρημνῶντο δὲ πολλοὶ
Βότρυες· ἀμφ' ἱστὸν δὲ μέλας εἱλίσσετο κισσὸς
Ἄνθεσι τηλεθάων· χαρίεις δ' ἐπὶ καρπὸς ὀρώρει·
Πάντες δ' σκαλμοὶ στεφάνους ἔχον· οἱ δὲ ἰδόντες,

Καρπαλίμως, οἶνον δὲ μελίφρονα οἰνίζοντο,
Σῖτόν τ' ἐκ μεγάρων, ἐπὶ δὲ ξύλα πολλὰ λέγοντο·
Κνίσην δ' ἐκ πεδίου ἄνεμοι φέρον οὐρανὸν εἴσω.
Οἱ δὲ μέγα φρονέοντες, ἐπὶ πτολέμοιο γεφύρῃ
Εἵατο παννύχιοι. πυρὰ δέ σφισι καίετο πολλά·
ὡς δ' ὅτ' ἐν οὐρανῷ ἄστρα φαεινὴν ἀμφὶ σελήνην
Φαίνετ' ἀριπρεπέα, ὅτε τ' ἔπλετο νήνεμος αἰθήρ,
Ἔκ τ' ἔφανον πᾶσαι σκοπιαὶ, καὶ πρώονες ἄκροι,
Καὶ νάπαι, οὐρανόθεν δ' ἄρ' ὑπερράγη ἄσπετος αἰθὴρ
Πάντα δέ τ' εἴδεται ἄστρα, γέγηθε δέ τε φρένα ποιμήν.
Τόσσα μεσηγὺ νεῶν, ἠδὲ Ξάνθοιο ῥοάων,
Τρώων καιόντων, πυρὰ φαίνετο Ἰλιόθι πρό.
Χίλι' ἄρ' ἐν πεδίῳ πυρὰ καίετο, πὰρ δὲ ἑκάστῳ
Εἵατο πεντήκοντα, σέλας πυρὸς αἰθομένοιο.
Ἵπποι δὲ κρῖ λευκὸν ἐρεπτόμενοι καὶ ὀλύρας,
Ἑσταότες παρ' ὄχεσφιν ἐΰθρονον ἠῶ μίμνον.

Ἀλλὰ πρὶν κνέφας ἦλθε, τὸ νῦν ἐσάωσε μάλιστα
Ἀργείους, καὶ νῆας ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης·
Ἀλλ' ἤτοι νῦν μὲν πειθώμεθα νυκτὶ μελαίνῃ, (πους
Δόρπα τ' ἐφοπλισόμεσθ'. αὐτὰρ καλλίτριχας ἵπ-
Λύσαθ' ὑπὲξ ὀχέων, παρὰ δέ σφισι βάλλετ' ἐδω-
Ἐκ πόλιος δ' ἄξεσθε βόας, καὶ ἴφια μῆλα (δωδὴν,
Καρπαλίμως, οἶνον δὲ μελίφρονα οἰνίζεσθε,
Σῖτόν τ' ἐκ μεγάρων, ἐπὶ δὲ ξύλα πολλὰ λέγεσθε·
Ὥς κεν παννύχιοι μέσφ' ἠοῦς ἠριγενείης,
Καίωμεν πυρὰ πολλὰ, σέλας δ' εἰς οὐρανὸν ἵκῃ·
Μήπως καὶ διὰ νύκτα καρηκομόωντες ἀχαιοί
Φεύγειν ὁρμήσωνται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
Μὴ μὰν ἀσπουδεί γε νεῶν ἐπιβαῖεν ἕκηλοι,
Ἀλλ' ὥς τις τούτων γε βέλος καὶ οἴκοθι πέσσῃ
Βλήμενος ἢ ἰῷ, ἢ ἔγχεϊ ὀξυόεντι,
Νηὸς ἐπιθρῴσκων, ἵνα τις στυγέῃσι καὶ ἄλλος
Τρωσὶν ἐφ' ἱπποδάμοισι φέρειν πολύδακρυν ἄρηα.
Κήρυκες δ' ἀνὰ ἄστυ διίφιλοι ἀγγελλόντων,
Παῖδας πρωθήβας, πολιοκροτάφους τε γέροντας
Λέξασθαι περὶ ἄστυ, θεοδμήτων ἐπὶ πύργων.
Θηλύτεραι δὲ γυναῖκες, ἐνὶ μεγάροισιν ἑκάστη,
Πῦρ μέγα καιόντων· φυλακὴ δέ τις ἔμπεδος ἔστω,
Μὴ λόχος εἰσέλθῃσι πόλιν, λαῶν ἀπεόντων.

ὧδε γὰρ ἐξερέω, τόδε καὶ τετελεσμένον ἔσται.
οὐκ ἂν ἐφ' ὑμετέρων ὀχέων πληγέντε κεραυνῷ,
ἂψ ἐς ὄλυμπον ἵκεσθον, ἵν' ἀθανάτων ἕδος ἐστί.
ὣς ἔφαθ'. αἳ δ' ἐπέμυξαν, ἀθηναίη τε, καὶ ἥρη.
πλησίαι αἵγ' ἥσθην, κακὰ δὲ τρώεσσι μεδέσθην.
ἤτοι ἀθηναίη ἀκέων ἦν, οὐδέ τι εἶπε,
σκυζομένη διῒ πατρὶ, χόλος δέ μιν ἄγριος ᾕρει.
ἥρῃ δ' οὐκ ἔχαδε στῆθος χόλον, ἀλλὰ προσηύδα.
αἰνότατε κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες;
εὖ νυ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν ὅτι σθένος οὐκ ἐπιεικτόν.
ἀλλ' ἔμπης δαναῶν ὀλοφυρόμεθ' αἰχμητάων,
οἵκεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες, ὄλωνται.
ἀλλ' ἤτοι πολέμου μὲν ἀφεξόμεθ', εἰ σὺ κελεύεις,
βουλὴν δ' ἀργείοις ὑποθησόμεθ', ἥτις ὀνήσει,
ὡς μὴ πάντες ὄλωνται, ὀδυσσαμένοιο τεοῖο.
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος, προσέφη νεφεληγερέτα (ζεύς.
ἠοῦς δὴ καὶ μᾶλλον ὑπερμενέα κρονίωνα
ὄψεαι, αἴκ' ἐθέλῃσθα, βοῶπις πότνια ἥρη,
ὀλλύντ' ἀργείων πουλὺν στρατὸν αἰχμητάων.
οὐ γὰρ πρὶν πολέμου ἀποπαύσεται ὄβριμος ἕκτωρ,
πρὶν ὄρθαι παρὰ ναῦφι ποδώκεα πηλείωνα
ἤματι τῷ, ὅτ' ἂν οἱ μὲν ἐπὶ πρύμνῃσι μάχωνται,
στείνει ἐν αἰνοτάτῳ, περὶ πατρόκλοιο θανόντος.

Τρωσί τε, καὶ δαναοῖσι δικαζέτω, ὡς ἐπιεικές.
ὣς ἄρα φωνήσασα, πάλιν τρέπε μώνυχας ἵππους,
Τῇσιν δ' ὧραι μὲν λῦσαν καλλίτριχας ἵππους.
Καὶ τοὺς μὲν κατέδησαν ἐπ' ἀμβροσίῃσι κάπῃσιν,
Ἅρματα δ' ἔκλιναν πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα.
Αὐταὶ δὲ χρυσέοισιν ἐπὶ κλισμοῖσι κάθιζον,
Μίγδ' ἄλλοισι θεοῖσι φίλον τετιημέναι ἦτορ.
Ζεὺς δὲ πατὴρ ἴδηθεν ἔυτροχον ἅρμα καὶ ἵππους,
Οὔλυμπόν δ' ἐδίωκε, θεῶν δ' ἐξίκετο θώκους,
Τῷ δὲ καὶ ἵππους μὲν λῦσε κλυτὸς ἐννοσίγαιος,
Ἅρματα δ' ἀμβωμοῖσι τίθει κατὰ λῖτα πετάσσας.
Αὐτὸς δὲ χρύσειον ἐπὶ θρόνον εὐρύοπα ζεὺς
Ἕζετο, τῷ δ' ὑπὸ ποσσὶ μέγας πελεμίζετ' ὄλυμπος.
Αἱ δ' οἶαι διὸς ἀμφὶς, ἀθηναίη τε, καὶ ἥρη,
Ἥσθην, οὐδέ τί μιν προσεφώνεον, οὐδ' ἐρέοντο.
Αὐτὰρ ὁ, ἔγνω ᾗσιν ἐνὶ φρεσὶ, φώνησέ τε.
τίφθ' οὕτω τετίησθον ἀθηναίη τε, καὶ ἥρη;
Οὐ μὲν δὴ κάμετόν γε μάχῃ ἔνι κυδιανείρῃ,
ὀλλύουσαι τρῶας, τοῖσιν κότον αἰνὸν ἔθεσθε.
Πάντως οἷον ἐμόν γε μένος, καὶ χεῖρες ἄαπτοι,
Οὐκ ἄν με τρέψειαν ὅσοι θεοί εἰσ' ἐν ὀλύμπῳ.
Σφῶιν δὲ πρίν περ τρόμος ἔλλαβε φαίδιμα γυῖα,
Πρίν πόλεμόν τ' ἰδέειν, πολέμοιό τε μέρμερα ἔργα.

ὧδε

Αἰεὶ, γάρ μοι ἔωθεν ἐνικλᾶν, ὅ, ττι νοήσω.
Ὣς ἔφατ', ὦρτο δὲ ἶρις ἀελλόπος ἀγγελέουσα.
Βῆ δὲ κατ' ἰδαίων ὀρέων ἐς μακρὸν ὄλυμπον.
Πρώτῃσι δὲ πύλῃσι πολυπτύχου οὐλύμποιο
Ἀντομένη κατέρυκε. διὸς δέ σφ' ἔννεπε μῦθον,
Πῆ μέματον; τί σφῶϊν ἐνὶ φρεσὶ μαίνεται ἦτορ;
Οὐκ ἐάᾳ κρονίδης ἐπαμυνέμεν ἀργείοισι.
ὧδε γὰρ ἠπείλησε κρόνου παῖς, ᾗ τελέει περ,
Γυιώσειν μὲν σφῶιν ὑφ' ἅρμασιν ὠκέας ἵππους,
Αὐτὰς δ' ἐκ δίφρου βαλέειν, κατά θ' ἅρματα ἄξειν,
Οὐδέ κεν ἐς δεκάτους περιτελλομένους ἐνιαυτοὺς
Ἕλκε' ἀπαλθήσεσθον, ἅ κεν μάρπτῃσι κεραυνός,
Ὄφρ' εἰδῇς γλαυκῶπι, ὅτ' ἂν σῷ πατρὶ μάχηαι,
Ἥρῃ δ' οὔτι τόσον νεμεσίζεται, οὐδὲ χολοῦται·
Αἰεὶ γάρ οἱ ἔωθεν ἐνικλᾶν ὅ, ττι νοήσῃ.
Ἀλλὰ σύ γ' αἰνοτάτη κύον ἀδδεὲς, εἰ ἐτεόν γε
τολμήσεις διὸς ἄντα πελώριον ἔγχος ἀεῖραι.
Ἡ μὲν, ἄρ' ὣς εἰποῦσ', ἀπέβη πόδας ὠκέα ἶρις.
Αὐτὰρ ἀθηναίην ἥρη πρὸς μῦθον ἔειπεν.
ὢ πόποι αἰγιόχοιο διὸς τέκος, οὐκέτ' ἔγωγε
Νῶϊν ἐῶ διὸς ἄντα βροτῶν ἕνεκεν πολεμίζειν.
τῶν ἄλλος μὲν ἀποφθίσθω, ἄλλος δὲ βιώτω
Ὅς κε τύχῃ. κεῖνος δὲ τὰ, ἃ φρονέων ἐνὶ θυμῷ,

Πέπλον μὲν κατέχευεν ἑανὸν πατρὸς ἐπ' οὔδει,
Ποικίλον, ὅν ῥ' αὐτὴ ποιήσατο, καὶ κάμε χερσίν.
Ἡ δὲ χιτῶν' ἐνδῦσα Διὸς νεφεληγερέταο,
Τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήσσετο δακρυόεντα.
Ἐς δ' ὄχεα, φλόγεα ποσὶ βήσετο, λάζετο δ' ἔγχος
Βριθὺ, μέγα, στιβαρὸν, τῷ δάμνησι στίχας ἀνδρῶν
Ἡρώων, τοῖσίν τε κοτέσσεται ὀβριμοπάτρη.
Ἥρη δὲ μάστιγι θοῶς ἐπεμαίετ' ἄρ' ἵππους.
Αὐτόμαται δὲ πύλαι μύκον οὐρανοῦ, ἃς ἔχον ὧραι,
Τῇς ἐπιτέτραπται μέγας οὐρανὸς, οὔλυμπός τε,
Ἠ μὲν ἀνακλῖναι πυκινὸν νέφος, ἠδ' ἐπιθεῖναι.
Τῇ, ῥα δι' αὐτάων κεντρηνεκέας ἔχον ἵππους·
Ζεὺς δὲ πατὴρ ἴδηθεν ἐπεὶ ἴδε, χώσατ' ἄρ' αἰνῶς,
Ἶριν δ' ὤτρυνε χρυσόπτερον ἀγγελέουσαν.
Βάσκ' ἴθι Ἶρι ταχεῖα πάλιν τρέπε, μηδ' ἔα ἄντην
Ἔρχεσθ', οὐ γὰρ καλὰ συνοισόμεθα πτόλεμόνδε·
Ὧδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται.
Γυιώσω μὲν σφῶιν ὑφ' ἅρμασιν ὠκέας ἵππους,
Αὐτὰς δ' ἐκ δίφρου βαλέω, κατά θ' ἅρματα ἄξω·
Οὐδέ κεν ἐς δεκάτους περιτελλομένους ἐνιαυτοὺς
Ἕλκε' ἀπαλθήσεσθον, ἅ κεν μάρπτῃσι κεραυνός,
Ὄφρ' εἰδῇ γλαυκῶπις, ὅτ' ἂν ᾧ πατρὶ μάχηται.
Ἥρῃ δ' οὔτι τόσον νεμεσίζομαι, οὐδὲ χολοῦμαι.

Οὐδέ τι τῶν μέμνηται, ὅ οἱ μάλα πολλάκις υἱὸν
Τειρόμενον σώεσκον ὑπ' Εὐρυσθῆος ἀέθλων.
Ἤτοι ὁ μὲν κλαίεσκε πρὸς οὐρανόν· αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺς
Τῷ ἐπαλεξήσουσαν ἀπ' οὐρανόθεν προΐαλλεν.
Εἰ γὰρ ἐγὼ τάδ' ᾔδε' ἐνὶ φρεσὶ πευκαλίμῃσιν,
Εὖτέ μιν εἰς ἀΐδαο πυλάρταο προὔπεμψεν
Ἐξ ἐρέβευς ἄξοντα κύνα στυγεροῦ ἀΐδαο.
Οὐκ ἂν ὑπεξέφυγε στυγὸς ὕδατος αἰπὰ ῥέεθρα·
Νῦν δ' ἐμὲ μὲν στυγέει, θέτιδος δ' ἐξήνυσε βουλάς,
Ἥ οἱ γούνατ' ἔκυσε, καὶ ἔλλαβε χειρὶ γενείου,
Λισσομένη τιμῆσαι ἀχιλλῆα πτολίπορθον.
Ἔσται μὰν ὅτ' ἂν αὖτε φίλην γλαυκώπιδα εἴπῃ.
Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν νῶϊν ἐπέντυε μώνυχας ἵππους,
Ὄφρ' ἂν ἐγὼ καταδῦσα διὸς δόμον αἰγιόχοιο
Τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήξομαι, ὄφρα ἴδωμαι
Εἰ νῶϊν πριάμοιο πάϊς κορυθαίολος Ἕκτωρ
Γηθήσει, προφανέντε ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας.
Ἦ τις καὶ τρώων κορέει κύνας, ἠδ' οἰωνοὺς
Δημῷ, καὶ σάρκεσσι, πεσὼν ἐπὶ νηυσὶν ἀχαιῶν.
ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεὰ λευκώλενος ἥρη.
Ἡ μὲν ἐποιχομένη χρυσάμπυκας ἔντυεν ἵππους
Ἥρη, πρέσβα θεά, θυγάτηρ μεγάλοιο κρόνοιο·
Αὐτὰρ ἀθηναίη κούρη διὸς αἰγιόχοιο,

Πέπλον

Ἅπτηται κατόπισθε, ποσὶν ταχέεσι διώκων,
Ἰσχία τε, γλουτούς τε, ἑλισσόμενόν τε δοκεύει·
ὣς Ἕκτωρ ὤπαζε καρηκομόωντας ἀχαιούς,
Αἰὲν ἀποκτείνων τὸν ὀπίστατον, οἱ δ' ἐφέβοντο.
Αὐτὰρ ἐπεὶ διά τε σκόλοπας, καὶ τάφρον ἔβησαν
Φεύγοντες, πολλοὶ δὲ δάμεν Τρώων ὑπὸ χερσίν·
Οἱ μὲν, δὴ παρὰ νηυσὶν ἐρητύοντο μένοντες,
Ἀλλήλοισί τε κεκλόμενοι, καὶ πᾶσι θεοῖσι
Χεῖρας ἀνίσχοντες, μεγάλ' εὐχετόωντο ἕκαστος.
Ἕκτωρ δ' ἀμφιπεριστρώφα καλλίτριχας ἵππους,
Γοργοῦς ὄμματ' ἔχων, ἠδὲ βροτολοιγοῦ ἄρηος.
Τοὺς, δὲ ἰδοῦσ' ἐλέησε θεὰ λευκώλενος ἥρη,
Αἶψα δ' ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
ὢ πόποι αἰγιόχοιο διὸς τέκος, οὐκέτι νῶϊ
Ὀλλυμένων δαναῶν κεκαδησόμεθ' ὑστάτιόν περ;
Οἵ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες, ὄλωνται
Ἀνδρὸς ἑνὸς ῥιπῇ. ὁ δὲ μαίνεται οὐκέτ' ἀνεκτῶς
Ἕκτωρ πριαμίδης, καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργε.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις ἀθήνη.
Καὶ λίην οὗτός γε μένος, θυμόν τ' ὀλέσειε,
Χερσὶν ὑπ' ἀργείων φθίμενος ἐν πατρίδι γαίῃ,
Ἀλλὰ πατὴρ οὑμὸς φρεσὶ μαίνεται οὐκ ἀγαθῇσι
Σχέτλιος, αἰὲν ἀλιτρὸς, ἐμῶν μενέων ἀπερωεύς.

οὐδέ τι

Ἕκτορα δ' αἰνὸν ἄχος πύκασε φρένας ἡνιόχοιο.
τὸν μὲν, ἔπειτ' εἴασε καὶ ἀχνύμενός περ ἑταίρου·
Κεβριόνην δ' ἐκέλευσεν ἀδελφεὸν ἐγγὺς ἐόντα,
Ἵππων ἡνί' ἑλεῖν. ὃ δ' ἄρ' οὐκ ἀπίθησεν ἀκούσας,
Αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο χαμαὶ θόρε παμφανόωντος
Σμερδαλέα ἰάχων. ὁ δὲ χερμάδιον λάβε χειρί,
Βῆ δ' ἰθὺς Τεύκρου. βαλέειν δέ ἑ θυμὸς ἀνώγει.
Ἤτοι ὁ μὲν φαρέτρης ἐξείλετο πικρὸν ὀϊστόν,
Θῆκε δ' ἐπὶ νευρῇ. τὸν δ' αὖ κορυθαιόλος Ἕκτωρ
Αὐερύοντα, παρ' ὦμον, ὅθι κληῒς ἀποέργει
Αὐχένα τε στῆθός τε, μάλιστα δὲ καίριόν ἐστι,
Τῇ ῥ' ἐπί οἱ μεμαῶτα βάλε λίθῳ ὀκρυόεντι.
Ῥῆξεν δέ οἱ νευρήν· νάρκησε δὲ χεὶρ ἐπὶ καρπῷ.
Στῆ δὲ γνὺξ ἐριπών, τόξον δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.
Αἴας δ' οὐκ ἀμέλησε κασιγνήτοιο πεσόντος,
Ἀλλὰ θέων περίβη, καί οἱ σάκος ἀμφεκάλυψε.
τὸν, μὲν ἔπειθ' ὑποδύντε δύω ἐρίηρες ἑταῖροι,
Μηκιστεὺς Ἐχίοιο πάϊς, καὶ δῖος ἀλάστωρ,
Νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς φερέτην βαρέα στενάχοντα.
Ἂψ δ' αὖτις Τρώεσσιν ὀλύμπιος ἐν μένος ὦρσεν.
Οἱ δ' ἰθὺς τάφροιο βαθείης ὦσαν ἀχαιούς.
Ἕκτωρ δ' ἐν πρώτοισι κίε, σθένεϊ βλεμεαίνων.
ὡς δ' ὅτε τίς τε κύων συὸς ἀγρίου, ἠὲ λέοντος

Ἅπτηται

Ἀτρείδη κύδιστε, τί με σπεύδοντα καὶ αὐτὸν
ὀτρύνεις; οὐ μέν τοι ὅση δύναμίς γε πάρεστι,
Παύομαι, ἀλλ' ἐξ οὗ ποτὶ ἴλιον ὠσάμεθ' αὐτοὺς,
Ἐκ τοῦ, δὴ τόξοισι δεδεγμένος ἄνδρας ἐναίρω.
Ὀκτὼ δὴ προέηκα τανυγλώχινας ὀϊστούς.
Πάντες δ' ἐν χροῒ πῆχθεν ἀρηϊθόων αἰζηῶν.
Τοῦτον δ' οὐ δύναμαι βαλέειν κύνα λυσσητῆρα.
Ἦ ῥα, καὶ ἄλλον ὀϊστὸν ἀπὸ νευρῆφιν ἴαλλεν
Ἕκτορος ἀντικρὺ, βαλέειν δέ ἑ ἵετο θυμός.
Καὶ τοῦ μὲν ῥ' ἀφάμαρθ', ὁ δ' ἀμύμονα Γοργυθίωνα
Υἱὸν ἐῢν Πριάμοιο κατὰ στῆθος βάλεν ἰῷ·
Τόν ῥ' ἐξ Αἰσύμηθεν ὀπυιομένη τέκε μήτηρ,
Καλὴ Καστιάνειρα, δέμας εἰκυῖα θεῇσι.
Μήκων δ' ὡς, ἑτέρωσε κάρη βάλεν, ἥθ' ἐνὶ κήπῳ
Καρπῷ βριθομένη, νοτίῃσί τε εἰαρινῇσιν,
Ὣς ἑτέρωσ' ἤμυσε κάρη πήληκι βαρυνθέν.
Τεῦκρος δ' ἄλλον ὀϊστὸν ἀπὸ νευρῆφιν ἴαλλεν
Ἕκτορος ἀντικρὺ, βαλέειν δέ ἑ ἵετο θυμὸς,
Ἀλλ' ὅγε καὶ τόθ' ἅμαρτε· παρέσφηλεν γὰρ ἀπόλλων.
Ἀλλ' ἀρχεπτόλεμον θρασὺν Ἕκτορος ἡνιοχῆα
Ἱέμενον πόλεμόν δε, βάλε στῆθος παρὰ μαζόν.
Ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, ὑπερώησαν δέ οἱ ἵπποι
Ὠκύποδες, τοῦ δ' αὖθι λύθη ψυχή τε, μένος τε.

Ἕκτορα

Βεβλήκοι, ὁ μὲν, αὖθι πεσὼν, ἀπὸ θυμὸν ὄλεσσεν,
Αὐτὰρ ὁ, αὖτις ἰὼν πάϊς ὣς ὑπὸ μητέρα δύσκεν
Εἰς αἴανθ', ὁ δέ μιν σάκεϊ κρύπτασκε φαεινῷ.
Ἔνθα τίνα πρῶτον τρώων ἕλε τεῦκρος ἀμύμων;
Ὀρσίλοχον μὲν πρῶτα, καὶ ὄρμενον, ἠδ' ὀφελέστην,
Δαίτορά τε, χρόμιόν τε, καὶ ἀντίθεον λυκοφόντην,
Καὶ πολυαιμονίδην ἀμοπάονα, καὶ μελάνιππον,
Πάντας ἐπασσυτέρους πέλασε χθονὶ πουλυβοτείρῃ.
Τὸν, δὲ ἰδὼν, γήθησεν ἄναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων
Τόξου ἄπο κρατεροῦ τρώων ὀλέκοντα φάλαγγας.
Στῆ δὲ παρ' αὐτὸν ἰὼν, καί μιν, πρὸς μῦθον ἔειπε.
Τεῦκρε φίλη κεφαλὴ, τελαμώνιε κοίρανε λαῶν,
Βάλλ' οὕτως, αἴκέν τι φόως δαναοῖσι γένηαι,
Πατρί τε σῷ τελαμῶνι, ὅ σ' ἔτρεφε τυτθὸν ἐόντα γρ
Καί σε νόθον περ ἐόντα, κομίσσατο ᾧ ἐνὶ οἴκῳ·
Τόν, καὶ τηλόθ' ἐόντα, ἐϋκλείης ἐπίβησον,
Σοὶ δ' ἐγὼ ἐξερέω, ὡς καὶ τετελεσμένον ἔσται.
Αἴκέν μοι δώῃ ζεὺς αἰγίοχος, καὶ ἀθήνη,
Ἰλίου ἐξαλαπάξαι ἐϋκτίμενον πτολίεθρον,
Πρώτῳ τοι μετ' ἐμὲ πρεσβήϊον ἐν χερὶ θήσω,
Ἢ τρίποδ', ἠὲ δύω ἵππους αὐτοῖσιν ὄχεσφιν,
Ἠὲ γυναῖχ', ἥ κέν τοι ὁμὸν λέχος εἰσαναβαίνοι.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος, προσεφώνεε τεῦκρος ἀμύμων

Ἀτρείδη

Αὐτίκα δ' αἰετὸν ἧκε τελειότατον πετεηνῶν,
Νεβρὸν ἔχονθ' ὀνύχεσσι τέκος ἐλάφοιο ταχείης.
Πὰρ δὲ διὸς βωμῷ περικαλλέϊ κάββαλε νεβρόν·
Ἔνθα πανομφαίῳ ζηνὶ ῥέζεσκον ἀχαιοί.
Οἱ δ' ὡς οὖν εἴδον ὅτ' ἄρ' ἐκ διὸς ἤλυθεν ὄρνις,
Μᾶλλον ἐπὶ τρώεσσι θόρον, μνήσαντο δὲ χάρμης.
Ἔνθ' οὔτις πρότερος δαναῶν πολλῶν περ ἐόντων,
Εὔξατο τυδείδαο πάρος σχέμεν ὠκέας ἵππους,
Τάφρου τ' ἐξελάσαι, καὶ ἐναντίβιον μαχέσασθαι,
Ἀλλὰ πολὺ πρῶτος τρώων ἕλεν ἄνδρα κορυστὴν
Φραδμονίδην ἀγέλαον. ὁ μὲν, φύγαδ' ἔτραπεν ἵππους
Τῷ δὲ μεταστρεφθέντι, μεταφρένῳ ἐν δόρυ πῆξεν
ὤμων μεσσηγὺς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσεν·
Ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
Τὸν, δὲ μετ' ἀτρεΐδαι, ἀγαμέμνων, καὶ μενέλαος,
Τοῖσι δ' ἐπ' αἴαντες, θοῦριν ἐπιειμένοι ἀλκήν·
Τοῖσι δ' ἐπ' ἰδομενεὺς, καὶ ὀπάων ἰδομενῆος
Μηριόνης, ἀτάλαντος ἐνυαλίῳ ἀνδρειφόντῃ·
Τοῖσι δ' ἐπ' εὐρύπυλος εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός.
Τεῦκρος δ' εἴνατος ἦλθε παλίντονα τόξα τιταίνων.
Στῆ δ' ἄρ' ὑπ' αἴαντος σάκεϊ τελαμωνιάδαο.
Ἔνθ' αἴας μὲν ὑπεξέφερεν σάκος. αὐτάρ ὅγ' ἥρως
Παπτήνας, ἐπεὶ ἄρ τιν' ὀϊστεύσας ἐν ὁμίλῳ

βεβλήκοι

Ἠμὲν ἐπ' αἴαντος κλισίης τελαμωνιάδαο,
Ἠδ' ἐπ' ἀχιλλῆος, τοί ῥ' ἔσχατα νῆας ἐίσας
Εἴρυσαν, ἠνορέῃ πίσυνοι, καὶ κάρτεϊ χειρῶν.
Ἤυσεν δὲ διαπρύσιον δαναοῖσι γεγωνώς.
Αἰδὼς ἀργεῖοι, κάκ' ἐλέγχεα, εἶδος ἀγητοί,
Πῆ ἔβαν εὐχωλαί, ὅτε δὴ φάμεν εἶναι ἄριστοι,
Ἃς ὁπότ' ἐν λήμνῳ κενεαυχέες ἠγοράασθε,
Ἔσθοντες κρέα πολλὰ βοῶν ὀρθοκραιράων,
Πίνοντες κρητῆρας ἐπιστεφέας οἴνοιο,
Τρώων, ἀνθ' ἑκατόν τε διηκοσίων τε ἕκαστος
Στήσεσθ' ἐν πολέμῳ, νῦν δ' οὐδ' ἑνὸς ἄξιοί εἰμεν
Ἕκτορος. ὃς τάχα νῆας ἐνιπρήσει πυρὶ κηλέῳ.
Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά τιν' ἤδη ὑπερμενέων βασιλήων
Τῇδ' ἄτῃ ἄασας, καί μιν μέγα κῦδος ἀπηύρας.
Οὐ μὲν δή ποτέ φημι τεὸν περικαλλέα βωμὸν,
Νηὶ πολυκλήϊδι παρελθέμεν ἐνθάδε ἔρρων,
Ἀλλ' ἐπὶ πᾶσι βοῶν δημὸν, καὶ μηρί' ἔκηα,
Ἱέμενος τροίην εὐτείχεον ἐξαλαπάξαι.
Ἀλλὰ ζεῦ, τόδε πέρ μοι ἐπικρήηνον ἐέλδωρ.
Αὐτοὺς δή περ ἔασον ὑπεκφυγέειν, καὶ ἀλύξαι,
Μηδ' οὕτω τρώεσσιν ἔα δάμνασθαι ἀχαιούς.
Ὣς φάτο. τὸν δὲ πατὴρ ὀλοφύρατο δάκρυχέοντα,
Νεῦσε δέ οἱ λαὸν σόον ἔμμεναι, οὐδ' ἀπολέσθαι.

ὦ πόποι ἐννοσίγαι', εὐρυσθενὲς, οὐδέ νυ σοί περ
ὀλλυμένων δαναῶν ὀλοφύρεται ἐν φρεσὶ θυμός.
Οἳ δέ τοι εἰς ἑλίκην τε, καὶ αἰγὰς, δῶρ' ἀνάγουσι,
Πολλά τε, καὶ χαρίεντα, σὺ δέ σφισι βούλεο νίκην.
Εἴ περ γάρ κ' ἐθέλοιμεν, ὅσοι δαναοῖσιν ἀρωγοὶ,
Τρῶας ἀπώσασθαι, καὶ ἐρυκέμεν εὐρύοπα ζῆν,
Αὐτοῦ κ' ἔνθ' ἀκάχοιτο καθήμενος οἶος ἐν ἴδῃ.
Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας, προσέφη κρείων ἐνοσίχθων·
Ἥρη ἀπτοεπὲς, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες;
Οὐκ ἂν ἔγωγ' ἐθέλοιμι διὶ κρονίωνι μάχεσθαι
Ἡμέας τοὺς ἄλλους, ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτερός ἐστιν.
Ὣς οἱ μὲν, τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Τῶν δ' ὅσον ἐκ νηῶν ἀπὸ πύργου τάφρος ἔεργε,
Πλῆθεν ὁμῶς ἵππων τε, καὶ ἀνδρῶν ἀσπιστάων
Εἰλομένων. εἴλει δὲ θοῷ ἀτάλαντος ἄρηϊ
Ἕκτωρ πριαμίδης, ὅτε οἱ ζεὺς κῦδος ἔδωκε.
Καὶ νύ κεν ἔπρησεν πυρὶ κηλέῳ νῆας ἐΐσας,
Εἰ μὴ ἐπὶ φρεσὶ θῆκ' ἀγαμέμνονι πότνια ἥρη,
Αὐτῷ ποιπνύσαντι θοῶς ὀτρῦναι ἀχαιούς.
Βῆ δ' ἰέναι παρά τε κλισίας, καὶ νῆας ἀχαιῶν,
Πορφύρεον μέγα φᾶρος ἔχων ἐν χειρὶ παχείῃ·
Στῆ δ' ἐπ' ὀδυσσῆος μεγακήτεϊ νηὶ μελαίνῃ,
Ἥ ῥ' ἐν μεσσάτῳ ἔσκε, γεγωνέμεν ἀμφοτέρωσε,

Καρπαλίμως, οἶνον δὲ μελίφρονα οἰνίζοντο,
Σῖτόν τ' ἐκ μεγάρων, ἐπὶ δὲ ξύλα πολλὰ λέγοντο·
Κνίσην δ' ἐκ πεδίου ἄνεμοι φέρον οὐρανὸν εἴσω.
Οἱ δὲ μέγα φρονέοντες, ἐπὶ πτολέμοιο γεφύρῃ
Εἵατο παννύχιοι. πυρὰ δέ σφισι καίετο πολλά·
Ὡς δ' ὅτ' ἐν οὐρανῷ ἄστρα φαεινὴν ἀμφὶ σελήνην
Φαίνετ' ἀριπρεπέα, ὅτε τ' ἔπλετο νήνεμος αἰθήρ,
Ἔκ τ' ἔφανον πᾶσαι σκοπιαὶ, καὶ πρώονες ἄκροι,
Καὶ νάπαι, οὐρανόθεν δ' ἄρ' ὑπερράγη ἄσπετος αἰθὴρ
Πάντα δέ τ' εἴδεται ἄστρα, γέγηθε δέ τε φρένα ποιμήν.
Τόσσα μεσηγὺ νεῶν, ἠδὲ ξάνθοιο ῥοάων,
Τρώων καιόντων, πυρὰ φαίνετο Ἰλιόθι πρό.
Χίλι' ἄρ' ἐν πεδίῳ πυρὰ καίετο, πὰρ δὲ ἑκάστῳ
Εἵατο πεντήκοντα, σέλας πυρὸς αἰθομένοιο.
Ἵπποι δὲ κρῖ λευκὸν ἐρεπτόμενοι καὶ ὀλύρας,
Ἑσταότες παρ' ὄχεσφιν ἐΰθρονον ἠῶ μίμνον.

ὧδ' ἔστω Τρῶες μεγαλήτορες, ὡς ἀγορεύω·
Μῦθος δ' ὃς μὲν νῦν ὑγιὴς, εἰρημένος ἔστω,
Τὸν δ' ἠοῦς Τρώεσι μεθ' ἱπποδάμοις ἀγορεύσω.
Εὔχομαι ἐλπόμενος Διί τ', ἄλλοισίν τε θεοῖσιν,
Ἐξελάαν ἐνθένδε κύνας κηρεσσιφορήτους,
Οὓς κῆρες φορέουσι μελαινάων ἐπὶ νηῶν.
Ἀλλ' ἤτοι ἐπὶ νυκτὶ φυλάξομεν ἡμέας αὐτοὺς,
Πρωῒ δ' ὑπ' ἠοῖ σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες,
Νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐγείρομεν ὀξὺν ἄρηα,
Εἴσομαι αἴκε μ' ὁ τυδεΐδης κρατερὸς διομήδης
Παρ' νηῶν πρὸς τεῖχος ἀπώσεται, ἤ κεν ἐγὼ τὸν
Χαλκῷ δῃώσας, ἔναρα βροτόεντα φέρωμαι.
Αὔριον ἣν ἀρετὴν διαείσεται, εἴκ' ἐμὸν ἔγχος
Μείνῃ ἐπερχόμενον. ἀλλ' ἐν πρώτοισιν ὀΐω
Κείσεται οὐτηθεὶς, πολέες δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι
Ἠελίου ἀνιόντος ἐς αὔριον. αἲ γὰρ ἐγὼν ὣς
Εἴην ἀθάνατος, καὶ ἀγήραος ἤματα πάντα,
Τιοίμην δ' ὡς τίετ' ἀθηναίη, καὶ ἀπόλλων,
Ὡς νῦν ἡμέρη ἥδε κακὸν φέρει ἀργείοισιν.

ὣς Ἕκτωρ ἀγόρευ', ἐπὶ δὲ Τρῶες κελάδησαν·
Οἱ δ' ἵππους μὲν λῦσαν ὑπὸ ζυγοῦ ἱδρώοντας,
Δῆσαν δ' ἱμάντεσι παρ' ἅρμασιν οἷσιν ἕκαστος.
Ἐκ πόλιος δ' ἄξαντο βόας, καὶ ἴφια μῆλα

καρπαλίμως,

Ἀλλὰ πρὶν κνέφας ἦλθε, τὸ νῦν ἐσάωσε μάλιστα
Ἀργείους, καὶ νῆας ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης·
Ἀλλ᾽ ἤτοι νῦν μὲν πειθώμεθα νυκτὶ μελαίνῃ, (πους
Δόρπα τ᾽ ἐφοπλισόμεσθ᾽. αὐτὰρ καλλίτριχας ἵπ-
Λύσαθ᾽ ὑπὲξ ὀχέων, παρὰ δέ σφισι βάλλετ᾽ ἐδω-
Ἐκ πόλιος δ᾽ ἄξεσθε βόας, καὶ ἴφια μῆλα (δὴν,
Καρπαλίμως, οἶνον δὲ μελίφρονα οἰνίζεσθε,
Σῖτόν τ᾽ ἐκ μεγάρων, ἐπὶ δὲ ξύλα πολλὰ λέγεσθε·
Ὥς κεν παννύχιοι μέσφ᾽ ἠοῦς ἠριγενείης,
Καίωμεν πυρὰ πολλά, σέλας δ᾽ εἰς οὐρανὸν ἵκῃ·
Μήπως καὶ διὰ νύκτα καρηκομόωντες ἀχαιοὶ
Φεύγειν ὁρμήσωνται ἐπ᾽ εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
Μὴ μὰν ἀσπουδί γε νεῶν ἐπιβαῖεν ἕκηλοι,
Ἀλλ᾽ ὥς τις τούτων γε βέλος καὶ οἴκοθι πέσσῃ
Βλήμενος ἢ ἰῷ, ἢ ἔγχεϊ ὀξυόεντι,
Νηὸς ἐπιθρῴσκων, ἵνα τις στυγέῃσι καὶ ἄλλος
Τρωσὶν ἐφ᾽ ἱπποδάμοισι φέρειν πολύδακρυν ἄρηα.
Κήρυκες δ᾽ ἀνὰ ἄστυ διὶ φίλοι ἀγγελλόντων,
Παῖδας πρωθήβας, πολιοκροτάφους τε γέροντας
Λέξασθαι περὶ ἄστυ, θεοδμήτων ἐπὶ πύργων.
Θηλύτεραι δὲ γυναῖκες, ἐνὶ μεγάροισιν ἑκάστη,
Πῦρ μέγα καιόντων· φυλακὴ δέ τις ἔμπεδος ἔστω,
Μὴ λόχος εἰσέλθῃσι πόλιν, λαῶν ἀπεόντων.

ὣς γὰρ θέσφατόν ἐστι, σέθεν δ' ἐγὼ οὐκ ἀλεγίζω
Χωομένης, οὐδ' εἴ κε τὰ νείατα πείραθ' ἵκηαι
Γαίης, καὶ πόντοιο, ἵν' ἰαπετός τε, κρόνος τε
Ἥμενοι, οὔτ' αὐγῇς ὑπερίονος ἠελίοιο
Τέρποντ', οὔτ' ἀνέμοισι, βαθὺς δὲ τάρταρος ἀμφίς.
Οὐδ' ἢν ἔνθ' ἀφίκηαι ἀλωμένη, οὔ σευ ἔγωγε
Σκυζομένης ἀλέγω, ἐπεὶ οὐ σέο κύντερον ἄλλο.
ὣς φάτο. τὸν δ' οὔτι προσέφη λευκώλενος ἥρη.
Ἐν δ' ἔπεσ' ὠκεανῷ λαμπρὸν φάος ἠελίοιο,
Ἕλκον νύκτα μέλαιναν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν.
Τρῶσιν μὲν ῥ' ἀέκουσιν ἔδυ φάος, αὐτὰρ ἀχαιοῖς
Ἀσπασίη τρίλλιστος ἐπήλυθε νὺξ ἐρεβεννή.
Τρώων δ' αὖτ' ἀγορὴν ποιήσατο φαίδιμος Ἕκτωρ,
Νόσφι νεῶν ἀγαγὼν ποταμῷ ἐπὶ δινήεντι,
Ἐν καθαρῷ, ὅθι δὴ νεκύων διεφαίνετο χῶρος.
Ἐξ ἵππων δ' ἀποβάντες, ἐπὶ χθόνα μῦθον ἄκουον,
Τόν ῥ' Ἕκτωρ ἀγόρευε διῒ φίλος, ἐν δ' ἄρα χειρὶ
Ἔγχος ἔχ' ἑνδεκάπηχυ, πάροιθε δὲ λάμπετο δουρὸς
Αἰχμὴ χαλκείη, περὶ δὲ χρύσεος θέε πόρκης.
Τῷ, ὅγ' ἐρεισάμενος, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
Κέκλυτέ μευ τρῶες, καὶ δάρδανοι, ἠδ' ἐπίκουροι,
Νῦν ἐφάμην νῆας τ' ὀλέσας, καὶ πάντας ἀχαιοὺς,
Ἂψ ἀπονοστήσειν ποτὶ ἴλιον ἠνεμόεσσαν.

Ἀλλὰ

Ὧδε γὰρ ἐξερέω, τόδε καὶ τετελεσμένον ἔσται.
Οὐκ ἂν ἐφ' ὑμετέρων ὀχέων πληγέντε κεραυνῷ,
Ἂψ ἐς ὄλυμπον ἵκεσθον, ἵν' ἀθανάτων ἕδος ἐστί.
Ὣς ἔφαθ'. αἳ δ' ἐπέμυξαν, ἀθηναίη τε, καὶ ἥρη.
Πλησίαι αἵγ' ἥσθην, κακὰ δὲ τρώεσσι μεδέσθην.
Ἤτοι ἀθηναίη ἀκέων ἦν, οὐδέ τι εἶπε,
Σκυζομένη Διὶ πατρὶ, χόλος δέ μιν ἄγριος ᾕρει.
Ἥρη δ' οὐκ ἔχαδε στῆθος χόλον, ἀλλὰ προσηύδα.
Αἰνότατε κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες;
Εὖ νυ καὶ ὑμεῖς ἴδμεν ὅτι σθένος οὐκ ἐπιεικτόν.
Ἀλλ' ἔμπης δαναῶν ὀλοφυρόμεθ' αἰχμητάων,
Οἵκεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες, ὄλωνται.
Ἀλλ' ἤτοι πολέμου μὲν ἀφεξόμεθ', εἰ σὺ κελεύεις,
Βουλὴν δ' ἀργείοις ὑποθησόμεθ', ἥτις ὀνήσει,
Ὡς μὴ πάντες ὄλωνται, ὀδυσσαμένοιο θεοῖο.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος, προσέφη νεφεληγερέτα
Ἠοῦς δὴ καὶ μᾶλλον ὑπερμενέα κρονίωνα (ζεύς.
Ὄψεαι, αἴκ' ἐθέλῃσθα, βοῶπις πότνια ἥρη,
Ὀλλύντ' ἀργείων πουλὺν στρατὸν αἰχμητάων.
Οὐ γὰρ πρὶν πολέμου ἀποπαύσεται ὄβριμος ἕκτωρ,
Πρὶν ὄρθαι παρὰ ναῦφι ποδώκεα πηλείωνα
Ἤματι τῷ, ὅτ' ἂν οἱ μὲν ἐπὶ πρύμνῃσι μάχωνται,
Στείνει ἐν αἰνοτάτῳ, περὶ πατρόκλοιο θανόντος.

Q

Τρωσί τε, καὶ δαναοῖσι δικαζέτω, ὡς ἐπιεικές.
Ὣς ἄρα φωνήσασα, πάλιν τρέπε μώνυχας ἵππους,
Τῇσιν δ' ὧραι μὲν λῦσαν καλλίτριχας ἵππους.
Καὶ τοὺς μὲν κατέδησαν ἐπ' ἀμβροσίῃσι κάπῃσιν,
Ἅρματα δ' ἔκλιναν πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα.
Αὐταὶ δὲ χρυσέοισιν ἐπὶ κλισμοῖσι κάθιζον,
Μίγδ' ἄλλοισι θεοῖσι φίλον τετιημέναι ἦτορ.
Ζεὺς δὲ πατὴρ ἴδηθεν ἐΰτροχον ἅρμα καὶ ἵππους,
Οὔλυμπόν δ' ἐδίωκε, θεῶν δ' ἐξίκετο θώκους,
Τῷ δὲ καὶ ἵππους μὲν λῦσε κλυτὸς ἐννοσίγαιος,
Ἅρματα δ' ἀμβωμοῖσι τίθει κατὰ λῖτα πετάσσας.
Αὐτὸς δὲ χρύσειον ἐπὶ θρόνον εὐρύοπα ζεὺς
Ἕζετο, τῷ δ' ὑπὸ ποσσὶ μέγας πελεμίζετ' ὄλυμπος.
Αἱ δ' οἶαι διὸς ἀμφὶς, ἀθηναίη τε, καὶ ἥρη,
Ἧσθην, οὐδέ τί μιν προσεφώνεον, οὐδ' ἐρέοντο.
Αὐτὰρ ὁ, ἔγνω ᾗσιν ἐνὶ φρεσὶ, φώνησέ τε.
Τίφθ' οὕτω τετίησθον ἀθηναίη τε, καὶ ἥρη;
Οὐ μὲν δὴ κάμετόν γε μάχῃ ἐνὶ κυδιανείρῃ,
Ὀλλύσαι τρῶας, τοῖσιν κότον αἰνὸν ἔθεσθε.
Πάντως οἷον ἐμόν γε μένος, καὶ χεῖρες ἄαπτοι,
Οὐκ ἄν με τρέψειαν ὅσοι θεοὶ εἰσ' ἐν ὀλύμπῳ.
Σφῶιν δὲ πρίν περ τρόμος ἔλλαβε φαίδιμα γυῖα,
Πρὶν πόλεμόν τ' ἰδέειν, πολέμοιό τε μέρμερα ἔργα.

ὧδε

Αἰεὶ γάρ μοι ἔωθεν ἐνικλᾶν, ὅ,ττι νοήσω.
Ὣς ἔφατ', ὦρτο δὲ ἶρις ἀελλόπος ἀγγελέουσα.
Βῆ δὲ κατ' ἰδαίων ὀρέων ἐς μακρὸν ὄλυμπον.
Πρώτῃσι δὲ πύλῃσι πολυπτύχου οὐλύμποιο
Ἀντομένη κατέρυκε. διὸς δέ σφ' ἔννεπε μῦθον,
Πῆ μέματον; τί σφῶϊν ἐνὶ φρεσὶ μαίνεται ἦτορ;
Οὐκ ἐάᾳ κρονίδης ἐπαμυνέμεν ἀργείοισι.
Ὧδε γὰρ ἠπείλησε κρόνου παῖς, εἰ τελέει περ,
Γυιώσειν μὲν σφῶϊν ὑφ' ἅρμασιν ὠκέας ἵππους,
Αὐτὰς δ' ἐκ δίφρου βαλέειν, κατά θ' ἅρματα ἄξειν,
Οὐδέ κεν ἐς δεκάτους περιτελλομένους ἐνιαυτοὺς
Ἕλκε' ἀπαλθήσεσθον, ἅ κεν μάρπτῃσι κεραυνός,
Ὄφρ' εἰδῇς γλαυκῶπι, ὅτ' ἂν σῷ πατρὶ μάχηαι.
Ἥρῃ δ' οὔτι τόσον νεμεσίζεται, οὐδὲ χολοῦται·
Αἰεὶ γάρ οἱ ἔωθεν ἐνικλᾶν ὅ,ττι νοήσῃ.
Ἀλλὰ σύ γ' αἰνοτάτη κύον ἀδδεὲς, εἰ ἐτεόν γε
τολμήσεις διὸς ἄντα πελώριον ἔγχος ἀεῖραι.
Ἡ μὲν, ἄρ' ὣς εἰποῦσ', ἀπέβη πόδας ὠκέα ἶρις.
Αὐτὰρ ἀθηναίην ἥρη πρὸς μῦθον ἔειπεν.
Ὢ πόποι αἰγιόχοιο διὸς τέκος, οὐκέτ' ἔγωγε
Νῶϊν ἐῶ διὸς ἄντα βροτῶν ἕνεκεν πολεμίζειν.
Τῶν ἄλλος μὲν ἀποφθίσθω, ἄλλος δὲ βιώτω
Ὅς κε τύχῃ. κεῖνος δὲ τὰ, ἃ φρονέων ἐνὶ θυμῷ,

πέπλον μὲν κατέχευεν ἑανὸν πατρὸς ἐπ' οὔδει,
ποικίλον, ὅν ῥ' αὐτὴ ποιήσατο, καὶ κάμε χερσίν.
Ἡ δὲ χιτῶν' ἐνδῦσα Διὸς νεφεληγερέταο,
τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήσσετο δακρυόεντα.
Ἐς δ' ὄχεα, φλόγεα ποσὶ βήσετο, λάζετο δ' ἔγχος
Βριθὺ, μέγα, στιβαρὸν, τῷ δάμνησι στίχας ἀνδρῶν
Ἡρώων, τοῖσίν τε κοτέσσεται ὀβριμοπάτρη.
Ἥρη δὲ μάστιγι θοῶς ἐπεμαίετ' ἄρ' ἵππους.
Αὐτόμαται δὲ πύλαι μύκον οὐρανοῦ, ἃς ἔχον ὧραι,
τῇς ἐπιτέτραπται μέγας οὐρανὸς, οὔλυμπός τε,
Ἠμὲν ἀνακλῖναι πυκινὸν νέφος, ἠδ' ἐπιθεῖναι.
τῇ, ῥα δι' αὐτάων κεντρηνεκέας ἔχον ἵππους.
Ζεὺς δὲ πατὴρ ἴδηθεν ἐπεὶ ἴδε, χώσατ' ἄρ' αἰνῶς,
Ἶριν δ' ὤτρυνε χρυσόπτερον ἀγγελέουσαν.
Βάσκ' ἴθι Ἶρι ταχεῖα πάλιν τρέπε, μηδ' ἔα ἄντην
Ἔρχεσθ', οὐ γὰρ καλὰ συνοισόμεθα πτόλεμόνδε.
ὧδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται.
Γυιώσω μὲν σφῶιν ὑφ' ἅρμασιν ὠκέας ἵππους,
Αὐτὰς δ' ἐκ δίφρου βαλέω, κατά θ' ἅρματα ἄξω.
Οὐδέ κεν ἐς δεκάτους περιτελλομένους ἐνιαυτοὺς
Ἕλκε' ἀπαλθήσεσθον, ἅ κεν μάρπτῃσι κεραυνός,
ὄφρ' εἰδῇ γλαυκῶπις, ὅτ' ἂν ᾧ πατρὶ μάχηται.
Ἥρῃ δ' οὔτι τόσον νεμεσίζομαι, οὐδὲ χολοῦμαι.

Αἰεὶ,

Οὐδέ τι τῶν μέμνηται, ὅ οἱ μάλα πολλάκις υἱὸν
Τειρόμενον σώεσκον ὑπ' εὐρυσθῆος ἀέθλων.
Ἤτοι ὁ μὲν κλαίεσκε πρὸς οὐρανόν· αὐτὰρ ἐμὲ ζεὺς
Τῷ ἐπαλεξήσουσαν ἀπ' οὐρανόθεν προΐαλλεν.
Εἰ γὰρ ἐγὼ τάδε ἤδε' ἐνὶ φρεσὶ πευκαλίμῃσιν,
Εὖτέ μιν εἰς ἀΐδαο πυλάρταο προὔπεμψεν
Ἐξ ἐρέβευς ἄξοντα κύνα στυγεροῦ ἀΐδαο.
Οὐκ ἂν ὑπεξέφυγε στυγὸς ὕδατος αἰπὰ ῥέεθρα·
Νῦν δ' ἐμὲ μὲν στυγέει, θέτιδος δ' ἐξήνυσε βουλάς,
Ἥ οἱ γούνατ' ἔκυσε, καὶ ἔλλαβε χειρὶ γενείου,
Λισσομένη τιμῆσαι ἀχιλλῆα πτολίπορθον.
Ἔσται μὰν ὅτ' ἂν αὖτε φίλην γλαυκώπιδα εἴπῃ.
Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν νῶϊν ἐπέντυε μώνυχας ἵππους,
Ὄφρ' ἂν ἐγὼ καταδῦσα διὸς δόμον αἰγιόχοιο
Τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήξομαι, ὄφρα ἴδωμαι
Εἰ νῶϊν πριάμοιο πάϊς κορυθαιόλος Ἕκτωρ
Γηθήσει, προφανέντε ἀνὰ πολέμοιο γεφύρας.
Ἦ τις καὶ τρώων κορέει κύνας, ἠδ' οἰωνοὺς
Δημῷ, καὶ σάρκεσσι, πεσὼν ἐπὶ νηυσὶν ἀχαιῶν.
Ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεὰ λευκώλενος ἥρη.
Ἡ μὲν ἐποιχομένη χρυσάμπυκας ἔντυεν ἵππους
Ἥρη, πρέσβα θεά, θυγάτηρ μεγάλοιο κρόνοιο·
Αὐτὰρ ἀθηναίη κούρη διὸς αἰγιόχοιο,

πέπλον

Ἅπτηται κατόπισθε, ποσὶν ταχέεσι πεποιθὼς,
Ἰσχία τε, γλουτούς τε, ἑλισσόμενόν τε δοκεύει·
Ὣς Ἕκτωρ ὤπαζε καρηκομόωντας ἀχαιούς,
Αἰὲν ἀποκτείνων τὸν ὀπίστατον, οἱ δ' ἐφέβοντο.
Αὐτὰρ ἐπεὶ διά τε σκόλοπας, καὶ τάφρον ἔβησαν
Φεύγοντες, πολλοὶ δὲ δάμεν τρώων ὑπὸ χερσίν·
Οἱ μὲν, δὴ παρὰ νηυσὶν ἐρητύοντο μένοντες,
Ἀλλήλοισί τε κεκλόμενοι, καὶ πᾶσι θεοῖσι
Χεῖρας ἀνίσχοντες, μεγάλ' εὐχετόωντο ἕκαστος.
Ἕκτωρ δ' ἀμφιπεριστρώφα καλλίτριχας ἵππους,
Γοργοῦς ὄμματ' ἔχων, ἠδὲ βροτολοιγοῦ ἄρηος.
Τοὺς, δὲ ἰδοῦσ' ἐλέησε θεὰ λευκώλενος ἥρη,
Αἶψα δ' ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ὢ πόποι αἰγιόχοιο διὸς τέκος, οὐκέτι νῶϊ
Ὀλλυμένων δαναῶν κεκαδησόμεθ' ὑστάτιόν περ;
Οἵ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες, ὄλωνται
Ἀνδρὸς ἑνὸς ῥιπῇ. ὁ δὲ μαίνεται οὐκέτ' ἀνεκτῶς
Ἕκτωρ πριαμίδης, καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργε.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις ἀθήνη.
Καὶ λίην οὗτός γε μένος, θυμόντ' ὀλέσειε,
Χερσὶν ὑπ' ἀργείων φθίμενος ἐν πατρίδι γαίῃ,
Ἀλλὰ πατὴρ οὐμὸς φρεσὶ μαίνεται οὐκ ἀγαθῇσι
Σχέτλιος, αἰὲν ἀλιτρὸς, ἐμῶν μενέων ἀπερωεύς.

Ἕκτορα δ' αἰνὸν ἄχος πύκασε φρένας ἡνιόχοιο.
τὸν μὲν, ἔπειτ' εἴασε καὶ ἀχνύμενός περ ἑταίρου·
Κεβριόνην δ' ἐκέλευσεν ἀδελφεὸν ἐγγὺς ἐόντα,
Ἵππων ἡνί' ἑλεῖν. ὁ δ' ἄρ' οὐκ ἀπίθησεν ἀκούσας,
Αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο χαμαὶ θόρε παμφανόωντος
Σμερδαλέα ἰάχων. ὁ δὲ χερμάδιον λάβε χειρί,
Βῆ δ' ἰθὺς Τεύκρου. βαλέειν δέ ἑ θυμὸς ἀνώγει.
Ἤτοι ὁ μὲν φαρέτρης ἐξείλετο πικρὸν ὀϊστόν,
Θῆκε δ' ἐπὶ νευρῇ. τὸν δ' αὖ κορυθαιόλος Ἕκτωρ
Αὐερύοντα, παρ' ὦμον, ὅθι κληῒς ἀποέργει
Αὐχένα τε στῆθός τε, μάλιστα δὲ καίριόν ἐστι,
Τῇ ῥ' ἐπί οἱ μεμαῶτα βάλε λίθῳ ὀκρυόεντι.
Ῥῆξεν δέ οἱ νευρήν· νάρκησε δὲ χεὶρ ἐπὶ καρπῷ.
Στῆ δὲ γνὺξ ἐριπὼν, τόξον δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.
Αἴας δ' οὐκ ἀμέλησε κασιγνήτοιο πεσόντος,
Ἀλλὰ θέων περίβη, καὶ οἱ σάκος ἀμφεκάλυψε.
τὸν, μὲν ἔπειθ' ὑποδύντε δύω ἐρίηρες ἑταῖροι,
Μηκιστεὺς Ἐχίοιο πάϊς, καὶ δῖος Ἀλάστωρ,
Νῆας ἔπι γλαφυρὰς φερέτην βαρέα στενάχοντα.
Ἂψ δ' αὖτις Τρώεσσιν Ὀλύμπιος ἐν μένος ὦρσεν.
Οἳ δ' ἰθὺς τάφροιο βαθείης ὦσαν Ἀχαιούς.
Ἕκτωρ δ' ἐν πρώτοισι κίε, σθένεϊ βλεμεαίνων.
ὡς δ' ὅτε τίς τε κύων συὸς ἀγρίου, ἠὲ λέοντος

Ἅπτηται

Ἀτρείδη κύδιστε, τί με σπεύδοντα καὶ αὐτὸν
ὀτρύνεις; οὐ μέν τοι ὅση δύναμίς γε πάρεστι,
παύομαι, ἀλλ' ἐξ οὗ προτὶ Ἴλιον ὠσάμεθ' αὐτοὺς,
Ἐκ τοῦ, δὴ τόξοισι δεδεγμένος ἄνδρας ἐναίρω.
Ὀκτὼ δὴ προέηκα τανυγλώχινας ὀϊστούς.
Πάντες δ' ἐν χροῒ πῆχθεν ἀρηϊθόων αἰζηῶν.
Τοῦτον δ' οὐ δύναμαι βαλέειν κύνα λυσσητῆρα.
Ἦ ῥα, καὶ ἄλλον ὀϊστὸν ἀπὸ νευρῆφιν ἴαλλεν
Ἕκτορος ἀντικρὺ, βαλέειν δέ ἑ ἵετο θυμός.
Καὶ τοῦ, μέν ῥ' ἀφάμαρθ', ὁ δ' ἀμύμονα Γοργυθίωνα
Υἱὸν ἐῢν Πριάμοιο κατὰ στῆθος βάλεν ἰῷ·
Τόν, ῥ' ἐξ Αἰσύμηθεν ὀπυομένη τέκε μήτηρ,
Καλὴ Κασιάνειρα, δέμας εἰκυῖα θεῇσι.
Μήκων δ' ὥς, ἑτέρωσε κάρη βάλεν, ἥτ' ἐνὶ κήπῳ
Καρπῷ βριθομένη, νοτίῃσί τε εἰαρινῇσιν,
ὣς ἑτέρωσ' ἤμυσε κάρη πήληκι βαρυνθέν.
Τεῦκρος δ' ἄλλον ὀϊστὸν ἀπὸ νευρῆφιν ἴαλλεν
Ἕκτορος ἀντικρὺ, βαλέειν δέ ἑ ἵετο θυμός,
Ἀλλ' ὅγε καὶ τόθ' ἅμαρτε· παρέσφηλεν γὰρ Ἀπόλλων.
Ἀλλ' Ἀρχεπτόλεμον θρασὺν Ἕκτορος ἡνιοχῆα
Ἱέμενον πόλεμόν δε, βάλε στῆθος παρὰ μαζόν.
Ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, ὑπερώησαν δέ οἱ ἵπποι
Ὠκύποδες, τοῦ δ' αὖθι λύθη ψυχή τε, μένος τε.

Ἕκτορα

Βεβλήκει, ὁ μὲν, αὖθι πεσὼν, ἀπὸ θυμὸν ὄλεσσεν,
Αὐτὰρ ὁ, αὖτις ἰὼν παῖς ὡς ὑπὸ μητέρα δύσκεν
Εἰς αἴανθ', ὁ δέ μιν σάκεϊ κρύπτασκε φαεινῷ.
Ἔνθα τίνα πρῶτον τρώων ἕλε τεῦκρος ἀμύμων;
ὀρσίλοχον μὲν πρῶτα, καὶ ὄρμενον, ἠδ' ὀφελέστην,
Δαίτορά τε, χρόμιόν τε, καὶ ἀντίθεον λυκοφόντην,
Καὶ πολυαιμονίδην ἀμοπάονα, καὶ μελάνιππον,
Πάντας ἐπασσυτέρους πέλασε χθονὶ πουλυβοτείρῃ.
Τὸν, δὲ ἰδὼν, γήθησεν ἄναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων
Τόξου ἀπὸ κρατεροῦ τρώων ὀλέκοντα φάλαγγας.
Στῆ δὲ παρ' αὐτὸν ἰὼν, καί μιν, πρὸς μῦθον ἔειπε.
τεῦκρε φίλη κεφαλὴ, τελαμώνιε κοίρανε λαῶν,
Βάλλ' οὕτως, αἴ κέν τι φόως δαναοῖσι γένηαι,
Πατρί τε σῷ τελαμῶνι, ὅ σ' ἔτρεφε τυτθὸν ἐόντα γρ
Καί σε νόθον περ ἐόντα, κομίσσατο ᾧ ἐνὶ οἴκῳ·
Τόν, καὶ τηλόθ' ἐόντα, εὐκλείης ἐπίβησον,
Σοὶ δ' ἐγὼ ἐξερέω, ὡς καὶ τετελεσμένον ἔσται.
Αἴ κέν μοι δώῃ ζεὺς αἰγίοχος, καὶ ἀθήνη,
Ἰλίου ἐξαλαπάξαι ἐϋκτίμενον πτολίεθρον,
Πρώτῳ τοι μετ' ἐμὲ πρεσβήϊον ἐν χειρὶ θήσω,
Ἢ τρίποδ', ἠὲ δύω ἵππους αὐτοῖσιν ὄχεσφιν,
Ἠὲ γυναῖχ', ἥ κέν τοι ὁμὸν λέχος εἰσαναβαίνοι.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος, προσεφώνεε τεῦκρος ἀμύμ(ων)

Ἀτρείδη

Αὐτίκα δ' αἰετὸν ἧκε τελειότατον πετεηνῶν,
Νεβρὸν ἔχοντ' ὀνύχεσσι τέκος ἐλάφοιο ταχείης.
Πὰρ δὲ διὸς βωμῷ περικαλλέϊ κάββαλε νεβρόν·
Ἔνθα πανομφαίῳ ζηνὶ ῥέζεσκον ἀχαιοί.
Οἱ δ' ὡς οὖν εἶδον ὅτ' ἄρ' ἐκ διὸς ἤλυθεν ὄρνις,
Μᾶλλον ἐπὶ τρώεσσι θόρον, μνήσαντο δὲ χάρμης.
Ἔνθ' οὔτις πρότερος δαναῶν πολλῶν περ ἐόντων,
Εὔξατο τυδεΐδαο πάρος σχέμεν ὠκέας ἵππους,
Τάφρου τ' ἐξελάσαι, καὶ ἐναντίβιον μαχέσασθαι,
Ἀλλὰ πολὺ πρῶτος τρώων ἕλεν ἄνδρα κορυστὴν
Φραδμονίδην ἀγέλαον. ὁ μὲν, φύγαδ' ἔτραπεν ἵππους
Τῷ δὲ μεταστρεφθέντι, μεταφρένῳ ἐν δόρυ πῆξεν
Ὤμων μεσσηγὺς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσεν·
Ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
Τὸν, δὲ μετ' ἀτρεΐδαι, ἀγαμέμνων, καὶ μενέλαος,
Τοῖσι δ' ἐπ' αἴαντες, θοῦριν ἐπιειμένοι ἀλκήν·
Τοῖσι δ' ἐπ' ἰδομενεὺς, καὶ ὀπάων ἰδομενῆος
Μηριόνης, ἀτάλαντος ἐνυαλίῳ ἀνδρειφόντῃ·
Τοῖσι δ' ἐπ' εὐρύπυλος εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός.
Τεῦκρος δ' εἴνατος ἦλθε παλίντονα τόξα τιταίνων.
Στῆ δ' ἄρ' ὑπ' αἴαντος σάκεϊ τελαμωνιάδαο.
Ἔνθ' αἴας μὲν ὑπεξέφερεν σάκος. αὐτὰρ ὅγ' ἥρως
Παπτήνας, ἐπεὶ ἄρ τιν' ὀϊστεύσας ἐν ὁμίλῳ

Βεβλήκοι

Ἠ μὲν ἐπ' αἴαντος κλισίης τελαμωνιάδαο,
Ἠδ' ἐπ' ἀχιλλῆος, τοί ῥ' ἔσχατα νῆας ἐΐσας
Εἴρυσαν, ἠνορέῃ πίσυνοι, καὶ κάρτεϊ χειρῶν.
Ἤϋσεν δὲ διαπρύσιον δαναοῖσι γεγωνώς.
Αἰδὼς ἀργεῖοι, κάκ' ἐλέγχεα, εἶδος ἀγητοί,
Πῆ ἔβαν εὐχωλαί, ὅτε δὴ φάμεν εἶναι ἄριστοι,
Ἃς ὁπότ' ἐν λήμνῳ κενεαυχέες ἠγοράασθε,
Ἔσθοντες κρέα πολλὰ βοῶν ὀρθοκραιράων,
Πίνοντες κρητῆρας ἐπιστεφέας οἴνοιο,
Τρώων, ἀνθ' ἑκατόν δὲ διηκοσίων τε ἕκαστος
Στήσεσθ' ἐν πολέμῳ, νῦν δ' οὐδ' ἑνὸς ἄξιοι εἰμὲν
Ἕκτορος. ὃς τάχα νῆας ἐνιπρήσει πυρὶ κηλέῳ.
Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά τιν' ἤδη ὑπερμενέων βασιλήων
Τῇ δ' ἄτῃ ἄασας, καί μιν μέγα κῦδος ἀπηύρας.
Οὐ μὲν δή ποτέ φημι τεὸν περικαλλέα βωμὸν,
Νηῒ πολυκλήϊδι παρελθέμεν ἐνθάδε ἔρρων,
Ἀλλ' ἐπὶ πᾶσι βοῶν δημὸν, καὶ μηρί' ἔκηα,
Ἱέμενος τροίην εὐτείχεον ἐξαλαπάξαι.
Ἀλλὰ ζεῦ, τόδε πέρ μοι ἐπικρήηνον ἐέλδωρ.
Αὐτοὺς δή περ ἔασον ὑπεκφυγέειν, καὶ ἀλύξαι,
Μηδ' οὕτω τρώεσσιν ἔα δάμνασθαι ἀχαιούς.
Ὣς φάτο. τὸν δὲ πατὴρ ὀλοφύρατο δακρυχέοντα,
Νεῦσε δέ οἱ λαὸν σόον ἔμμεναι, οὐδ' ἀπολέσθαι.

Ὢ πόποι ἐννοσίγαι', εὐρυσθενὲς, οὐδέ νυ σοί περ
ὀλλυμένων δαναῶν ὀλοφύρεται ἐν φρεσὶ θυμός.
Οἳ δέ τοι εἰς ἑλίκην τε, καὶ αἰγὰς, δῶρ' ἀνάγουσι,
Πολλά τε, καὶ χαρίεντα, σὺ δέ σφισι βούλεο νίκην.
Εἴ περ γάρ κ' ἐθέλοιμεν, ὅσοι δαναοῖσιν ἀρωγοὶ,
Τρῶας ἀπώσασθαι, καὶ ἐρυκέμεν εὐρύοπα ζῆν,
Αὐτοῦ κ' ἔνθ' ἀκάχοιτο καθήμενος οἶος ἐν ἴδῃ.
Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας, προσέφη κρείων ἐνοσίχθων·
Ἥρη ἀπτοεπὲς, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες;
Οὐκ ἂν ἔγωγ' ἐθέλοιμι διὶ κρονίωνι μάχεσθαι
Ἡμέας τοὺς ἄλλους, ἐπεὶ πολὺ φέρτερός ἐστιν.
Ὣς οἱ μὲν, τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Τῶν δ' ὅσον ἐκ νηῶν ἀπὸ πύργου τάφρος ἔεργε,
Πλῆθεν ὁμῶς ἵππων τε, καὶ ἀνδρῶν ἀσπιστάων
Εἰλομένων. εἴλει δὲ θοῷ ἀτάλαντος ἀρηϊ
Ἕκτωρ πριαμίδης, ὅτε οἱ ζεὺς κῦδος ἔδωκε.
Καὶ νύκεν ἔπρησεν πυρὶ κηλέῳ νῆας ἐΐσας,
Εἰ μὴ ἐπὶ φρεσὶ θῆκ' ἀγαμέμνονι πότνια ἥρη,
Αὐτῷ ποιπνύσαντι θοῶς ὀτρῦναι ἀχαιούς.
Βῆ δ' ἰέναι παρά τε κλισίας, καὶ νῆας ἀχαιῶν,
Πορφύρεον μέγα φᾶρος ἔχων ἐν χειρὶ παχείῃ·
Στῆ δ' ἐπ' ὀδυσσῆος μεγακήτεϊ νηὶ μελαίνῃ,
Ἥρ' ἐν μεσσάτῳ ἔσκε, γεγωνέμεν ἀμφοτέρωθεν,

Ἠ μὲν

Ἀβλῆχρ', οὐ δὲ νόσωρα, τάδ' οὐ μένος ἀμὸν ἐρύξει·
Ἵπποι δὲ ῥέα τάφρον ὑπερθορέονται ὀρυκτήν.
Ἀλλ' ὅτε κεν δὴ νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσι γένωμαι,
Μνημοσύνη τις ἔπειτα πυρὸς δηΐοιο γενέσθω,
Ὡς πυρὶ νῆας ἐνιπρήσω, κτείνω δὲ καὶ αὐτοὺς
Ἀργείους παρὰ νηυσὶν, ἀτυζομένους ὑπὸ καπνῷ.
Ὣς εἰπὼν, ἵπποισιν ἐκέκλετο, φώνησέν τε.
Ξάνθε τε, καὶ σὺ Πόδαργε, καὶ Αἴθων, Λάμπε τε δῖε
Νῦν μοι τὴν κομιδὴν ἀποτίνετον· ἣν μάλα πολλὴν
Ἀνδρομάχη θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἠετίωνος,
Ὑμῖν πὰρ προτέροισι μελίφρονα πυρὸν ἔθηκεν,
Οἶνόν τ' ἐγκεράσασα πιεῖν, ὅτε θυμὸς ἀνώγοι,
Ἢ ἐμοί· ὅσπερ οἱ θαλερὸς πόσις εὔχομαι εἶναι.
Ἀλλ' ἐφομαρτεῖτον, καὶ σπεύδετον, ὄφρα λάβωμεν
Ἀσπίδα Νεστορέην, τῆς νῦν κλέος οὐρανὸν ἵκει,
Πᾶσαν χρυσείην ἔμεναι, κανόνας τε, καὶ αὐτήν.
Αὐτὰρ ἀπ' ὤμοιιν Διομήδεος ἱπποδάμοιο,
Δαιδάλεον θώρηκα, τὸν Ἥφαιστος κάμε τεύχων.
Εἰ τούτω κε λάβοιμεν, ἐελποίμην κεν Ἀχαιοὺς
Αὐτονυχεὶ νηῶν ἐπιβησέμεν ὠκειάων.
Ὣς ἔφατ', εὐχόμενος, νεμέσησε δὲ πότνια Ἥρη,
Σείσατο δ' εἰνὶ θρόνῳ, ἐλέλιξε δὲ μακρὸν Ὄλυμπον,
Καί ῥα Ποσειδάωνα μέγαν θεὸν ἀντίον ηὔδα·

Καὶ τρώων ἄλοχοι μεγαθύμων ἀσπιστάων,
Τάων, ἐν κονίῃσι βάλες θαλεροὺς παρακοίτας.
Ὣς ἄρα φωνήσας, φύγα δ' ἔτραπε μώνυχας ἵππους
Αὖτις ἀν' ἰωχμόν· ἐπὶ δὲ τρῶές τε, καὶ ἕκτωρ,
Ἠχῇ θεσπεσίῃ βέλεα στονόεντα χέοντο.
Τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄϋσε μέγας κορυθαίολος ἕκτωρ·
Τυδείδη, περὶ μέν σε τίον δαναοὶ ταχύπωλοι
Ἕδρῃ τε, κρέασίν τε, ἰδὲ πλείοις δεπάεσσι·
Νῦν δέ σ' ἀτιμήσουσι. γυναικὸς ἄρ' ἀντὶ τέτυξο.
Ἔρρε κακὴ γλήνη· ἐπεὶ οὐκ εἴξαντος ἐμεῖο
Πύργων ἡμετέρων ἐπιβήσεαι. οὐδὲ γυναῖκας
Ἄξεις ἐν νήεσσι, πάρος τοι δαίμονα δώσω.
Ὣς φάτο. τυδείδης δὲ διάνδιχα μερμήριξεν
Ἵππους τε στρέψαι, καὶ ἐναντίβιον μαχέσασθαι.
Τρὶς μὲν μερμήριξε κατὰ φρένα, καὶ κατὰ θυμόν,
Τρὶς δ' ἀπ' ἰδαίων ὀρέων κτύπε μητιέτα ζεύς,
Σῆμα τιθεὶς τρώεσσι, μάχης ἑτεραλκέα νίκην.
Ἕκτωρ δὲ τρώεσσιν ἐκέκλετο μακρὸν ἀΰσας·
Τρῶες, καὶ λύκιοι, καὶ δάρδανοι ἀγχιμαχηταὶ
Ἀνέρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς·
Γινώσκω δ' ὅτι μοι πρόφρων κατένευσε κρονίων
Νίκην, καὶ μέγα κῦδος, ἀτὰρ δαναοῖσί γε πῆμα.
Νήπιοι, οἳ ἄρα δὴ τάδε τείχεα μηχανόωντο,

Ἀβλήχρ',

Εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε πατὴρ ἀνδρῶν τε, θεῶν τε.
Βροντήσας δ' ἄρα δεινὸν, ἀφῆκ' ἀργῆτα κεραυνὸν·
Κὰδ δὲ πρόσθ' ἵππων διομήδεος ἧκε χαμᾶζε.
Δεινὴ δὲ φλὸξ ὦρτο θεείου καιομένοιο.
Τὼ δ' ἵππω δείσαντε καταπτήτην ὑπ' ὄχεσφιν.
Νέστορα δ' ἐκ χειρῶν φύγον ἡνία σιγαλόεντα.
Δεῖσε δ' ὅγ' ἐν θυμῷ, διομήδεα δὲ προσέειπε.
Τυδείδη, ἄγε δ' αὖτε φόβον δ' ἔχε μώνυχας ἵππους.
Ἦ οὐ γινώσκεις ὅτι ἐκ διὸς οὐχ ἕπετ' ἀλκή;
Νῦν μὲν γὰρ τούτῳ κρονίδης ζεὺς κῦδος ὀπάζει
Σήμερον· ὕστερον αὖτε, καὶ ἡμῖν, αἴκ' ἐθέλησι
Δώσει. ἀνὴρ δέ κεν οὔτι διὸς νόον εἰρύσαιτο,
Οὐ δὲ μάλ' ἴφθιμος, ἐπειὴ πολὺ φέρτατός ἐστιν.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς διομήδης·
Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα γέρον, κατὰ μοῖραν ἔειπες.
Ἀλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχος κραδίην, καὶ θυμὸν ἱκάνει.
Ἕκτωρ γάρ ποτε φήσει ἐνὶ τρώεσσ' ἀγορεύων,
Τυδείδης ὑπ' ἐμεῖο φοβεύμενος, ἵκετο νῆας,
Ὥς ποτ' ἀπειλήσει. τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθών.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γερήνιος ἱππότα νέστωρ.
Ὤμοι τυδέος υἱὲ δαΐφρονος, οἷον ἔειπες.
Εἴπερ γάρ σ' ἕκτωρ γε κακὸν, καὶ ἀνάλκιδα φήσει,
Ἀλλ' οὐ πείσονται τρῶες, καὶ δαρδανίωνες,

τούτω μὲν θεράποντε κομείτων, τώδε δὲ νῶϊ
Τρωσὶν ἐφ' ἱπποδάμοισιν ἰθύνομεν, ὄφρα καὶ Ἕκτωρ
Εἴσεται, εἰ καὶ ἐμὸν δόρυ μαίνεται ἐν παλάμῃσιν.
ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε γερήνιος ἱππότα νέστωρ.
Νεστορέας μὲν ἔπειθ' ἵππους θεράποντε κομείτην
Ἴφθιμοι σθένελός τε καὶ εὐρυμέδων ἀγαπήνωρ·
τὼ δ' εἰς ἀμφοτέρω διομήδεος ἅρματα βήτην.
Νέστωρ δ' ἐν χείρεσσι λάβ' ἡνία φοινικόεντα,
Μάστιξεν δ' ἵππους, τάχα δ' ἐχθρος ἄγχι γένοντο,
τοῦ δ' ἰθὺς μεμαῶτος ἀκόντισε τυδέος υἱός·
Καὶ τοῦ μέν ῥ' ἀφάμαρτεν. ὁ δ' ἡνίοχον θεράποντα
Υἱὸν ὑπερθύμου θηβαίου ἠνιοπῆα,
Ἵππων ἡνί' ἔχοντα, βάλε στῆθος παρὰ μαζόν.
Ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων· ὑπερώησαν δέ οἱ ἵπποι
ὠκύποδες· τοῦ δ' αὖθι λύθη ψυχή τε, μένος τε.
Ἕκτορα δ' αἰνὸν ἄχος πύκασε φρένας ἡνιόχοιο.
τὸν μὲν, ἔπειτ' εἴασε, καὶ ἀχνύμενός περ ἑταίρου,
Κεῖσθαι. ὁ δ' ἡνίοχον μέθεπε θρασύν, οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
Ἵππω δευέσθην σημαίτορος. αἶψα γὰρ εὗρεν
Ἰφιτίδην ἀρχεπτόλεμον θρασὺν, ὅν ῥα τόθ' ἵππων
ὠκυπόδων ἐπέβησε, δίδου δέ οἱ ἡνία χερσίν.
Ἔνθα κε λοιγὸς ἔην, καὶ ἀμήχανα ἔργα γένοντο.
Καὶ νύ κε σήκασθεν κατὰ ἴλιον ἠΰτε ἄρνες,

Σὺν δ' ἵππους ἐτάραξε, κυλινδόμενος περὶ χαλκῷ,
ὄφρ' ὁ γέρων ἵπποιο παρηορίας ἀπέταμνε
φασγάνῳ ἀΐσσων, τόφρ' ἕκτορος ὠκέες ἵπποι
Ἦλθον ἀν' ἰωχμὸν, θρασὺν, ἡνίοχον, φορέοντες
Ἕκτορα. καί νύ κεν ἔνθ' ὁ γέρων ἀπὸ θυμὸν ὄλεσσεν,
Εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε βοὴν ἀγαθὸς διομήδης.
Σμερδαλέον δ' ἐβόησεν, ἐποτρύνων ὀδυσῆα.
Διογενὲς λαερτιάδη πολυμήχαν' ὀδυσσεῦ,
Πῇ φεύγεις μετὰ νῶτα βαλὼν κακὸς ὣς ἐν ὁμίλῳ;
Μή τις τοι φεύγοντι μεταφρένῳ ἐν δόρυ πήξῃ;
Ἀλλὰ μέν', ὄφρα γέροντος ἀπώσομεν ἄγριον ἄνδρα.
Ὣς ἔφατ'. οὐδ' ἐσάκουσε πολύτλας δῖος ὀδυσσεὺς,
Ἀλλὰ παρήϊξεν κοίλας ἐπὶ νῆας ἀχαιῶν.
Τυδεΐδης δ', αὐτός περ ἐὼν, προμάχοισιν ἐμίχθη.
Στῆ δὲ πρόσθ' ἵππων νηληϊάδαο γέροντος.
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
Ὦ γέρον, ἦ μάλα δή σε νέοι τείρουσι μαχηταί.
Σὴ δὲ βίη λέλυται, χαλεπὸν δέ σε γῆρας ὀπάζει.
Ἠπεδανὸς δέ νύ τοι θεράπων, βραδέες δέ τοι ἵπποι.
Ἀλλ' ἄγ' ἐμῶν ὀχέων ἐπιβήσεο, ὄφρα ἴδηαι
Οἷοι τρώϊοι ἵπποι, ἐπιστάμενοι πεδίοιο,
Κραιπνὰ μάλ' ἔνθα, καὶ ἔνθα διωκέμεν, ἠδὲ φέβεσθαι,
Οὕς ποτ' ἀπ' αἰνείαν ἑλόμην μήστωρε φόβοιο.

Ἔπλετ' ἀλλήλοισι. πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.
Ἔνθα δ' ἅμ' οἰμωγή τε, καὶ εὐχωλὴ πέλεν ἀνδρῶν
ὀλλύντων τε, καὶ ὀλλυμένων. ῥέε δ' αἵματι γαῖα.
Ὄφρα μὲν ἠὼς ἦν, καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἦμαρ,
Τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἥπτετο· πῖπτε δὲ λαός.
Ἦμος δ' ἠέλιος μέσον οὐρανὸν ἀμφιβεβήκει,
Καὶ τότε δὴ χρύσεια πατὴρ ἐτίταινε τάλαντα,
Ἐν δ' ἐτίθει δύο κῆρε τανηλεγέος θανάτοιο,
Τρώων θ' ἱπποδάμων, καὶ ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
Ἕλκε δὲ μέσσα λαβών, ῥέπε δ' αἴσιμον ἦμαρ ἀχαι
Αἱ μὲν ἀχαιῶν κῆρες ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ (ῶν,
Ἑζέσθην· τρώων δὲ πρὸς οὐρανὸν εὐρὺν ἄερθεν.
Αὐτὸς δ' ἐξ ἴδης μεγάλ' ἔκτυπε. δαιόμενον δὲ
Ἧκε σέλας μετὰ λαὸν ἀχαιῶν. οἱ δὲ, ἰδόντες
Θάμβησαν, καὶ πάντας ὑπὸ χλωρὸν δέος εἷλεν,
Ἔνθ' οὔτ' ἰδομενεὺς τλῆ μίμνειν, οὔτ' ἀγαμέμνων,
Οὔτε δύ' αἴαντες μενέτην, θεράποντες ἄρηος.
Νέστωρ δὲ οἶος ἔμιμνε γερήνιος, οὖρος ἀχαιῶν,
Οὔτι ἑκών, ἀλλ' ἵππος ἐτείρετο, τὸν, βάλεν ἰῷ
Δῖος ἀλέξανδρος ἑλένης πόσις ἠϋκόμοιο,
Ἄκρην κακκορυφήν, ὅθι τε πρῶται τρίχες ἵππων
Κρανίῳ ἐμπεφύασι, μάλιστα δὲ καίριόν ἐστιν.
Ἀλγήσας δ' ἀνέπαλτο, βέλος δ' εἰς ἐγκέφαλον δῦ.

Σὺν

Πρόφρονι μυθέομαι, ἐθέλω δέ τοι ἤπιος εἶναι.
ὣς εἰπὼν, ὑπ' ὄχεσφι τιτύσκετο χαλκόποδ'
ὠκυπέτα, χρυσέῃσιν ἐθείρῃσιν κομόωντε· (ἵππω
Χρυσὸν δ' αὐτὸς ἔδυνε περὶ χροΐ. γέντο δ' ἱμάσθλην
Χρυσείην, εὔτυκτον. ἑοῦ δ' ἐπεβήσετο δίφρου.
Μάστιξεν δ' ἐλάαν· τὼ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην,
Μεσσηγὺς γαίης τε, καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
Ἴδην δ' ἵκανε πολυπίδακα, μητέρα θηρῶν
Γάργαρον, ἔνθα δέ οἱ τέμενος, βωμός τε θυήεις.
Ἔνθ' ἵππους ἔστησε πατὴρ ἀνδρῶν τε, θεῶν τε,
Λύσας ἐξ ὀχέων. κατὰ δ' ἠέρα πουλὺν ἔχευεν.
Αὐτὸς δ' ἐν κορυφῇσι καθέζετο κύδεϊ γαίων
Εἰσορόων Τρώων τε πόλιν, καὶ νῆας Ἀχαιῶν.
Οἳ δ' ἄρα δεῖπνον ἕλοντο καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
Ῥίμφα κατὰ κλισίας, ἀπὸ δ' αὐτοῦ θωρήσσοντο.
Τρῶες δ' αὖ ἑτέρωθεν ἀνὰ πτόλιν ὁπλίζοντο
Παυρότεροι. μέμασαν δὲ καὶ ὧς, ὑσμῖνι μάχεσθαι
Χρειοῖ ἀναγκαίῃ, πρό τε παίδων, καὶ πρὸ γυναικῶν.
Πᾶσαι δ' ὠΐγνυντο πύλαι, ἐκ δ' ἔσσυτο λαὸς,
Πεζοί θ', ἱππῆές τε, πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.
Οἳ δ' ὅτε δή ῥ' ἐς χῶρον ἕνα ξυνιόντες ἵκοντο,
Σύν ῥ' ἔβαλον ῥινοὺς, σὺν δ' ἔγχεα καὶ μένε' ἀνδρῶν
Χαλκεοθωρήκων. ἀτὰρ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι

Ἔπληντ'

Γνώσετ' ἔπειτ' ὅσον εἰμὶ θεῶν κάρτιστος ἁπάντων,
Εἰ δ' ἄγε πειρήσασθε θεοὶ ἵνα εἴδετε πάντες
Σειρὴν χρυσείην ἐξ οὐρανόθεν κρεμάσαντες,
Πάντες δ' ἐξάπτεσθε θεοί, πᾶσαί τε θέαιναι,
Ἀλλ' οὐκ ἂν ἐρύσαιτ' ἐξ οὐρανόθεν πεδίον δὲ
Ζῆν' ὕπατον μήστωρ', οὐδ' εἰ μάλα πολλὰ κάμοιτε.
Ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ ἐγὼν πρόφρων ἐθέλοιμι ἐρύσσαι,
Αὐτῇ κεν γαίῃ ἐρύσαιμ' αὐτῇ τε θαλάσσῃ.
Σειρὴν μέν κεν ἔπειτα περὶ ῥίον οὐλύμποιο
Δησαίμην. τὰ δέ κ' αὖτε μετήορα πάντα γένοιτο.
Τόσσον ἐγὼ περί τ' εἰμὶ θεῶν, περί τ' εἴμ' ἀνθρώπων.
Ὣς ἔφαθ'. οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ
Μῦθον ἀγασσάμενοι. μάλα γὰρ κρατερῶς ἀγόρευσεν.
Ὀψὲ δὲ δὴ μετέειπε θεὰ γλαυκῶπις ἀθήνη,
Ὦ πάτερ ἡμέτερε κρονίδη ὕπατε κρειόντων,
Εὖ νυ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν ὅτι σθένος οὐκ ἐπιεικτόν,
Ἀλλ' ἔμπης δαναῶν ὀλοφυρόμεθ' αἰχμητάων,
Οἵ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες, ὄλωνται.
Ἀλλ' ἤτοι πολέμου μὲν ἀφεξόμεθ', εἰ σὺ κελεύεις,
Βουλὴν δ' ἀργείοις ὑποθησόμεθ', ἥτις ὀνήσει,
Ὡς μὴ πάντες ὄλωνται, ὀδυσσαμένοιο τεοῖο.
Τὴν δ' ἐπιμειδήσας, προσέφη νεφεληγερέτα ζεύς,
Θάρσει τριτογένεια, φίλον τέκος, οὐ νύ τι θυμῷ

Πρόφρονι

ἸΛΙΆΔΟΣ Θ'. ὉΜΗ'ΡΟΥ
ῬΑΨΩΙΔΙ'ΑΣ.

Θῆτα, θεῶν ἀγορή, Τρώων κράτος, ἕκτορος εὖχος.

Ηὼς μὲν κροκόπεπλος ἐκίδνατο πᾶσαν ἐπ' αἶαν·
Ζεὺς δὲ θεῶν ἀγορὴν ποιήσατο τερπικέραυνος
Ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδειράδος οὐλύμποιο.
Αὐτὸς δέ σφ', ἀγόρευε, θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἄκουον·
 Κέκλυτέ μευ πάντες τε θεοὶ, πᾶσαί τε θέαιναι,
Ὄφρ' εἴπω τά, με θυμὸς ἐνὶ στήθεσι κελεύει.
Μήτέ τις οὖν θήλεια θεὸς τό γε, μήτέ τις ἄρσην,
Πειράτω διακέρσαι ἐμὸν ἔπος, ἀλλ' ἅμα πάντες
Αἰνεῖτ', ὄφρα τάχιστα τελευτήσω τάδε ἔργα.
Ὃν δ' ἂν ἐγὼν ἀπάνευθε θεῶν ἐθέλοντα νοήσω
Ἐλθόντ', ἢ τρώεσσιν ἀρηγέμεν, ἢ δαναοῖσι,
Πληγεὶς οὐ κατὰ κόσμον ἐλεύσεται οὔλυμπόν δε·
Ἤ μιν ἑλὼν, ῥίψω ἐς τάρταρον ἠερόεντα,
Τῆλε μάλ'. ἧχι βάθιστον ὑπὸ χθονός ἐστι βέρεθρον,
Ἔνθα σιδήρειαί τε πύλαι, καὶ χάλκιος οὐδός,
Τόσσον ἔνερθ' ἀΐδεω, ὅσον οὐρανός ἐστ' ἀπὸ γαίης.

Γνώσετ'

καὶ τῶν ἀριστέων φοβηθέντων, καὶ εἰς φυγὴν τραπέντων. καὶ Ποσειδῶν μὲν προτρεψάσης αὐτὸν Ἥρας βοηθεῖν τοῖς Ἕλλησιν ἀρνεῖται. ἀναθαῤῥησάντων δὲ τῶν Ἑλλήνων, Τεύκρου πολλοὺς τοξεύσαντος, ὁ Ζεὺς πάλιν τὴν νίκην ἐπὶ τοὺς Τρῶας μεταφέρει. Ἀθηνᾶ δὲ καὶ Ἥρα ὀλίγον τῶν Διὸς ἀπειλῶν φροντίσασαι καθίασιν εἰς τὸν πόλεμον βοηθήσουσαι τοῖς Ἕλλησιν. ἀλλὰ Διὸς ἐπ᾽ αὐτὰς Ἶριν πέμψαντος μετὰ ἀπειλῆς ἀποστρέφουσι. καὶ τότε Ἕκτωρ πλησίον τῶν νεῶν ἐπαγαγὼν τοὺς Τρῶας, καὶ παῤῥησιασάμενος ἐπὶ τῇ νίκῃ, κελεύει αὐτοὺς πῦρ καίειν πρὸ τῶν νεῶν, καὶ φυλάσσειν, ὡς ἂν μὴ λάθοιεν Ἕλληνες φεύγοντες διὰ τὸ ἡττῆσθαι ἐς τὰς πατρίδας.

ἸΛΙΆΔΟΣ

ὙΠΌΘΕΣΙΣ ΤΗ͂Σ Θ'. ὉΜΉΡΟΥ ῥαψῳδίας.

Ζεὺς ἀπαγορεύσας τοῖς θεοῖς θεοῖς μηδετέρῳ βοηθεῖν τῷ στρατῷ, ἐπὶ τὴν Ἴδην κατέρχεται. καὶ πρότερον ἴσον μαχομένους τοὺς Ἕλληνας, ἐλάττονας τῶν Τρώων καθίστησιν. Ἥραν δὲ, καὶ Ἀθηνᾶν ἐπὶ βοήθειαν τοῖς Ἕλλησιν ἐξιούσας, ἐπέχων Ἶρις, Διὸς κελεύσαντος. ἑσπέρας δὲ γενομένης, Ἕκτωρ ἐδημηγόρησεν ἐν τῷ πεδίῳ, ὥστε στρατοπεδεύεσθαι, καὶ πῦρ δι' ὅλης νυκτὸς καίειν.

ΚΑῚ ἌΛΛΗ.

Ζεὺς καλέσας εἰς ἐκκλησίαν τοὺς θεοὺς, ἀπαγορεύει μηδὲ ἀπ' ἄλλης μὴ δ' ἑτέροις τῶν μαχομένων βοηθεῖν. Ἀθηνᾶ δὲ αἰτεῖται παρ' αὐτοῦ εἰ καὶ μὴ φανερὸς συγχωρῇ αὐτῇ τὴν τοῖς Ἕλλησι βοήθειαν, καὶ γνώμην τινὰ αὐτοῖς ὑποθέσθαι, ὡς μὴ παντάπασιν ἀπόλλωνται. συμπεσόντων δὲ εἰς τὴν μάχην, τὰ μὲν πρῶτα ἰσοπαλὴς πόλεμος γίγνεται. μετὰ δὲ ταῦτα οἱ Τρῶες βελτίονι γίγνονται ῥοπῇ κατὰ Διὸς γνώμην, κεραυνοῦ πρὸ τῶν ἵππων τοῦ Διομήδους ἐνεχθέντος,

Παννύχιος δέ σφιν κακὰ μήδετο μητίετα ζεὺς,
Σμερδαλέα κτυπέων· τοὺς δὲ χλωρὸν δέος ᾕρει.
Οἶνον δ' ἐκ δεπάων χαμάδις χέον. οὐδέ τις ἔτλη
Πρὶν πιέειν, πρὶν λεῖψαι ὑπερμενέϊ κρονίωνι.
Κοιμήσαντ' ἄρ' ἔπειτα, καὶ ὕπνου δῶρον ἕλοντο.

ὙΠΟΘΕΣΙΣ

Ὢ πόποι ἐννοσίγαι', εὐρυσθενές, οἷον ἔειπες.
Ἄλλος κέν τις τοῦτο θεῶν δείσειε νόημα,
Ὃς σέο πολλὸν ἀφαυρότερος χεῖράς τε, μένος τε,
Σὸν δ' ἤτοι κλέος ἔσται ὅσον τ' ἐπικίδναται ἠώς.
Ἄγρει μὰν ὅθ' ἂν αὖτε καρηκομόωντες ἀχαιοὶ
Οἴχονται σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
Τεῖχος ἀναῤῥήξας, τὸ μὲν, εἰς ἅλα πᾶν καταχεῦαι,
Αὖτις δ' ἠϊόνα μεγάλην ψαμάθοισι καλύψαι,
Ὥς κέν τοι μέγα τεῖχος ἀμαλδύνηται ἀχαιῶν·
Ὣς οἱ μὲν, τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
Δύσετο δ' ἠέλιος, τετέλεστο δὲ ἔργον ἀχαιῶν.
Βουφόνεον δὲ κατὰ κλισίας, καὶ δόρπον ἕλοντο.
Νῆες δ' ἐκ λήμνοιο παρέσταθεν οἶνον ἄγουσαι,
Πολλαί, τὰς, προέηκεν ἰησονίδης εὔνηος.
Τόν, ῥ' ἔτεχ' ὑψιπύλη ὑπ' ἰήσονι ποιμένι λαῶν.
Χωρὶς δ' ἀτρεΐδῃσ', ἀγαμέμνονι, καὶ μενελάῳ,
Δῶκεν ἰησονίδης ἀγέμεν μέθυ χίλια μέτρα.
Ἔνθεν ἄρ' οἰνίζοντο καρηκομόωντες ἀχαιοί,
Ἄλλοι μὲν χαλκῷ, ἄλλοι δ' αἴθωνι σιδήρῳ,
Ἄλλοι δὲ ῥινοῖς, ἄλλοι δ' αὐτοῖσι βόεσσιν,
Ἄλλοι δ' ἀνδραπόδεσσι. τίθεντο δὲ δαῖτα θάλειαν.
Παννύχιοι μὲν ἔπειτα καρηκομόωντες ἀχαιοί·
Δαίνυντο. τρῶες δὲ κατὰ πτόλιν, ἠδ' ἐπίκουροι.

Παννύχιος

Ἐν δὲ πυρὶ πρήσαντες ἔβαν κοίλας ἐπὶ νῆας·
Ἦμος δ' οὔτ' ἄρ πω ἠώς, ἔτι δ' ἀμφιλύκη νύξ,
Τῆμος ἄρ' ἀμφὶ πυρὴν κριτὸς ἔγρετο λαὸς ἀχαιῶν·
Τύμβον δ' ἀμφ' αὐτὴν ἕνα ποίεον ἐξαγαγόντες
Ἄκριτον ἐκ πεδίου, ποτὶ δ' αὐτὸν τεῖχος ἔδειμαν
Πύργους ὑψηλούς, εἶλαρ νηῶν τε, καὶ αὐτῶν.
Ἐν δ' αὐτοῖσι πύλας ἐνεποίεον εὖ ἀραρυίας·
Ὄφρα δι' αὐτάων ἱππηλασίη ὁδὸς εἴη.
Ἔκτοσθεν δὲ βαθεῖαν ἐπ' αὐτῷ τάφρον ὄρυξαν
Εὐρεῖαν, μεγάλην. ἐν δὲ σκόλοπας κατέπηξαν.
Ὣς οἱ μὲν πονέοντο καρηκομόωντες ἀχαιοί.
Οἱ δὲ θεοὶ πὰρ ζηνὶ καθήμενοι ἀστεροπητῇ
Θηεῦντο μέγα ἔργον ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε ποσειδάων ἐνοσίχθων. (αν,
Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά τίς ἐστι βροτῶν ἐπ' ἀπείρονα γαῖ-
Ὅς τις ἔτ' ἀθανάτοισι νόον καὶ μῆτιν ἐνίψει;
Οὐχ ὁράας ὅτι δ' αὖτε καρηκομόωντες ἀχαιοί
Τεῖχος ἐτειχίσσαντο νεῶν ὕπερ, ἀμφὶ δὲ τάφρον
Ἤλασαν, οὐδὲ θεοῖσι δόσαν κλειτὰς ἑκατόμβας;
Τοῦ δ' ἤτοι κλέος ἔσται, ὅσον τ' ἐπικίδναται ἠώς.
Τοῦ δ' ἐπιλήσονται, ὅτ' ἐγὼ, καὶ φοῖβος ἀπόλλων
Ἥρῳ λαομέδοντι πολίσσαμεν ἀθλήσαντε.
Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας, προσέφη νεφεληγερέτα ζεύς·

ὢ πόποι

οὐ γάρ τις φειδὼ νεκύων κατατεθνηώτων
γίνετ', ἐπεί κε θάνωσι, πυρὸς μειλισσέμεν ὦκα.
ὅρκια δὲ ζεὺς ἴστω ἐρίγδουπος, πόσις ἥρης.
ὣς εἰπὼν τὸ σκῆπτρον ἀνέσχεθε πᾶσι θεοῖσιν.
ἄψοῤῥον δ' ἰδαῖος ἔβη ποτὶ ἴλιον ἱρήν.
οἱ δ' ἕατ' εἰν ἀγορῇ τρῶες, καὶ δαρδανίωνες,
πάντες ὁμηγερέες, ποτιδέγμενοι ὁππότ' ἄρ' ἔλθοι
ἰδαῖος. ὁ δ' ἄρ' ἦλθε, καὶ ἀγγελίην ἀπέειπε,
στὰς ἐν μέσσοισιν. τοὶ δ' ὡπλίζοντο μάλ' ὦκα
ἀμφότερον νέκυάς τ' ἀγέμεν, ἕτεροι δὲ μεθ' ὕλην.
ἀργεῖοι δ' ἑτέρωθεν ἐϋσσέλμων ἄπο νηῶν
ὤτρυνον νέκυάς τ' ἀγέμεν, ἕτεροι δὲ μεθ' ὕλην.
ἠέλιος μὲν ἔπειτα νέον προσέβαλλεν ἀρούρας
ἐξ ἀκαλαῤῥείταο βαθυῤῥόου ὠκεανοῖο,
οὐρανὸν εἰσανιὼν, οἱ δ' ἤντεον ἀλλήλοισιν.
ἔνθα διαγνῶναι χαλεπῶς ἦν ἄνδρα ἕκαστον.
ἀλλ' ὕδατι νίζοντες ἄπο βρότον αἱματόεντα,
δάκρυα θερμὰ χέοντες, ἀμαξάων ἐπάειραν,
οὐδ' εἴα κλαίειν πρίαμος μέγας. οἱ δὲ, σιωπῇ
νεκροὺς πυρκαϊῆς ἐπενήνεον ἀχνύμενοι κῆρ,
ἐν δὲ πυρὶ πρήσαντες, ἔβαν προτὶ ἴλιον ἱρήν.
ὣς δ' αὔτως ἑτέρωθεν ἐϋκνήμιδες ἀχαιοὶ
νεκροὺς πυρκαϊῆς ἐπενήνεον ἀχνύμενοι κῆρ.

Ἠνώγει πρίαμός τε, καὶ ἄλλοι τρῶες ἀγαυοὶ
Εἰπεῖν, αἴ κέ περ ὔμμι φίλον, καὶ ἡδὺ γένοιτο,
Μῦθον ἀλεξάνδροιο, τοῦ, εἵνεκα νεῖκος ὄρωρε,
Κτήματα μὲν, ὅσ᾽ ἀλέξανδρος κοίλῃς ἐνὶ νηυσὶν
Ἠγάγετο τροίηνδ᾽, ὡς πρὶν ὤφελλ᾽ ἀπολέσθαι,
Πάντ᾽ ἐθέλει δόμεναι, καὶ ἔτ᾽ οἴκοθεν ἄλλ᾽ ἐπιθεῖ-
Κουριδίην δ᾽ ἄλοχον μενελάου κυδαλίμοιο (ναι.
Οὔ φησιν δώσειν· ἦ μιν τρῶές γε κέλονται.
Καὶ δὲ τόδ᾽ ἠνώγειν εἰπεῖν ἔπος, αἴκ᾽ ἐθέλητε
Παύσασθαι πολέμοιο δυσηχέος, εἰσόκε νεκροὺς
Κήομεν, ὕστερον αὖτε μαχησόμεθ᾽, εἰσόκε δαίμων
Ἄμμι διακρίνῃ· δώῃ δ᾽ ἑτέροισί γε νίκην.
Ὣς ἔφαθ᾽. οἱ δ᾽ ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
Ὀψὲ δὲ δὴ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς διομήδης.
Μήτ᾽ ἄρ τις νῦν κτήματ᾽ ἀλεξάνδροιο δεχέσθω·
Μήθ᾽ ἑλένην, γνωτὸν δὲ καὶ ὃς μάλα νήπιός ἐστιν·
Ὡς ἤδη τρώεσσιν ὀλέθρου πείρατ᾽ ἐφῆπται.
Ὣς ἔφαθ᾽. οἱ δ᾽ ἄρα πάντες ἐπίαχον υἷες ἀχαιῶν,
Μῦθον ἀγασσάμενοι διομήδεος ἱπποδάμοιο.
Καὶ τότ᾽ ἄρ᾽ ἰδαῖον προσέφη κρείων ἀγαμέμνων·
Ἰδαῖ᾽, ἤτοι μῦθον ἀχαιῶν αὐτὸς ἀκούεις,
Ὥς τοι ὑποκρίνονται. ἐμοὶ δ᾽ ἐπιανδάνει οὕτως.
Ἀμφὶ δὲ νεκροῖσιν κατακαιέμεν οὔτι μεγαίρω.

Οὐ

Κτήματα δ᾽ ὅσσ᾽ ἀγόμην ἐξ ἄργεος ἡμέτερον δῶ,
Πάντ᾽ ἐθέλω δόμεναι, καὶ ἔτ᾽ οἴκοθεν ἄλλ᾽ ἐπιθεῖναι.
Ἤτοι ὅγ᾽ ὣς εἰπὼν, κατ᾽ ἄρ᾽ ἕζετο. τοῖσι δ᾽ ἀνέστη
Δαρδανίδης πρίαμος θεόφιν μήστωρ ἀτάλαντος,
Ὅσφιν ἐϋφρονέων, ἀγορήσατο, καὶ μετέειπε·
Κέκλυτέ μευ τρῶες, καὶ δάρδανοι, ἠδ᾽ ἐπίκουροι,
Ὄφρ᾽ εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
Νῦν μὲν δόρπον ἕλεσθε κατὰ πτόλιν ὡς τὸ πάρος περ,
Καὶ φυλακῆς μνήσασθε, καὶ ἐγρήγορθε ἕκαστος.
Ἠῶθεν δ᾽ ἰδαῖος ἴτω κοίλας ἐπὶ νῆας
Εἰπέμεν ἀτρεΐδῃσ᾽ ἀγαμέμνονι, καὶ μενελάῳ
Μῦθον ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρε,
Καὶ δὲ τόδ᾽ εἰπέμεναι πυκινὸν ἔπος, αἴκ᾽ ἐθέλωσι
Παύσασθαι πολέμοιο δυσηχέος, εἰσόκε νεκροὺς
Κήομεν. ὕστερον αὖτε μαχησόμεθ᾽, εἰσόκε δαίμων
Ἄμμε διακρίνῃ. δώῃ δ᾽ ἑτέροισί γε νίκην.
Ὣς ἔφαθ᾽. οἳ δ᾽ ἄρα τοῦ, μάλα μὲν κλύον, ἠδ᾽ ἐπίθον
Δόρπον ἔπειθ᾽ εἵλοντο κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσιν. (το.
Ἠῶθεν δ᾽ ἰδαῖος ἔβη κοίλας ἐπὶ νῆας.
Τοὺς δ᾽ εὗρ᾽ ἐν ἀγορῇ δαναοὺς θεράποντας ἄρηος,
Νηῒ παρὰ πρύμνῃ ἀγαμέμνονος. αὐτὰρ ὃ τοῖσι
Στὰς ἐν μέσσοισι, μετεφώνεεν ἠπύτα κῆρυξ·
Ἀτρεΐδαι τε, καὶ ἄλλοι ἐϋκνήμιδες ἀχαιοί,

ὄφρα δι' αὐτάων ἱππηλασίη ὁδὸς εἴη.
ἔκτοσθεν δὲ βαθεῖαν ὀρύξομεν ἐγγύθι τάφρον,
ἥ χ' ἵππον, καὶ λαὸν ἐρυκάκοι ἀμφὶς ἐοῦσα,
μήποτ' ἐπιβρείσῃ πόλεμος τρώων ἀγερώχων.
ὣς ἔφαθ'. οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνησαν βασιλῆες.
τρώων αὖτ' ἀγορὴ γένετ' ἰλίου ἐν πόλει ἄκρῃ
δεινή, τετρηχυῖα παρὰ πριάμοιο θύρῃσι.
τοῖσι δ' ἀντήνωρ πεπνυμένος, ἦρχ' ἀγορεύειν.
κέκλυτέ μευ τρῶες, καὶ δάρδανοι, ἠδ' ἐπίκουροι,
ὄφρ' εἴπω τά, με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
δεῦτ' ἄγετ' ἀργείην ἑλένην, καὶ κτήμαθ' ἅμ' αὐτῇ
δώομεν ἀτρείδῃσιν ἄγειν. νῦν δ' ὅρκια πιστά
ψευσάμενοι, μαχόμεσθα. τῷ οὔ νύ τι κέρδιον ἡμῖν
ἔλπομαι ἐκτελέεσθαι, ἵνα μὴ ῥέξομεν ὧδε.
ἤτοι ὅγ' ὣς εἰπὼν, κατ' ἄρ' ἕζετο· τοῖσι δ' ἀνέστη
δῖος ἀλέξανδρος ἑλένης πόσις ἠϋκόμοιο.
ὅς μιν ἀμειβόμενος, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
ἀντῆνορ, σὺ μὲν οὐκ ἔτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις·
οἶσθα καὶ ἄλλον μῦθον ἀμείνονα τοῦδε νοῆσαι
εἰ δ' ἐτεὸν δὴ τοῦτον ἀπὸ σπουδῆς ἀγορεύεις,
ἐξ ἄρα δή τοι ἔπειτα θεοὶ φρένας ὤλεσαν αὐτοί.
αὐτὰρ ἐγὼ τρώεσσι μεθ' ἱπποδάμοις ἀγορεύσω,
ἀντικρὺ δ' ἀπόφημι· γυναῖκα μὲν οὐκ ἀποδώσω.

κτήματα

Μίστυλλόν τ' ἄρ' ἐπισταμένως, πεῖράν τ' ὀβελοῖσιν,
ὤπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.
Αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου, τετύκοντό τε δαῖτα,
Δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐΐσης.
Νώτοισιν δ' αἴαντα διηνεκέεσσι γέραιρεν
Ἥρως ἀτρείδης εὐρυκρείων ἀγαμέμνων.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Τοῖς, ὁ γέρων πάμπρωτος ὑφαίνειν ἤρχετο μῆτιν
Νέστωρ, οὗ καὶ πρόσθεν ἀρίστη φαίνετο βουλή.
Ὅσφιν ἐϋφρονέων, ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν.
Ἀτρείδη τε, καὶ ἄλλοι ἀριστῆες παναχαιῶν,
Πολλοὶ γὰρ τεθνᾶσι καρηκομόωντες ἀχαιοί·
Τῶν νῦν αἷμα κελαινὸν ἐΰῤῥοον ἀμφὶ σκάμανδρον
Ἐσκέδασ' ὀξὺς ἄρης, ψυχαὶ δ' ἄϊδος δὲ κατῆλθον.
Τῷ, σε χρὴ πόλεμον μὲν ἅμ' ἠοῖ παῦσαι ἀχαιῶν.
Αὐτοὶ δ' ἀγρόμενοι, κυκλήσομεν ἐνθάδε νεκροὺς
Βουσὶ καὶ ἡμιόνοισιν, ἀτὰρ κατακήομεν αὐτοὺς
Τυτθὸν ἀπόπρο νεῶν, ὥς κ' ὀστέα παισὶν ἕκαστος
Οἴκαδ' ἄγῃ, ὅταν αὖτε νεώμεθα πατρίδα γαῖαν.
Τύμβον δ' ἀμφὶ πυρὴν ἕνα χεύομεν ἐξαγαγόντες
Ἄκριτον ἐκ πεδίου. ποτὶ δ' αὐτὸν δείμομεν ὦκα
Πύργους ὑψηλούς, εἶλαρ νηῶν τε, καὶ αὐτῶν.
Ἐν δ' αὐτοῖσι πύλας ποιήσομεν εὖ ἀραρυίας,

Ὣς σύ τ' ἐϋφρήνῃς πάντας παρὰ νηυσὶν ἀχαιούς,
Σούς τε μάλιστα ἔτας, καὶ ἑταίρους οἵ, τοι ἔασιν.
Αὐτὰρ ἐγὼ, κατ' ἄστυ μέγα πριάμοιο ἄνακτος
Τρῶας ἐϋφρανέω, καὶ τρῳάδας ἑλκεσιπέπλους,
Αἵ τέ μοι εὐχόμεναι, θεῖον δύσονται ἀγῶνα.
Δῶρα δ' ἄγ' ἀλλήλοισι περικλυτὰ δώομεν ἄμφω,
Ὄφρα τις ὧδ' εἴπῃσιν ἀχαιῶν τε, τρώων τε·
Ἠ μὲν ἐμαρνάσθην ἔριδος πέρι θυμοβόροιο,
Ἠδ' αὖτ' ἐν φιλότητι διέτμαγεν, ἀρθμήσαντε.
Ὣς ἄρα φωνήσας, δῶκεν ξίφος ἀργυρόηλον,
Σὺν κολεῷ τε φέρων, καὶ ἐϋτμήτῳ τελαμῶνι.
Αἴας δὲ ζωστῆρα δίδου φοίνικι φαεινόν.
Τὼ δὲ διακρινθέντε, ὃ μὲν, μετὰ λαὸν ἀχαιῶν
Ἤϊ, ὃ δ' ἐς τρώων ὅμαδον κίε. τοὶ δ' ἐχάρησαν
Ὡς εἶδον ζωόν τε, καὶ ἀρτεμέα προσιόντα,
Αἴαντος προφυγόντα μένος, καὶ χεῖρας ἀάπτους·
Καί ῥ' ἦγον ποτὶ ἄστυ, ἀέλπτοντες σόον εἶναι.
Αἴαντ' αὖθ' ἑτέρωθεν ἐϋκνήμιδες ἀχαιοὶ
Εἰς ἀγαμέμνονα δῖον ἄγον κεχαρηότα νίκῃ.
Οἳ δ' ὅτε δὴ κλισίῃσιν ἐν ἀτρείδαο γένοντο,
Τοῖσι δὲ βοῦν ἱέρευσεν ἄναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων,
Ἄρσενα, πενταέτηρον, ὑπερμενέϊ κρονίωνι.
Τὸν δέρον, ἀμφί τ' ἕπον, καί μιν διέχευαν ἅπαντα,

Μίστυλλόν τ'

Βλάψε δέ οἱ φίλα γούναθ᾽, ὁ δ᾽ ὕπτιος ἐξετανύσθη
Ἀσπίδι ἐγχριμφθεὶς, τὸν δ᾽ αἶψ᾽ ὤρθωσεν ἀπόλλων·
Καὶ νύ κε δὴ ξιφέεσσ᾽ αὐτοσχεδὸν οὐτάζοντο,
Εἰ μὴ κήρυκες διὸς ἄγγελοι, ἠδὲ, καὶ ἀνδρῶν,
Ἦλθον, ὁ μὲν τρώων, ὁ δ᾽ ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
Ταλθύβιός τε, καὶ ἰδαῖος, πεπνυμένω ἄμφω.
Μέσσω δ᾽ ἀμφοτέρων σκῆπτρα σχέθον· εἶπέ τε μῦθον
Κῆρυξ ἰδαῖος πεπνυμένα μήδεα εἰδώς.
Μηκέτι παῖδε φίλω πολεμίζετε, μηδὲ μάχεσθον·
Ἀμφοτέρω γὰρ σφῶϊ φιλεῖ νεφεληγερέτα ζεὺς,
Ἄμφω δ᾽ αἰχμητά. τό, γε δὴ καὶ ἴδμεν ἅπαντες.
Νὺξ δ᾽ ἤδη τελέθει, ἀγαθὸν καὶ νυκτὶ πιθέσθαι.
Τὸν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφη τελαμώνιος
Ἰδαῖ᾽, ἕκτορι ταῦτα κελεύετε μυθήσασθαι. (αἴας·
Αὐτὸς γὰρ χάρμῃ προκαλέσσατο πάντας ἀρίστους.
Ἀρχέτω, αὐτὰρ ἐγὼ μάλα πείσομαι, εἴπερ ἂν οὗτος.
Τὸν δ᾽ αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος ἕκτωρ·
Αἶαν, ἐπεί τοι δῶκε θεὸς μέγεθός τε βίην τε,
Καὶ πινυτὴν, περὶ δ᾽ ἔγχει ἀχαιῶν φέρτατός ἐσσι,
Νῦν μὲν παυσώμεσθα μάχης, καὶ δηϊοτῆτος
Σήμερον, ὕστερον αὖτε μαχησόμεθ᾽, εἰς ὅ κε δαίμων
Ἄμμε διακρίνῃ, δώῃ δ᾽ ἑτέροισί γε νίκην·
Νὺξ δ᾽ ἤδη τελέθει, ἀγαθὸν καὶ νυκτὶ πιθέσθαι,

Ἐν τῇ δ' ἑβδομάτῃ, ῥινῷ σχέτο, δεύτερος αὖτε
Αἴας διογενὴς προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
Καὶ βάλε πριαμίδαο κατ' ἀσπίδα πάντοσε ἴσην,
Διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαεινῆς ὄβριμον ἔγχος,
Καὶ διὰ θώρηκος πολυδαιδάλου ἠρήρειστο,
Ἀντικρὺ δὲ παραὶ λαπάρην διάμησε χιτῶνα
Ἔγχος. ὁ δ' ἐκλίνθη, καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν.
Τὼ δ' ἐκσπασσαμένω δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἅμ' ἄμ-
Σύν ῥ' ἔπεσον, λείουσιν ἐοικότες ὠμοφάγοισιν, (φω,
Ἢ συσὶ κάπροισι, τῶν, τε σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν.
Πριαμίδης μὲν ἔπειτα μέσον σάκος οὔτασε δουρί,
Οὐδ' ἔρρηξε χαλκόν, ἀνεγνάμφθη δέ οἱ αἰχμή.
Αἴας δ' ἀσπίδα νύξεν ἐπάλμενος, ἡ δὲ διὰ πρὸ
Ἤλυθεν ἐγχείη. στυφέλιξε δέ μιν μεμαῶτα. (μα.
Τμήδην δ' αὐχέν' ἐπῆλθε, μέλαν δ' ἀνεκήκιεν αἷ-
Ἀλλ' οὐδ' ὥς, ἀπέληγε μάχης κορυθαίολος Ἕκτωρ,
Ἀλλ' ἀναχασσάμενος λίθον εἵλετο χειρὶ παχείῃ
Κείμενον ἐν πεδίῳ μέλανα, τρηχύν τε, μέγαν τε,
Τῷ, βάλεν αἴαντος δεινὸν σάκος ἑπταβόειον.
Μέσσον ἐπομφάλιον· περιήχησε δ' ἄρα χαλκός.
Δεύτερος αὖτ' αἴας, πολὺ μείζονα λᾶαν ἀείρας,
Ἧκ' ἐπιδινήσας, ἐπέρεισε δὲ ἶν' ἀπέλεθρον,
Εἴσω δ' ἀσπίδ' ἔαξε βαλὼν μυλοειδέϊ πέτρῳ.

Στῆ ῥα μάλ' Ἕκτορος ἐγγύς. ἀπειλήσας δὲ προσηύδα·
Ἕκτορ, νῦν μὲν δὴ σάφα εἴσεαι οἰόθεν οἶος,
Οἷοι καὶ Δαναοῖσιν ἀριστῆες μετέασι,
Καὶ μετ' Ἀχιλλῆα ῥηξήνορα, θυμολέοντα.
Ἀλλ' ὁ μὲν, ἐν νήεσσι κορωνίσι, ποντοπόροισι
Κεῖτ' ἀπομηνίσας Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν.
Ἡμεῖς δ' εἰμὲν τοῖοι, οἳ ἂν σέθεν ἀντιάσαιμεν,
Καὶ πολέες. ἀλλ' ἄρχε μάχης, ἠδὲ πτολέμοιο.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἕκτωρ·
Αἶαν διογενὲς, Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
Μή τι μευ ἠΰτε παιδὸς ἀφαυροῦ πειρήτιζε,
Ἠὲ γυναικὸς, ἣ οὐκ οἶδε πολεμήϊα ἔργα.
Αὐτὰρ ἐγὼν εὖ οἶδα μάχας τ', ἀνδροκτασίας τε,
Οἶδ' ἐπὶ δεξιὰ, οἶδ' ἐπ' ἀριστερὰ νωμῆσαι βῶν
Ἀζαλέην, τό μοι ἐστὶ ταλαύρινον πολεμίζειν.
Οἶδα δ' ἐπαΐξαι μόθον ἵππων ὠκειάων.
Οἶδα δ' ἐνὶ σταδίῳ δηΐῳ μέλπεσθαι Ἄρηϊ.
Ἀλλ' οὐ γάρ σ' ἐθέλω βαλέειν τοιοῦτον ἐόντα,
Λάθρῃ ὀπιπεύσας, ἀλλ' ἀμφαδὸν, αἴκε τύχωμι.
Ἦ ῥα. καὶ ἀμπεπαλὼν, προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
Καὶ βάλεν Αἴαντος δεινὸν σάκος ἑπταβόειον,
Ἀκρότατον κατὰ χαλκὸν, ὃς ὄγδοος ἦεν ἐπ' αὐτῷ·
Ἓξ δὲ διὰ πτύχας ἦλθε δαΐζων χαλκὸς ἀτειρής·

Ἐν

Ζεῦ πάτερ, Ἴδηθεν μεδέων, κύδιστε, μέγιστε,
Δὸς νίκην Αἴαντι, καὶ ἀγλαὸν εὖχος ἀρέσθαι.
Εἰ δὲ καὶ Ἕκτορά περ φιλέεις, καὶ κήδεαι αὐτοῦ,
Ἴσην ἀμφοτέροισι βίην, καὶ κῦδος ὄπασσον.
Ὣς ἄρ' ἔφαν· Αἴας δὲ κορύσσετο νώροπι χαλκῷ·
Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα περὶ χροῒ ἕσσατο τεύχη,
Σεύατ' ἔπειθ', οἷός τε πελώριος ἔρχεται Ἄρης,
Ὅς τ' εἶσιν πόλεμόνδε μετ' ἀνέρας, οὕς τε Κρονίων
Θυμοβόρου ἔριδος μένεϊ ξυνέηκε μάχεσθαι·
Τοῖος ἄρ' Αἴας ὦρτο πελώριος, ἕρκος Ἀχαιῶν,
Μειδιόων βλοσυροῖσι προσώπασι. νέρθε δὲ ποσσὶν
Ἤιε μακρὰ βιβάς, κραδάων δολιχόσκιον ἔγχος.
Τὸν δὲ καὶ Ἀργεῖοι μέγ' ἐγήθεον εἰσορόωντες.
Τρῶας δὲ τρόμος αἰνὸς ὑπήλυθε γυῖα ἕκαστον,
Ἕκτορί τ' αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι πάτασσεν.
Ἀλλ' οὔπως ἔτι εἶχεν ὑποτρέσαι, οὐδ' ἀναδῦναι
Ἂψ λαῶν ἐς ὅμιλον, ἐπεὶ προκαλέσσατο χάρμῃ.
Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε φέρων σάκος ἠΰτε πύργον,
Χάλκεον, ἑπταβόειον, ὅ οἱ Τυχίος κάμε τεύχων,
Σκυτοτόμων ὄχ' ἄριστος ὕλῃ ἐνὶ οἰκία ναίων.
Ὅς οἱ ἐποίησεν σάκος αἰόλον, ἑπταβόειον,
ταύρων ζατρεφέων, ἐπὶ δ' ὄγδοον ἤλασε χαλκόν.
τό, πρόσθεν στέρνοιο φέρων Τελαμώνιος Αἴας,

ζεῦ πάτερ, ἢ αἴαντα λαχεῖν, ἢ τυδέος, υἱὸν,
ἢ αὐτὸν βασιλῆα πολυχρύσοιο μυκήνης.
ὣς ἄρ' ἔφαν, πάλλεν δὲ γερήνιος ἱππότα νέστωρ,
ἐκ δ' ἔθορε κλῆρος κυνέης, ὃν ἄρ' ἤθελον αὐτοί,
Αἴαντος. κῆρυξ δὲ φέρων ἀν' ὅμιλον ἁπάντῃ,
δεῖξ' ἐνδέξια πᾶσιν ἀριστήεσσιν ἀχαιῶν.
οἱ δ' οὐ γιγνώσκοντες, ἀπηνήναντο ἕκαστος.
ἀλλ' ὅτε δὴ τὸν ἵκανε, φέρων ἀν' ὅμιλον ἁπάντῃ,
ὅς μιν ἐπιγράψας, κυνέῃ βάλε φαίδιμος αἴας,
ἤτοι ὑπέσχεθε χεῖρ', ὁ δ' ἄρ' ἔμβαλεν ἄγχι παρα-
γνῶ δὲ κλήρου σῆμα ἰδὼν, γήθησε δὲ θυμῷ· (στάς.
τόν, μὲν πὰρ πόδ' ἑὸν χαμάδις βάλε, φώνησέν τε·
ὦ φίλοι ἤτοι κλῆρος ἐμὸς, χαίρω δὲ καὶ αὐτὸς
θυμῷ, ἐπεὶ δοκέω νικησέμεν ἕκτορα δῖον.
ἀλλ' ἄγετ', ὄφρ' ἂν ἐγὼ πολεμήϊα τεύχεα δύω,
τόφρ' ὑμεῖς εὔχεσθε διὶ κρονίωνι ἄνακτι
σιγῇ ἐφ' ὑμείων, ἵνα μὴ τρῶες πεπύθωνται,
ἠὲ καὶ ἀμφαδίην, ἐπεὶ οὔτινα δείδιμεν ἔμπης.
οὐ γάρ τίς με βίῃ γε ἑκὼν ἀέκοντα δίηται,
οὐδέ τ' ἀϊδρείῃ, ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ νήϊδά γ' οὕτως
ἔλπομαι ἐν σαλαμῖνι γενέσθαι, τε τραφέμεν τε.
ὣς ἔφαθ'. οἱ δ' εὔχοντο διὶ κρονίωνι ἄνακτι.
ὧδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·

Πολλὸς γάρ τις ἔκειτο παρήορος ἔνθα, καὶ ἔνθα·
Εἴθ' ὣς ἡβώοιμι, βίη δέ μοι ἔμπεδος εἴη.
Τῷ κε τάχ' ἀντήσειε μάχης κορυθαίολος Ἕκτωρ
Ὑμέων δ' οἵ περ ἔασιν ἀριστῆες παναχαιῶν,
Οὐδ' οἳ προφρονέως μέμαθ' ἕκτορος ἀντίον ἐλθεῖν.
ὣς νείκεσσ' ὁ γέρων, οἳ δ' ἐννέα πάντες ἀνέσταν.
ὦρτο πολὺ πρῶτος μὲν ἄναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων,
Τῷ δ' ἐπὶ, τυδείδης ὦρτο κρατερὸς διομήδης.
Τοῖσι δ' ἐπ' αἴαντες θοῦριν ἐπιειμένοι ἀλκήν·
Τοῖσι δ' ἐπ' ἰδομενεὺς, καὶ ὀπάων ἰδομενῆος
Μηριόνης, ἀτάλαντος ἐνυαλίῳ ἀνδρειφόντῃ.
Τοῖσι δ' ἐπ' εὐρύπυλος εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός·
Ἂν δὲ θόας ἀνδραιμονίδης, καὶ δῖος ὀδυσσεύς·
Πάντες ἄρ' οἵ γ' ἔθελον πολεμίζειν ἕκτορι δίῳ.
Τοῖς δ' αὖτις μετέειπε γερήνιος ἱππότα νέστωρ.
Κλήρῳ νῦν πεπάλαχθε διαμπερὲς, ὅς κε λάχῃσι.
Οὗτος γὰρ δὴ ὀνήσει ἐϋκνήμιδας ἀχαιούς,
Καὶ δ' αὐτὸς ὃν θυμὸν ὀνήσεται, αἴκε φύγῃσι
Δηΐου ἐκ πολέμοιο, καὶ αἰνῆς δηϊοτῆτος.
ὣς ἔφαθ', οἳ δὲ, κλῆρον ἐσημήναντο ἕκαστος,
Ἐν δ' ἔβαλον κυνέῃ ἀγαμέμνονος ἀτρείδαο.
Λαοὶ δ' ἠρήσαντο, θεοῖσι δὲ χεῖρας ἀνέσχον,
ὧδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·

ΖΕῦ

Ἥβωμ', ὡς ὅτ' ἐπ' ὠκυρόῳ κελάδοντι μάχοντο
Ἀγρόμενοι πύλιοί τε, καὶ ἀρκάδες ἐγχεσίμωροι
Φειάς παρ τείχεσιν, ἰαρδάνου ἀμφὶ ῥέεθρα.
Τοῖσι δ' ἐρευθαλίων πρόμος ἵστατο ἰσόθεος φὼς,
Τεύχε' ἔχων ὤμοισιν ἀρηϊθόοιο ἄνακτος,
Δίου ἀρηϊθόου, τὸν, ἐπίκλησιν κορυνήτην
Ἄνδρες κίκλησκον, καλλίζωνοί τε γυναῖκες,
Οὕνεκ' ἄρ' οὐ τόξοισι μαχέσκετο, δουρί τε μακρῷ,
Ἀλλὰ σιδηρείῃ κορύνῃ ῥήγνυσκε φάλαγγας.
Τὸν, λυκόοργος ἔπεφνε δόλῳ, οὔτι κράτεΐ γε,
Στεινωπῷ ἐν ὁδῷ, ὅθ' ἄρ' οὐ κορύνη οἱ ὄλεθρον
Χραῖσμε σιδηρείη. πρὶν γὰρ λυκόοργος ὑποφθὰς,
Δουρὶ μέσον περόνησεν. ὁ δ' ὕπτιος οὔδει ἐρείσθη,
Τεύχεα τ' ἐξενάριξε, τὰ οἱ πόρε χάλκεος ἄρης.
Καὶ τὰ μὲν αὐτὸς ἔπειτ' ἐφόρει μετὰ μῶλον ἄρηος.
Αὐτὰρ ἐπεὶ λυκόοργος ἐνὶ μεγάροισιν ἐγήρα,
Δῶκε δ' ἐρευθαλίωνι φίλῳ θεράποντι φορῆναι.
Τοῦ, ὅγε τεύχε' ἔχων, προκαλίζετο πάντας ἀρίστους.
Οἱ δὲ, μάλ' ἐτρόμεον καὶ ἐδείδισαν, οὐδέ τις ἔτλη.
Ἀλλ' ἐμὲ θυμὸς ἀνῆκε πολυτλήμων πολεμίζειν
Θάρσεϊ ᾧ. γενεῇ δὲ νεώτατος ἔσκον ἁπάντων.
Καὶ μαχόμην οἱ ἐγὼ, δῶκεν δέ μοι εὖχος ἀθήνη.
Τὸν δὴ μήκιστον, καὶ κάρτιστον κτάνον ἄνδρα.

Πολλὸς

Ταύτης ἀφροσύνης, ἀνὰ δ' ἴσχεο κυδόμενός περ,
Μηδ' ἔθελ' ἐξ ἔριδος σεῦ ἀμείνονι φωτὶ μάχεσθαι,
Ἕκτορι πριαμίδῃ, τόν τε στυγέουσι καὶ ἄλλοι.
Καὶ δ' ἀχιλεὺς τούτῳ γε μάχῃ ἔνι κυδιανείρῃ
Ἔρριγ' ἀντιβολῆσαι, ὅ περ σέο πολλὸν ἀμείνων.
Ἀλλὰ σὺ μὲν, ἵζευ ἰὼν μετὰ ἔθνος ἑταίρων·
Τούτῳ δὲ πρόμον ἄλλον ἀναστήσουσιν ἀχαιοί.
Εἴ περ ἀδειής γ' ἐστὶ, καὶ εἰ μόθου ἐστ' ἀκόρητος,
Φημί μιν ἀσπασίως γόνυ κάμψειν. αἴ κε φύγῃσι
Δηΐου ἐκ πολέμοιο, καὶ αἰνῆς δηϊοτῆτος.

Ὣς εἰπὼν, παρέπεισεν ἀδελφειοῦ φρένας ἥρως
Αἴσιμα παρειπών. ὃ δ' ἐπείθετο, τοῦ μὲν ἔπειτα
Γηθόσυνοι θεράποντες ἀπ' ὤμων τεύχε' ἕλοντο.
Νέστωρ δ' ἀργείοισιν ἀνίστατο, καὶ μετέειπεν.
Ὢ πόποι. ἦ μέγα πένθος ἀχαιΐδα γαῖαν ἱκάνει.
Ἦ κε μέγ' οἰμώξειε γέρων ἱππηλάτα πηλεύς,
Ἐσθλὸς μυρμιδόνων βουληφόρος, ἠδ' ἀγορητὴς,
Ὅς ποτέ μ' εἰρόμενος, μέγ' ἐγήθεεν ᾧ ἐνὶ οἴκῳ
Πάντων ἀργείων ἐρέων γενεήν τε τόκον τε.
Τοὺς, νῦν εἰ πτώσσοντας ὑφ' Ἕκτορι πάντας ἀκούσαι
Πολλά κεν ἀθανάτοισι φίλας ἀνὰ χεῖρας ἀείραι,
Θυμὸν ἀπὸ μελέων δῦναι δόμον ἄϊδος εἴσω.
Αἲ γὰρ ζεῦ τε πάτερ, καὶ ἀθηναίη, καὶ ἄπολλον,

Ἡβῷμ'

Καί ποτέ τις εἴπῃσι καὶ ὀψιγόνων ἀνθρώπων
Νηΐ πολυκληΐδι πλέων ἐπὶ οἴνοπα πόντον,
Ἀνδρὸς μὲν τόδε σῆμα πάλαι κατατεθνηῶτος,
Ὅν ποτ' ἀριστεύοντα κατέκτανε φαίδιμος Ἕκτωρ.
Ὥς ποτέ τις ἐρέει. τὸ δ' ἐμὸν κλέος οὔποτ' ὀλεῖται.
Ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
Αἴδεσθεν μὲν ἀνήνασθαι. δεῖσαν δ' ὑποδέχθαι.
Ὀψὲ δὲ δὴ μενέλαος ἀνίστατο, καὶ μετέειπε
Νείκει ὀνειδίζων, μέγα δὲ στεναχίζετο θυμῷ·
Ὤ μοι ἀπειλητῆρες ἀχαιΐδες, οὐκ ἔτ' ἀχαιοί,
Ἦ μὲν δὴ λώβη τάδε γ' ἔσσεται αἰνόθεν αἰνῶς,
Εἰ μή τις δαναῶν νῦν Ἕκτορος ἀντίος εἶσιν.
Ἀλλ' ὑμεῖς μὲν πάντες ὕδωρ, καὶ γαῖα γένοισθε
Ἥμενοι αὖθ' ἕκαστοι ἀκήριοι, ἀκλεὲς αὔτως.
Τῷδε δ' ἐγὼν αὐτὸς θωρήξομαι, αὐτὰρ ὕπερθεν
Νίκης πείρατ' ἔχονται ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
Ὣς ἄρα φωνήσας, κατεδύσετο τεύχεα καλά
Ἔνθα κέ τοι μενέλαε φάνη βιότοιο τελευτὴ
Ἕκτορος ἐν παλάμῃσιν, ἐπεὶ πολὺ φέρτερος ἦεν,
Εἰ μὴ ἀναΐξαντες ἕλον βασιλῆες ἀχαιῶν,
Αὐτός τ' ἀτρεΐδης εὐρυκρείων ἀγαμέμνων,
Δεξιτερῆς ἕλε χειρὸς ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν.
Ἀφραίνεις μενέλαε διοτρεφές, οὐδέ τι σε χρὴ

Ταύτης

ὀρνυμένοιο νέον, μελάνει δέ τε πόντος ὑπ' αὐτῆς·
Τοῖαι ἄρα στίχες εἵατ' ἀχαιῶν τε, τρώων τε
Ἐν πεδίῳ, Ἕκτωρ δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ἔειπεν.
Κέκλυτέ μευ τρῶες, καὶ ἐϋκνήμιδες ἀχαιοί,
Ὄφρ' εἴπω, τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
Ὅρκια μὲν κρονίδης ὑψίζυγος οὐκ ἐτέλεσσεν,
Ἀλλὰ κακὰ φρονέων τεκμαίρεται ἀμφοτέροισιν,
Εἰσόκεν ἢ ὑμεῖς τροίην εὔπυργον ἕλητε,
Ἢ αὐτοὶ παρὰ νηυσὶ δαμείετε ποντοπόροισιν·
Ὑμῖν μὲν γὰρ ἔασιν ἀριστῆες παναχαιῶν,
Τῶν, νῦν ὅντινα θυμὸς ἐμοὶ μαχέσασθαι ἀνώγῃ,
Δεῦρ' ἴτω ἐκ πάντων πρόμος ἔμμεναι Ἕκτορι δίῳ·
Ὧδε δὲ μυθέομαι, ζεὺς δ' ἄμμ' ἐπιμάρτυρος ἔστω.
Εἰ μέν κεν ἐμὲ κεῖνος ἕλῃ ταναήκεϊ χαλκῷ,
Τεύχεα συλήσας, φερέτω κοίλας ἐπὶ νῆας; (με
Σῶμα δὲ οἴκαδ' ἐμὸν δόμεναι πάλιν, ὄφρα πυρός
Τρῶες, καὶ τρώων ἄλοχοι λελάχωσι θανόντα.
Εἰ δέ κ' ἐγὼ τὸν, ἕλω, δώῃ δέ μοι εὖχος ἀπόλλων,
Τεύχεα συλήσας, οἴσω ποτὶ ἴλιον ἱρήν,
Καὶ κρεμόω ποτὶ νηὸν ἀπόλλωνος ἑκάτοιο.
Τὸν δὲ νέκυν ἐπὶ νῆας ἐϋσσέλμους ἀποδώσω,
Ὄφρά ἑ ταρχύσωσι καρηκομόωντες ἀχαιοί,
Σῆμά τέ οἱ χεύωσιν ἐπὶ πλατεῖ ἑλλησπόντῳ,

Καὶ

Οἱ δέ κ' ἀγασσάμενοι χαλκοκνήμιδες ἀχαιοί,
Οἶον ἐπόρσειαν πολεμίζειν ἕκτορι δίῳ.
Ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεὰ γλαυκῶπις ἀθήνη.
Τῶν δ' Ἕλενος πριάμοιο φίλος παῖς, σύνθετο θυμῷ
Βουλήν, ἥ ῥα θεοῖσιν ἐφήνδανε μητιόωσι.
Στῆ δὲ παρ' Ἕκτορ' ἰών, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
Ἕκτορ υἱὲ πριάμοιο, διὶ μῆτιν ἀτάλαντε,
Ἦ ῥά νύ μοί τι πίθοιο. κασίγνητος δέ τοι εἰμί.
Ἄλλους μὲν κάθισον τρῶας, καὶ πάντας ἀχαιούς·
Αὐτὸς δὲ προκάλεσσαι ἀχαιῶν ὅστις ἄριστος,
Ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι.
Οὐ γάρ πώ τοι μοῖρα θανεῖν, καὶ πότμον ἐπισπεῖν.
Ὣς γὰρ ἐγὼν ὄπ' ἄκουσα θεῶν, αἰειγενετάων.
Ὣς ἔφαθ'. Ἕκτωρ δ' αὖτ' ἐχάρη μέγα, μῦθον ἀκού-
Καί ῥ' ἐς μέσσον ἰὼν τρώων, ἀνέεργε φάλαγγας (σας·
Μέσσου δουρὸς ἑλών. τοὶ δ' ἱδρύνθησαν ἅπαντες.
Κὰδ δ' ἀγαμέμνων εἷσεν ἐϋκνήμιδας ἀχαιούς.
Κὰδ δ' ἄρ' ἀθηναίη τε, καὶ ἀργυρότοξος ἀπόλλων
Ἑζέσθην. ὄρνισιν ἐοικότες αἰγυπιοῖσι,
Φηγῷ ἐφ' ὑψηλῇ πατρὸς διὸς αἰγιόχοιο,
Ἀνδράσι τερπόμενοι. τῶν δὲ στίχες εἵατο πυκναί,
Ἀσπίσι, καὶ κορύθεσσι, καὶ ἔγχεσι πεφρικυῖαι.
Οἵη δὲ ζεφύροιο ἐχεύατο πόντον ἔπι, φρίξ,

Ἀργείους ὀλέκοντας ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ,
Βῆ ῥα κατ' οὐλύμποιο καρήνων ἀΐξασα
Ἴλιον εἰς ἱρήν. τῇ δ' ἀντίος ὦρνυτ' ἀπόλλων
Περγάμου ἐκ κατιδών. τρώεσσι δὲ βούλετο νίκην,
Ἀλλήλοισι δὲ τώ γε συναντέσθην παρὰ φηγῷ.
Τὴν πρότερος προσέειπεν ἄναξ διὸς υἱὸς ἀπόλλων·
Τίπτε σὺ δ' αὖ μεμαυῖα διὸς θύγατερ μεγάλοιο,
Ἦλθες ἀπ' οὐλύμποιο, μέγας δέ σε θυμὸς ἀνῆκεν;
Ἦ ἵνα δὴ δαναοῖσι μάχης ἑτεραλκέα νίκην
Δῷς; ἐπεὶ οὔτοι τρῶας ἀπολλυμένους ἐλεαίρεις.
Ἀλλ' εἴμοι τι πίθοιο, τό, κεν πολὺ κέρδιον εἴη,
Νῦν μὲν παύσωμεν πόλεμον, καὶ δηϊοτῆτα
Σήμερον, ὕστερον αὖτε μαχήσοντ', εἰσόκε τέκμωρ
Ἰλίου εὕρωσιν, ἐπεὶ ὣς φίλον ἔπλετο θυμῷ
Ὑμῖν ἀθανάτῃσι διαπραθέειν τόδε ἄστυ.
Τὸν δ' αὖθις προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις ἀθήνη.
Ὧδ' ἔστω ἑκάεργε. τὰ γὰρ φρονέουσα καὶ αὐτὴ
Ἦλθον ἀπ' οὐλύμποιο μετὰ τρῶας καὶ ἀχαιούς. (δρῶν.
Ἀλλ' ἄγε πῶς μέμονας πόλεμον καταπαυσέμεν ἀν-
Τὴν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ διὸς υἱὸς ἀπόλλων·
Ἕκτορος ὄρσωμεν κρατερὸν μένος ἱπποδάμοιο,
Ἤν τινά που δαναῶν προκαλέσεται οἰόθεν οἶος,
Ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι.

οἱ

ἸΛΙΑ'ΔΟΣ Η'. ὉΜΗ'ΡΟΥ ῬΑΨΩΙΔΙ'ΑΣ.

Ἦτα δ' αἴας πολέμιζε μόνῳ μόνος ἕκτορι δίῳ.

Σ εἰπὼν, πυλέων ἐξέσσυτο φαίδιμος ἕκτωρ.
Τῷ δ' ἅμ' ἀλέξανδρος κί' ἀδελφεός. ἐν δ' ἄρα θυμῷ
Ἀμφότεροι μέμασαν πολεμίζειν, ἠδὲ μάχεσθαι.
ὡς δὲ θεὸς ναύτῃσιν ἐελδομένοισιν ἔδωκεν
οὖρον, ἐπὴν κεκάμωσιν ἐϋξέστῃσ' ἐλάτῃσι,
πόντον ἐλαύνοντες, καμάτῳ δ' ὑπὸ γυῖα λέλυνται·
ὣς ἄρα τὼ τρώεσσιν ἐελδομένοισι φανήτην.
Ἔνθ' ἑλέτην ὁ μὲν, υἱὸν ἀρηϊθόοιο ἄνακτος
Ἄρνῃ ναιετάοντα μενέσθιον, ὃν κορυνήτης
γείνατ' ἀρηΐθοος, καὶ φυλομέδουσα βοῶπις·
Ἕκτωρ δ' ἠϊονῆα βάλ' ἔγχεϊ ὀξυόεντι
Αὐχέν', ὑπὸ στεφάνης εὐχάλκου, λῦσε δὲ γυῖα.
Γλαῦκος δ' ἱππολόχοιο πάϊς, λυκίων ἀγὸς ἀνδρῶν
Ἰφίνοον βάλε δουρὶ κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην,
Δεξιάδην ἵππων ἐπιάλμενον ὠκειάων,
ὦμον· ὃ δ' ἐξ ἵππων χαμάδις πέσε· λῦντο δὲ γυῖα.
Τοὺς δ' ὡς οὖν ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις ἀθήνη

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Η. ΟΜΗΡΟΥ ῥαψῳδίας.

Ἑλένου συμβουλεύσαντος Ἕκτωρ προκαλεῖται τῶν Ἑλλήνων τὸν ἄριστον εἰς μονομαχίαν. ἐννέα δὲ ἀναστάντων, ἔλαχεν Αἴας ὁ Τελαμώνιος. καὶ γενναίως αὐτοὺς ἀγωνισαμένους, διαλύουσι κήρυκες, ἑσπέρας γενομένης. τῇ δὲ ἑξῆς τοὺς νεκροὺς ἀνελόμενοι, θάπτουσι. καὶ τεῖχος οἱ Ἕλληνες κατασκευάζουσιν. ἐφ' ᾧ ὁ Ποσειδῶν ἠγανάκτησε. Ζεύς τε αὐτοῖς διὰ νυκτὸς σημεῖα οὐκ αἴσια τῶν μελλόντων δείκνυσιν.

ΚΑΙ ΑΛΛΗ.

Ἕκτωρ σὺν Ἀλεξάνδρῳ τῷ ἀδελφῷ κατελθὼν εἰς τὴν μάχην, ἐβοήθει τοῖς Τρωσὶ κεκμηκόσιν ἤδη. καὶ συμβουλεύσαντος Ἑλένου τοῦ ἀδελφοῦ μάντεως ὄντος, προκαλεῖται αὐτὸς, τίς αὐτῷ βούλοιτο τῶν Ἑλλήνων μονομαχῆσαι. πολλῶν δὲ προαιρουμένων, Αἴας ὁ Τελαμώνιος κληρωθεὶς, συνίσταται. μαχομένους δὲ αὐτοὺς, κήρυκες καταπαύουσι. καὶ νὺξ διαλύει τὴν μάχην. καὶ οἱ μὲν ἀλλήλοις δῶρα διδόασιν. ἀντικηρυκευομένων δὲ Τρώων περὶ νεκρῶν ἀναιρέσεως, τὰ αὐτὰ γίνεται παρ' ἀμφοτέροις τοῖς στρατοῖς. οἵ τε Ἕλληνες τάφον πολυάνδριον κατασκευάζουσι, καὶ τεῖχος τοῦ ναυστάθμου.

Ἀλλὰ ἑκὼν μεθίεις τε, καὶ οὐκ ἐθέλεις· τὸ δ' ἐμὸν κῆρ
Ἄχνυται ἐν θυμῷ, ὅθ' ὑπὲρ σέθεν αἴσχε' ἀκούω
Πρὸς τρώων, οἳ ἔχουσι πολὺν πόνον εἵνεκα σεῖο.
Ἀλλ' ἴομεν. τὰ δ' ὄπισθεν ἀρεσσόμεθ', αἴκέ ποθι ζεὺς
Δώῃ ἐπουρανίοισι θεοῖς αἰειγενέτῃσιν
Κρητῆρα στήσασθαι ἐλεύθερον ἐν μεγάροισιν,
Ἐκ τροίης ἐλάσαντες ἐϋκνήμιδας ἀχαιούς.

ὙΠΟΘΕΣΙΣ

Αἱ μὲν, ἔτι ζωὸν γόον ἕκτορα ᾧ ἐνὶ οἴκῳ·
Οὐ γάρ μιν ἔτ' ἔφαντο ὑπότροπον ἐκ πολέμοιο
Ἵξεσθαι, προφυγόντα μένος, καὶ χεῖρας ἀχαιῶν.
Οὐδὲ πάρις δήθυνεν ἐν ὑψηλοῖσι δόμοισιν,
Ἀλλ' ὅ γ' ἐπεὶ κατέδυ κλυτὰ τεύχεα ποικίλα χαλκῷ,
Σεύατ' ἔπειτ' ἀνὰ ἄστυ ποσὶ κραιπνοῖσι πεποιθώς.
ὡς δ' ὅτε τις στατὸς ἵππος ἀκοστήσας ἐπὶ φάτνῃ
Δεσμὸν ἀπορρήξας, θείῃ πεδίοιο κροαίνων,
Εἰωθὼς λούεσθαι ἐϋρρεῖος ποταμοῖο,
Κυδιόων, ὑψοῦ δὲ κάρη ἔχει, ἀμφὶ δὲ χαῖται
ὤμοις ἀΐσσονται. ὃ δ' ἀγλαΐηφι πεποιθὼς.
Ῥίμφα ἑ γοῦνα φέρει μετά τ' ἤθεα, καὶ νομὸν ἵππων,
ὣς υἱὸς πριάμοιο πάρις κατὰ περγάμου ἄκρης
Τεύχεσι παμφαίνων, ὥς τ' ἠλέκτωρ ἐβεβήκει
Καγχαλόων, ταχέες δὲ πόδες φέρον. αἶψα δ' ἔπειτα
Ἕκτορα δῖον ἔτετμεν ἀδελφεόν. εὖτ' ἄρ' ἔμελλε
Στρέψεσθ' ἐκ χώρης, ὅθι ᾗ ὀάριζε γυναικί.
Τὸν πρότερος προσέειπεν ἀλέξανδρος θεοειδής,
Ἠθεῖ', ἦ μάλα δή σε καὶ ἐσσύμενον κατερύκω
Δηθύνων, οὐδ' ἦλθον ἐναίσιμον, ὡς ἐκέλευες.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κορυθαίολος ἕκτωρ.
Δαιμόνι', οὐκ ἄν τίς τοι ἀνὴρ ὃς ἐναίσιμος εἴη,
Ἔργον ἀτιμήσειε μάχης, ἐπεὶ ἄλκιμός ἐσσι.

Ἀλλὰ

Παῖδ' ἐμὸν, ὡς καὶ ἐγώ περ, ἀριπρεπέα τρώεσσιν,
ὧδε βίην τ' ἀγαθὸν, καὶ Ἰλίου ἶφι ἀνάσσειν,
Καί ποτέ τις εἴπησι, πατρός δ' ὅγε πολλὸν ἀμείνων,
Ἐκ πολέμου ἀνιόντα, φέροι δ' ἔναρα βροτόεντα,
Κτείνας δήϊον ἄνδρα, χαρείη δὲ φρένα μήτηρ.

Ὣς εἰπὼν, ἀλόχοιο φίλης ἐν χερσὶν ἔθηκε
Παῖδ' ἑόν· ἡ δ' ἄρα μιν κηώδεϊ δέξατο κόλπῳ,
Δακρυόεν γελάσασα. πόσις δ' ἐλέησε νοήσας·
Χειρί τέ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε,

Δαιμονίη, μή μοι τι λίην ἀκαχίζεο θυμῷ.
Οὐ γάρ τίς μ' ὑπὲρ αἶσαν ἀνὴρ ἄϊδι προϊάψει.
Μοῖραν δ' οὔτινά φημι πεφυγμένον ἔμμεναι ἀνδρῶν
Οὐ κακὸν, οὐδὲ μὲν ἐσθλὸν, ἐπὴν τὰ πρῶτα γένηται.
Ἀλλ' εἰς οἶκον ἰοῦσα, τὰ σαυτῆς ἔργα κόμιζε
Ἱστόν τ', ἠλακάτην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε
Ἔργον ἐποίχεσθαι, πόλεμος δ' ἄνδρεσσι μελήσει
Πᾶσιν. ἐμοὶ δὲ μάλιστα, τοὶ Ἰλίῳ ἐγγεγάασιν.

Ὣς ἄρα φωνήσας, κόρυθ' εἵλετο φαίδιμος Ἕκτωρ
Ἵππουριν. ἄλοχος δὲ φίλη οἶκονδε βεβήκει
Ἐντροπαλιζομένη, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέουσα.
Αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκανε δόμους εὖ ναιετάοντας
Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο. κιχήσατο δ' ἔνδοθι πολλὰς
Ἀμφιπόλους, τῇσιν δὲ γόον πάσῃσιν ἐνῶρσεν.

ὅσσον σεῖ', ὅτε κέν τις ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
Δακρυόεσσαν ἄγηται, ἐλεύθερον ἦμαρ ἀπούρας.
Καί κεν ἐν ἄργει ἐοῦσα πρὸς ἄλλης ἱστὸν ὑφαίνοις,
Καί κεν ὕδωρ φορέοις μεσσηΐδος, ἢ ὑπερείης
Πόλλ' ἀεκαζομένη· κρατερὴ δ' ἐπικείσετ' ἀνάγκη.
Καί ποτέ τις εἴπῃσιν ἰδὼν κατὰ δάκρυ χέουσαν·
Ἕκτορος ἥδε γυνὴ, ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι
Τρώων ἱπποδάμων, ὅτε ἴλιον ἀμφὶ μάχοντο·
ὥς ποτέ τις ἐρέει, σοὶ δ' αὖ νέον ἔσσεται ἄλγος
Χήτει τοιοῦδ' ἀνδρὸς ἀμύνειν δούλιον ἦμαρ.
Ἀλλά με τεθνειῶτα χυτὴ κατὰ γαῖα καλύπτοι,
Πρίν δ' ἔτι σῆς τε βοῆς, σοῦ θ' ἑλκηθμοῖο πυθέσθαι.
Ὣς εἰπὼν, οὗ παιδὸς ὀρέξατο φαίδιμος ἕκτωρ·
Ἂψ δ' ὁ πάϊς πρὸς κόλπον ἐϋζώνοιο τιθήνης
Ἐκλίνθη ἰάχων, πατρὸς φίλου ὄψιν ἀτυχθεὶς,
Ταρβήσας χαλκόν τε, ἰδὲ λόφον ἱππιοχαίτην
Δεινὸν ἀπ' ἀκροτάτης κόρυθος νεύοντα νοήσας.
Ἐκ δ' ἐγέλασσε πατήρ τε φίλος, καὶ πότνια μήτηρ.
Αὐτίκ' ἀπὸ κρατὸς κόρυθ' εἵλετο φαίδιμος ἕκτωρ,
Καὶ τὴν μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χθονὶ παμφανόωσαν.
Αὐτὰρ ὅγ' ὃν φίλον υἱὸν ἐπεὶ κύσε, πῆλέ τε χερσὶν,
Εἶπεν, ἐπευξάμενος διί τ', ἄλλοισί τε θεοῖσι.
Ζεῦ ἄλλοι τε θεοὶ, δότε δὴ καὶ τόνδε γενέσθαι

Παῖδ'

Ἀλλ' ἄγε νῦν ἐλέαιρε, καὶ αὐτοῦ μίμν' ἐπὶ πύργῳ,
Μὴ παῖδ' ὀρφανικὸν θείης, χήρην τε γυναῖκα.
Λαὸν δὲ στῆσον παρ' ἐρινεὸν, ἔνθα μάλιστα
Ἀμβατός ἐστι πόλις, καὶ ἐπίδρομον ἔπλετο τεῖχος.
Τρὶς γὰρ τῇ γ' ἐλθόντες ἐπειρήσανθ' οἱ ἄριστοι,
Ἀμφ' αἴαντε δύω, καὶ ἀγακλυτὸν ἰδομενῆα,
Ἠδ' ἀμφ' ἀτρείδας, καὶ τυδέος ἄλκιμον υἱόν·
Ἤ πού τίς σφιν ἔνισπε θεοπροπίων εὖ εἰδὼς,
Ἤ νυ καὶ αὐτῶν θυμὸς ἐποτρύνει, καὶ ἀνώγει.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος ἕκτωρ·
Ἦ καὶ ἐμοὶ τάδε πάντα μέλει γύναι, ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
Αἰδέομαι τρῶας, καὶ τρῳάδας ἑλκεσιπέπλους,
Αἴ κε κακὸς ὣς, νόσφιν ἀλυσκάζω πολέμοιο.
Οὐδέ με θυμὸς ἄνωγεν· ἐπεὶ μάθον ἔμμεναι ἐσθλὸς
Αἰεὶ, καὶ πρώτοισι μετὰ τρώεσσι μάχεσθαι
Ἀρνύμενος πατρός τε μέγα κλέος, ἠδ' ἐμὸν αὐτοῦ.
Εὖ μὲν γὰρ τόδε οἶδα κατὰ φρένα, καὶ κατὰ θυμόν,
Ἔσσεται ἦμαρ. ὅτ' ἄν ποτ' ὀλώλῃ ἴλιος ἱρή,
Καὶ πρίαμος, καὶ λαὸς ἐϋμελίω πριάμοιο.
Ἀλλ' οὔ μοι τρώων τόσον μέλει ἄλγος ὀπίσω,
Οὔτ' αὐτῆς ἑκάβης, οὔτε πριάμοιο ἄνακτος,
Οὔτε κασιγνήτων· οἵ κεν πολέες τε καὶ ἐσθλοὶ
Ἐν κονίῃσι πέσοιεν ὑπ' ἀνδράσι δυσμενέεσσιν,

Ὅσσον

Παῖδά τε νηπίαχον, καὶ ἔμ' ἄμμορον, ἣ τάχα χήρη
Σεῦ ἔσομαι. τάχα γάρ σε κατακτανέουσιν ἀχαιοί,
Πάντες ἐφορμηθέντες. ἐμοὶ δέ κε κέρδιον εἴη
Σεῦ ἀφαμαρτούσῃ, χθόνα δύμεναι· οὐ γὰρ ἔτ' ἄλλη
Ἔσται θαλπωρὴ, ἐπεὶ ἂν σύ γε πότμον ἐπίσπῃς,
Ἀλλ' ἄχε'. οὐδέ μοι ἐστὶ πατὴρ, καὶ πότνια μήτηρ.
Ἤτοι γὰρ πατέρ' ἐμὸν ἀπέκτανε δῖος ἀχιλλεὺς,
Ἐκ δὲ πόλιν πέρσεν κιλίκων εὖ ναιετάωσαν,
Θήβην ὑψίπυλον, κατὰ δ' ἔκτανεν ἠετίωνα.
Οὐδέ μιν ἐξενάριξε, σεβάσσατο γὰρ τόγε θυμῷ,
Ἀλλ' ἄρα μιν κατέκηε σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισιν,
Ἠδ' ἐπὶ σῆμ' ἔχεεν· περὶ δὲ πτελέας ἐφύτευσαν
Νύμφαι ὀρεστιάδες κοῦραι διὸς αἰγιόχοιο.
Οἳ δέ μοι ἑπτὰ κασίγνητοι ἔσαν ἐν μεγάροισιν.
Οἱ μὲν, πάντες ἰῷ κίον ἤματι ἄϊδος εἴσω.
Πάντας γὰρ κατέπεφνε ποδάρκης δῖος ἀχιλλεὺς,
Βουσὶν ἐπ' εἰλιπόδεσσι, καὶ ἀργεννῇς ὀΐεσσι·
Μητέρα δ', ἣ βασίλευεν ὑποπλάκῳ ὑληέσσῃ,
Τὴν ἐπεὶ ἂρ δεῦρ' ἤγαγ' ἅμ' ἄλλοισι κτεάτεσσιν,
Ἂψ ὅγε τὴν, ἀπέλυσε, λαβὼν ἀπερείσι' ἄποινα,
Πατρὸς δ' ἐν μεγάροισι βάλ' ἄρτεμις ἰοχέαιρα.
Ἕκτορ ἀτὰρ σύ μοί ἐσσι πατὴρ, καὶ πότνια μήτηρ,
Ἠδὲ κασίγνητος. σὺ δέ μοι θαλερὸς παρακοίτης.

Ἀλλ'

Τρωαὶ ἐϋπλόκαμοι δεινὴν θεὸν ἱλάσκονται·
Ἀλλ' ἐπὶ πύργον ἔβη μέγαν ἰλίου· οὕνεκ' ἄκουσε
Τείρεσθαι Τρῶας, μέγα δὲ κράτος εἶναι ἀχαιῶν.
Ἡ μὲν δὴ πρὸς τεῖχος ἐπειγομένη, ἀφικάνει,
Μαινομένῃ εἰκυῖα, φέρει δ' ἅμα παῖδα τιθήνη.
Ἦ ῥα γυνὴ ταμίη. ὁ δ' ἀπέσσυτο δώματος ἕκτωρ
Τὴν αὐτὴν ὁδὸν, αὖτις ἐϋκτιμένας κατ' ἀγυιάς.
Εὖτε πύλας ἵκανε διερχόμενος μέγα ἄστυ
Σκαιάς (τῇ, γὰρ ἔμελλε διεξίμεναι πεδίονδε)
Ἔνθ' ἄλοχος πολύδωρος ἐναντίη ἦλθε θέουσα
Ἀνδρομάχη θυγάτηρ μεγαλήτορος ἠετίωνος.
Ἠετίων, ὃς ἔναιεν ὑποπλάκῳ ὑληέσσῃ,
Θήβῃ ὑποπλακίῃ, κιλίκεσσ' ἄνδρεσσιν ἀνάσσων.
Τοῦ περ δὴ θυγάτηρ ἔχεθ' ἕκτορι χαλκοκορυστῇ
Ἥ οἱ ἔπειτ' ἤντησ', ἅμα δ' ἀμφίπολος κίεν αὐτῇ,
Παῖδ' ἐπὶ κόλπον ἔχουσ' ἀταλάφρονα, νήπιον αὔτως
Ἑκτορίδην ἀγαπητὸν, ἀλίγκιον ἀστέρι καλῷ.
Τόν ῥ' ἕκτωρ καλέεσκε χαμάνδριον, αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
Ἀστυάνακτ'. οἶος γὰρ ἐρύετο ἴλιον ἕκτωρ.
Ἤτοι ὁ μὲν, μείδησεν ἰδὼν ἐς παῖδα σιωπῇ,
Ἀνδρομάχη δέ οἱ ἄγχι παρίστατο δακρυχέουσα.
Ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε.
Δαιμόνιε, φθίσει σε τὸ σὸν μένος, οὐδ' ἐλεαίρεις

Παῖδα

Τρώων, οἵ μεγ' ἐμεῖο ποθὴν ἀπεόντος ἔχουσι.
Ἀλλὰ σύ γ' ὄρνυθι τοῦτον, ἐπειγέσθω δὲ καὶ αὐτός,
ὥς κεν ἔντοσθεν πόλιος καταμάρψῃ ἐόντα.
Καὶ γὰρ ἐγὼν οἶκόνδ' ἐλεύσομαι, ὄφρ' ἂν ἴδωμαι
Οἰκῆας, ἄλοχόν τε φίλην, καὶ νήπιον υἱόν.
Οὐ γάρ τ' οἶδ' εἰ ἔτι σφιν ὑπότροπος ἵξομαι αὖτις,
Ἢ ἤδη μ' ὑπὸ χερσὶ θεοὶ δαμόωσιν ἀχαιῶν.
Ὣς ἄρα φωνήσας, ἀπέβη κορυθαίολος ἕκτωρ.
Αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκανε δόμους εὖ ναιετάοντας.
Οὐδ' εὗρ' ἀνδρομάχην λευκώλενον ἐν μεγάροισιν,
Ἀλλ' ἥγε σὺν παιδὶ, καὶ ἀμφιπόλῳ ἐϋπέπλῳ
Πύργῳ ἐφεστήκει γοόωσά τε μυρομένη τε.
Ἕκτωρ δ' ὡς οὐκ ἔνδον ἀμύμονα τέτμεν ἄκοιτιν,
Ἔστη ἐπ' οὐδὸν ἰὼν, μετὰ δὲ δμωῇσιν ἔειπεν·
Εἰ δ' ἄγε μοι δμωαὶ νημερτέα μυθήσασθε,
Πῆ ἔβη ἀνδρομάχη λευκώλενος ἐκ μεγάροιο;
Ἠέ πῃ ἐς γαλόων ἢ εἰνατέρων ἐϋπέπλων,
Ἢ ἐς ἀθηναίης ἐξοίχεται, ἔνθαπερ ἄλλαι
Τρωαὶ ἐϋπλόκαμοι δεινὴν θεὸν ἱλάσκονται;
Τὸν δ' αὖ ὀτρηρὴ ταμίη πρὸς μῦθον ἔειπεν.
Ἕκτορ, ἐπεὶ μάλ' ἄνωγας ἀληθέα μυθήσασθαι,
Οὔτε πῃ ἐς γαλόων, οὔτ' εἰνατέρων ἐϋπέπλων
Οὔτ' ἐς ἀθηναίης ἐξοίχεται, ἔνθαπερ ἄλλαι

Τρωαὶ

Λώϊον ἔσσεσθαι. νίκη δ' ἐπαμείβεται ἄνδρας.
Ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπίμεινον ἀρήϊα τεύχεα δύω,
Ἢ ἴθ'. ἐγὼ δὲ μέτειμι. κιχήσεσθαι δέ σ' ὀΐω.
Ὣς φάτο, τὸν δ' οὔτι προσέφη κορυθαίολος Ἕκτωρ.
Τὸν δ' Ἑλένη μύθοισι προσηύδα μειλιχίοισι
Δᾶερ ἐμεῖο κυνὸς κακομηχάνου ὀκρυοέσσης,
Ὥς μ' ὄφελ' ἤματι τῷ, ὅτε με πρῶτον τέκε μήτηρ,
Οἴχεσθαι, προφέρουσα κακὴ ἀνέμοιο θύελλα
Εἰς ὄρος, ἢ εἰς κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
Ἔνθα με κῦμα ἀπόερσε, πάρος τάδε ἔργα γενέσθαι.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τάδε γ' ὧδε θεοὶ κακὰ τεκμήραντο,
Ἀνδρὸς ἔπειτ' ὤφελλον ἀμείνονος εἶναι ἄκοιτις,
Ὃς ᾔδη νέμεσίν τε, καὶ αἴσχεα πόλλ' ἀνθρώπων·
Τούτῳ δ' οὔτ' ἂρ νῦν φρένες ἔμπεδοι, οὔτ' ἂρ ὀπίσσω
Ἔσσονται. τῷ κέν μιν ἐπαυρήσεσθαι ὀΐω.
Ἀλλ' ἄγε νῦν εἴσελθε, καὶ ἕζεο τῷδ' ἐπὶ δίφρῳ
Δᾶερ, ἐπεί σε μάλιστα πόνος φρένας ἀμφιβέβηκεν,
Εἵνεκ' ἐμεῖο κυνὸς καὶ ἀλεξάνδρου εἵνεκ' ἄτης.
Οἷσιν ἐπὶ Ζεὺς θῆκε κακὸν μόρον, ὡς καὶ ὀπίσσω
Ἀνθρώποισι πελώμεσθ' ἀοίδιμοι ἐσσομένοισι.
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα μέγας κορυθαίολος Ἕκτωρ.
Μή με κάθιζ' Ἑλένη φιλέουσά περ, οὐδέ με πείσεις.
Ἤδη γάρ μοι θυμὸς ἐπέσσυται, ὄφρ' ἐπαμύνω

Τρώεσσ'

Οἵ οἱ ἐποίησαν θάλαμον, καὶ δῶμα, καὶ αὐλήν,
Ἐγγύθι τε πριάμοιο, καὶ ἕκτορος ἐν πόλει ἄκρῃ.
Ἔνθ᾽ ἕκτωρ εἰσῆλθε διῒ φίλος. ἐν δ᾽ ἄρα χειρί
Ἔγχος ἔχων ἑνδεκάπηχυ. πάροιθε δὲ λάμπετο δουρός
Αἰχμὴ χαλκείη, περὶ δὲ χρύσεος θέε πόρκης.
Τὸν δ᾽ εὗρ᾽ ἐν θαλάμῳ περικαλλέα τεύχε᾽ ἕποντα,
Ἀσπίδα, καὶ θώρηκα, καὶ ἀγκύλα τόξ᾽ ἁφόωντα.
Ἀργείη δ᾽ ἑλένη μετ᾽ ἄρα δμωῇσι γυναιξίν
Ἧστο· καὶ ἀμφιπόλοισι περικλυτὰ ἔργα κέλευε.
Τὸν δ᾽ ἕκτωρ νείκεσσεν ἰδὼν αἰσχροῖς ἐπέεσσι.
Δαιμόνι᾽, οὐ μὲν καλὰ χόλον τόνδ᾽ ἔνθεο θυμῷ.
Λαοὶ μὲν φθινύθουσι, περὶ πτόλιν, αἰπύ τε τεῖχος
Μαρνάμενοι· σέο δ᾽ εἵνεκ᾽ ἀϋτή τε, πτόλεμός τε,
Ἄστυ τόδ᾽ ἀμφιδέδηε. σὺ δ᾽ ἂν μαχέσαιο καὶ ἄλλῳ,
Εἴ τινά που μεθιέντα ἴδοις στυγεροῦ πολέμοιο.
Ἀλλ᾽ ἄνα. μὴ τάχα ἄστυ πυρὸς δηΐοιο θέρηται.
Τὸν δ᾽ αὖτε προσέειπεν ἀλέξανδρος θεοειδής.
Ἕκτορ, ἐπεί με κατ᾽ αἶσαν ἐνείκεσας, οὐδ᾽ ὑπὲρ αἶσαν,
Τοὔνεκά τοι ἐρέω, σὺ δὲ σύνθεο, καί μευ ἄκουσον.
Οὔτοι ἐγὼ τρώων τόσσον χόλῳ, οὐδὲ νεμέσσει
Ἥμην ἐν θαλάμῳ, ἔθελον δ᾽ ἄχεϊ προτραπέσθαι.
Νῦν δέ με παρειποῦσ᾽ ἄλοχος μαλακοῖς ἐπέεσσιν
Ὥρμησ᾽ ἐς πόλεμον, δοκέει δέ μοι ὧδε καὶ αὐτῷ

Λώϊον

Τῶν ἕν' ἀειραμένη Ἑκάβη, φέρε δῶρον ἀθήνῃ,
Ὃς κάλλιστος ἔην ποικίλμασιν, ἠδὲ μέγιστος·
Ἀστὴρ δ' ὣς ἀπέλαμπεν, ἔκειτο δὲ νείατος ἄλλων.
Βῆ δ' ἰέναι· πολλαὶ δὲ μετεσσεύοντο γεραιαί.
Αἳ δ' ὅτε νηὸν ἵκανον ἀθήνης ἐν πόλει ἄκρῃ,
Τῇσι θύρας ὤϊξε θεανὼ καλλιπάρῃος,
Κισσηῒς, ἄλοχος ἀντήνορος ἱπποδάμοιο.
τὴν γὰρ Τρῶες ἔθηκαν ἀθηναίης ἱέρειαν.
Αἳ δ' ὀλολυγῇ πᾶσαι ἀθήνῃ χεῖρας ἀνέσχον.
Ἣ δ' ἄρα πέπλον ἑλοῦσα θεανὼ καλλιπάρῃος,
Θῆκεν ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἠϋκόμοιο.
Εὐχομένη δ', ἠρᾶτο διὸς κούρῃ μεγάλοιο,
Πότνι' ἀθηναίη ἐρυσίπτολι, δῖα θεάων,
Ἆξον δὴ ἔγχος διομήδεος, ἠδὲ καὶ αὐτὸν
Πρηνέα δὸς πεσέειν σκαιῶν προπάροιθε πυλάων.
Ὄφρά τοι αὐτίκα νῦν δυοκαίδεκα βοῦς ἐνὶ νηῷ,
Ἤνις ἠκέστας ἱερεύσομεν, αἴ κ' ἐλεήσῃς
Ἄστυ τε, καὶ Τρώων ἀλόχους, καὶ νήπια τέκνα.
Ὣς ἔφατ' εὐχομένη. ἀνένευε δὲ Παλλὰς ἀθήνη.
Ὣς αἱ μέν ῥ' εὔχοντο διὸς κούρῃ μεγάλοιο·
Ἕκτωρ δὲ πρὸς δώματ' ἀλεξάνδροιο βεβήκει (στοι
Καλά. τά ῥ' αὐτὸς ἔτευξε σὺν ἀνδράσιν, οἳ τότ' ἄρι
Ἦσαν ἐνὶ Τροίῃ ἐριβώλακι τέκτονες ἄνδρες,

οἵ

Ἔρχεο σὺν θυέεσσιν, ἀολλίσσασα γεραιάς.
Πέπλον δ', ὅς τοι χαριέστατος, ἠδὲ μέγιστος
Ἔστιν ἐνὶ μεγάρῳ, καί οἱ πολὺ φίλτατος αὐτῇ,
Τὸν, θὲς Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἠϋκόμοιο,
Καί οἱ ὑποσχέσθαι δυοκαίδεκα βοῦς ἐνὶ νηῷ,
Ἤνις ἠκέστας ἱερευσέμεν, αἴ κ' ἐλεήσῃ
Ἄστυ τε, καὶ Τρώων ἀλόχους, καὶ νήπια τέκνα,
Αἴ κεν Τυδέος υἱὸν ἀπόσχῃ Ἰλίου ἱρῆς,
Ἄγριον αἰχμητὴν, κρατερὸν μήστωρα φόβοιο.
Ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς νηὸν Ἀθηναίης ἀγελείης
Ἔρχευ· ἐγὼ δὲ Πάριν μετελεύσομαι, ὄφρα καλέσσω,
Αἴ κ' ἐθέλησ' εἰπόντος ἀκουέμεν. ὥς κέν οἱ αὖθι
Γαῖα χάνοι· μέγα γάρ μιν Ὀλύμπιος ἔτρεφε πῆμα,
Τρωσί τε, καὶ Πριάμῳ μεγαλήτορι, τοῖό τε παισίν.
Εἰ κεῖνόν γε ἴδοιμι κατελθόντ' Ἄϊδος εἴσω,
Φαίην κεν φρέν' ἀτέρπου ὀϊζύος ἐκλελαθέσθαι.
Ὣς ἔφαθ', ἡ δὲ μολοῦσα ποτὶ μέγαρ' ἀμφιπόλοισι
Κέκλετο. ταὶ δ' ἄρ' ἀόλλισσαν κατὰ ἄστυ γεραιάς.
Αὐτὴ δ' ἐς θάλαμον κατεβήσετο κηώεντα.
Ἔνθ' ἔσαν οἱ πέπλοι παμποίκιλοι, ἔργα γυναικῶν
Σιδονίων, τὰς αὐτὸς Ἀλέξανδρος θεοειδὴς
Ἤγαγε Σιδονίηθεν, ἐπιπλὼς εὐρέα πόντον,
Τὴν ὁδὸν, ἣν Ἑλένην περ ἀνήγαγεν εὐπατέρειαν.

Τῶν

Κουράων δ' ἑτέρωθεν ἐναντίοι ἔνδοθεν αὐλῆς,
Δώδεκ' ἔσαν τέγεοι θάλαμοι ξεστοῖο λίθοιο,
Πλησίοι ἀλλήλων δεδμημένοι, ἔνθα δὲ γαμβροὶ
Κοιμῶντο πριάμοιο παρ' αἰδοίῃς ἀλόχοισιν,
Ἔνθά οἱ ἠπιόδωρος ἐναντίη ἤλυθε μήτηρ,
Λαοδίκην ἐσάγουσα θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην.
Ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρί, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε.
Τέκνον, τίπτε λιπὼν πόλεμον θρασὺν εἰλήλουθας;
Ἦ μάλα δὴ τείρουσι δυσώνυμοι υἷες ἀχαιῶν
Μαρνάμενοι περὶ ἄστυ. σὲ δ' ἐνθάδε θυμὸς ἀνῆκεν,
Ἐλθόντ' ἐξ ἄκρης πόλιος Διὶ χεῖρας ἀνασχεῖν.
Ἀλλὰ μέν' ὄφρα κέ τοι μελιηδέα οἶνον ἐνείκω,
Ὡς σπείσῃς Διὶ πατρί, καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισι
Πρῶτον ἔπειτα δὲ κ' αὐτὸς ὀνήσεαι, αἴκε πίῃσθα.
Ἀνδρὶ δὲ κεκμηῶτι, μένος μέγα οἶνος ἀέξει,
Ὡς τύνη κέκμηκας ἀμύνων σοῖσιν ἔτῃσι.
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα μέγας κορυθαίολος ἕκτωρ.
Μή μοι οἶνον ἄειρε μελίφρονα πότνια μήτηρ,
Μή μ' ἀπογυιώσῃς, μένεος δ', ἀλκῆς τε λάθωμαι,
Χερσὶ δ' ἀνίπτοισι Διὶ λείβειν αἴθοπα οἶνον
Ἅζομαι· οὐδέ πη ἔστι κελαινεφέϊ κρονίωνι
Αἵματι, καὶ λύθρῳ πεπαλαγμένον εὐχετάασθαι.
Ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς νηὸν ἀθηναίης ἀγελείης

Τῷ νῦν σοὶ μὲν ἐγὼ ξεῖνος φίλος Ἄργεϊ μέσσῳ
Εἰμί, σὺ δ' ἐν Λυκίῃ, ὅτε κεν τῶν δῆμον ἵκωμαι,
Ἔγχεα δ' ἀλλήλων ἀλεώμεθα, καὶ δι' ὁμίλου.
Πολλοὶ μὲν γὰρ ἐμοὶ Τρῶες, κλειτοί τ' ἐπίκουροι
Κτείνειν, ὅν κε θεός γε πόρῃ, καὶ ποσσὶ κιχείω.
Πολλοί δ' αὖ σοι Ἀχαιοὶ ἐναιρέμεν, ὅν κε δύνηαι.
Τεύχεα δ' ἀλλήλοις ἐπαμείψομεν, ὄφρα καὶ οἵδε
Γνῶσιν ὅτι ξεῖνοι πατρώϊοι εὐχόμεθ' εἶναι.
Ὣς ἄρα φωνήσαντε, καθ' ἵππων ἀΐξαντε,
Χεῖράς τ' ἀλλήλων λαβέτην, καὶ πιστώσαντο.
Ἔνθ' αὖτε Γλαύκῳ Κρονίδης φρένας ἐξέλετο Ζεύς,
Ὃς πρὸς Τυδεΐδην Διομήδεα τεύχε' ἄμειβεν,
Χρύσεα χαλκείων, ἑκατόμβοι' ἐννεαβοίων.
Ἕκτωρ δ' ὡς Σκαιάς τε πύλας, καὶ φηγὸν ἵκανεν,
Ἀμφ' ἄρα μιν Τρώων ἄλοχοι θέον, ἠδὲ θύγατρες,
Εἰρόμεναι παῖδάς τε κασιγνήτους τε, ἔτας τε,
Καὶ πόσιας. ὁ δ' ἔπειτα θεοῖς εὔχεσθαι ἀνώγει,
Πάσας ἑξείης· πολλῇσι δὲ κήδε' ἐφῆπτο.
Ἀλλ' ὅτε δὴ Πριάμοιο δόμον περικαλλέ' ἵκανε,
Ξεστῇς αἰθούσῃσι τετυγμένον, αὐτὰρ ἐν αὐτῷ
Πεντήκοντ' ἔνεσαν θάλαμοι ξεστοῖο λίθοιο,
Πλησίον ἀλλήλων δεδμημένοι, ἔνθα δὲ παῖδες
Κοιμῶντο Πριάμοιο παρὰ μνηστῇς ἀλόχοισι.

Ἤτοι, ὃ κὰπ πεδίον τὸ ἀλήϊον οἶος ἀλᾶτο,
ὃν θυμὸν κατέδων, πάτον ἀνθρώπων ἀλεείνων.
Ἴσανδρον δέ οἱ υἱὸν ἄρης ἆτος πολέμοιο,
Μαρνάμενον σολύμοισι κατέκτανε κυδαλίμοισι.
Τὴν δὲ χολωσαμένη χρυσήνιος ἄρτεμις ἔκτα.
Ἱππόλοχος δέ μ' ἔτικτε, καὶ ἐκ τοῦ, φημὶ γενέσθαι.
Πέμπε δέ μ' ἐς τροίην· καί μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλεν
Αἰὲν ἀριστεύειν, καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων,
Μηδὲ γένος πατέρων αἰσχυνέμεν, οἳ μέγ' ἄριστοι
Ἔν τ' ἐφύρῃ ἐγένοντο, καὶ ἐν λυκίῃ εὐρείῃ.
Ταύτης τοι γενεῆς τε, καὶ εὔχομαι αἵματος εἶναι.
Ὣς φάτο. γήθησεν δὲ βοὴν ἀγαθὸς διομήδης.
Ἔγχος μὲν κατέπηξεν ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ.
Αὐτὰρ ὃ μειλιχίοισι προσηύδα ποιμένα λαῶν.
Ἦ ῥα νύ μοι ξεῖνος πατρώϊός ἐσσι παλαιός.
Οἰνεὺς γάρ ποτε δῖος ἀμύμονα βελλεροφόντην
Ξείνισ' ἐνὶ μεγάροισιν ἐείκοσιν ἤματ' ἐρύξας.
Οἱ δὲ, καὶ ἀλλήλοισι πόρον ξεινήϊα καλά·
Οἰνεὺς μὲν ζωστῆρα δίδου φοίνικι φαεινὸν,
Βελλεροφόντης δὲ χρύσεον δέπας ἀμφικύπελλον.
Καί μιν ἐγὼ κατέλειπον ἰὼν ἐν δώμασ' ἐμοῖσι.
Τυδέα δ' οὐ μέμνημαι, ἐπεί μ' ἔτι τυτθὸν ἐόντα
Κάλλιφ', ὅτ' ἐν θήβῃσιν ἀπώλετο λαὸς ἀχαιῶν.

Αὐτὰρ ἐπειδὴ σῆμα κακὸν παρεδέξατο γαμβροῦ,
Πρῶτον μέν ῥα χίμαιραν ἀμαιμακέτην ἐκέλευσε
Πεφνέμεν· ἣ δ' ἄρ' ἔην θεῖον γένος, οὐδ' ἀνθρώπων,
Πρόσθε λέων, ὄπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα,
Δεινὸν ἀποπνείουσα πυρὸς μένος αἰθομένοιο.
Καὶ τὴν μὲν κατέπεφνε, θεῶν τεράεσσι πιθήσας.
Δεύτερον αὖ, σολύμοισι μαχέσσατο κυδαλίμοισι.
Καρτίστην δὴ τήνγε μάχην φάτο δύμεναι ἀνδρῶν.
Τὸ τρίτον, αὖ, κατέπεφνεν ἀμαζόνας ἀντιανείρας.
Τῷ δ' ἄρ' ἀνερχομένῳ, πυκινὸν δόλον ἄλλον ὕφαι-
Κρίνας ἐκ λυκίης εὐρείης φῶτας ἀρίστους, (νε·
Εἷσε λόχον. τοὶ δ' οὔτι πάλιν οἶκόνδε νέοντο.
Πάντας γὰρ κατέπεφνεν ἀμύμων βελλεροφόντης.
Ἀλλ' ὅτε δὴ γίνωσκε θεοῦ γόνον ἠὺν ἐόντα,
Αὐτοῦ μιν κατέρυκε. δίδου δ' ὅγε θυγατέρα ἥν.
Δῶκε δέ οἱ τιμῆς βασιληΐδος ἥμισυ πάσης.
Καὶ μέν οἱ λύκιοι τέμενος τάμον ἔξοχον ἄλλων
Καλὸν, φυταλιῆς, καὶ ἀρούρης, ὄφρα νέμοιτο·
Ἡ δ' ἔτεκε τρία τέκνα δαΐφρονι βελλεροφόντῃ,
Ἴσανδρόν τε, καὶ ἱππόλοχον, καὶ λαοδάμειαν.
Λαοδαμείῃ μὲν, παρελέξατο μητίετα ζεύς·
Ἡ δ' ἔτεκ' ἀντίθεον σαρπηδόνα χαλκοκορυστήν·
Ἀλλ' ὅτε δὴ κἀκεῖνος ἀπήχθετο πᾶσι θεοῖσιν

Ἤτοι

Αὐτὰρ γλαῦκος ἔτικτεν ἀμύμονα βελλεροφόντην.
Τῷ δὲ θεοὶ κάλλος τε, καὶ ἠνορέην ἐρατεινὴν
ὤπασαν. αὐτάρ οἱ προῖτος κάκ' ἐμήσατο θυμῷ,
ὅς ῥ' ἐκ δήμου ἔλασεν, ἐπεὶ πολὺ φέρτερος ἦεν
Ἀργείων. ζεὺς γάρ οἱ ὑπὸ σκήπτρῳ ἐδάμασε.
Τῷ δὲ γυνὴ προίτου ἐπεμήνατο δῖ' ἄντεια
Κρυπταδίῃ φιλότητι μιγήμεναι. ἀλλὰ τὸν, οὔτι
Πεῖθ' ἀγαθὰ φρονέοντα δαΐφρονα βελλεροφόντην.
Ἡ δὲ ψευσαμένη, προῖτον βασιλῆα προσηύδα.
Τεθναίης ὦ προῖτ', ἢ κάκτανε βελλεροφόντην,
Ὅς μ' ἔθελεν φιλότητι μιγήμεναι οὐκ ἐθελούσῃ.
Ὣς φάτο. τὸν δ' ἄνακτα χόλος λάβεν, οἷ' ἄκουσε.
Κτεῖναι μὲν ῥ' ἀλέεινε· σεβάσατο γὰρ τό γε θυμῷ.
Πέμπε δέ μιν λυκίην δ'· ἐπόρεν δ' ὅγε σήματα λυ-
Γράψας ἐν πίνακι πτυκτῷ θυμοφθόρα πολλά. (γρὰ,
Δεῖξαι δ' ἠνώγει ᾧ πενθερῷ, ὄφρ' ἀπόλοιτο.
Αὐτὰρ ὁ, βῆ λυκίηνδε θεῶν ὑπ' ἀμύμονι πομπῇ.
Ἀλλ' ὅτε δὴ λυκίην ἷξεν, ξάνθόν τε ῥέοντα,
Προφρονέως μιν τῖεν ἄναξ λυκίης εὐρείης.
Ἐννῆμαρ ξείνισε· καὶ ἐννέα βοῦς ἱέρευσεν.
Ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτη ἐφάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Καὶ τότε μιν ἐρέεινε, καὶ ᾔτεε σῆμα ἰδέσθαι,
Ὅ, ττί ῥά οἱ γαμβροῖο παρὰ προίτοιο φέροιτο.

ὅς ποτε μαινομένοιο διωνύσοιο τιθήνας
σεῦε κατ' ἠγάθεον νυσήϊον. αἳ δ' ἅμα πᾶσαι
θύσθλα χαμαὶ κατέχευαν ὑπ' ἀνδροφόνοιο λυκούρ
θεινόμεναι βουπλῆγι. διώνυσος δὲ φοβηθεὶς (γου
δύσεθ' ἁλὸς κατὰ κῦμα. θέτις δ' ὑπεδέξατο κόλπῳ
δειδιότα· κρατερὸς γὰρ ἔχε τρόμος ἀνδρὸς ὁμοκλῇ.
τῷ μὲν ἔπειτ' ὀδύσαντο θεοὶ ῥεῖα ζώοντες,
καί μιν τυφλὸν ἔθηκε κρόνου παῖς, οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
ἦν, ἐπεὶ ἀθανάτοισιν ἀπήχθετο πᾶσι θεοῖσιν.
οὐδ' ἂν ἐγὼ μακάρεσσι θεοῖς ἐθέλοιμι μάχεσθαι.
εἰ δέ τις ἐσσὶ βροτῶν, οἳ ἀρούρης καρπὸν ἔδουσιν,
ἆσσον ἴθ', ὥς κεν θᾶσσον ὀλέθρου πείραθ' ἵκηαι.
Τὸν δ' αὖθ' ἱππολόχοιο προσηύδα φαίδιμος υἱός.
τυδείδη μεγάθυμε, τί ἢ γενεὴν ἐρεείνεις;
οἵη περ φύλλων γενεὴ, τοίη δὲ καὶ ἀνδρῶν·
φύλλα τὰ μέν τ' ἄνεμος χαμάδις χέει. ἄλλα δέ θ'
τηλεθόωσα φύει· ἔαρος δ' ἐπιγίγνεται ὥρη. (ὕλη
ὣς ἀνδρῶν γενεὴ, ἣ μὲν φύει, ἣ δ' ἀπολήγει.
εἰ δ' ἐθέλεις καὶ ταῦτα δαήμεναι, ὄφρ' εὖ εἰδῇς
ἡμετέρην γενεὴν, πολλοὶ δέ μιν ἄνδρες ἴσασιν·
Ἔστι πόλις ἐφύρη μυχῷ ἄργεος ἱπποβότοιο·
ἔνθα δὲ σίσυφος ἔσκεν, ὃ κέρδιστος γένετ' ἀνδρῶν,
σίσυφος αἰολίδης· ὁ δ' ἄρα γλαῦκον τέκεθ' υἱόν.

Αὐτὰρ

Τρωσὶν ἀλεξήσοντα κατελθέμεν, ὡς ἐλέλιχθεν.
Ἕκτωρ δὲ Τρώεσσιν ἐκέκλετο μακρὸν ἀΰσας·
Τρῶες ὑπέρθυμοι, τηλεκλειτοί τ' ἐπίκουροι,
Ἀνέρες ἐστὲ, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς,
Ὄφρ' ἂν ἐγὼ βείω ποτὶ ἴλιον, ἠδὲ γέρουσιν
Εἴπω βουλευτῇσι, καὶ ἡμετέρῃς ἀλόχοισι
Δαίμοσιν ἀρήσασθαι, ὑποσχέσθαι δ' ἑκατόμβας.
Ὣς ἄρα φωνήσας, ἀπέβη κορυθαίολος ἕκτωρ·
Ἀμφὶ δέ μιν σφυρὰ τύπτε, καὶ αὐχένα δέρμα κελαι
Ἄντυξ, ἣ πυμάτη θέεν ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης. (νὸν,
Γλαῦκος δ' ἱππολόχοιο πάϊς, καὶ τυδέος υἱὸς,
Ἐς μέσον ἀμφοτέρων συνίτην μεμαῶτε μάχεσθαι.
Οἳ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Τὸν πρότερος προσέειπε βοὴν ἀγαθὸς διομήδης.
Τίς δὲ σύ ἐσσι φέριστε καταθνητῶν ἀνθρώπων;
Οὐ μὲν γάρ ποτ' ὄπωπα μάχῃ ἔνι κυδιανείρῃ
Τοπρίν. ἀτὰρ μὲν νῦν γε πολὺ προβέβηκας ἁπάντων
Σῷ θάρσει, ὅτ' ἐμὸν δολιχόσκιον ἔγχος ἔμεινας.
Δυστήνων δέ τε παῖδες ἐμῷ μένει ἀντιόωσιν.
Εἰ δέ τις ἀθανάτων γε κατ' οὐρανοῦ εἰλήλουθας
Οὐκ ἂν ἔγωγε θεοῖσιν ἐπουρανίοισι μαχοίμην·
Οὐδὲ γὰρ οὐδὲ δρύαντος υἱὸς κρατερὸς λυκόοργος
Δὴν ἦν, ὅς ῥα θεοῖσιν ἐπουρανίοισιν ἔριζεν.

Ἕκτορ ἀτὰρ σὺ πόλινδε μετέρχεο, εἰπὲ δ' ἔπειτα
Μητέρι σῇ καὶ ἐμῇ, ἡ δὲ ξυνάγουσα γεραιάς,
Νηὸν ἀθηναίης γλαυκώπιδος ἐν πόλει ἄκρῃ
Οἴξασα κληῖδι θύρας ἱεροῖο δόμοιο,
Πέπλον, ὅς οἱ δοκέει χαριέστατος, ἠδὲ μέγιστος
Εἶναι ἐνὶ μεγάρῳ, καί οἱ πολὺ φίλτατος αὐτῇ,
Θεῖναι ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἠϋκόμοιο,
Καί οἱ ὑποσχέσθαι δυοκαίδεκα βοῦς ἐνὶ νηῷ
Ἤνις, ἠκέστας ἱερευσέμεν, αἴ κ' ἐλεήσῃ
Ἄστυ τε, καὶ τρώων ἀλόχους, καὶ νήπια τέκνα,
Αἴ κεν τυδέος υἱὸν ἀπόσχῃ ἰλίου ἱρῆς,
Ἄγριον αἰχμητήν, κρατερὸν μήστωρα φόβοιο,
Ὃν δὴ ἐγὼ κάρτιστον ἀχαιῶν φημὶ γενέσθαι.
Οὐδ' ἀχιλῆά ποθ' ὧδέ γ' ἐδείδιμεν ὄρχαμον ἀνδρῶν,
Ὅν περ φασὶ θεᾶς ἐξ ἔμμεναι. ἀλλ' ὅδε λίην
Μαίνεται, οὐδέ τις οἱ δύναται μένος ἰσοφαρίζειν.
Ὣς ἔφαθ'· ἕκτωρ δ' οὔ τι κασιγνήτῳ ἀπίθησεν.
Αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἆλτο χαμᾶζε.
Πάλλων δ' ὀξέα δοῦρα κατὰ στρατὸν ᾤχετο πάντῃ,
Ὀτρύνων μαχέσασθαι. ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνήν.
Οἱ δ' ἐλελίχθησαν, καὶ ἐναντίοι ἔσταν ἀχαιῶν.
Ἀργεῖοι δ' ὑπεχώρησαν, λῆξαν δὲ φόνοιο.
Φὰν δέ τιν' ἀθανάτων ἐξ οὐρανοῦ ἀστερόεντος

Τρωσὶν

Ἥρω᾽ ἄδρηστον, τὸν δὲ κρείων ἀγαμέμνων
Οὖτα κατὰ λαπάρην. ὁ δ᾽ ἀνετράπετ᾽· ἀτρεΐδης δὲ
Λὰξ ἐν στήθεσι βὰς, ἐξέσπασε μείλινον ἔγχος.
Νέστωρ δ᾽ ἀργείοισιν ἐκέκλετο μακρὸν ἀΰσας·
ὦ φίλοι ἥρωες δαναοὶ θεράποντες ἄρηος,
Μή τις νῦν ἐνάρων ἐπιβαλλόμενος μετόπισθεν
Μιμνέτω, ὥς κεν πλεῖστα φέρων ἐπὶ νῆας ἵκηται.
Ἀλλ᾽ ἄνδρας κτείνωμεν· ἔπειτα δὲ καὶ τὰ ἕκηλοι
Νεκροὺς ἀμπεδίον συλήσετε τεθνειῶτας.
Ὣς εἰπὼν, ὤτρυνε μένος, καὶ θυμὸν ἑκάστου.
Ἔνθά κεν αὖτε τρῶες ἀρηϊφίλων ὑπ᾽ ἀχαιῶν
Ἴλιον εἰσανέβησαν ἀναλκείῃσι δαμέντες,
Εἰ μὴ ἄρ᾽ αἰνείᾳ τε, καὶ ἕκτορι εἶπε παραστὰς
Πριαμίδης ἕλενος, οἰωνοπόλων ὄχ᾽ ἄριστος·
Αἰνεία τε, καὶ ἕκτορ, ἐπεὶ πόνος ὔμμι μάλιστα
Τρώων, καὶ λυκίων ἐγκέκλιται, οὕνεκ᾽ ἄριστοι
Πᾶσαν ἐπ᾽ ἰθύν ἐστε, μάχεσθαί τε, φρονέειν τε,
Στῆτ᾽ αὐτοῦ, καὶ λαὸν ἐρυκάκετε πρὸ πυλάων,
Πάντῃ ἐποιχόμενοι, πρὶν αὖτ᾽ ἐν χερσὶ γυναικῶν
Φεύγοντας πεσέειν, δηΐοισι δὲ χάρμα γενέσθαι.
Αὐτὰρ ἐπεί κε φάλαγγας ἐποτρύνητον ἁπάσας,
Ἡμεῖς μὲν δαναοῖσι μαχησόμεθ᾽ αὖθι μένοντες,
Καὶ μάλα τειρόμενοί περ. ἀναγκαίη γὰρ ἐπείγει.

Ἕκτορ

Ἄξαντ' ἐν πρώτῳ ῥυμῷ, αὐτὼ μὲν ἐβήτην
Πρὸς πόλιν, ᾗ περ οἱ ἄλλοι ἀτυζόμενοι φοβέοντο.
Αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο παρὰ τροχὸν ἐξεκυλίσθη
Πρηνὴς ἐν κονίῃσιν ἐπὶ στόμα. πὰρ δέ οἱ ἔστη
Ἀτρείδης μενέλαος, ἔχων δολιχόσκιον ἔγχος·
Ἄδρηστος δ' ἄρ' ἔπειτα λαβὼν ἐλίσσετο γούνων·
Ζώγρει ἀτρέος υἱέ, σὺ δ' ἄξια δέξαι ἄποινα.
Πολλὰ δ' ἐν ἀφνειοῦ πατρὸς κειμήλια κεῖται,
Χαλκός τε, χρυσός τε, πολύκμητός τε σίδηρος.
Τῶν κέν τοι χαρίσαιτο πατὴρ ἀπερείσι' ἄποινα.
Εἴ κεν ἐμὲ ζωὸν πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν ἀχαιῶν.
Ὣς φάτο. τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσιν ἔπειθε.
Καὶ δή μιν τάχ' ἔμελλε θοὰς ἐπὶ νῆας ἀχαιῶν
Δώσειν ᾧ θεράποντι καταξέμεν, ἀλλ' ἀγαμέμνων
Ἀντίος ἦλθε θέων· καὶ ὁμοκλήσας, ἔπος ηὔδα.
Ὦ πέπον, ὦ μενέλαε, τί ἢ δὲ σὺ κήδεαι οὕτως
Ἀνδρῶν; ἦ σοὶ ἄριστα πεποίηται κατὰ οἶκον
Πρὸς τρώων, τῶν, μή τις ὑπεκφύγοι αἰπὺν ὄλεθρον,
Χεῖράς θ' ἡμετέρας· μὴ δ' ὅντινα γαστέρι μήτηρ
Κοῦρον ἐόντα φέροι· μὴ δ' ὃς φύγοι, ἀλλ' ἅμα πάντες
Ἰλίου ἐξαπολοίατ' ἀκήδεστοι, καὶ ἄφαντοι.
Ὣς εἰπὼν, ἔτρεψεν ἀδελφειοῦ φρένας ἥρως,
Αἴσιμα παρειπών. ὃ δ' ἀπὸ ἕθεν ὤσατο χειρὶ

Ἥρω'

Πρόσθεν ὑπαντιάσας, ἀλλ' ἄμφω θυμὸν ἀπηύρα
Αὐτὸν καὶ θεράποντα καλήσιον, ὅς ῥα τόθ' ἵππων
Ἔσκεν ὑφηνίοχος. τὼ δ' ἄμφω γαῖαν ἐδύτην.
Δρῆσον δ' εὐρύαλος καὶ ὀφέλτιον ἐξενάριξεν.
Βῆ δὲ μετ' αἴσηπον καὶ πήδασον, οὕς ποτε νύμφη
Νηὶς ἀβαρβαρέη τέκ' ἀμύμονι βουκολίωνι.
Βουκολίων δ' ἦν υἱὸς ἀγαυοῦ λαομέδοντος
Πρεσβύτατος γενεῇ, σκότιον δέ ἑ γείνατο μήτηρ.
Ποιμαίνων δ' ἐπ' ὄεσσι μίγη φιλότητι καὶ εὐνῇ.
Ἡ δ' ὑποκυσαμένη, διδυμάονε γείνατο παῖδε.
Καὶ μὲν τῶν ὑπέλυσε μένος καὶ φαίδιμα γυῖα,
Μηκιστηάδης, καὶ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐσύλα.
Ἀστύαλον δ' ἄρ' ἔπεφνε μενεπτόλεμος πολυποίτης.
Πιδύτην δ' ὀδυσεὺς περκώσιον ἐξενάριξεν,
Ἔγχεϊ χαλκείῳ, τεῦκρος δ' ἀρετάονα δῖον.
Ἀντίλοχος δ' ἄβληρον ἐνήρατο δουρὶ φαεινῷ
Νεστορίδης, ἔλατον δὲ ἄναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων.
Ναῖε δὲ σατνιόεντος ἐϋῤῥείταο παρ' ὄχθας
Πήδασον αἰπεινήν. φύλακον δ' ἕλε λήϊτος ἥρως
Φεύγοντ'. εὐρύπυλος δὲ μελάνθιον ἐξενάριξεν.
Ἄδρηστον δ' ἄρ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς μενέλαος
Ζῶον ἕλ', ἵππω γάρ οἱ ἀτυζομένω πεδίοιο
Ὄζῳ ἐνὶ βλαφθέντε μυρικίνῳ, ἀγκύλον ἅρμα

Ἄξαντ'

Ζῆτα δ' ἄρ' ἀνδρομάχης καὶ ἕκτορος ἐστ' ὀαριστύς.

ρώων δ' οἰώθη καὶ ἀχαιῶν φύλοπις αἰνή.
Πολλὰ δ' ἄρ' ἔνθα καὶ ἔνθ' ἴθυσε μάχη πεδίοιο,
Ἀλλήλων ἰθυνομένων χαλκήρεα δοῦρα
Μεσσηγὺς σιμόεντος ἰδὲ ξάνθοιο ῥοάων.
Αἴας δὲ πρῶτος τελαμώνιος ἕρκος ἀχαιῶν,
Τρώων ῥῆξε φάλαγγα, φόως δ' ἑτάροισιν ἔθηκεν
Ἄνδρα βαλών, ὃς ἄριστος ἐνὶ θρῄκεσσι τέτυκτο,
Υἱὸν ἐϋσσώρου ἀκάμαντ' ἠΰν τε μέγαν τε.
Τόν ῥ' ἔβαλε πρῶτος κόρυθος φάλον ἱπποδασείης.
Ἐν δὲ μετώπῳ πῆξε, πέρησε δ' ἄρ' ὀστέον εἴσω
Αἰχμὴ χαλκείη· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν,
Ἄξυλον δ' ἄρ' ἔπεφνε βοὴν ἀγαθὸς διομήδης
Τευθρανίδην, ὃς ἔναιεν ἐϋκτιμένῃ ἐν ἀρίσβῃ
Ἀφνειὸς βιότοιο, φίλος δ' ἦν ἀνθρώποισιν,
Πάντας γὰρ φιλέεσκεν ὁδῷ ἔπι οἰκία ναίων.
Ἀλλά οἱ οὔτις τῶνγε τότ' ἤρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον,

ὙΠΌΘΕΣΙΣ ΤΗ͂Σ Ζ΄ ΤΟΥ͂ ὉΜΗ-ΡΟΥ ῥαψωδίας.

Τῶν θεῶν ἀποστάντων τῆς μάχης, οἱ Ἕλληνες πολλοὺς ἀναιροῦσι τῶν Τρώων. Ἑλένου δὲ συμβουλεύσαντος, Ἕκτωρ εἰς τὴν πόλιν ἄνεισι, καὶ τῇ μητρὶ Ἑκάβῃ κελεύει εὔξασθαι τῇ Ἀθηνᾷ, καὶ ὑποσχέσθαι αὐτῇ δώδεκα βοῶν θυσίαν, ὅπως τὸν Διομήδην ἀποστήσειε τῆς μάχης. τέως δὲ ὄντων αὐτῶν ἐν τῷ πεδίῳ, Γλαῦκος καὶ Διομήδης ἀναγνωρίσαντες φιλίαν πατρικὴν, διαλλάσσουσι τὰ ὅπλα ἀλλήλοις. Ἕκτωρ δὲ διαλεχθεὶς τῇ μητρὶ, καὶ τῇ γυναικὶ Ἀνδρομάχῃ, σὺν τῷ ἀδελφῷ Ἀλεξάνδρῳ, εἰς τὸν πόλεμον ἔξεισιν.

ΚΑῚ ἌΛΛΗ.

Ἀνὰ μέσον Ξάνθου καὶ Σιμοῦντος τῶν ποταμῶν θάνατος ἀκάμαντος τοῦ Θρᾳκὸς, καὶ Γλαύκου σύστασις καὶ ἀναγνωρισμός· καὶ ἀμοιβὴ τῶν ὅπλων αὐτοῦ καὶ Διομήδους. καὶ ἄνοδος Ἕκτορος εἰς Ἴλιον πρὸς τὴν μητέρα Ἑκάβην· εἶτα πρὸς Ἀλέξανδρον καὶ Ἑλένην. εἶτα πρὸς Ἀνδρομάχην τὴν γυναῖκα. καὶ Ἕκτορος ἔξοδος ἐπὶ τὸν πόλεμον σὺν Ἀλεξάνδρῳ τῷ ἀδελφῷ.

Αἰεὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη, πόλεμοί τε, μάχαι τε.
Μητρός τοι μένος ἐστὶν ἀάσχετον, οὐκ ἐπιεικτόν,
Ἥρης· τὴν μὲν ἐγὼ σπουδῇ δάμνημ' ἐπέεσσιν.
Τῷ σ' ὀΐω κείνης τάδε πάσχειν ἐννεσίῃσιν.
Ἀλλ' οὐ μάν σ' ἔτι δηρὸν ἀνέξομαι ἄλγε' ἔχοντα.
Ἐκ γὰρ ἐμεῦ γένος ἐσσί. ἐμοὶ δέ σε γείνατο μήτηρ.
Εἰ δέ τευ ἐξ ἄλλου γε θεῶν γένευ ὧδ' ἀΐδηλος,
Καί κεν δὴ πάλαι ἦσθα ἐνέρτερος οὐρανιώνων.
Ὣς φάτο, καὶ παιήον' ἀνώγει ἰήσασθαι.
Τῷ δ' ἐπὶ παιήων ὀδυνήφατα φάρμακα πάσσων
Ἠκέσατ'. οὐ μὲν γάρ τι καταθνητός γ' ἐτέτυκτο.
Ὡς δ' ὅτ' ὀπὸς γάλα λευκὸν ἐπειγόμενος συνέπηξεν
Ὑγρὸν ἐόν, μάλα δ' ὦκα περιστρέφεται κυκόωντι,
Ὣς ἄρα καρπαλίμως ἰήσατο θοῦρον ἄρηα.
Τὸν δ' ἥβη λοῦσεν, χαρίεντα δὲ εἵματα ἕσσε.
Πὰρ δὲ διῒ κρονίωνι καθέζετο κύδεϊ γαίων.
Αἳ δ' αὖθις πρὸς δῶμα διὸς μεγάλοιο νέοντο,
Ἥρη τ' ἀργείη, καὶ ἀλαλκομενηῒς ἀθήνη,
Παύσασαι βροτολοιγὸν ἄρην ἀνδροκτασιάων.

Καρπαλίμως δ' ἵκανε θεῶν ἕδος αἰπὺν ὄλυμπον.
Πὰρ δὲ διὶ κρονίωνι καθέζετο θυμὸν ἀχεύων·
Δεῖξε δὲ ἄμβροτον αἷμα καταῤῥέον ἐξ ὠτειλῆς.
Καί ῥ' ὀλοφυρόμενος, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
Ζεῦ πάτερ, οὐ νεμεσίζῃ ὁρῶν τάδε καρτερὰ ἔργα;
Αἰεί τοι ῥίγιστα θεοὶ τετληότες εἰμὲν
Ἀλλήλων ἰότητι χάριν δ' ἄνδρεσσι φέροντες.
Σοὶ πάντες μαχόμεσθα. σὺ γὰρ τέκες ἄφρονα κούρην
Οὐλομένην, ᾗ τ' αἰὲν ἀΐσυλα ἔργα μέμηλεν.
Ἄλλοι μὲν γὰρ πάντες ὅσοι θεοί εἰσ' ἐν ὀλύμπῳ
Σοί τ' ἐπιπείθονται, καὶ δεδμήμεσθα ἕκαστος·
Ταύτην δ' οὔτ' ἔπεϊ προτιβάλλεαι, οὔ τέ τι ἔργῳ.
Ἀλλ' ἀνίεις. ἐπεὶ αὐτὸς ἐγείναο παῖδ' ἀΐδηλον,
Ἣ νῦν τυδέος υἱὸν ὑπέρθυμον διομήδεα
Μαργαίνειν ἀνέηκεν ἐπ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.
Κύπριδα μὲν πρῶτον σχεδὸν οὔτασε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ,
Αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτῷ μοι ἐπέσσυτο δαίμονι ἶσος.
Ἀλλά μ' ὑπήνεικαν ταχέες πόδες. ἦ τέ κε δηρὸν
Αὐτοῦ πήματ' ἔπασχον ἐν αἰνῇσιν νεκάδεσσιν,
Ἤ κεν ζὼς ἀμενηνὸς ἔα χαλκοῖο τυπῇσι.
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη νεφεληγερέ-(τα Ζεύς·
Μή τί μοι ἀλλοπρόσαλλε παρεζόμενος μινύριζε·
Ἔχθιστος δέ μοι ἐσσὶ θεῶν, οἳ ὄλυμπον ἔχουσιν·

Αἰεὶ

Δῶκ' ἄϊδος κυνέην, μή μιν ἴδοι ὄβριμος ἄρης.
ὡς δ' ἴδε βροτολοιγὸς ἄρης διομήδεα δῖον,
Ἤτοι ὁ μὲν περίφαντα πελώριον αὐτόθ' ἔασε
Κεῖσθαι, ὅθι πρῶτον κτείνων ἐξαίνυτο θυμόν·
Αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἰθὺς διομήδεος ἱπποδάμοιο.
Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Πρόσθεν ἄρης ὠρέξαθ' ὑπὲρ ζυγὸν ἡνία θ' ἵππων
Ἔγχεϊ χαλκείῳ, μεμαὼς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσαι.
Καί τό γε χειρὶ λαβοῦσα θεὰ γλαυκῶπις ἀθήνη
Ὦσεν ὑπ' ἐκ δίφροιο ἐτώσιον ἀϊχθῆναι.
Δεύτερος αὖθ' ὡρμᾶτο βοὴν ἀγαθὸς διομήδης
Ἔγχεϊ χαλκείῳ, ἐπέρεισε δὲ παλλὰς ἀθήνη
Νείατον ἐς κενεῶνα, ὅθι ζωννύσκετο μίτρῃ.
Τῇ ῥά μιν οὖτα τυχὼν, διὰ δὲ χρόα καλὸν ἔδαψεν.
Ἐκ δὲ δόρυ σπάσεν αὖτις. ὁ δ' ἔβραχε χάλκεος ἄρης,
Ὅσσον τ' ἐννεάχιλοι ἐπίαχον, ἢ δεκάχιλοι
Ἀνέρες ἐν πολέμῳ, ἔριδα συνάγοντες ἄρηος,
Τοὺς δ' ἄρ' ὑπὸ τρόμος εἷλεν ἀχαιούς τε τρῶάς τε
Δείσαντας, τόσον ἔβραχ' ἄρης ἆτος πολέμοιο.
Οἵη δ' ἐκ νεφέων ἐρεβεννὴ φαίνεται ἀὴρ
Καύματος ἐξ ἀνέμοιο δυσαέος ὀρνυμένοιο·
Τοῖος τυδείδῃ διομήδεϊ χάλκεος ἄρης
Φαίνεθ' ὁμοῦ νεφέεσσιν ἰὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν.

Καρπαλίμως

Τοὔνεκα νῦν αὐτός τ' ἀναχάζομαι, ἠδὲ καὶ ἄλλους
Ἀργείους ἐκέλευσα ἀλήμεναι ἐνθάδε πάντας·
Γινώσκω γὰρ ἄρηα μάχην ἀνὰ κοιρανέοντα.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις ἀθήνη·
Τυδείδη διόμηδες ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,
Μήτε σύγ' ἄρηα τόνδε δείδιθι, μήτε τιν' ἄλλον
Ἀθανάτων. τοίη τοι ἐγὼν ἐπιτάῤῥοθός εἰμι.
Ἀλλ' ἄγ' ἐπ' ἄρηι πρώτῳ ἔχε μώνυχας ἵππους,
Τύψον δὲ σχεδίην, μηδ' ἅζεο θοῦρον ἄρηα
Τοῦτον μαινόμενον τυκτὸν κακὸν ἀλλοπρόσαλλον.
Ὃς πρώην μὲν ἐμοί τε καὶ ἥρῃ, στεῦτ' ἀγορεύων
Τρωσὶ μαχήσασθαι, ἀτὰρ ἀργείοισιν ἀρήξειν.
Νῦν δὲ μετὰ τρώεσσιν ὁμιλεῖ, τῶν δὲ λέλασται.
Ὣς φαμένη, σθένελον μὲν ἀφ' ἵππων ὦσε χαμᾶζε
Χειρὶ πάλιν ἐρύσασ', ὁ δ' ἄρ' ἐμμαπέως ἀπόρουσε.
Ἡ δ' ἐς δίφρον ἔβαινε παραὶ διομήδεα δῖον
Ἐμμεμαυῖα θεά, μέγα δ' ἔβραχε φήγινος ἄξων
Βριθοσύνῃ, δεινὴν γὰρ ἄγεν θεὸν, ἄνδρα τ' ἄριστον.
Λάζετο δὲ μάστιγα καὶ ἡνία παλλὰς ἀθήνη·
Αὐτίκ' ἐπ' ἄρηι πρώτῳ ἔχε μώνυχας ἵππους.
Ἤτοι ὁ μὲν περίφαντα πελώριον ἐξενάριξεν,
Αἰτωλῶν ὄχ' ἄριστον ὀχησίου ἀγλαὸν υἱόν.
Τὸν μὲν ἄρης ἐνάριξε μιαιφόνος. αὐτὰρ ἀθήνη

Ἱππείου δὲ θεὰ ζυγοῦ ἥψατο, φώνησέν τε.
Ἦ ὀλίγον οἷ παῖδα ἐοικότα γείνατο Τυδεύς.
Τυδεύς τοι μικρὸς μὲν ἔην δέμας, ἀλλὰ μαχητής.
Καί ῥ' ὅτε πέρ μιν ἐγὼ πολεμίζειν οὐκ εἴασκον,
Οὐδ' ἐκπαιφάσσειν, ὅτε τ' ἤλυθε νόσφιν ἀχαιῶν
Ἄγγελος ἐς θήβας πολέας μετὰ καδμείωνας,
Δαίνυσθαί μιν ἄνωγον ἐνὶ μεγάροισιν ἕκηλον.
Αὐτὰρ ὃ θυμὸν ἔχων ὃν καρτερὸν ὡς τὸ πάρος περ
Κούρους καδμείων προκαλίζετο. πάντα δ' ἐνίκα
Ῥηϊδίως. τοίη οἱ ἐγὼν ἐπιτάρροθος ἦα.
Σοὶ δ' ἤτοι μὲν ἐγὼ παρά θ' ἵσταμαι, ἠδὲ φυλάσσω.
Καί σε προφρονέως κέλομαι τρώεσσι μάχεσθαι.
Ἀλλά σευ ἢ κάματος πολυάϊξ γυῖα δέδυκεν,
Ἤ νύ σέ που δέος ἴσχει ἀκήριον· οὐ σύ γ' ἔπειτα
Τυδέος ἔκγονός ἐσσι δαΐφρονος οἰνεΐδαο.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρατερὸς διομήδης.
Γινώσκω σε θεὰ θύγατερ διὸς αἰγιόχοιο.
Τῷ τοι προφρονέως ἐρέω ἔπος, οὐδ' ἐπικεύσω.
Οὔτε τί με δέος ἴσχει ἀκήριον, οὔτε τις ὄκνος,
Ἀλλ' ἔτι σέων μέμνημαι ἐφετμέων, ἃς ἐπέτειλας.
Οὔ μ' εἴας μακάρεσσι θεοῖς ἀντικρὺ μάχεσθαι
Τοῖς ἄλλοις· ἀτὰρ εἴ κε διὸς θυγάτηρ ἀφροδίτη
Ἔλθῃσ' ἐς πόλεμον, τήν γ' οὐτάμεν ὀξέϊ χαλκῷ.

Τοὔνεκα

Λύσασ' ἐξ ὀχέων. περὶ δ' ἠέρα πουλὺν ἔχευε.
Τοῖσι δ' ἀμβροσίην σιμόεις ἀνέτειλε νέμεσθαι.
Αἱ δὲ βάτην τρήρωσι πελειάσιν ἴθμαθ' ὁμοῖαι,
Ἀνδράσιν ἀργείοισιν ἀλεξέμεναι μεμαυῖαι.
Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἵκανον ὅθι πλεῖστοι καὶ ἄριστοι
Ἕστασαν, ἀμφὶ βίην διομήδεος ἱπποδάμοιο
Εἰλόμενοι, λείουσιν ἐοικότες ὠμοφάγοισιν,
Ἢ συσὶ κάπροισιν, τῶν τε σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν.
Ἔνθα στᾶσ' ἤϋσε θεὰ λευκώλενος ἥρη,
Στέντορι εἰσαμένη μεγαλήτορι χαλκεοφώνῳ,
Ὃς τόσον αὐδήσασχ', ὅσον ἄλλοι πεντήκοντα,
Αἰδὼς ἀργεῖοι, κάκ' ἐλέγχεα, εἶδος ἀγητοί,
Ὄφρα μὲν ἐς πόλεμον πωλέσκετο δῖος ἀχιλλεὺς,
Οὐδέ ποτε τρῶες πρὸ πυλάων δαρδανιάων
Οἴχνεσκον. κείνου γὰρ ἐδείδισαν ὄβριμον ἔγχος·
Νῦν δ' ἑκὰς πόλιος κοίλῃς ἐπὶ νηυσὶ μάχονται.
Ὣς εἰποῦσ' ὤτρυνε μένος, καὶ θυμὸν ἑκάστου,
Τυδεΐδῃ δ' ἐπόρουσε θεὰ γλαυκῶπις ἀθήνη.
Εὗρε δὲ τόν γε ἄνακτα παρ' ἵπποισι καὶ ὄχεσφιν
Ἕλκος ἀναψύχοντα, τό μιν βάλε πάνδαρος ἰῷ·
Ἱδρὼς γάρ μιν ἔτειρεν ὑπὸ πλατέος τελαμῶνος
Ἀσπίδος εὐκύκλου, τῷ τείρετο· κάμνε δὲ χεῖρα,
Ἂν δ' ἴσχων τελαμῶνα, κελαινεφὲς αἷμ' ἀπεμόργνυ.

Εὗρον δὲ κρονίωνα θεῶν ἄτερ ἥμενον ἄλλων,
Ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδειράδος οὐλύμποιο.
Ἔνθ᾽ ἵππους στήσασα θεὰ λευκώλενος ἥρη,
Ζῆν᾽ ὕπατον κρονίδην ἐξείρετο, καὶ προσέειπε·
Ζεῦ πάτερ, οὐ νεμεσίζῃ ἄρει τάδε καρτερὰ ἔργα;
Ὁσσάτιόν τε καὶ οἷον ἀπώλεσε λαὸν ἀχαιῶν
Μὰψ, ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον. ἐμοὶ δ᾽ ἄχος. οἱ δὲ ἕκηλοι
τέρπονται κύπρις τε, καὶ ἀργυρότοξος ἀπόλλων.
Ἄφρονα τοῦτον ἀνέντες, ὃς οὔτινα οἶδε θέμιστα.
Ζεῦ πάτερ ἦ ῥά τί μοι κεχολώσεαι, αἴκεν ἄρηα
Λυγρῶς πεπληγυῖα μάχης ἐξαποδίωμαι;
τὴν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα
Ἄγρει μάν οἱ ἔπορσον ἀθηναίην ἀγελείην, (ζεύς·
Ἥ ἑμάλιστ᾽ εἴωθε κακῇς ὀδύνῃσι πελάζειν.
ὣς ἔφατ᾽, οὐδ᾽ ἀπίθησε θεὰ λευκώλενος ἥρη·
Μάστιξεν δ᾽ ἵππους, τὼ δ᾽ οὐκ ἄκοντε πετέσθην
Μεσσηγὺς γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος.
Ὅσσον δ᾽ ἠεροειδὲς ἀνὴρ ἴδεν ὀφθαλμοῖσιν
Ἥμενος ἐν σκοπιῇ λεύσσων ἐπὶ οἴνοπα πόντον,
τόσσον ἐπιθρώσκουσι θεῶν ὑψηχέες ἵπποι.
Ἀλλ᾽ ὅτε δὴ τροίην ἷξον, ποταμώ τε ῥέοντε,
Ἧχι ῥοὰς σιμόεις συμβάλλετον ἠδὲ σκάμανδρος,
Ἔνθ᾽ ἵππους ἔστησε θεὰ λευκώλενος ἥρη

Λύσασ᾽

Δῆσε χρύσειον καλὸν ζυγόν· ἐν δὲ λέπαδνα
Κάλ' ἔβαλε χρύσει', ὑπὸ δὲ ζυγὸν ἤγαγεν Ἥρη
Ἵππους ὠκύποδας μεμαυῖ' ἔριδος καὶ ἀϋτῆς.
Αὐτὰρ ἀθηναίη κούρη διὸς αἰγιόχοιο
Πέπλον μὲν κατέχευεν ἑανὸν πατρὸς ἐπ' οὔδει
Ποικίλον, ὅν ῥ' αὐτὴ ποιήσατο, καὶ κάμε χερσίν.
Ἡ δὲ χιτῶν' ἐνδῦσα διὸς νεφεληγερέταο
Τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήσσετο δακρυόεντα.
Ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετ' αἰγίδα θυσσανόεσσαν
Δεινήν, ἣν περὶ μὲν πάντῃ φόβος ἐστεφάνωται,
Ἐν δ' ἔρις, ἐν δ' ἀλκή, ἐν δὲ κρυόεσσα ἰωκή·
Ἐν δέ τε γοργείη κεφαλὴ δεινοῖο πελώρου
Δεινή τε, σμερδνή τε διὸς τέρας αἰγιόχοιο.
Κρατὶ δ' ἐπ' ἀμφίφαλον κυνέην θέτο τετραφάληρον
Χρυσείην, ἑκατὸν πολίων πρυλέεσσ' ἀραρυῖαν.
Ἐς δ' ὄχεα φλόγεα ποσὶ βήσετο· λάζετο δ' ἔγχος
Βριθύ, μέγα, στιβαρόν, τῷ δάμνησι στίχας ἀνδρῶν
Ἡρώων, τοῖσίν τε κοτέσσεται ὀβριμοπάτρη.
Ἥρη δὲ μάστιγι θοῶς ἐπεμαίετ' ἄρ' ἵππους.
Αὐτόμαται δὲ πύλαι μύκον οὐρανοῦ, ἃς ἔχον ὧραι,
Τῇς ἐπιτέτραπται μέγας οὐρανός, οὔλυμπός τε,
Ἠμὲν ἀνακλῖναι πυκινὸν νέφος, ἠδ' ἐπιθεῖναι,
Τῇ ῥα δι' αὐτάων κεντρηνεκέας ἔχον ἵππους.

Οἰνοπίδην θ' Ἕλενον, καὶ ὀρέσβιον αἰολομίτρην,
Ὅς ῥ' ἐν Ὕλῃ ναίεσκε μέγα πλούτοιο μεμηλὼς,
Λίμνῃ κεκλιμένος κηφισίδι· πὰρ δέ οἱ ἄλλοι
Ναῖον Βοιωτοὶ μάλα πίονα δῆμον ἔχοντες.
Τοὺς δ' ὡς οὖν ἐνόησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη
Ἀργείους ὀλέκοντας ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ,
Αὐτίκ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
  Ὢ πόποι αἰγιόχοιο Διὸς τέκος ἀτρυτώνη,
Ἦ ῥ' ἅλιον τὸν μῦθον ὑπέστημεν Μενελάῳ
Ἴλιον τ' ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον ἀπονέεσθαι,
Εἰ οὕτω μαίνεσθαι ἐάσομεν οὖλον Ἄρηα.
Ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶϊ μεδώμεθα θούριδος ἀλκῆς.
  Ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Ἡ μὲν ἐποιχομένη χρυσάμπυκας ἔντυεν ἵππους
Ἥρη πρέσβα θεὰ θυγάτηρ μεγάλοιο κρόνοιο.
Ἥβη δ' ἀμφ' ὀχέεσσι θοῶς βάλε καμπύλα κύκλα
Χάλκεα ὀκτάκνημα σιδηρέῳ ἄξονι ἀμφίς,
Τῶν ἤτοι χρυσέη ἴτυς ἄφθιτος· αὐτὰρ ὕπερθεν
Χάλκε' ἐπίσσωτρα προσαρηρότα, θαῦμα ἰδέσθαι,
Πλῆμναι δ' ἀργύρου εἰσὶ περίδρομοι ἀμφοτέρωθεν.
Δίφρος δὲ χρυσέοισι, καὶ ἀργυρέοισιν ἱμᾶσιν
Ἐντέταται. δοιαὶ δὲ περίδρομοι ἄντυγές εἰσι.
Τοῦ δ' ἐξ ἀργύρεος ῥυμὸς πέλεν. αὐτὰρ ἐπ' ἄκρῳ

Πριαμίδη, μὴ δή με ἕλωρ Δαναοῖσιν ἐάσῃς
Κεῖσθαι, ἀλλ' ἐπάμυνον, ἔπειτά με καὶ λίποι αἰὼν
Ἐν πόλει ὑμετέρῃ· ἐπεὶ οὐκ ἄρ' ἔμελλον ἔγωγε
Νοστήσας οἴκονδε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
Εὐφρανέειν ἄλοχόν τε φίλην, καὶ νήπιον υἱόν.
ὣς φάτο. τὸν δ' οὔτι προσέφη κορυθαίολος Ἕκτωρ,
Ἀλλὰ παρήϊξεν λελιημένος, ὄφρα τάχιστα
ὤσαιτ' ἀργείους, πολέων δ' ἀπὸ θυμὸν ἕλοιτο.
Οἱ μὲν ἄρ' ἀντίθεον σαρπηδόνα δῖοι ἑταῖροι
Εἷσαν ὑπ' αἰγιόχοιο διὸς περικαλλέϊ φηγῷ,
Ἐκ δ' ἄρα οἱ μηροῦ δόρυ μείλινον ὦσε θύραζε
Ἴφθιμος πελάγων, ὅς οἱ φίλος ἦεν ἑταῖρος.
Τὸν δ' ἔλιπε ψυχή, κατὰ δ' ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλύς
Αὖτις δ' ἀμπνύνθη, περὶ δὲ πνοιὴ βορέαο
Σώγρει ἐπιπνείουσα κακῶς κεκαφηότα θυμόν.
Ἀργεῖοι δ' ὑπ' ἄρηϊ, καὶ ἕκτορι χαλκοκορυστῇ
Οὔτέ ποτε προτρέποντο μελαινάων ἐπὶ νηῶν,
Οὔτέ ποτ' ἀντεφέροντο μάχῃ, ἀλλ' αἰὲν ὀπίσσω
Χάζονθ', ὡς ἐπύθοντο μετὰ τρώεσσιν ἄρηα.
Ἔνθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕστατον ἐξενάριξεν
Ἕκτωρ τε πριάμοιο πάϊς, καὶ χάλκεος ἄρης,
Ἀντίθεον τεύθραντ', ἐπὶ δὲ πλήξιππον ὀρέστην,
Τρῆχόν τ' αἰχμητὴν, αἰτώλιον οἰνόμαόν τε,

Βεβλήκει. αἰχμὴ δὲ διέσυτο μαιμώωσα
ὀστέῳ ἐγχριφθεῖσα· πατὴρ δ' ἔτι λοιγὸν ἄμυνεν.
Οἱ μὲν ἀντίθεον Σαρπηδόνα δῖοι ἑταῖροι,
Ἐξέφερον πολέμοιο. βάρυνε δέ μιν δόρυ μακρὸν
Ἑλκόμενον. τὸ μὲν, οὔ τις ἐπεφράσατ', οὐδ' ἐνόησε
Μηροῦ ἐξερύσαι δόρυ μείλινον, ὄφρ' ἐπιβαίη
Σπευδόντων. τοῖον γὰρ ἔχον πόνον ἀμφιέποντες.
Τληπόλεμον δ' ἑτέρωθεν ἐϋκνήμιδες ἀχαιοὶ
Ἐξέφερον πολέμοιο. νόησε δὲ δῖος ὀδυσσεύς,
Τλήμονα θυμὸν ἔχων· μαίμησε δέ οἱ φίλον ἦτορ.
Μερμήριξε δ' ἔπειτα κατὰ φρένα, καὶ κατὰ θυμὸν
Ἢ προτέρω διὸς υἱὸν ἐριγδούποιο διώκοι,
Ἦ ὅ γε τῶν πλεόνων λυκίων ἀπὸ θυμὸν ἕλοιτο,
Οὐδ' ἄρ' ὀδυσσῆϊ μεγαλήτορι μόρσιμον ἦεν
Ἴφθιμον διὸς υἱὸν ἀποκτάμεν ὀξέϊ χαλκῷ.
Τῷ ῥα κατὰ πληθὺν λυκίων τράπε θυμὸν ἀθήνη.
Ἔνθ' ὅ γε κοίρανον εἷλεν ἀλάστορά τε, χρόμιόν τε,
Ἄλκανδρόν θ', ἅλιόν τε, νοήμονά τε, πρύτανίν τε.
Καί νύ κ' ἔτι πλέονας λυκίων κτάνε δῖος ὀδυσσεύς,
Εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε μέγας κορυθαίολος ἕκτωρ.
Βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ
Δεῖμα φέρων δαναοῖσι. χάρη δ' ἄρα οἱ προσιόντι
Σαρπηδὼν διὸς υἱός, ἔπος δ' ὀλοφυδνὸν ἔειπε·

Πριαμίδη,

Ἀλλ' οἷόν τινά φασι βίην ἡρακληείην,
Εἶναι ἐμὸν πατέρα θρασυμέμνονα θυμολέοντα,
Ὅς ποτε δεῦρ' ἐλθὼν ἕνεχ' ἵππων λαομέδοντος,
Ἓξ οἴῃς σὺν νηυσὶ, καὶ ἀνδράσι παυροτέροισιν,
Ἰλίου ἐξαλάπαξε πόλιν, χήρωσε δ' ἀγυιάς.
Σοὶ δὲ κακὸς μὲν θυμὸς, ἀποφθινύθουσι δὲ λαοί.
Οὐ δέ τί σε τρώεσσιν ὀΐομαι ἄλκαρ ἔσεσθαι
Ἐλθόντ' ἐκ λυκίης, οὐδ' εἰ μάλα καρτερός ἐσσι,
Ἀλλ' ὑπ' ἐμοῦ δμηθέντα, πύλας ἀΐδαο περήσειν.
τὸν δ' αὖ Σαρπηδὼν λυκίων ἀγὸς ἀντίον ηὔδα,
τληπόλεμ' ἤτοι κεῖνος ἀπώλεσεν ἴλιον ἱρὴν,
Ἀνέρος ἀφραδίῃσιν ἀγαυοῦ λαομέδοντος,
Ὅς ῥά μιν εὖ ἔρξαντα κακῷ ἠνίπαπε μύθῳ,
Οὐδ' ἀπέδωχ' ἵππους, ὧν εἵνεκα τηλόθεν ἦλθε.
Σοὶ δ' ἐγὼ ἐνθάδε φημὶ φόνον καὶ κῆρα μέλαιναν
Ἐξ ἐμέθεν τεύξεσθαι. ἐμῷ δ' ὑπὸ δουρὶ δαμέντα,
Εὖχος ἐμοὶ δώσειν, ψυχὴν δ' ἄϊδι κλυτοπώλῳ.
ὣς φάτο σαρπηδών. ὁ δ' ἀνέσχετο μείλινον ἔγχος
τληπόλεμος, καὶ τῶν μὲν ὁμαρτῇ δούρατα μακρὰ
Ἐκ χειρῶν ἤϊξαν, ὁ μὲν βάλεν αὐχένα μέσσον
Σαρπηδὼν, αἰχμὴ δὲ διαμπερὲς ἦλθ' ἀλεγεινή.
τὸν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νὺξ ἐκάλυψε.
τληπόλεμος δ' ἄρα μηρὸν ἀριστερὸν ἔγχεϊ μακρῷ
Βεβλήκει·

τὸν ῥα κατὰ ζωστῆρα βάλε τελαμώνιος αἴας.
Νειαίρῃ δ' ἐν γαστρὶ πάγη δολιχόσκιον ἔγχος.
Δούπησεν δὲ πεσὼν, ὁ δ' ἐπέδραμε φαίδιμος αἴας
τεύχεα συλήσων· τρῶες δ' ἐπὶ δούρατ' ἔχευαν,
ὀξέα παμφανόωντα, σάκος δ' ἀνεδέξατο πολλά.
Αὐτὰρ ὃ λὰξ προσβὰς ἐκ νεκροῦ χάλκεον ἔγχος
Ἐσπάσατ', οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἄλλα δυνήσατο τεύχεα καλὰ
ὤμοιιν ἀφελέσθαι, ἐπείγετο γὰρ βελέεσσι.
Δεῖσε δ' ὅγ' ἀμφίβασιν κρατερὴν τρώων ἀγερώχων,
Οἳ πολλοί τε, καὶ ἐσθλοὶ ἐφέστασαν ἔγχε' ἔχοντες,
Οἵ ἑ μέγαν περ ἐόντα, καὶ ἴφθιμον, καὶ ἀγαυὸν,
ὦσαν ἀπὸ σφείων· ὁ δὲ, χασσάμενος πελεμίχθη.
ὣς οἱ μὲν πονέοντο κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην.
Τληπόλεμον δ' ἡρακλείδην, ἠΰν τε, μέγαν τε,
ὦρσεν ἐπ' ἀντιθέῳ σαρπηδόνι μοῖρα κραταιή.
Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Υἱός θ' υἱωνός τε διὸς νεφεληγερέταο.
τὸν καὶ τληπόλεμος πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπεν·
Σαρπῆδον λυκίων βουληφόρε, τίς τοι ἀνάγκη
Πτώσσειν ἐνθάδ' ἐόντι μάχης ἀδαήμονι φωτί;
Ψευδόμενοι δέ σέ φασι διὸς γόνον αἰγιόχοιο
Εἶναι, ἐπεὶ πολλὸν κείνων ἐπιδεύεαι ἀνδρῶν,
Οἳ διὸς ἐξεγένοντο, ἐπὶ προτέρων ἀνθρώπων·

Ἀλλ'

κρατεραί, ἦρχε δ' ἄρα σφιν ἄρης, καὶ πότνι' ἐνυὼ,
Ἡ μὲν ἔχουσα κυδοιμὸν ἀναιδέα δηϊοτῆτος,
Ἄρης δ' ἐν παλάμῃσι πελώριον ἔγχος ἐνώμα.
Φοίτα δ' ἄλλοτε μὲν πρόσθ' ἕκτορος, ἄλλοτ' ὄπισθεν.
Τὸν δὲ ἰδὼν ῥίγησε βοὴν ἀγαθὸς διομήδης,
ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἀπάλαμνος ἰὼν πολέος πεδίοιο,
Στήῃ ἐπ' ὠκυρόῳ ποταμῷ, ἅλαδε προρέοντι
Ἀφρῷ μορμύροντα ἰδὼν, ἀνά τ' ἔδραμ' ὀπίσσω·
ὣς τότε τυδεΐδης ἀνεχάζετο, εἶπέ τε λαῷ,
Ὦ φίλοι, οἷον δὴ θαυμάζομεν ἕκτορα δῖον
Αἰχμητήν τ' ἔμεναι, καὶ θαρσαλέον πολεμιστήν.
τῷ δ' αἰεὶ πάρα εἷς γε θεῶν, ὃς λοιγὸν ἀμύνει.
Καὶ νῦν οἱ πάρα κεῖνος ἄρης βροτῷ ἀνδρὶ ἐοικώς.
Ἀλλὰ πρὸς τρῶας τετραμμένοι αἰὲν ὀπίσσω
Εἴκετε. μηδὲ θεοῖς μενεαινέμεν ἶφι μάχεσθαι.
Ὣς ἄρ' ἔφη· τρῶες δὲ μάλα σχεδὸν ἤλυθον αὐτῶν.
Ἔνθ' ἕκτωρ δύο φῶτε κατέκταν', εἰδότε χάρμης,
Εἰν ἑνὶ δίφρῳ ἐόντε, μενέσθην, ἀγχίαλόν τε.
τὼ δὲ πεσόντ' ἐλέησε μέγας τελαμώνιος αἴας·
Στῆ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰὼν, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ,
Καὶ βάλεν ἄμφιον σελάγου υἱόν. ὅς ῥ' ἐνὶ παισῷ
Ναῖε πολυκτήμων, πολυλήϊος. ἀλλά ἑ μοῖρα
Ἦγ' ἐπικουρήσοντα μετὰ πρίαμόν τε καὶ υἷας.

Τὸν

Ἀντίον ἀλλήλων ἐχέτην μεμαῶτε μάχεσθαι.
Ἀντίλοχος δὲ μάλ' ἄγχι παρίστατο ποιμένι λαῶν·
Αἰνείας δ' οὐ μεῖνε θοός περ ἐὼν πολεμιστὴς,
ὡς εἶδεν δύο φῶτε παρ' ἀλλήλοισι μένοντε.
Οἳ δ' ἐπεὶ οὖν νεκροὺς ἔρυσαν μετὰ λαὸν ἀχαιῶν,
τὼ μὲν ἄρα δειλὼ βαλέτην ἐν χερσὶν ἑταίρων.
Αὐτὼ δὲ στρεφθέντε, μετὰ πρώτοισι μαχέσθην.
Ἔνθα πυλαιμένεα ἑλέτην ἀτάλαντον ἄρηϊ,
Ἀρχὸν παφλαγόνων μεγαθύμων ἀσπιστάων.
Τὸν μὲν ἄρ' ἀτρείδης δουρικλυτὸς μενέλαος,
Ἑσταότ' ἔγχεϊ νύξε κατὰ κληΐδα τυχήσας.
Ἀντίλοχος δὲ μύδωνα βάλ' ἡνίοχον θεράποντα,
Ἐσθλὸν ἀτυμνιάδην (ὃ δ' ὑπέστρεφε μώνυχας ἵππους)
Χερμαδίῳ ἀγκῶνα τυχὼν μέσον· ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
Ἡνία λεύκ' ἐλέφαντι χαμαὶ πέσον ἐν κονίῃσιν.
Ἀντίλοχος δ' ἄρ' ἐπαΐξας ξίφει ἤλασε κόρσην·
Αὐτὰρ ὅγ' ἀσθμαίνων, εὐεργέος ἔκπεσε δίφρου·
Κύμβαχος ἐν κονίῃσιν ἐπὶ βρεχμόν τε καὶ ὤμους
Δηθὰ μάλ' ἑστήκει. τύχε γάρ ῥ' ἀμάθοιο βαθείης,
Ὄφρ' ἵππω πλήξαντε χαμαὶ βάλον ἐν κονίῃσι.
τοὺς δ' ἵμασ' ἀντίλοχος, μετὰ δὲ στρατὸν ἤλασ' ἀχαιῶν
τοὺς δ' ἕκτωρ ἐνόησε κατὰ στίχας, ὦρτο δ' ἐπ' αὐτοὺς
Κεκληγώς. ἅμα δὲ τρώων εἵποντο φάλαγγες

Κρατεραί·

Ὃς τέκετ' ὀρσίλοχον πολέεσσ' ἄνδρεσσιν ἄνακτα,
ὀρσίλοχος δ' ἄρ' ἔτικτε διοκλῆα μεγάθυμον.
Ἐκ δὲ διοκλῆος, διδυμάονε παῖδε γενέσθην
Κρήθων, ὀρσίλοχός τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης.
Τὼ, μὲν ἄρ' ἡβήσαντε, μελαινάων ἐπὶ νηῶν
Ἴλιον εἰς εὔπωλον ἅμ' ἀργείοισιν ἑπέσθην,
Τιμὴν ἀτρείδῃς, ἀγαμέμνονι, καὶ μενελάῳ
Ἀρνυμένω. τὼ δ' αὖθι τέλος θανάτοιο κάλυψεν.
Οἵω τώ γε λέοντε δύω ὄρεος κορυφῇσιν
Ἐτραφέτην ὑπὸ μητρὶ βαθείης τάρφεσιν ὕλης,
Τὼ μὲν, ἄρ' ἁρπάζοντε βόας, καὶ ἴφια μῆλα
Σταθμοὺς ἀνθρώπων κεραΐζετον, ὄφρα καὶ αὐτὼ
Ἀνδρῶν ἐν παλάμῃσι κατέκταθεν ὀξέϊ χαλκῷ.
Τοίω τὼ χείρεσσιν ὑπ' αἰνείαο δαμέντε,
Καππεσέτην ἐλάτῃσιν ἐοικότες ὑψηλῇσιν.
Τὼ δὲ πεσόντ', ἐλέησε βοὴν ἀγαθὸς μενέλαος·
Βῆ δὲ διὰ προμάχων, κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ,
Σείων ἐγχείην, τοῦ δ' ὤτρυνεν μένος ἄρης,
Τὰ φρονέων, ἵνα χερσὶν ὑπ' αἰνείαο δαμείη.
Τὸν δ' ἴδεν ἀντίλοχος μεγαθύμου νέστορος υἱός·
Βῆ δὲ διὰ προμάχων, περὶ γὰρ δίε ποιμένι λαῶν,
Μή τι πάθῃ, μέγα δέ σφεας ἀποσφήλειε πόνοιο.
Τὼ μὲν δὴ, χεῖράς τε, καὶ ἔγχεα ὀξυόεντα,

Ἀντίον

Νηνεμίης ἔστησεν ἐπ' ἀκροπόλοισιν ὄρεσσιν,
Ἀτρέμας, ὄφρ' εὕδῃσι μένος βορέαο, καὶ ἄλλων
Ζαχρειῶν ἀνέμων, οἵ τε νέφεα σκιόεντα
Πνοιῇσι λιγυρῇσι διασκιδνᾶσιν ἀέντες,
ὣς δαναοὶ τρῶας μένον ἔμπεδον, οὐδ' ἐφέβοντο.
Ἀτρείδης δ' ἀν' ὅμιλον ἐφοίτα, πολλὰ κελεύων·
ὦ φίλοι, ἀνέρες ἐστὲ, καὶ ἄλκιμον ἦτορ ἕλεσθε·
Ἀλλήλους τ' αἰδεῖσθε κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας,
Αἰδομένων τ' ἀνδρῶν πλέονες σόοι, ἠὲ πέφανται.
Φευγόντων δ' οὔτ' ἂρ κλέος ὄρνυται, οὔτέ τις ἀλκή.
Ἦ, καὶ ἀκόντισε δουρὶ θοῶς. βάλε δὲ πρόμον ἄνδρα
Αἰνείω ἕταρον μεγαθύμου δηϊκόωντα
Περγασίδην, ὃν τρῶες ὁμῶς πριάμοιο τέκεσσι
Τῖον ἐπεὶ θοὸς ἔσκε μετὰ πρώτοισι μάχεσθαι.
Τόν ῥα κατ' ἀσπίδα δουρὶ βάλε κρείων ἀγαμέμνων,
Ἡ δ' οὐκ ἔγχος ἔρυτο· διὰ πρὸ δὲ εἴσατο καὶ τῆς.
Νειαίρῃ δ' ἐν γαστρὶ διὰ ζωστῆρος ἔλασσεν·
Δούπησεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
Ἔνθ' αὖτ' αἰνείας δαναῶν ἕλεν ἄνδρας ἀρίστους,
Υἷε διοκλῆος κρήθωνά τε, ὀρσίλοχόν τε,
Τῶν ῥα πατὴρ μὲν, ἔναιεν ἐϋκτιμένῃ ἐνὶ φηρῇ,
Ἀφνειὸς βιότοιο. γένος δ' ἦν ἐκ ποταμοῖο
Ἀλφειοῦ, ὅς τ' εὐρὺ ῥέει πυλίων διὰ γαίης·

Ἀνδρῶν λικμώντων, ὅτε τέ ξανθὴ δήμητηρ
Κρίνε ἐπειγομένων ἀνέμων καρπόν τε, καὶ ἄχνας,
Αἳ δ' ὑπολευκαίνονται ἀχυρμιαί· ὣς τότ' ἀχαιοὶ
Λευκοὶ ὕπερθε γένοντο κονισάλῳ, ὅν ῥα δὶ αὐτῶν
Οὐρανὸν ἐς πολύχαλκον ἐπέπληγον πόδες ἵππων,
Ἂψ ἐπιμισγομένων, ὑπὸ δ' ἔστρεφον ἡνιοχῆες.
Οἱ δὲ, μένος χειρῶν ἰθὺς φέρον, ἀμφὶ δὲ νύκτα
Θοῦρος ἄρης ἐκάλυψε μάχῃ τρώεσσιν ἀρήγων
Πάντοσ' ἐποιχόμενος, τοῦ δ' ἐκραίαινεν ἐφετμὰς
Φοίβου ἀπόλλωνος χρυσαόρου, ὅς μιν ἀνώγει
Τρωσὶν θυμὸν ἐγεῖραι, ἐπεὶ ἴδε παλλάδ' ἀθήνην
Οἰχομένην· ἣ γάρ ῥα πέλεν δαναοῖσιν ἀρηγών,
Αὐτὸς δ' αἰνείαν μάλα πίονος ἐξ ἀδύτοιο
Ἧκε, καὶ ἐν στήθεσσι μένος βάλε ποιμένι λαῶν.
Αἰνείας δ' ἑτάροισι μεθίστατο· τοὶ δ' ἐχάρησαν
Ὡς εἶδον ζωόν τε, καὶ ἀρτεμέα προσιόντα,
Καὶ μένος ἐσθλὸν ἔχοντα, μετάλλησάν γε μὲν οὔτι.
Οὐ γὰρ ἔα πόνος ἄλλος, ὃν ἀργυρότοξος ἔγειρεν,
Ἄρης τε βροτολοιγὸς, ἔρις τ' ἄμοτον μεμαυῖα.
Τοὺς δ' Αἴαντε δύω, καὶ ὀδυσσεὺς, καὶ διομήδης,
Ὤτρυνον δαναοὺς πολεμιζέμεν· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ
Οὔτε βίας τρώων ὑπεδείδισαν, οὔτε ἰωκάς,
Ἀλλ' ἔμενον νεφέλῃσιν ἐοικότες, ἅς τε κρονίων

Νηνεμίης

Ἡμεῖς δ' αὖ μαχόμεσθ', οἵπερ τ' ἐπίκουροι ἔνειμεν·
Καὶ γὰρ ἐγὼν ἐπίκουρος ἐὼν, μάλα τηλόθεν ἥκω·
Τηλοῦ γὰρ λυκίη, ξάνθῳ ἔπι δινήεντι·
Ἔνθ' ἄλοχόν τε φίλην ἔλιπον, καὶ νήπιον υἱόν·
Καδδὲ κτήματα πολλὰ, τάτ' ἔλδεται ὅς κ' ἐπιδευής.
Ἀλλὰ καὶ ὧς, λυκίους ὀτρύνω, καὶ μέμον' αὐτὸς
Ἀνδρὶ μαχέσσασθαι· ἀτὰρ οὔτι μοι ἐνθάδε τοῖον,
Οἷόν κ' ἠὲ φέροιεν ἀχαιοὶ, ἤκεν ἄγοιεν·
Τύνη δ' ἕστηκας, ἀτὰρ οὐδ' ἄλλοισι κελεύεις
Λαοῖσιν μενέμεν, καὶ ἀμυνέμεναι ὤρεσι.
Μή πως ὡς ἀψῖσι λίνου ἁλόντε πανάγρου
Ἀνδράσι δυσμενέεσσιν ἕλωρ, καὶ κύρμα γένησθε.
Οἱ δὲ, τάχ' ἐκπέρσουσ' εὖ ναιομένην πόλιν ὑμήν.
Σοὶ δὲ χρὴ τάδε πάντα μέλειν νύκτας τε, καὶ ἦμαρ,
Ἀρχοὺς λισσομένῳ τηλεκλητῶν γ' ἐπικούρων
Νωλεμέως ἐχέμεν· κρατερὴν δ' ἀποθέσθαι ἐνιπήν.
Ὣς φάτο σαρπηδών. δάκε δὲ φρένας ἕκτορι μῦθος.
Αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἆλτο χαμᾶζε.
Πάλλων δ' ὀξέα δοῦρε, κατὰ στρατὸν ᾤχετο πάντῃ,
Ὀτρύνων μαχέσασθαι. ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνήν.
Οἱ δ' ἐλελίχθησαν, καὶ ἐναντίοι ἔσταν ἀχαιῶν.
Ἀργεῖοι δ' ὑπέμειναν ἀολλέες, οὐδ' ἐφόβηθεν.
ὡς δ' ἄνεμος ἄχνας φορέει ἱερὰς κατ' ἀλωὰς,

Ἀνδρῶν

Δὴ τότε θοῦρον ἄρηα προσηύδα φοῖβος ἀπόλλων·
Ἄρες ἄρες βροτολοιγὲ, μιαιφόνε, τειχεσιπλῆτα,
Οὐκ ἂν δὴ τόν δ' ἄνδρα μάχης ἐρύσαιο μετελθὼν
Τυδείδην, ὃς νῦν γε καὶ ἂν διῒ πατρὶ μάχοιτο·
Κύπριδα μὲν πρῶτον σχεδὸν οὔτασε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ.
Αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτῷ μοι ἐπέσσυτο δαίμονι ἶσος.
ὣς εἰπὼν, αὐτὸς ἐφέζετο περγάμῳ ἄκρῃ.
Τρώων δὲ στίχας οὖλος ἄρης ὤτρυνε μετελθὼν,
Εἰδόμενος ἀκάμαντι θοῷ ἡγήτορι θρῃκῶν.
Υἱάσι δὲ πριάμοιο διοτρεφέεσσι κέλευεν·
Ὦ υἱεῖς πριάμοιο διοτρεφέος βασιλῆος,
Ἐς τί ἔτι κτείνεσθαι ἐάσετε λαὸν ἀχαιοῖς;
Ἢ εἰσόκεν ἀμφὶ πύλῃς εὖ ποιητῇσι μάχωνται.
Κεῖται ἀνὴρ, ὅντ' ἶσον ἐτίομεν ἕκτορι δίῳ
Αἰνείας, υἱὸν μεγαλήτορος ἀγχίσαο.
Ἀλλ' ἄγετ' ἐκ φλοίσβοιο σαώσομεν ἐσθλὸν ἑταῖρον.
Ὣς εἰπὼν, ὤτρυνε μένος, καὶ θυμὸν ἑκάστου.
Ἔνθ' αὖ σαρπηδὼν μάλα νείκεσεν ἕκτορα δῖον,
Ἕκτορ, πῆ δή τοι μένος οἴχεται, ὃ πρὶν ἔχεσκες;
Φῆς που ἄτερ λαῶν πόλιν ἑξέμεν, ἠδ' ἐπικούρων
Οἶος σὺν γαμβροῖσι, κασιγνήτοισί τε σοῖσι.
Τῶν νῦν, οὔτιν' ἐγὼ ἰδέειν δύναμ', οὐδὲ νοῆσαι·
Ἀλλὰ καταπτώσσουσι κύνες ὡς ἀμφὶ λέοντα.

Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Αἰνείᾳ δ' ἐπόρουσε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,
Γιγνώσκων ὅ οἱ αὐτὸς ὑπείρεχε χεῖρας ἀπόλλων,
Ἀλλ' ὅγ' ἄρ' οὐδὲ θεὸν μέγαν ἅζετο· ἵετο δ' αἰεὶ
Αἰνείαν κτεῖναι, καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι.
Τρὶς μὲν ἔπειτ' ἐπόρουσε κατακτάμεναι μενεαίνων,
Τρὶς δέ οἱ ἐστυφέλιξε φαεινὴν ἀσπίδ' ἀπόλλων.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο δαίμονι ἶσος
Δεινὰ δ' ὁμοκλήσας, προσέφη ἑκάεργος ἀπόλλων,
Φράζεο τυδεΐδη, καὶ χάζεο· μηδὲ θεοῖσιν
Ἶσ' ἔθελε φρονέειν, ἐπεὶ οὔποτε φῦλον ὁμοῖον
Ἀθανάτων τε θεῶν, χαμαὶ ἐρχομένων τ' ἀνθρώπων.
Ὣς φάτο. τυδεΐδης δ' ἀνεχάζετο τυτθὸν ὀπίσσω
Μῆνιν ἀλευάμενος ἑκατηβόλου ἀπόλλωνος.
Αἰνείαν δ' ἀπάτερθεν ὁμίλου θῆκεν ἀπόλλων
Περγάμῳ εἰν ἱερῇ, ὅθι οἱ νηός γ' ἐτέτυκτο.
Ἤτοι τὸν λητώ τε, καὶ ἄρτεμις ἰοχέαιρα,
Ἐν μεγάλῳ ἀδύτῳ ἀκέοντό τε, κύδαινόν τε.
Αὐτὰρ ὃ, εἴδωλον τεῦξ' ἀργυρότοξος ἀπόλλων
Αὐτῷ τ' αἰνείᾳ ἴκελον, καὶ τεύχεσι τοῖον.
Ἀμφὶ δ' ἄρ' εἰδώλῳ τρῶες, καὶ δῖοι ἀχαιοὶ
Δῄουν ἀλλήλων ἀμφὶ στήθεσσι βοείας,
Ἀσπίδας εὐκύκλους, λαισήϊά τε πτερόεντα.

Δὴ

Οὐδέ τί μιν παῖδες ποτὶ γούνασι παππάζουσιν
Ἐλθόντ' ἐκ πολέμοιο, καὶ αἰνῆς δηϊοτῆτος.
Τῷ, νῦν τυδείδης, εἰ καὶ μάλα καρτερός ἐστι,
Φραζέσθω, μή τις οἱ ἀμείνων σεῖο μάχηται,
Μὴ δὴν αἰγιάλεια περίφρων ἀδρηστίνη
Ἐξ ὕπνου γοόωσα φίλους οἰκῆας ἐγείροι,
Κουρίδιον ποθέουσα πόσιν, τὸν ἄριστον ἀχαιῶν,
Ἰφθίμη ἄλοχος διομήδεος ἱπποδάμοιο.
Ἠ ῥά, καὶ ἀμφοτέρῃσιν ἀπ' ἰχῶρ χειρὸς ὀμόργνυ.
Ἄλθετο χεὶρ ὀδύναι δὲ κατηπιόωντο βαρεῖαι.
Αἱ δ' αὖτ' εἰσορόωσαι ἀθηναίη τε, καὶ ἥρη,
Κερτομίοις ἐπέεσσι Δία κρονίδην ἐρέθιζον.
Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε θεὰ γλαυκῶπις ἀθήνη.
Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά τί μοι κεχολώσεαι, ὅττι κεν εἴπω;
Ἦ μάλα δή τινα κύπρις ἀχαιϊάδων ἀνιεῖσα,
Τρωσὶν ἅμ' ἑσπέσθαι, τοὺς νῦν ἔκπαγλ' ἐφίλησε.
Τῶν τινα καῤῥέζουσα ἀχαιϊάδων ἐϋπέπλων,
Πρὸς χρυσῇ περόνῃ καταμύξατο χεῖρα ἀραιήν.
Ὣς φάτο. μείδησεν δὲ πατὴρ ἀνδρῶν τε, θεῶν τε·
Καί ῥα καλεσσάμενος προσέφη χρυσῆν ἀφροδίτην·
Οὔτοι τέκνον ἐμὸν δέδοται πολεμήια ἔργα,
Ἀλλὰ σύγ' ἱμερόεντα μετέρχεο ἔργα γάμοιο.
Ταῦτα δ' ἄρηϊ θοῷ, καὶ ἀθήνῃ πάντα μελήσει.

Τλῆ μὲν ἄρης, ὅτε μιν ὦτος, κρατερός τ' ἐφιάλτης,
Παῖδες ἀλωῆος δῆσαν κρατερῷ ἐνὶ δεσμῷ.
Χαλκέῳ δ' ἐν κεράμῳ δέδετο τρεισκαίδεκα μῆνας.
Καὶ νύ κεν ἔνθ' ἀπόλοιτο ἄρης ἆτος πολέμοιο,
Εἰ μὴ μητρυιὴ περικαλλὴς ἠερίβοια,
Ἑρμέᾳ ἐξήγγειλεν· ὃ δ' ἐξέκλεψεν ἄρηα
Ἤδη τειρόμενον· χαλεπὸς δὲ ἑ δεσμὸς ἐδάμνα.
Τλῆ δ' ἥρη, ὅτε μιν κρατερὸς παῖς ἀμφιτρύωνος
Δεξιτερὸν κατὰ μαζὸν ὀϊστῷ τριγλώχινι
Βεβλήκει, τότε κέν μὲν ἀνήκεστον λάβεν ἄλγος.
Τλῆ δ' ἀΐδης ἐν τοῖσι πελώριος ὠκὺν ὀϊστὸν,
Εὖτέ μιν ὡὐτὸς ἀνὴρ υἱὸς Διὸς αἰγιόχοιο
Ἐν πύλῳ ἐν νεκύεσσι βαλὼν ὀδύνῃσιν ἔδωκεν.
Αὐτὰρ ὁ, βῆ πρὸς δῶμα Διὸς, καὶ μακρὸν ὄλυμπον,
Κῆρ ἀχέων, ὀδύνῃσι πεπαρμένος· αὐτὰρ ὀϊστὸς
Ὤμῳ ἐνὶ στιβαρῷ ἠλήλατο, κῆδε δὲ θυμόν.
Τῷ δ' ἐπὶ παιήων ὀδυνήφατα φάρμακα πάσσων,
Ἠκέσατ', οὐ μὲν γάρ τι καταθνητός γ' ἐτέτυκτο
Σχέτλιος, ὀβριμοεργός, ὃς οὐκ ὄθετ' αἴσυλα ῥέζων,
Ὃς τόξοισιν ἔκηδε θεοὺς, οἳ ὄλυμπον ἔχουσιν .
(Σοὶ δ' ἐπὶ τοῦτον ἀνῆκε θεὰ γλαυκῶπις ἀθήνη.)
Νήπιος. οὐδὲ τὸ οἶδε κατὰ φρένα τυδέος υἱός,
Ὅττι μάλ' οὐ δηναιὸς, ὃς ἀθανάτοισι μάχοιτο·

οὐδέ τι

Τυδεΐδης, ὃς νῦν γε καὶ ἂν Διὶ πατρὶ μάχοιτο.
Ὣς φάτο, τῇ δ' ἄρης δῶκε χρυσάμπυκας ἵππους.
Ἡ δ' ἐς δίφρον ἔβαινεν ἀκηχεμένη φίλον ἦτορ.
Πὰρ δέ οἱ ἶρις ἔβαινε, καὶ ἡνία λάζετο χερσί.
Μάστιξεν δ' ἐλάαν· τὼ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην.
Αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκοντο θεῶν ἕδος αἰπὺν ὄλυμπον,
Ἔνθ' ἵππους ἔστησε ποδήνεμος ὠκέα ἶρις,
Λύσασ' ἐξ ὀχέων, παρὰ δ' ἀμβρόσιον βάλεν εἶδαρ.
Ἡ δ' ἐν γούνασι πῖπτε Διώνης δῖ' ἀφροδίτη
Μητρὸς ἑῆς, ἡ δ' ἀγκὰς ἐλάζετο θυγατέρα ἥν·
Χειρί τέ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·
Τίς νύ σε τοιάδ' ἔρεξε φίλον τέκος οὐρανιώνων
Μαψιδίως, ὡς εἴ τι κακὸν ῥέζουσαν ἐνωπῇ;
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα φιλομειδὴς ἀφροδίτη·
Οὖτά με τυδέος υἱὸς ὑπέρθυμος Διομήδης,
Οὕνεκ' ἐγὼ φίλον υἱὸν ὑπεξέφερον πολέμοιο
Αἰνείαν, ὃς ἐμοὶ πάντων πολὺ φίλτατός ἐστιν.
Οὐ γὰρ ἔτι τρώων, καὶ ἀχαιῶν φύλοπις αἰνή,
Ἀλλ' ἤδη δαναοί γε καὶ ἀθανάτοισι μάχονται.
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Διώνη δῖα θεάων·
Τέτλαθι τέκνον ἐμόν, καὶ ἀνάσχεο κηδομένη περ.
Πολλοὶ γὰρ δὴ τλῆμεν ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
Ἐξ ἀνδρῶν, χαλέπ' ἄλγε' ἐπ' ἀλλήλοισι τιθέντες·

Πρυμνὸν ὕπερ θέναρος. ῥέε δ' ἄμβροτον αἷμα θεοῖο
Ἰχώρ, οἷός πέρ τε ῥέει μακάρεσσι θεοῖσι.
Οὐ γὰρ σῖτον ἔδουσ', οὐ πίνουσ' αἴθοπα οἶνον·
Τοὔνεκ' ἀναίμονές εἰσι, καὶ ἀθάνατοι καλέονται.
Ἡ δὲ, μέγ' ἰάχουσα, ἀπὸ ἕο κάββαλεν υἱόν.
Καὶ τὸν, μὲν μετὰ χερσὶν ἐρύσατο Φοῖβος Ἀπόλλων
Κυανέῃ νεφέλῃ, μή τις Δαναῶν ταχυπώλων
Χαλκὸν ἐνὶ στήθεσσι βαλὼν, ἐκ θυμὸν ἕλοιτο,
Τῇ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄϋσε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,
Εἶκε Διὸς θύγατερ πολέμου, καὶ δηϊοτῆτος·
Ἦ οὐχ ἅλις ὅττι γυναῖκας ἀνάλκιδας ἠπεροπεύεις;
Εἰ δὲ σύ γ' ἐς πόλεμον πωλήσεαι, ἦ τέ σ' ὀΐω
Ῥιγήσειν πόλεμόν γε, καὶ εἴ χ' ἑτέρωθι πύθηαι.
Ὣς ἔφαθ'. ἣ δ' ἀλύουσ' ἀπεβήσετο· τείρετο δ' αἰνῶς.
Τὴν μὲν ἄρ' Ἶρις ἑλοῦσα ποδήνεμος, ἔξαγ' ὁμίλου,
Ἀχθομένην ὀδύνῃσι· μελαίνετο δὲ χρόα καλόν.
Εὗρεν ἔπειτα μάχης ἐπ' ἀριστερὰ θοῦρον Ἄρηα,
Ἥμενον. ἠέρι δ' ἔγχος ἐκέκλιτο, καὶ ταχέ' ἵππω.
Ἡ δὲ, γνὺξ ἐριποῦσα κασιγνήτοιο φίλοιο,
Πολλὰ λισσομένη, χρυσάμπυκας ᾔτεεν ἵππους.
Φίλε κασίγνητ' ἐκκόμισαί τέ με. δός δέ μοι ἵππους,
Ὄφρ' ἐς Ὄλυμπον ἵκωμαι, ἵν' ἀθανάτων ἕδος ἐστί,
Λίην ἄχθομαι ἕλκος, ὅ με βροτὸς οὔτασεν ἀνὴρ

Τυδείδης

Ἕρκος ἔμεν βελέων, μή τις Δαναῶν ταχυπώλων
Χαλκὸν ἐνὶ στήθεσι βαλὼν, ἐκ θυμὸν ἕλοιτο.
Ἡ μὲν, ἑὸν φίλον υἱὸν ὑπεξέφερεν πολέμοιο·
Οὐδ' υἱὸς Καπανῆος ἐλήθετο συνθεσιάων,
Τάων, ἃς ἐπέτελλε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
Ἀλλ' ὅγε, τοὺς μὲν ἑοὺς ἠρύκακε μώνυχας ἵππους
Νόσφιν ἀπὸ φλοίσβου, ἐξ ἄντυγος ἡνία τείνας·
Αἰνείαο δ' ἐπαΐξας, καλλίτριχας ἵππους
Ἐξέλασε Τρώων μετ' ἐϋκνήμιδας Ἀχαιούς.
Δῶκε δὲ Δηϊπύλῳ ἑτάρῳ φίλῳ, ὃν περὶ πάσης
Τίεν ὁμιλικίης, ὅτι οἱ φρεσὶν ἄρτια ᾔδη·
Νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσιν ἐλαυνέμεν. αὐτὰρ ὅγ' ἥρως
Ὧν ἵππων ἐπιβὰς, ἔλαβ' ἡνία σιγαλόεντα.
Αἶψα δὲ Τυδείδην μέθεπε κρατερώνυχας ἵππους
Ἐμμεμαώς. ὁ δὲ Κύπριν ἐπῴχετο νηλέϊ χαλκῷ,
Γιγνώσκων, ὅτ' ἄναλκις ἔην θεός, οὐδὲ θεάων,
Τάων, αἵτ' ἀνδρῶν πόλεμον κατακοιρανέουσιν,
Οὔτ' ἄρ' Ἀθηναίη, οὔτε πτολίπορθος Ἐνυώ.
Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἐκίχανε πολὺν καθ' ὅμιλον ὀπάζων,
Ἔνθ' ἐπορεξάμενος μεγαθύμου Τυδέος υἱὸς,
Ἄκρην οὔτασε χεῖρα μετάλμενος ὀξέϊ χαλκῷ
Ἀβληχρήν. εἶθαρ δὲ δόρυ χροὸς ἀντετόρησεν
Ἀμβροσίου διὰ πέπλου, ὅν οἱ χάριτες κάμον αὐταί,

Αἰχμὴ δ' ἐξεχύθη παρὰ νείατον ἀνθερεῶνα.
Ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ
Αἴολα, παμφανόωντα, παρέτρεσαν δέ οἱ ἵπποι.
ὠκύποδες· τοῦ δ' αὖθι λύθη ψυχή τε, μένος τε.
Αἰνείας δ' ἀπόρουσε σὺν ἀσπίδι, δουρί τε μακρῷ,
Δείσας μήπως οἱ ἐρυσαίατο νεκρὸν ἀχαιοί·
Ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ βαῖνε λέων ὣς ἀλκὶ πεποιθώς·
Πρόσθε δέ οἱ δόρυ τ' ἔσχε, καὶ ἀσπίδα πάντοσε ἴσην,
τὸν, κτάμεναι μεμαὼς, ὅς τις τοῦ γ' ἀντίος ἔλθοι,
Σμερδαλέα ἰάχων, ὁ δὲ, χερμάδιον λάβε χειρὶ
Τυδείδης μέγα ἔργον, ὃ οὐ δύο γ' ἄνδρε φέροιεν,
Οἷοι νῦν βροτοί εἰσ'· ὁ δὲ, μιν ῥέα πάλλε καὶ οἷος.
τῷ βάλεν αἰνείαο κατ' ἰσχίον, ἔνθά τε μηρὸς
Ἰσχίῳ ἐνστρέφεται, κοτύλην δέ τέ μιν καλέουσι·
Θλάσε δέ οἱ κοτύλην, πρὸς δ' ἄμφω ῥῆξε τένοντε.
ὦσε δ' ἀπὸ ῥινὸν τρηχὺς λίθος. αὐτὰρ ὅγ' ἥρως
Ἔστη γνὺξ ἐριπὼν, καὶ ἐρείσατο χειρὶ παχείῃ
Γαίης. ἀμφὶ δὲ ὄσσε κελαινὴ νὺξ ἐκάλυψε.
Καὶ νύ κεν ἔνθ' ἀπόλοιτο ἄναξ ἀνδρῶν αἰνείας,
Εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε Διὸς θυγάτηρ ἀφροδίτη
Μήτηρ, ἥ μιν ὑπ' ἀγχίσῃ τέκε βουκολέοντι.
Ἀμφὶ δ' ἑὸν φίλον υἱὸν ἐχεύατο πήχεε λευκώ·
Πρόσθε δέ οἱ πέπλοιο φαεινοῦ πτύγμ' ἐκάλυψεν,

τῶν, οἱ ἓξ ἐγένοντο ἐνὶ μεγάροισι γενέθλης.
τοὺς μὲν τέσσαρας αὐτὸς ἔχων, ἀτίταλλ' ἐπὶ φάτνῃ.
τὼ δὲ δύ' αἰνείᾳ δῶκεν μήστωρε φόβοιο.
Εἰ τούτω κε λάβοιμεν, ἀροίμεθά κεν κλέος ἐσθλόν.
ὣς οἱ μὲν, τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
τὼ δὲ τάχ' ἐγγύθεν ἦλθον ἐλαύνοντ' ὠκέας ἵππους.
τὸν, πρότερος προσέειπε λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
Καρτερόθυμε δαΐφρον ἀγαυοῦ τυδέος υἱέ,
Ἦ μάλα σ' οὐ βέλος ὠκὺ δαμάσσατο, πικρὸς ὀϊστός.
Νῦν αὖτ' ἐγχείῃ πειρήσομαι, αἴκε τύχοιμι.
Ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν, προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
Καὶ βάλε τυδεΐδαο κατ' ἀσπίδα· τῆς δὲ διαπρὸ
Αἰχμὴ χαλκείη πταμένη, θώρηκι πελάσθη.
τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄϋσε λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
Βέβληαι κενεῶνα διαμπερές· οὐδέ σ' ὀΐω
Δηρὸν ἔτ' ἀνσχήσεσθαι· ἐμοὶ δὲ μέγ' εὖχος ἔδωκας.
τὸν δ' οὐ ταρβήσας, προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
Ἤμβροτες, οὐδ' ἔτυχες. ἀτὰρ οὐ μὲν σφῶΐ γ' ὀΐω
Πρὶν γ' ἀποπαύσεσθαι, πρίν γ' ἢ ἕτερόν γε πεσόντα
Αἵματος ἆσαι ἄρηα ταλαύρινον πολεμιστήν.
ὣς φάμενος, προέηκε· βέλος δ' ἴθυνεν ἀθήνη
Ῥῖνα παρ' ὀφθαλμόν· λευκοὺς δ' ἐπέρησεν ὀδόντας.
τοῦ δ' ἀπὸ μὲν γλῶσσαν πρυμνὴν τάμε χαλκὸς ἀτειρής·

Αἰνείας δ' υἱὸς μεγαλήτορος ἀγχίσαο
Εὔχεται ἐκγεγάμεν· μήτηρ δέ οἱ ἔστ' ἀφροδίτη.
Ἀλλ' ἄγε δὴ χαζώμεθ' ἐφ' ἵππων. μὴ δέ μοι οὕτω
Θῦνε διὰ προμάχων, μήπως φίλον ἦτορ ὀλέσσῃς·
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κρατερὸς Διομή-
Μή τι φόβον δ' ἀγόρευ', ἐπεὶ οὐδέ σε πεισέμεν οἴω (δης
Οὐ γάρ μοι γενναῖον ἀλυσκάζοντι μάχεσθαι,
Οὐδὲ καταπτώσσειν, ἔτι μοι μένος ἔμπεδόν ἐστιν,
Ὀκνείω δ' ἵππων ἐπιβαινέμεν. ἀλλὰ καὶ οὕτως,
Ἀντίον εἶμ' αὐτῶν. τρεῖν μ' οὐκ ἐᾷ παλλὰς ἀθήνη.
Τούτω δ' οὐ πάλιν αὖτις ἀποίσετον ὠκέες ἵπποι,
Ἄμφω ἀφ' ἡμείων, εἰ γοῦν ἕτερός γε φύγῃσιν.
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν·
Αἴκεν μοι πολύβουλος ἀθήνη κῦδος ὀρέξῃ
Ἀμφοτέρω κτεῖναι, σὺ δὲ τούσδε μὲν ὠκέας ἵππους
Αὐτοῦ ἐρυκακέειν ἐξ ἄντυγος ἡνία τείνας·
Αἰνείαο δ' ἐπαΐξαι, μεμνημένος ἵππων,
Ἐκ δ' ἐλάσαι τρώων μετ' ἐϋκνήμιδας ἀχαιούς.
Τῆς γάρ τοι γενεῆς, ἧς τρωΐ περ εὐρύοπα ζεὺς
Δῶχ' υἷος ποινὴν γανυμήδεος, οὕνεκ' ἄριστοι
Ἵππων ὅσσοι ἔασιν ὑπ' ἠῶ τ', ἠέλιόν τε,
Τῆς γενεῆς ἔκλεψεν ἄναξ ἀνδρῶν ἀγχίσης
Λάθρῃ λαομέδοντος ὑποσχὼν θήλεας ἵππους·

Τὼ, καὶ νῶϊ πόλινδε σαώσετον, εἴπερ ἂν αὖτε
Ζεὺς ἐπὶ τυδείδῃ Διομήδεϊ κῦδος ὀρέξῃ.
Ἀλλ' ἄγε νῦν μάστιγα, καὶ ἡνία σιγαλόεντα
Δέξαι· ἐγὼ δ' ἵππων ἐπιβήσομαι, ὄφρα μάχωμαι·
Ἠὲ σὺ τόνδε δέδεξο· μελήσουσιν δ' ἐμοὶ ἵπποι.
τόνδ' αὖτε προσέειπε λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
Αἰνεία, σὺ μὲν αὐτὸς ἔχ' ἡνία, καὶ τεὼ ἵππω.
Μᾶλλον ὑφ' ἡνιόχῳ εἰωθότι καμπύλον ἅρμα
Οἴσετον, εἴπερ ἂν αὖτε φεβώμεθα τυδέος υἱόν,
Μὴ τὼ μὲν δείσαντε, ματήσετον, οὐδ' ἐθέλητον
Ἐκφερέμεν πολέμοιο, τεὸν φθόγγον ποθέοντε·
Νῶϊ δ' ἐπαΐξας μεγαθύμου τυδέος υἱὸς,
Αὐτώ τε κτείνῃ, καὶ ἐλάσῃ μώνυχας ἵππους.
Ἀλλὰ σύγ' αὐτὸς ἔλαυνε τε' ἅρματα, καὶ τεὼ ἵππω·
Τόνδε δ' ἐγὼν ἐπιόντα δεδέξομαι ὀξέϊ δουρί.
Ὣς ἄρα φωνήσαντες, ἐς ἅρματα ποικίλα βάντες,
Ἐμμεμαῶτ' ἐπὶ τυδείδῃ, ἔχον ὠκέας ἵππους,
τοὺς, δὲ ἴδε σθένελος καπανήϊος ἀγλαὸς υἱός,
Αἶψα δὲ τυδείδην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
τυδείδη Διόμηδες ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ
Ἄνδρ' ὁρόω κρατερὼ ἐπὶ σοὶ μεμαῶτε μάχεσθαι,
Ἶν' ἀπέλεθρον ἔχοντας· ὁ μὲν, τόξων εὖ εἰδὼς
Πάνδαρος, υἱὸς δ' αὖτε λυκάονος εὔχεται εἶναι·

Αἰνείας

Ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην, ἦ τ' ἂν πολὺ κέρδιον ἦεν,
Ἵππων φειδόμενος, μή μοι δευοίατο φορβῆς,
Ἀνδρῶν εἰλομένων εἰωθότες ἔδμεναι ἄδδην.
ὣς λίπον· αὐτὰρ πεζὸς ἐς Ἴλιον εἰλήλουθα,
Τόξοισιν πίσυνος· τὰ δέ μ' οὐκ ἄρ' ἔμελλον ὀνήσειν.
Ἤδη γὰρ δοιοῖσιν ἀριστήεσσιν ἐφῆκα,
Τυδεΐδῃ τε, καὶ Ἀτρεΐδῃ· ἐκ δ' ἀμφοτέροιιν
Ἀτρεκὲς αἷμ' ἔσσευα βαλών, ἤγειρα δὲ μᾶλλον.
Τῷ, ῥα κακῇ αἴσῃ ἀπὸ πασσάλου ἀγκύλα τόξα
Ἤματι τῷ, ἑλόμην, ὅτε Ἴλιον εἰς ἐρατεινὴν
Ἡγεόμην Τρώεσσι, φέρων χάριν Ἕκτορι δίῳ.
Εἰ δέ κε νοστήσω, καὶ ἐσόψομαι ὀφθαλμοῖσιν
Πατρίδ' ἐμήν, ἄλοχόν τε, καὶ ὑψερεφὲς μέγα δῶμα,
Αὐτίκ' ἔπειτ' ἀπ' ἐμεῖο κάρη τάμοι ἀλλότριος φώς,
Εἰ μὴ ἐγὼ τάδε τόξα φαεινῷ ἐν πυρὶ θείην,
Χερσὶ διακλάσσας· ἀνεμώλια γάρ μοι ὀπηδεῖ.
Τὸν δ' αὖτ' Αἰνείας Τρώων ἀγὸς ἀντίον ηὔδα·
Μὴ δ' οὕτως ἀγόρευε· πάρος δ' οὐκ ἔσσεται ἄλλως,
Πρίν γ' ἐπὶ νὼ τῷδ' ἀνδρὶ σὺν ἵπποισι, καὶ ὄχεσφιν
Ἀντιβίην ἐλθόντε σὺν ἔντεσι πειρηθῆναι.
Ἀλλ' ἄγ' ἐμῶν ὀχέων ἐπιβήσεο, ὄφρα ἴδηαι
Οἷοι Τρώϊοι ἵπποι ἐπιστάμενοι πεδίοιο,
Κραιπνὰ μάλ' ἔνθα καὶ ἔνθα διωκέμεν, ἠδὲ φέβεσθαι·

τώ,

ἵρων μηνίσας· χαλεπὴ δὲ θεοῦ ἔπι μῆνις.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
Αἰνεία τρώων βουληφόρε χαλκοχιτώνων,
τυδεΐδῃ μιν ἔγωγε δαΐφρονι πάντα ἐΐσκω,
Ἀσπίδι γιγνώσκων,, αὐλώπιδί τε τρυφαλείῃ,
Ἵππους τ' εἰσορόων· σάφα δ' οὐκ οἶδ' εἰ θεός ἐστιν.
Εἰ δ' ὅγ' ἀνὴρ, ὅν φημι, δαΐφρων τυδέος υἱός,
Οὐχ ὅγ' ἄνευθε θεοῦ τάδε μαίνεται, ἀλλά τις ἄγχι
Ἕστηκ' ἀθανάτων, νεφέλῃ εἰλυμένος ὤμους,
Ὃς τούτου βέλος ὠκὺ κιχήμενον ἔτραπεν ἄλλῃ,
Ἤδη γάρ οἱ ἐφῆκα βέλος· καί μιν βάλον ὦμον
Δεξιὸν, ἀντικρὺ διὰ θώρηκος γυάλοιο.
Καί μιν ἔγωγ' ἐφάμην ἀϊδωνῆϊ προϊάψειν,
Ἔμπης δ' οὐκ ἐδάμασσα· θεός νύ τίς ἐστι κοτήεις·
Ἵπποι δ' οὐ παρέασι, καὶ ἅρματα, τῶν κ' ἐπιβαίην,
Ἀλλά που ἐν μεγάροισι λυκάονος ἕνδεκα δίφροι
Καλοὶ, πρωτοπαγεῖς, νεοτευχέες· ἀμφὶ δὲ πέπλοι
Πέπτανται· παρὰ δέ σφιν ἑκάστῳ δίζυγες ἵπποι
Ἑστᾶσιν, κρῖ λευκὸν ἐρεπτόμενοι, καὶ ὀλύρας.
Ἦ μέν μοι μάλα πολλὰ γέρων αἰχμητὰ λυκάων
Ἐρχομένῳ ἐπέτελλε δόμοις ἐνὶ ποιητοῖσιν,
Ἵπποισίν μ' ἐκέλευε, καὶ ἅρμασιν ἐμβεβαῶτα,
Ἀρχεύειν τρώεσσι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας·

Ἀλλ'

Ἔνθ' ὅγε τοὺς ἐνάριξε, φίλον δ' ἐξαίνυτο θυμὸν
Ἀμφοτέροιν, πατέρι δὲ γόον, καὶ κήδεα λυγρὰ
Λεῖπ', ἐπεὶ οὐ ζώοντε μάχης ἐκνοστήσαντε,
Δέξατο. χηρωσταὶ δὲ διὰ κτῆσιν δατέοντο.
Ἔνθ' υἱοὺς πριάμοιο δύω λάβε δαρδανίδαο,
Εἰν ἑνὶ δίφρῳ ἐόντας, ἐχέμμονά τε, χρομίον τε.
ὡς δὲ λέων ἐν βουσὶ θορὼν ἐξ αὐχένα ἄξει
Πόρτιος, ἠὲ βοὸς ξύλοχον καταβοσκομενάων,
ὣς τοὺς ἀμφοτέρους ἐξ ἵππων τυδέος υἱὸς
Βῆσε κακῶς ἀέκοντας. ἔπειτα δὲ τεύχε' ἐσύλα,
Ἵππους δ' οἷς ἑτάροισι δίδου μετὰ νῆας ἐλαύνειν.
Τὸν δ' ἴδεν αἰνέας ἀλαπάζοντα στίχας ἀνδρῶν·
Βῆ δ' ἴμεν ἄν τε μάχην, καὶ ἀνὰ κλόνον ἐγχειάων,
Πάνδαρον ἀντίθεον διζήμενος εἴ που ἐφεύροι·
Εὗρε λυκάονος υἱὸν, ἀμύμονά τε, κρατερόν τε.
Στῆ δὲ πρόσθ' αὐτοῖο, ἔπος τέ μιν ἀντίον ηὔδα·
Πάνδαρε, ποῦ τοι τόξον, ἰδὲ πτερόεντες ὀϊστοί,
Καὶ κλέος· ᾧ οὔ τις τοι ἐρίζεται ἐνθάδε γ' ἀνήρ,
Οὐδέ τις ἐν λυκίῃ σέο γ' εὔχεται εἶναι ἀμείνων,
Ἀλλ' ἄγε τῷδ' ἔφες ἀνδρὶ βέλος, Διὶ χεῖρας ἀνασχὼν,
Ὅς τις ὅδε κρατέει, καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργε
Τρῶας, ἐπεὶ πολλῶν τε, καὶ ἐσθλῶν γούνατ' ἔλυσεν,
Εἰ μή τις θεός ἐστι κοτεσσάμενος τρώεσσιν,

Ἱρῶν

Ἔλθῃσ' ἐς πόλεμον, τήν γ' οὐτάμεν ὀξέϊ χαλκῷ·
Ἡ μὲν, ἄρ' ὣς εἰποῦσ' ἀπέβη γλαυκῶπις ἀθήνη.
Τυδεΐδης δ' ἐξαῦτις ἰὼν, προμάχοισιν ἐμίχθη
Καὶ πρίν περ θυμῷ μεμαὼς τρώεσσι μάχεσθαι.
Δὴ τότε μιν τρὶς τόσσον ἕλεν μένος, ὥστε λέοντα
Ὅν ῥά τε ποιμὴν ἀγρῷ ἐπ' εἰροπόκοις ὀΐεσσι,
Χραύσῃ μέν τ' αὐλῆς ὑπεράλμενον, οὐδὲ δαμάσσῃ,
Τοῦ μέν τε σθένος ὦρσεν, ἔπειτα δέ τ' οὐ προσαμύνει,
Ἀλλὰ κατὰ σταθμοὺς δύεται, τὰ δ' ἐρῆμα φοβεῖται.
Αἱ μὲν τ' ἀγχιστῖναι ἐπ' ἀλλήλοισι κέχυνται,
Αὐτὰρ ὃ ἐμμεμαὼς, βαθέης ἐξάλλεται αὐλῆς·
Ὣς μεμαὼς, τρώεσσι μίγη κρατερὸς Διομήδης·
Ἔνθ' ἕλεν ἀστύνοον, καὶ ὑπείρονα ποιμένα λαῶν,
Τὸν μὲν, ὑπὲρ μαζοῖο βαλὼν χαλκήρεϊ δουρί·
Τὸν δ' ἕτερον, ξίφεϊ μεγάλῳ κληῗδα παρ' ὦμον
Πλῆξ'· ἀπὸ δ' αὐχένος ὦμον ἐέργαθεν ἠδ' ἀπὸ νώτου,
Τοὺς μὲν, ἔασ'· ὃ δ' ἄβαντα μετῴχετο, καὶ πολύϊδον,
Υἱέας εὐρυδάμαντος ὀνειροπόλοιο γέροντος,
Τοῖς, οὐκ ἐρχομένοις ὁ γέρων ἐκρίνατ' ὀνείρους,
Ἀλλά σφεας κρατερὸς Διομήδης ἐξενάριξε.
Βῆ δὲ μετὰ ξάνθόν τε, θόωνά τε, φαίνοπος υἷε
Ἄμφω τηλυγέτω· ὁ δ' ἐτείρετο γήραϊ λυγρῷ·
Υἱὸν δ' οὐ τέκετ' ἄλλον ἐπὶ κτεάτεσσι λιπέσθαι.

Ἔνθ'

ὄρσεο πέπον καπανηϊάδη, καταβήσεο δίφρου,
ὄφρα μοι ἐξ ὤμοιο ἐρύσῃς πικρὸν ὀϊστόν.
Ὣς ἄρ' ἔφη. σθένελος δὲ καθ' ἵππων ἆλτο χαμᾶζε·
Πὰρ δὲ στὰς, βέλος ὠκὺ διαμπερὲς ἐξέρυσ' ὤμου·
Αἷμα δ' ἀνηκόντιζε διὰ στρεπτοῖο χιτῶνος.
Δὴ τότ' ἔπειτ' ἠρᾶτο βοὴν ἀγαθὸς διομήδης.
Κλῦθί μοι αἰγιόχοιο διὸς τέκος ἀτρυτώνη,
Εἴ ποτέ μοι καὶ πατρὶ φίλα φρονέουσα παρέστης
Δηΐῳ ἐν πολέμῳ, νῦν αὖτ' ἐμὲ φίλαι ἀθήνη·
Δὸς δέ τέ μ' ἄνδρα ἑλεῖν, καὶ ἐς ὁρμὴν ἔγχεος ἐλθεῖν,
Ὅς μ' ἔβαλε φθάμενος, καὶ ἐπεύχεται, οὐδέ με φησὶ
Δηρὸν ἔτ' ὄψεσθαι λαμπρὸν φάος ἠελίοιο.
Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε παλλὰς ἀθήνη·
Γυῖα δ' ἔθηκεν ἐλαφρὰ, πόδας, καὶ χεῖρας ὕπερθεν.
Ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Θαρσῶν νῦν διόμηδες, ἐπὶ τρώεσσι μάχεσθαι.
Ἐν γάρ τοι στήθεσσι μένος πατρώϊον ἧκα
Ἄτρομον, οἷον ἔχεσκε σακέσπαλος ἱππότα τυδεύς.
Ἀχλὺν δ' αὖ τοι ἀπ' ὀφθαλμῶν ἕλον, ἣ πρὶν ἐπῆεν,
Ὄφρ' εὖ γινώσκοις ἠμὲν θεὸν, ἠδὲ καὶ ἄνδρα.
Τῷ, νῦν αἴκε θεὸς πειρώμενος ἐνθάδ' ἵκηται,
Μήτι σύ γ' ἀθανάτοισι θεοῖς ἀντικρὺ μάχεσθαι
Τοῖς ἄλλοις· ἀτὰρ εἴκε διὸς θυγάτηρ ἀφροδίτη

Ἠὲ μετὰ τρώεσσιν ὁμιλέοι, ἢ μετ' ἀχαιοῖς.
Θῦνε γὰρ ἀμπεδίον ποταμῷ πλήθοντι ἐοικὼς
Χειμάῤῥῳ, ὅς τ' ὦκα ῥέων ἐκέδασσε γεφύρας·
Τὸν δ' οὔτ' ἄρ τε γέφυραι ἐεργμέναι ἰσχανόωσιν,
Οὔτ' ἄρα ἕρκεα ἴσχει ἀλωάων ἐριθηλέων,
Ἐλθόντ' ἐξαπίνης, ὅτ' ἐπιβρίσῃ Διὸς ὄμβρος·
Πολλὰ δ' ὑπ' αὐτοῦ ἔργα κατήριπε κάλ' αἰζηῶν·
Ὣς ὑπὸ τυδεΐδῃ πυκιναὶ κλονέοντο φάλαγγες
Τρώων. οὐδ' ἄρα μιν μίμνον πολέες περ ἐόντες.
Τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησε λυκάονος ἀγλαὸς υἱός
Θύνοντ' ἀμπεδίον, πρὸ ἕθεν κλονέοντα φάλαγγας,
Αἶψ' ἐπὶ τυδεΐδῃ ἐτιταίνετο καμπύλα τόξα,
Καὶ βάλ' ἐπαΐσσοντα, τυχὼν κατὰ δεξιὸν ὦμον
Θώρηκος γύαλον· διὰ δ' ἔπτατο πικρὸς ὀϊστός,
Ἀντικρὺ δὲ διέσχε· παλάσσετο δ' αἵματι θώρηξ.
Τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄϋσε λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
Ὄρνυσθε τρῶες μεγάθυμοι κέντορες ἵππων·
Βέβληται γὰρ ἄριστος ἀχαιῶν, οὐδέ ἑ φημὶ
Δηθ' ἀνσχήσεσθαι κρατερὸν βέλος, εἰ ἐτεόν με
Ὦρσεν ἄναξ Διὸς υἱὸς ἀπορνύμενον λυκίηθεν.
Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος. τὸν δ' οὐ βέλος ὠκὺ δάμασσεν,
Ἀλλ' ἀναχωρήσας, πρόσθ' ἵπποιιν, καὶ ὄχεσφιν,
Ἔστη, καὶ σθένελον προσέφη καπανήιον υἱόν·

Ἀρχεκάκους, αἳ πᾶσι κακὸν Τρώεσσι γένοντο,
Οἷτ' αὐτῷ, ἐπεὶ οὔτι θεῶν ἐκ θέσφατα ᾔδη.
Τὸν μὲν Μηριόνης ὅτε δὴ κατέμαρπτε διώκων,
Βεβλήκει γλουτὸν κατὰ δεξιόν· ἡ δὲ διαπρὸ
Ἀντικρὺ κατὰ κύστιν ὑπ' ὀστέον ἤλυθ' ἀκωκή.
Γνὺξ δ' ἔριπ' οἰμώξας· θάνατος δέ μιν ἀμφεκάλυ-
Πήδαιον δ' ἄρ' ἔπεφνε Μέγης ἀντήνορος υἱόν· (ψεν.
Ὅς ῥα νόθος μὲν ἔην· πύκα δ' ἔτρεφε δῖα Θεανὼ
Ἶσα φίλοισι τέκεσσι, χαριζομένη πόσεϊ ᾧ.
Τὸν μὲν Φυλεΐδης δουρικλυτὸς ἐγγύθεν ἐλθὼν,
Βεβλήκει κεφαλῆς κατ' ἰνίον ὀξέϊ δουρί.
Ἀντικρὺ δ' ἀν' ὀδόντας ὑπὸ γλῶσσαν τάμε χαλκός.
Ἤριπε δ' ἐν κονίῃ, ψυχρὸν δ' ἕλε χαλκὸν ὀδοῦσιν.
Εὐρύπυλος δ' Εὐαιμονίδης ὑψήνορα δῖον,
Υἱὸν ὑπερθύμου Δολοπίονος, ὅς ῥα Σκαμάνδρου
Ἀρητὴρ ἐτέτυκτο· θεὸς δ' ὣς τίετο δήμῳ.
Τὸν μὲν ἄρ' Εὐρύπυλος Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱὸς
Πρόσθεν ἕθεν φεύγοντα μεταδρομάδην ἔλασ' ὦμον
Φασγάνῳ ἀΐξας, ἀπὸ δ' ἔξεσε χεῖρα βαρεῖαν.
Αἱματόεσσα δὲ χεὶρ πεδίῳ πέσε. τὸν δὲ κατ' ὄσσε
Ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος, καὶ μοῖρα κραταιή.
Ὣς οἱ μὲν, πονέοντο κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην·
Τυδεΐδην δ' οὐκ ἂν γνοίης ποτέροισι μετείη,

Πρώτῳ γὰρ στρεφθέντι μεταφρένῳ ἐν δόρυ πῆξεν
ὤμων μεσηγύς· διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασε.
Δούπησεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
Ἰδομενεὺς δ' ἄρα φαῖστον ἐνήρατο μῄονος υἱὸν
Βώρου, ὃς ἐκ τάρνης ἐριβώλακος εἰληλούθει.
τὸν μὲν ἄρ' ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς, ἔγχεϊ μακρῷ
Νύξ' ἵππων ἐπιβησόμενον κατὰ δεξιὸν ὦμον.
Ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων· στυγερὸς δ' ἄρα μιν σκότος εἷλε.
Τὸν μὲν, ἄρ' ἰδομενῆος ἐσύλευον θεράποντες.
Υἱὸν δὲ στροφίοιο σκαμάνδριον, αἵμονα θήρης,
Ἀτρείδης μενέλαος ἕλ' ἔγχεϊ ὀξυόεντι,
Ἐσθλὸν θηρητῆρα· δίδαξε γὰρ ἄρτεμις αὐτὴ
Βάλλειν ἄγρια πάντα, τά, τε τρέφει οὔρεσιν ὕλη.
Ἀλλ' οὔ οἱ τότε γε χραῖσμ' ἄρτεμις ἰοχέαιρα,
Οὐδὲ ἑκηβολίαι, ᾗσιν τὸ πρίν γ' ἐκέκαστο.
Ἀλλά μιν ἀτρείδης δουρικλυτὸς μενέλαος
Πρόσθεν ἕθεν φεύγοντα, μετάφρενον οὔτασε δουρὶ
ὤμων μεσηγὺς· διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασεν.
Ἤριπε δὲ πρηνὴς, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
Μηριόνης δὲ, φέρεκλον ἐνήρατο τέκτονος υἱὸν
Ἁρμονίδεω· ὃς χερσὶν ἐπίστατο δαίδαλα πάντα
Τεύχειν. ἔξοχα γάρ μιν ἐφίλατο παλλὰς ἀθήνη,
Ὃς καὶ ἀλεξάνδρῳ τεκτήνατο νῆας ἐίσας,

Ἔγχεος· οὐδ' ἔβαλ' αὐτόν. ὁ δ' ὕστερος ὤρνυτο χαλκῷ
Τυδείδης, τοῦ δ' οὐχ ἅλιον βέλος ἔκφυγε χειρός,
Ἀλλ' ἔβαλε στῆθος μεταμάζιον, ὦσε δ' ἀφ' ἵππων.
Ἰδαῖος δ' ἀπόρουσε λιπὼν περικαλλέα δίφρον·
Οὐδ' ἔτλη περιβῆναι ἀδελφειοῦ κταμένοιο.
Οὐδὲ γὰρ οὐδέ κεν αὐτὸς ὑπέκφυγε κῆρα μέλαιναν
Ἀλλ' ἥφαιστος ἔρυτο, σάωσε δὲ νυκτὶ καλύψας,
Ὡς δή οἱ μὴ πάγχυ γέρων ἀκαχημένος εἴη.
Ἵππους δ' ἐξελάσας μεγαθύμου τυδέος υἱός,
Δῶκεν ἑταίροισιν κατάγειν κοίλας ἐπὶ νῆας.
Τρῶες δὲ μεγάθυμοι ἐπεὶ ἴδον υἷε δάρητος,
Τὸν μὲν ἀλευάμενον, τὸν δὲ, κτάμενον παρ' ὄχεσφιν,
Πᾶσιν ὀρίνθη θυμός. ἀτὰρ γλαυκῶπις ἀθήνη
Χειρὸς ἑλοῦσ', ἐπέεσσι προσηύδα θοῦρον ἄρηα·
Ἆρες, ἄρες βροτολοιγὲ, μιαιφόνε, τειχεσιπλῆτα,
Οὐκ ἂν δὴ τρῶάς πω ἐάσαιμεν, καὶ ἀχαιοὺς
Μάρνασθ', ὁπποτέροισι πατὴρ ζεὺς κῦδος ὀρέξῃ;
Νῶϊ δὲ χαζώμεσθα, διός δ' ἀλεώμεθα μῆνιν;
Ὣς εἰποῦσα, μάχης ἐξήγαγε θοῦρον ἄρηα·
Τὸν μὲν ἔπειτα καθεῖσεν ἐπ' ἠϊόεντι σκαμάνδρῳ.
Τρῶας δ' ἔκλιναν δαναοί, ἕλε δ' ἄνδρα ἕκαστος
Ἡγεμόνων· πρῶτος δὲ ἄναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων
Ἀρχὸν ἀλιζώνων ὀδίον μέγαν ἔκβαλε δίφρου.

Πρώτῳ

ἸΛΙΆΔΟΣ Ε. ὉΜΉΡΟΥ ῬΑΨΩΙΔΊΑΣ.

Εἶ βάλλει Κυθέρειαν, ἄρηά τε τυδέος υἱός.

ΕΝΘ' αὖ τυδείδῃ Διομήδεϊ παλλὰς ἀθήνη
Δῶκε μένος, καὶ θάρσος, ἵν' ἔκδηλος μετὰ πᾶσιν
Ἀργείοισι γένοιτο, ἰδὲ κλέος ἐσθλὸν ἄροιτο.
Δαῖέ οἱ ἐκ κόρυθός τε, καὶ ἀσπίδος ἀκάματον πῦρ,
Ἀστέρ' ὀπωρινῷ ἐναλίγκιον, ὅς τε μάλιστα
Λαμπρὸν παμφαίνῃσι λελουμένος ὠκεανοῖο.
Τοῖόν οἱ πῦρ δαῖεν ἀπὸ κρατός τε, καὶ ὤμων.
Ὦρσε δέ μιν κατὰ μέσσον, ὅθι πλεῖστοι κλονέοντο.
Ἦν δέ τις ἐν τρώεσσι Δάρης ἀφνειὸς, ἀμύμων,
Ἱρεὺς ἡφαίστοιο, δύω δέ οἱ υἱέες ἤστην,
Φηγεὺς, ἰδαῖός τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης.
Τώ, οἱ ἀποκρινθέντε, ἐναντίω ὁρμηθήτην,
Τὼ, μὲν, ἀφ' ἵπποιιν· ὃ δ' ἀπὸ χθονὸς ὄρνυτο πεζός.
Οἳ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Φηγεύς ῥα πρότερος προΐει δολιχόσκιον ἔγχος·
Τυδείδεω δ' ὑπὲρ ὦμον ἀριστερὸν ἤλυθ' ἀκωκὴ

ἐδόμενον ὄρχαμον ἀνδρῶν ὄντα πρὸς φασὶ δι' ἃς ὕβρεις μέμμε-ται. ἀλλὰ δὲ λίην μαίνεται, οὐδέ τις οἱ δύναται μένος ἰσοφαρίζειν. τοῦτον τὸν τρόπον Διομήδης ὑπὸ τῆς Ἀθηνᾶς βοηθούμενος, πολλοὺς τῶν Τρώων ἀναιρεῖ· καὶ Πάνδαρον τὸν παρασπονδήσαντα. τιτρώσκει δὲ καὶ Ἀφροδίτην συλλαμβανομένην τῷ παιδὶ Αἰνείᾳ, ὁμοίως δὲ καὶ Ἄρεα. τὴν μὲν οὖν Ἀφροδίτην ἡ μήτηρ Διώνη παραμυθεῖται· τὸν δὲ Ἄρεα ἰᾶται Παιήων, τοῦ Διὸς πρότερον αὐτῷ ἐπιπλήξαντος.

ΙΛΙΑΔΟΣ Ε.

ὙΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗ͂Σ Ε΄ ΤΟΥ͂ ὉΜΗ͂ΡΟΥ ῬΑΨΩΔΙ΄ΑΣ.

Διομήδης Ἀθηνᾶς αὐτῷ ἀντιλαμβανομένης ἀριστεύει, καὶ πολλοὺς ἀναιρεῖ τῶν πολεμίων. τιτρώσκει δὲ ἀφροδίτην κατὰ τῆς χειρὸς, καὶ ἄρεα κατὰ τοῦ κενεῶνος. αἰνείαν δὲ ὑπ᾽ αὐτοῦ πληγέντα λίθῳ, ἀπόλλων διασώζει. τληπόλεμος δὲ, ὑπὸ σαρπηδόνος ἀναιρεῖται. τῷ δὲ ἄρει ζεὺς ἐπιπλήττει· ἰᾶται δὲ αὐτὸν παιήων τῶν θεῶν ἰατρός.

ΚΑΙ῾ ἌΛΛΗ.

Ἀγαγὼν τὸν τοῦ Πηλέως ὁ ποιητὴς πρόμαχον, ἕτερον τῶν Ἑλλήνων προστῆσαι θελήσας, καὶ παράδοξον ἀριστείαν ὑφηνῆσαι, τὸν Τυδέως ἵστησιν, καὶ διότι οὐχ οἷός τε ἦν ἐπίσης ἐκείνῳ τοὺς πολεμίους φοβεῖν, φησὶν αὐτὸν ὑπὸ τῆς Ἀθηνᾶς βοηθεῖσθαι, καὶ ἐξαιρέτῳ τιμῇ τετιμῆσθαι· ὁρᾶσθαι γοῦν ὑπὲρ τῶν ὤμων αὐτοῦ φοβερὸν πῦρ καιόμενον, ὡς τοὺς τρῶας καταπλαγέντας ἐπὶ τῇ παρὰ τῶν θεῶν βοηθείᾳ, καταφυγεῖν, φοβερώτερον αὐτὸν καὶ Ἀχιλλέως νομίζοντας. λέγει οὖν. οὐδ᾽ Ἀχιλῆα ποθ᾽ ὧδέ γ᾽ ἐδεί-

Κάππεσεν, ἄμφω χεῖρε φίλοις ἑτάροισι πετάσσας
Θυμὸν ἀποπνείων. ὁ δ' ἐπέδραμεν, ὅς ῥ' ἔβαλέ περ
Πείρως, οὖτα δὲ δουρὶ παρ' ὀμφαλόν. ἐκ δ' ἄρα πᾶσαι
χεῦτο χαμαὶ χολάδες· τὸν δὲ σκότος ὄσσ' ἐκάλυψε.
τὸν δὲ θόας αἰτωλὸς ἐπεσσύμενον βάλε δουρὶ
Στέρνον ὑπὲρ μαζοῖο· πάγη δ' ἐν πνεύμονι χαλκός.
Ἀγχίμολον δέ οἱ ἦλθε θόας, ἐκ δ' ὄμβριμον ἔγχος
Ἐσπάσατο στέρνοιο· ἐρύσσατο δὲ ξίφος ὀξύ.
Τῷ, ὅ γε γαστέρα τύψε μέσην, ἐκ δ' αἴνυτο θυμόν.
Τεύχεα δ' οὐκ ἀπέδυσε, περίστησαν γὰρ ἑταῖροι,
Θρήϊκες ἀκρόκομοι, δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντες,
Οἵ ἑ μέγαν περ ἐόντα, καὶ ἴφθιμον, καὶ ἀγαυόν,
ὦσαν ἀπὸ σφείων· ὁ δὲ χασσάμενος, πελεμίχθη.
ὣς τώ γ' ἐν κονίῃσι παρ' ἀλλήλοισι τετάσθην,
Ἤτοι ὁ μὲν, θρῃκῶν, ὁ δ' ἐπειῶν χαλκοχιτώνων,
Ἡγεμόνες· πολλοὶ δὲ περικτείνοντο καὶ ἄλλοι.
Ἔνθά κεν οὐκέτι ἔργον ἀνὴρ ὀνόσαιτο μετελθών.
Ὅς τις ἔτ' ἄβλητος, καὶ ἀνούτατος ὀξέϊ χαλκῷ
Δινεύοι κατὰ μέσσον, ἄγοι δέ ἑ παλλὰς ἀθήνη
Χειρὸς ἑλοῦσ', αὐτὰρ βελέων ἀπερύκοι ἐρωήν.
Πολλοὶ γὰρ τρώων, καὶ ἀχαιῶν ἤματι κείνῳ,
Πρηνέες ἐν κονίῃσι παρ' ἀλλήλοισι τέταντο.

ὙΠΟΘΕΣΙΣ

Ὅς οἱ ἀβυδόθεν ἦλθε παρ' ἵππων ὠκειάων,
Τόν ῥ' ὀδυσεὺς ἑτάροιο χολωσάμενος, βάλε δουρὶ
Κόρσην· ἡ δ' ἑτέροιο διὰ κροτάφοιο πέρησεν
Αἰχμὴ χαλκείη· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψε·
Δούπησεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ·
Χώρησαν δ' ὑπό τε πρόμαχοι, καὶ φαίδιμος ἕκτωρ.
Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἴαχον. ἐρύσαντο δὲ νεκρούς.
Ἴθυσαν δὲ πολὺ προτέρω, νεμέσησε δ' ἀπόλλων
Περγάμου ἐκκατιδὼν· τρώεσσι δὲ κέκλετ' ἀΰσας.
Ὄρνυσθ' ἱππόδαμοι τρῶες, μὴ δ' εἴκετε χάρμης
Ἀργείοις, ἐπεὶ οὔ σφι λίθος χρὼς, οὐδὲ σίδηρος,
Χαλκὸν ἀνασχέσθαι ταμεσίχροα βαλλομένοισιν.
Οὐ μὰν οὐδ' ἀχιλεὺς θέτιδος παῖς ἠϋκόμοιο
Μάρναται, ἀλλ' ἐπὶ νηυσὶ χόλον θυμαλγέα πέσσει.
Ὣς φάτ' ἀπὸ πτόλιος δεινὸς θεός· αὐτὰρ ἀχαιοὺς
ὦρσε διὸς θυγάτηρ κυδίστη τριτογένεια,
Ἐρχομένη καθ' ὅμιλον, ὅθι μεθιέντας ἴδοιτο.
Ἔνθ' ἀμαρυγκείδην διώρεα μοῖρ' ἐπέδησε·
Χερμαδίῳ γὰρ βλῆτο παρὰ σφυρὸν ὀκριόεντι
Κνήμην δεξιτερήν· βάλε δὲ θρῃκῶν ἀγὸς ἀνδρῶν,
Πείρως ἰμβρασίδης, ὃς ἄρ' αἰνόθεν εἰληλούθει.
Ἀμφοτέρω δὲ τένοντε, καὶ ὀστέα λᾶας ἀναιδὴς
Ἄχρις ἀπηλοίησεν· ὁ δ' ὕπτιος ἐν κονίῃσι

Κάππεσεν

τοὔνεκά μιν κάλεον σιμοείσιον, οὐδὲ τοκεῦσι
Θρέπτρα φίλοις ἀπέδωκε. μινυνθάδιος δέ οἱ αἰών
Ἔπλεθ' ὑπ' αἴαντος μεγαθύμου δουρὶ δαμέντι.
Πρῶτον γάρ μιν ἰόντα βάλε στῆθος, παρὰ μαζὸν
Δεξιόν, ἀντικρὺ δὲ δι' ὤμου χάλκεον ἔγχος
Ἦλθεν· ὁ δ' ἐν κονίῃσι χαμαὶ πέσεν αἴγειρος ὥς,
Ἥ ῥά τ' ἐν εἱαμενῇ ἕλεος μεγάλοιο πεφύκει
Λείη, ἀτάρ τέ οἱ ὄζοι ἐπ' ἀκροτάτῃ πεφύασι,
τὴν μέν θ' ἁρματοπηγὸς ἀνὴρ αἴθωνι σιδήρῳ
Ἐξέταμ', ὄφρα ἴτυν κάμψῃ περικαλλέϊ δίφρῳ,
Ἡ μέν τ' ἀζομένη κεῖται ποταμοῖο παρ' ὄχθας,
Τοῖον ἄρ' ἀνθεμίδην σιμοείσιον ἐξενάριξεν
Αἴας διογενής. τοῦ δ' ἄντιφος αἰολοθώρηξ
Πριαμίδης καθ' ὅμιλον ἀκόντισεν ὀξέϊ δουρί.
τοῦ, μὲν ἅμαρθ'· ὁ δὲ, λεῦκον ὀδυσσέος ἐσθλὸν ἑταῖρον
Βεβλήκει βουβῶνα, νέκυν ἑτέρωσ' ἐρύοντα.
Ἤριπε δ' ἀμφ' αὐτῷ· νεκρὸς δέ οἱ ἔκπεσε χειρός·
Τοῦ δ' ὀδυσεὺς μάλα θυμὸν ἀποκταμένοιο χολώθη·
Βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ·
Στῆ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰών, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ,
Ἀμφὶ ἑ παπτήνας· ὑπὸ δὲ τρῶες κεκάδοντο
Ἀνδρὸς ἀκοντίσαντος· ὁ δ' οὐχ ἅλιον βέλος ἧκεν,
Ἀλλ' υἱὸν πριάμοιο νόθον βάλε δημοκόωντα,

Ὅς

Ὅς οἱ ἀβυδόθεν ἦλθε παρ' ἵππων ὠκειάων,
Τόν ῥ' ὀδυσεὺς ἑτάροιο χολωσάμενος, βάλε δουρὶ
Κόρσην· ἡ δ' ἑτέροιο διὰ κροτάφοιο πέρησεν
Αἰχμὴ χαλκείη· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψε·
Δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
Χώρησαν δ' ὑπό τε πρόμαχοι, καὶ φαίδιμος ἕκτωρ.
Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἴαχον. ἐρύσαντο δὲ νεκρούς.
Ἴθυσαν δὲ πολὺ προτέρω, νεμέσησε δ' ἀπόλλων
Περγάμου ἐκκατιδών· τρώεσσι δὲ κέκλετ' ἀΰσας.
Ὄρνυσθ' ἱππόδαμοι τρῶες, μὴ δ' εἴκετε χάρμης
Ἀργείοις, ἐπεὶ οὔ σφι λίθος χρὼς, οὐδὲ σίδηρος,
Χαλκὸν ἀνασχέσθαι ταμεσίχροα βαλλομένοισιν.
Οὐ μὰν οὐδ' ἀχιλεὺς θέτιδος παῖς ἠϋκόμοιο
Μάρναται, ἀλλ' ἐπὶ νηυσὶ χόλον θυμαλγέα πέσσει.
Ὣς φάτ' ἀπὸ πτόλιος δεινὸς θεός· αὐτὰρ ἀχαιοὺς
Ὦρσε διὸς θυγάτηρ κυδίστη τριτογένεια,
Ἐρχομένη καθ' ὅμιλον, ὅθι μεθιέντας ἴδοιτο.
Ἔνθ' ἀμαρυγκείδην διώρεα μοῖρ' ἐπέδησε·
Χερμαδίῳ γὰρ βλῆτο παρὰ σφυρὸν ὀκριόεντι
Κνήμην δεξιτερήν· βάλε δὲ θρηκῶν ἀγὸς ἀνδρῶν,
Πείρως ἰμβρασίδης, ὃς ἄρ' αἰνόθεν εἰληλούθει.
Ἀμφοτέρω δὲ τένοντε, καὶ ὀστέα λᾶας ἀναιδὴς
Ἄχρις ἀπηλοίησεν· ὁ δ' ὕπτιος ἐν κονίῃσι

Κάππεσεν

τοὔνεκά μιν κάλεον σιμοείσιον, οὐδὲ τοκεῦσι
Θρέπτα φίλοις ἀπέδωκε. μινυνθάδιος δέ οἱ αἰὼν
Ἔπλεθ' ὑπ' αἴαντος μεγαθύμου δουρὶ δαμέντι.
Πρῶτον γάρ μιν ἰόντα βάλε στῆθος, παρὰ μαζὸν
Δεξιὸν, ἀντικρὺ δὲ δι' ὤμου χάλκεον ἔγχος
Ἦλθεν· ὁ δ' ἐν κονίῃσι χαμαὶ πέσεν αἴγειρος ὥς,
Ἥ ῥά τ' ἐν ἑαμενῇ ἕλεος μεγάλοιο πεφύκει
Λείη, ἀτάρ τέ οἱ ὄζοι ἐπ' ἀκροτάτῃ πεφύασι,
τὴν μέν θ' ἁρματοπηγὸς ἀνὴρ αἴθωνι σιδήρῳ
Ἐξέταμ', ὄφρα ἴτυν κάμψῃ περικαλλέϊ δίφρῳ,
Ἡ μέν τ' ἀζομένη κεῖται ποταμοῖο παρ' ὄχθας,
Τοῖον ἄρ' ἀνθεμίδην σιμοείσιον ἐξενάριξεν
Αἴας διογενής. τοῦ δ' ἄντιφος αἰολοθώρηξ
Πριαμίδης καθ' ὅμιλον ἀκόντισεν ὀξέϊ δουρί.
τοῦ, μὲν ἅμαρθ'· ὁ δὲ, λεῦκον ὀδυσσέος ἐσθλὸν ἑταῖρον
Βεβλήκει βουβῶνα, νέκυν ἑτέρωσ' ἐρύοντα.
Ἤριπε δ' ἀμφ' αὐτῷ· νεκρὸς δέ οἱ ἔκπεσε χειρός·
Τοῦ δ' ὀδυσεύς μάλα θυμὸν ἀποκταμένοιο χολώθη·
Βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ·
Στῆ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰὼν, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ,
Ἀμφὶ ἑ παπτήνας· ὑπὸ δὲ τρῶες κεκάδοντο
Ἀνδρὸς ἀκοντίσσαντος· ὁ δ' οὐχ ἅλιον βέλος ἧκεν,
Ἀλλ' υἱὸν πριάμοιο νόθον βάλε δημοκόωντα,

ὅς

Κρουνῶν ἐκ μεγάλων κοίλης ἔντοσθε χαράδρης,
Τῶν, δέ τε τηλόσε δοῦπον ἐν οὔρεσιν ἔκλυε ποιμήν·
ὣς τῶν, μισγομένων γένετ' ἰαχή τε, φόβος τε.
Πρῶτος δ' Ἀντίλοχος Τρώων ἕλεν ἄνδρα κορυστὴν
Ἐσθλὸν ἐνὶ προμάχοισι Θαλυσιάδην Ἐχέπωλον,
Τόν ῥ' ἔβαλε πρῶτος κόρυθος φάλον ἱπποδασείης,
Ἐν δὲ μετώπῳ πῆξε· πέρησε δ' ἄρ' ὀστέον εἴσω
Αἰχμὴ χαλκείη· τὸν δὲ σκότος ὄσσ' ἐκάλυψεν.
Ἤριπε δ' ὡς ὅτε πύργος ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ·
τὸν, δὲ πεσόντα ποδῶν ἔλαβε κρείων Ἐλεφήνωρ
Χαλκωδοντιάδης, μεγαθύμων ἀρχὸς Ἀβάντων.
Ἕλκε δ' ὑπὲκ βελέων λελιημένος, ὄφρα τάχιστα
τεύχεα συλήσειε, μίνυνθα δὲ οἱ γένεθ' ὁρμή·
Νεκρὸν γὰρ ῥ' ἐρύοντα ἰδὼν μεγάθυμος Ἀγήνωρ,
Πλευρά, τά, οἱ κύψαντι παρ' ἀσπίδος ἐξεφαάνθη,
Οὔτησε ξυστῷ χαλκήρει, λῦσε δὲ γυῖα·
ὣς τὸν μὲν λίπε θυμός· ἐπ' αὐτῷ δ' ἔργον ἐτύχθη
Ἀργαλέον Τρώων, καὶ Ἀχαιῶν, οἱ δὲ λύκοι ὣς,
Ἀλλήλοις ἐπόρουσαν· ἀνὴρ δ' ἄνδρ' ἐδνοπάλιζεν.
Ἔνθ' ἔβαλ' Ἀνθεμίωνος υἱὸν Τελαμώνιος Αἴας
Ἠΐθεον, θαλερὸν, Σιμοείσιον, ὅν ποτε μήτηρ
Ἴδηθεν κατιοῦσα, παρ' ὄχθῃσιν Σιμόεντος
γείνατ', ἐπεί ῥα τοκεῦσιν ἅμ' ἕσπετο μῆλα ἰδέσθαι·

τοὔνεκα

Σιγῇ δειδιότες σημάντορας. ἀμφὶ δὲ πᾶσι
Τεύχεα ποικίλ' ἔλαμπε, τὰ, εἱμένοι ἐστιχόωντο.
Τρῶες δ' ὥς τ' ὄϊες πολυπάμμονος ἀνδρὸς ἐν αὐλῇ
Μυρίαι ἑστήκασιν ἀμελγόμεναι γάλα λευκὸν,
Ἀζηχὲς μεμακυῖαι, ἀκούουσαι ὄπα ἀρνῶν,
ὣς Τρώων ἀλαλητὸς ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν ὀρώρει.
Οὐ γὰρ πάντων ἦεν ὁμὸς θρόος, οὐδ' ἴα γῆρυς,
Ἀλλὰ γλῶσσ' ἐμέμικτο· πολύκλητοι δ' ἔσαν ἄνδρες.
ὦρσε δὲ τοὺς μὲν, ἄρης· τοὺς δὲ, γλαυκῶπις ἀθήνη,
Δεῖμός τ' ἠδὲ φόβος, καὶ ἔρις ἄμοτον μεμαυῖα
Ἄρεος ἀνδροφόνοιο κασιγνήτη, ἑτάρη τε,
Ἥτ' ὀλίγη μὲν πρῶτα κορύσσεται, αὐτὰρ ἔπειτα
Οὐρανῷ ἐστήριξε κάρη, καὶ ἐπὶ χθονὶ βαίνει·
Ἥ σφιν καὶ τότε νεῖκος ὁμοίϊον ἔμβαλε μέσσῳ,
Ἐρχομένη καθ' ὅμιλον, ὀφέλλουσα στόνον ἀνδρῶν.
Οἳ δ' ὅτε δή ῥ' ἐς χῶρον ἕνα ξυνιόντες ἵκοντο,
Σύν ῥ' ἔβαλον ῥινοὺς, σὺν δ' ἔγχεα, καὶ μένε' ἀνδρῶν
Χαλκεοθωρήκων· ἀτὰρ, ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι
Ἔπληντ' ἀλλήλῃσι, πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.
Ἔνθα δ' ἅμ' οἰμωγή τε, καὶ εὐχωλὴ πέλεν ἀνδρῶν.
Ὀλλύντων τε, καὶ ὀλλυμένων. ῥέε δ' αἵματι γαῖα.
Ὡς δ' ὅτε χείμαρροι ποταμοὶ κατ' ὄρεσφι ῥέοντες
Ἐς μισγάγκειαν συμβάλλετον ὄβριμον ὕδωρ

Κρουνῶν

πειθόμενοι τεράεσσι θεῶν, καὶ ζηνὸς ἀρωγῇ.
κεῖνοι δὲ, σφετέρῃσιν ἀτασθαλίῃσιν ὄλοντο.
τῷ, μή μοι πατέρας ποθ' ὁμοίῃ ἔνθεο τιμῇ.
τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν, προσέφη κρατερὸς διομή-
τέττα, σιωπῇ ἧσο. ἐμῷ δ' ἐπιπείθεο μύθῳ, (δης,
οὐ γὰρ ἐγὼ νεμεσῶ ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν,
ὀτρύνοντι μάχεσθαι ἐϋκνήμιδας ἀχαιούς.
τούτῳ μὲν γὰρ κῦδος ἅμ' ἕψεται, εἴ κεν ἀχαιοὶ
τρῶας δῃώσωσιν, ἕλωσί τε ἴλιον ἱρήν·
τούτῳ δ' αὖ μέγα πένθος, ἀχαιῶν δῃωθέντων.
ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶϊ μεδώμεθα θούριδος ἀλκῆς.
ἦ ῥα· καὶ ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἆλτο χαμᾶζε.
δεινὸν δ' ἔβραχε χαλκὸς ἐπὶ στήθεσιν ἄνακτος
ὀρνυμένου· ὑπό κεν ταλασίφρονά περ δέος εἷλεν.
ὡς δ' ὅτ' ἐν αἰγιαλῷ πολυηχέϊ κῦμα θαλάσσης
ὄρνυτ' ἐπασσύτερον ζεφύρου ὑποκινήσαντος.
πόντῳ μὲν τὰ πρῶτα κορύσσεται· αὐτὰρ ἔπειτα
χέρσῳ ῥηγνύμενον, μεγάλα βρέμει, ἀμφὶ δέ τ' ἄκρας
κυρτὸν ἐὸν, κορυφοῦται, ἀποπτύει δ' ἁλὸς ἄχνην.
ὣς τότ' ἐπασσύτεραι δαναῶν κίνυντο φάλαγγες,
νωλεμέως πόλεμον δέ· κέλευε δὲ οἷσιν ἕκαστος
ἡγεμόνων· οἱ δ' ἄλλοι, ἀκὴν ἴσαν, οὐδέ κε φαίης
τόσσον λαὸν ἕπεσθαι, ἔχοντ' ἐν στήθεσιν αὐδήν.

Σιγῇ

Αὐτὰρ ὁ βῆ· πολέας δὲ κιχήσατο καδμείωνας
Δαινυμένους κατὰ δῶμα βίης ἐτεοκληείης.
Ἔνθ' οὐδὲ ξεῖνός περ ἐὼν ἱππηλάτα τυδεὺς,
τάρβει μοῦνος ἐὼν πολέσι μετὰ καδμείοισιν.
Ἀλλ' ὅγ' ἀεθλεύειν προκαλίζετο· πάντα δ' ἐνίκα
Ῥηϊδίως, τοίη οἱ ἐπίρροθος ἦεν ἀθήνη.
Οἳ δὲ, χολωσάμενοι καδμεῖοι κέντορες ἵππων·
Ἂψ ἀνερχομένῳ πυκινὸν λόχον εἷσαν, ἄγοντες
Κούρους πεντήκοντα· δύω δ' ἡγήτορες ἦσαν
Μαίων αἱμονίδης ἐπιείκελος ἀθανάτοισιν,
Υἱός τ' αὐτοφόνοιο μενεπτόλεμος λυκοφόντης.
τυδεὺς μὲν καὶ τοῖσιν ἀεικέα πότμον ἐφῆκε·
Πάντας ἔπεφν'· ἕνα δ' οἶον ἵει οἶκόνδε νέεσθαι·
Μαίον' ἄρα προέηκε, θεῶν τεράεσσι πιθήσας.
τοῖος ἔην τυδεὺς αἰτώλιος. ἀλλά τὸν υἱὸν
Γείνατο εἷο χέρεια μάχῃ, ἀγορῇ δέ τ' ἀμείνω.
Ὣς φάτο. τὸν δ' οὔτι προσέφη κρατερὸς διομήδης,
Αἰδεσθεὶς βασιλῆος ἐνιπὴν αἰδοίοιο·
τὸν δ' υἱὸς καπανῆος ἀμείψατο κυδαλίμοιο·
Ἀτρείδη, μὴ ψεύδε', ἐπιστάμενος σάφα εἰπεῖν.
Ἡμεῖς τοι πατέρων μέγ' ἀμείνονες εὐχόμεθ' εἶναι·
Ἡμεῖς καὶ θήβης ἕδος εἵλομεν ἑπταπύλοιο,
Παυρότερον λαὸν ἀγαγόνθ' ὑπὸ τεῖχος ἄρειον,

Πειθόμενοι

Ἀλλ' ἴθι. ταῦτα δ' ὄπισθεν ἀρεσόμεθ', εἴ τι κακὸν
Εἴρηται· τὰ δὲ πάντα θεοὶ μεταμώλια θεῖεν. (νῦν
ὣς εἰπὼν, τοὺς μὲν λίπεν αὐτοῦ· βῆ δὲ μετ' ἄλλους.
Εὗρε δὲ τυδέος υἱὸν ὑπέρθυμον διομήδεα,
Ἑσταότ' ἔν θ' ἵπποισι, καὶ ἅρμασι κολλητοῖσι·
Πὰρ δέ οἱ, ἑστήκει σθένελος καπανήϊος υἱός,
Καὶ τὸν μὲν νείκεσσεν ἰδὼν κρείων ἀγαμέμνων.
Καί μιν φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
ὤμοι τυδέος υἱὲ δαΐφρονος ἱπποδάμοιο,
Τί πτώσσεις; τί δ' ὀπιπτεύεις πολέμοιο γεφύρας;
Οὐ μὲν τυδέϊ γ' ὧδε φίλον πτωσκαζέμεν ἦεν,
Ἀλλὰ πολὺ πρὸ φίλων ἑτάρων δηΐοισι μάχεσθαι·
ὡς φάσαν οἵ μιν ἴδοντο πονεύμενον. οὐ γὰρ ἔγωγε
Ἤντησ', οὐδὲ ἴδον· περὶ δ' ἄλλων φασὶ γενέσθαι.
Ἤτοι μὲν γὰρ ἄτερ πολέμου εἰσῆλθε μυκήνας
Ξεῖνος, ἅμ' ἀντιθέῳ πολυνείκεϊ, λαὸν ἀγείρων,
Οἵ ῥα τότ' ἐστρατόωνθ' ἱερὰ πρὸς τείχεα θήβης.
Καί ῥα μάλα λίσσοντο δόμεν κλειτοὺς ἐπικούρους.
Οἱ δ' ἔθελον δόμεναι, καὶ ἐπῄνεον ὡς ἐκέλευον,
Ἀλλὰ ζεὺς ἔτρεψε, παραίσια σήματα φαίνων.
Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ᾤχοντο, ἰδὲ πρὸ ὁδοῦ ἐγένοντο,
Ἀσωπὸν δ' ἵκοντο βαθύσχοινον λεχεποίην.
Ἔνθ' αὖτ' ἀγγελίην ἐπὶ τυδῆ στεῖλαν ἀχαιοί.

Αὐτὰρ

Καὶ σὺ κακοῖσι δόλοισι κεκασμένε κερδαλεόφρον,
Τίπτε καταπτώσσοντες, ἀφέστατε, μίμνετε δ' ἄλλους;
Σφῶϊν μέν τ' ἐπέοικε μετὰ πρώτοισιν ἐόντας
Ἑστάμεν, ἠδὲ μάχης καυστειρῆς ἀντιβολῆσαι,
Πρώτω γὰρ καὶ δαιτὸς ἀκουάζεσθον ἐμεῖο,
Ὁππότε δαῖτα γέρουσιν ἐφοπλίζοιμεν ἀχαιοί,
Ἔνθα φίλ' ὀπταλέα κρέα ἔδμεναι, ἠδὲ κύπελλα
Οἴνου πινέμεναι μελιηδέος, ὄφρ' ἐθέλητον·
Νῦν δὲ φίλως χ' ὁρόῳτε, καὶ εἰ δέκα πύργοι ἀχαιῶν
Ὑμείων προπάροιθε μαχοίατο νηλέϊ χαλκῷ.
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν, προσέφη πολύμητις ὀδυσ-
Ἀτρείδη, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων; (σεύς.
Πῶς δὴ φῂς πολέμοιο μεθιέμεν, ὁππότ' ἀχαιοὶ
Τρωσὶν ἐφ' ἱπποδάμοισιν ἐγείρομεν ὀξὺν ἄρηα;
Ὄψεαι ἢν ἐθέλῃσθα, καὶ αἴκέν τοι τὰ μεμήλῃ,
Τηλεμάχοιο φίλον πατέρα προμάχοισι μιγέντα
Τρώων ἱπποδάμων· σὺ δὲ ταῦτ' ἀνεμώλια βάζεις.
Τὸν δ' ἐπιμειδήσας προσέφη κρείων ἀγαμέμνων,
ὡς γνῶ χωομένοιο· πάλιν δ' ὅγε λάζετο μῦθον·
Διογενὲς λαερτιάδη πολυμήχαν' ὀδυσσεῦ,
Οὔτέ σε νεικείω περιώσιον, οὔτε κελεύω.
Οἶδα γὰρ ὥς τοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν
Ἤπια δήνεα οἶδε, τὰ γὰρ φρονέεις, ἅτ' ἐγώ περ.

Ἀλλ'

Ἀνδρῶν ἄλλος ἔχειν, σὺ δὲ κουροτέροισι μετεῖναι.
  Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
Ἀτρείδη, μάλα μὲν κεν ἐγὼν ἐθέλοιμι καὶ αὐτὸς
ὣς ἔμεν, ὡς ὅτε δῖον ἐρευθαλίωνα κατέκταν·
Ἀλλ' οὔπως ἅμα πάντα θεοὶ δόσαν ἀνθρώποισιν·
Εἰ τότε κοῦρος ἔα, νῦν αὖτέ με γῆρας ἱκάνει.
Ἀλλὰ καὶ ὣς, ἱππεῦσι μετέσσομαι, ἠδὲ κελεύσω
Βουλῇ, καὶ μύθοισι· τὸ, γὰρ γέρας ἐστὶ γερόντων.
Αἰχμὰς δ' αἰχμάσσουσι νεώτεροι, οἵπερ ἐμεῖο
Ὁπλότεροι γεγάασι, πεποίθασίν τε βίηφι.
  ὣς ἔφατ'· ἀτρείδης δὲ παρῴχετο γηθόσυνος κῆρ.
Εὗρ' υἱὸν πετεῶο μενεσθῆα πλήξιππον
Ἑσταότ'· ἀμφὶ δ' ἀθηναῖοι, μήστωρες ἀϋτῆς.
Αὐτὰρ ὁ, πλησίον ἑστήκει πολύμητις ὀδυσσεύς.
Πὰρ δὲ, κεφαλλήνων ἀμφὶ στίχες οὐκ ἀλαπαδναὶ
Ἕστασαν. οὐ γάρ πω σφιν ἀκούετο λαὸς ἀϋτῆς,
Ἀλλὰ νέον συνορινόμεναι κίνυντο φάλαγγες
Τρώων θ' ἱπποδάμων καὶ ἀχαιῶν· οἱ δὲ, μένοντες,
Ἕστασαν, ὁππότε πύργος ἀχαιῶν ἄλλος ἐπελθὼν
Τρώων ὁρμήσειε, καὶ ἄρξειαν πολέμοιο·
Τοὺς δὲ ἰδὼν νείκεσσεν ἄναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων.
Καί σφεας φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
ὦ υἱὲ πετεῶο διοτρεφέος βασιλῆος,

Ἔνθ' ὅγε Νέστορ' ἔτετμε λιγὺν Πυλίων ἀγορητήν,
Οὓς ἑτάρους στέλλοντα, καὶ ὀτρύνοντα μάχεσθαι.
Ἀμφὶ μέγαν πελάγοντα, ἀλάστορά τε, χρόμιόν τε,
Αἵμονά τε κρείοντα, βίαντά τε ποιμένα λαῶν.
Ἱππῆας μὲν πρῶτα σὺν ἵπποισιν, καὶ ὄχεσφι·
Πεζοὺς δ' ἐξόπιθεν στῆσεν πολέας τε, καὶ ἐσθλούς,
Ἕρκος ἔμεν πολέμοιο· κακοὺς δ' ἐς μέσσον ἔλασσεν,
Ὄφρα καὶ οὐκ ἐθέλων τις, ἀναγκαίῃ πολεμίζῃ.
Ἱππεῦσιν μὲν πρῶτ' ἐπετέλλετο, τοὺς γὰρ ἀνώγει
Σφοὺς ἵππους ἐχέμεν· μηδὲ κλονέεσθαι ὁμίλῳ.
Μηδέ τις ἱπποσύνῃ τε, καὶ ἠνορέηφι πεποιθώς,
Οἶος πρόσθ' ἄλλων μεμάτω τρώεσσι μάχεσθαι,
Μηδ' ἀναχωρείτω. ἀλαπαδνότεροι γὰρ ἔσεσθε.
Ὃς δέ κ' ἀνὴρ ἀπὸ ὧν ὀχέων ἕτερ' ἅρμαθ' ἵκηται,
Ἔγχει ὀρεξάσθω, ἐπεὶ πολὺ φέρτερον οὕτως.
Ὧδε καὶ οἱ πρότεροι πόλιας, καὶ τείχε' ἐπόρθουν,
Τόνδε νόον, καὶ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔχοντες.
Ὣς ὁ γέρων ὤτρυνε πάλαι πολέμων εὖ εἰδώς.
Καὶ τὸν μὲν γήθησεν ἰδὼν κρείων ἀγαμέμνων·
Καί μιν φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ὦ γέρον, εἴθ' ὡς θυμὸς ἐνὶ στήθεσι φίλοισιν,
Ὥς τοι γούναθ' ἕποιτο, βίη δέ τοι ἔμπεδος εἴη.
Ἀλλά σε γῆρας τείρει ὁμοίιον· ὡς ὄφελέν τις

Ἀνδρῶν

Τρῶες· τοῖσιν δ' αὖ θάνατος, καὶ κήδε' ὀπίσσω
Ἔσσετ', ἐπεὶ πρότεροι ὑπὲρ ὅρκια δηλήσαντο.
ὣς ἔφατ'· ἀτρείδης δὲ παρῴχετο γηθόσυνος κῆρ·
Ἦλθε δ' ἐπ' αἰάντεσσι κιὼν ἀνὰ οὐλαμὸν ἀνδρῶν.
Τὼ δὲ, κορυσσέσθην· ἅμα δὲ νέφος εἵπετο πεζῶν.
ὡς δ' ὅτ' ἀπὸ σκοπιῆς εἶδε νέφος αἰπόλος ἀνὴρ
Ἐρχόμενον κατὰ πόντον ὑπὸ ζεφύροιο ἰωῆς,
Τῷ, δέ τ' ἄνευθεν ἐόντι, μελάντερον ἠΰτε πίσσα
Φαίνετ' ἰὸν κατὰ πόντον, ἄγει δέ τε λαίλαπα πολλήν,
Ῥίγησέν τε ἰδὼν, ὑπό τε σπέος ἤλασε μῆλα·
Τοῖαι ἅμ' αἰάντεσσι ἀρηϊθόων αἰζηῶν
Δήϊον ἐς πόλεμον πυκιναὶ κίνυντο φάλαγγες
Κυάνεαι, σάκεσίν τε, καὶ ἔγχεσι πεφρικυῖαι.
Καὶ τοὺς, μὲν γήθησεν ἰδὼν κρείων ἀγαμέμνων,
Καί σφεας φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
Αἴαντ' ἀργείων ἡγήτορε χαλκοχιτώνων,
Σφῶϊ μὲν, οὐ γὰρ ἔοικ' ὀτρυνέμεν, οὔτι κελεύω,
Αὐτὼ γὰρ μάλα λαὸν ἀνώγετον ἶφι μάχεσθαι.
Αἲ γὰρ ζεῦ τε πάτερ καὶ ἀθηναίη, καὶ ἄπολλον,
Τοῖος πᾶσιν θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γένοιτο.
Τῷ κε τάχ' ἠμύσειε πόλις πριάμοιο ἄνακτος,
Χερσὶν ὑφ' ἡμετέρῃσιν ἁλοῦσά τε περθομένη τε.
ὡς εἰπὼν, τοὺς μὲν λίπεν αὐτοῦ, βῆ δὲ μετ' ἄλλους,

Ἦ μένετε τρῶας σχεδὸν ἐλθέμεν, ἔνθα τε νῆες
Εἰρύατ' εὔπρυμνοι πολιῆς ἐπὶ θινὶ θαλάσσης,
Ὄφρα ἴδητ' αἴ κ' ὔμμιν ὑπέρσχῃ χεῖρα κρονίων;
ὣς ὅ γε κοιρανέων, ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν.
Ἦλθε δ' ἐπὶ κρήτεσσι κιὼν ἀνὰ οὐλαμὸν ἀνδρῶν·
Οἱ δ' ἀμφ' ἰδομενῆα δαΐφρονα θωρήσσοντο.
Ἰδομενεὺς μὲν ἐνὶ προμάχοις συῒ εἴκελος ἀλκήν.
Μηριόνης δ' ἄρα οἱ πυμάτας ὤτρυνε φάλαγγας.
Τοὺς δὲ ἰδὼν, γήθησεν ἄναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων·
Αὐτίκα δ' ἰδομενῆα προσηύδα μειλιχίοισιν.
Ἰδομενεῦ, περὶ μέν σε τίω δαναῶν ταχυπώλων,
Ἠμὲν ἐνὶ πτολέμῳ, ἠδ' ἀλλοίῳ ἐπὶ ἔργῳ,
Ἠδ' ἐν δαίθ', ὅτε πέρ τε γερούσιον αἴθοπα οἶνον
Ἀργείων οἱ ἄριστοι ἐνὶ κρητῆρσι κέρωνται.
Εἴ περ γάρ τ' ἄλλοι γε καρηκομόωντες ἀχαιοὶ
Δαιτρὸν πίνωσιν, σὸν δὲ πλεῖον δέπας αἰεὶ
Ἕστηχ' ὥσπερ ἐμοὶ, πιέειν ὅτε θυμὸς ἀνώγοι.
Ἀλλ' ὄρσευ πόλεμον δ', οἷος πάρος εὔχεαι εἶναι.
Τὸν δ' αὖτ' ἰδομενεὺς κρητῶν ἀγὸς, ἀντίον ηὔδα·
Ἀτρείδη, μάλα μέν τοι ἐγὼν ἐρίηρος ἑταῖρος
Ἔσσομαι, ὡς τὸ πρῶτον ὑπέστην, καὶ κατένευσα.
Ἀλλ' ἄλλους ὄτρυνε καρηκομόωντας ἀχαιούς.
Ὄφρα τάχιστα μαχώμεθ', ἐπεὶ σύν γ' ὅρκι' ἔχευαν
Τρῶες.

Οὐ δὲ καταπτώσσοντ', οὐδ' οὐκ ἐθέλοντα μάχεσθαι·
Ἀλλὰ μάλα σπεύδοντα μάχην ἐς κυδιάνειραν.
Ἵππους μὲν γὰρ ἔασε, καὶ ἅρματα ποικίλα χαλκῷ,
Καὶ τοὺς μὲν θεράπων ἀπάνευθ' ἔχε φυσιόωντας
Εὐρυμέδων, υἱὸς Πτολεμαίου Πειραΐδαο·
Τῷ, μάλα πόλλ' ἐπέτελλε παρισχέμεν, ὁππότε κέν
Γυῖα λάβῃ κάματος πολέας διακοιρανέοντα. (μιν
Αὐτὰρ ὁ πεζὸς ἐὼν, ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν,
Καί ῥ' οὓς μὲν σπεύδοντας ἴδοι Δαναῶν ταχυπώλων,
Τοὺς μάλα θαρσύνεσκε παριστάμενος ἐπέεσσιν· (λων
Ἀργεῖοι, μήπω τι μεθίετε θούριδος ἀλκῆς.
Οὐ γὰρ ἐπὶ ψευδέσσι πατὴρ Ζεὺς ἔσσετ' ἀρωγὸς,
Ἀλλ' οἵ περ πρότεροι ὑπὲρ ὅρκια δηλήσαντο,
Τῶν, ἤτοι αὐτῶν τέρενα χρόα γῦπες ἔδονται·
Ἡμεῖς δ' αὖτ' ἀλόχους τε φίλας, καὶ νήπια τέκνα,
Ἄξομεν ἐν νήεσσιν, ἐπὴν πτολίεθρον ἕλωμεν.
Οὕς τινας αὖ μεθιέντας ἴδοι στυγεροῦ πολέμοιο,
Τοὺς, μάλα νεικείεσκε χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν·
Ἀργεῖοι ἰόμωροι, ἐλεγχέες, οὔ νυ σέβεσθε;
Τίφθ' οὕτως ἔστητε τεθηπότες, ἠΰτε νεβροί;
Αἵτ' ἐπεὶ οὖν ἔκαμον πολέος πεδίοιο θέουσαι,
Ἑστᾶσ', οὐδ' ἄρα τί σφι μετὰ φρεσὶ γίνεται ἀλκή·
Ὡς ὑμεῖς ἔστητε τεθηπότες, οὐδὲ μάχεσθε.

Ἑσταότ'· ἀμφὶ δέ μιν κρατεροὶ στίχες ἀσπιστάων
Λαῶν, οἵ οἱ ἕποντο Τρίκης ἐξ ἱπποβότοιο.
Ἀγχοῦ δ' ἱστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ὄρσ' Ἀσκληπιάδη, καλέει κρείων Ἀγαμέμνων,
Ὄφρα ἴδῃς Μενέλαον ἀρήϊον Ἀτρέος υἱόν,
Ὅν τις ὀϊστεύσας, ἔβαλεν τόξων εὖ εἰδώς,
Τρώων, ἢ Λυκίων, τῷ, μὲν, κλέος, ἄμμι δὲ, πένθος.
Ὣς φάτο· τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσιν ὄρινε·
Βὰν δ' ἰέναι καθ' ὅμιλον ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν.
Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἵκανον ὅθι ξανθὸς Μενέλαος
Βλήμενος ἦν, περὶ δ' αὐτὸν ἀγηγέραθ' ὅσσοι ἄριστοι
Κυκλόσ', ὁ δ' ἐν μέσσοισι παρίστατο ἰσόθεος φώς,
Αὐτίκα δ' ἐκ ζωστῆρος ἀρηρότος ἕλκεν ὀϊστόν·
Τοῦ δ' ἐξελκομένοιο, πάλιν ἄγεν ὀξέες ὄγκοι·
Λῦσε δέ οἱ ζωστῆρα παναίολον, ἠδ' ὑπένερθε
Ζῶμά τε καὶ μίτρην, τὴν χαλκῆες κάμον ἄνδρες.
Αὐτὰρ ἐπεὶ ἴδεν ἕλκος ὅθ' ἔμπεσε πικρὸς ὀϊστός
Αἷμ' ἐκμυζήσας, ἐπ' ἄρ' ἤπια φάρμακα εἰδὼς
Πάσσε, τά, οἱ ποτὲ πατρὶ φίλα φρονέων πόρε Χείρων.
Ὄφρα τοὶ, ἀμφεπένοντο βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον,
Τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων στίχες ἤλυθον ἀσπιστάων.
Οἱ δ' αὖτις κατὰ τεύχε' ἔδυν, μνήσαντο δὲ χάρμης·
Ἔνθ' οὐκ ἂν βρίζοντα ἴδοις Ἀγαμέμνονα δῖον,

Οὐ δὲ

Αἴθ' οὕτως ἐπὶ πᾶσι χόλον τελέσει ἀγαμέμνων,
ὡς καὶ νῦν ἅλιον στρατὸν ἤγαγεν ἐνθάδ' ἀχαιῶν·
Καὶ δὴ ἔβη οἰκόνδε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
Σὺν κεινῇσι νηυσὶ, λιπὼν ἀγαθὸν μενέλαον.
ὥς ποτέ τις ἐρέει, τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθών.
Τὸν δ' ἐπιθαρσύνων, προσέφη ξανθὸς μενέλαος.
Θάρσει· μηδέ τι πω δειδίσσεο λαὸν ἀχαιῶν.
Οὐκ ἐν καιρίῳ ὀξὺ πάγη βέλος, ἀλλὰ πάροιθεν
Εἰρύσατο ζωστήρ τε παναίολος, ἠδ' ὑπένερθεν
Ζῶμά τε, καὶ μίτρη, τὴν χαλκῆες κάμον ἄνδρες.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος, προσέφη κρείων ἀγαμέμ-(νων.
Αἲ γὰρ δὴ οὕτως εἴη φίλος ὦ μενέλαε·
Ἕλκος δ' ἰητὴρ ἐπιμάσσεται, ἠδ' ἐπιθήσει
Φάρμαχ', ἅ κεν παύσῃσι μελαινάων ὀδυνάων.
Ἦ, καὶ ταλθύβιον θεῖον κήρυκα προσηύδα·
Ταλθύβι', ὅττι τάχιστα μαχάονα δεῦρο κάλεσσον
Φῶτ', ἀσκληπιοῦ υἱὸν ἀμύμονος, ἰητῆρος,
Ὄφρα ἴδῃ μενέλαον ἀρήϊον, ἀρχὸν ἀχαιῶν,
Ὅν τις ὀϊστεύσας ἔβαλεν τόξων εὖ εἰδὼς,
Τρώων, ἢ λυκίων· τῷ μὲν κλέος, ἄμμι δὲ, πένθος.
Ὣς ἔφατ', οὐδ' ἄρα οἱ κῆρυξ ἀπίθησεν ἀκούσας.
Βῆ δ' ἰέναι κατὰ λαὸν ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
Παπταίνων ἥρωα μαχάονα· τὸν δ' ἐνόησεν

Φίλε κασίγνητε, θάνατόν νύ τοι ὅρκι᾽ ἔταμνον,
Οἷον προστήσας πρὸ ἀχαιῶν Τρωσὶ μάχεσθαι.
Ὥς σ᾽ ἔβαλον Τρῶες, κατὰ δ᾽ ὅρκια πιστὰ πάτησαν·
Οὐ μέν πως ἅλιον πέλει ὅρκιον, αἷμά τε ἀρνῶν,
Σπονδαί τ᾽ ἄκρητοι, καὶ δεξιαὶ, ᾗς ἐπέπιθμεν.
Εἴπερ γάρ τε καὶ αὐτίκ᾽ ὀλύμπιος οὐκ ἐτέλεσσεν,
Ἔκ τε καὶ ὀψὲ τελεῖ· σύν τε μεγάλῳ ἀπέτισαν
Σὺν σφῇσιν κεφαλῇσι, γυναιξί τε, καὶ τεκέεσσιν.
Εὖ γὰρ ἐγὼ τόδε οἶδα κατὰ φρένα, καὶ κατὰ θυμὸν,
Ἔσσεται ἦμαρ, ὅτ᾽ ἄν ποτ᾽ ὀλώλῃ ἴλιος ἱρὴ,
Καὶ πρίαμος, καὶ λαὸς ἐϋμμελίω πριάμοιο.
Ζεὺς δέ σφιν κρονίδης, ὑψίζυγος, αἰθέρι ναίων,
Αὐτὸς ἐπισσείῃσιν ἐρεμνὴν αἰγίδα πᾶσι,
Τῆσδ᾽ ἀπάτης κοτέων. τὰ μὲν, ἔσσετ᾽ οὐκ ἀτέλεστα.
Ἀλλά μοι αἰνὸν ἄχος σέθεν ἔσσεται ὦ μενέλαε,
Αἴ κε θάνῃς, καὶ μοῖραν ἀναπλήσῃς βιότοιο.
Καί κεν ἐλέγχιστος πολυδίψιον ἄργος ἱκοίμην·
Αὐτίκα γὰρ μνήσονται ἀχαιοὶ πατρίδος αἴης.
Καδ δέ κεν εὐχωλὴν πριάμῳ, καὶ Τρωσὶ λίποιμεν
Ἀργείην ἑλένην· σέο δ᾽ ὀστέα πύσει ἄρουρα
Κειμένου ἐν τροίῃ, ἀτελευτήτῳ ἐπὶ ἔργῳ.
Καί κέ τις ὧδ᾽ ἐρέει τρώων ὑπερηνορεόντων,
Τύμβῳ ἐπιθρώσκων μενελάου κυδαλίμοιο,

Αὐτὴ δ' αὖθ' ἴθυνεν ὅθι ζωστῆρος ὀχῆες
Χρύσειοι σύνεχον, καὶ διπλόος ἤντετο θώρηξ.
Ἐν δ' ἔπεσε ζωστῆρι ἀρηρότι πικρὸς ὀϊστός.
Διὰ μὲν ἂρ ζωστῆρος ἐλήλατο δαιδαλέοιο,
Καὶ διὰ θώρηκος πολυδαιδάλου ἠρήρειστο,
Μίτρης θ', ἣν ἐφόρει ἔρυμα χροὸς, ἕρκος ἀκόντων,
Ἥ οἱ πλεῖστον ἔρυτο, διὰ πρὸ δὲ εἴσατο καὶ τῆς.
Ἀκρότατον δ' ἄρ' ὀϊστὸς ἐπέγραψε χρόα φωτός.
Αὐτίκα δ' ἔρρεεν αἷμα κελαινεφὲς ἐξ ὠτειλῆς.
Ὡς δ' ὅτε τίς τ' ἐλέφαντα γυνὴ φοίνικι μιήνῃ
Μῃονὶς, ἠὲ κάειρα, παρήϊον ἔμμεναι ἵππων,
Κεῖται δ' ἐν θαλάμῳ, πολέες τέ μιν ἠρήσαντο
Ἱππῆες φορέειν, βασιλῆϊ δὲ κεῖται ἄγαλμα,
Ἀμφότερον, κόσμος θ' ἵππῳ, ἐλατῆρί τε κῦδος,
Τοῖοί τοι μενέλαε μιάνθην αἵματι μηροὶ
Εὐφυέες, κνῆμαί τε, ἰδὲ σφυρὰ κάλ' ὑπένερθε.
Ῥίγησεν δ' ἄρ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων,
Ὡς εἶδεν μέλαν αἷμα καταῤῥέον ἐξ ὠτειλῆς.
Ῥίγησεν δὲ καὶ αὐτὸς ἀρηΐφιλος Μενέλαος.
Ὡς δ' ἴδεν νεῦρόν τε, καὶ ὄγκους ἐκτὸς ἐόντας,
Ἄψοῤῥόν οἱ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀγέρθη.
Τοῖς δὲ βαρυστενάχων μετέφη κρείων ἀγαμέμνων
Χειρὸς ἔχων μενέλαον, ἐπεστενάχοντο δ' ἑταῖροι,

Φίλε

Τοῦ κέρα ἐκ κεφαλῆς ἑκκαιδεκάδωρα πεφύκει·
Καὶ τὰ μὲν, ἀσκήσας κεραοξόος ἤραρε τέκτων,
Πᾶν δ' εὖ λειήνας, χρυσέην ἐπέθηκε κορώνην.
Καὶ τὸ μὲν, εὖ κατέθηκε τανυσσάμενος, ποτὶ γαίῃ
Ἀγκλίνας· πρόσθεν δὲ σάκεα σχέθον ἐσθλοὶ ἑταῖροι,
Μὴ πρὶν ἀναΐξειαν ἀρήϊοι υἷες ἀχαιῶν,
Πρὶν βλῆσθαι Μενέλαον ἀρήϊον, ἀρχὸν ἀχαιῶν.
Αὐτὰρ ὁ, σύλα πῶμα φαρέτρης, ἐκ δ' ἕλετ' ἰὸν
Ἀβλῆτα, πτερόεντα, μελαινάων ἕρμ' ὀδυνάων.
Αἶψα δ' ἐπὶ νευρῇ κατεκόσμει πικρὸν ὀϊστόν.
Εὔχετο δ' ἀπόλλωνι λυκηγενέϊ, κλυτοτόξῳ,
Ἀρνῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην,
Οἴκαδε νοστήσας ἱερῆς εἰς ἄστυ ζελείης.
Ἕλκε δ' ὁμοῦ γλυφίδας τε λαβὼν, καὶ νεῦρα βόεια·
Νευρὴν μὲν μαζῷ πέλασεν, τόξῳ δὲ σίδηρον.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ κυκλοτερὲς, μέγα τόξον ἔτεινε,
Λίγξε βιός. νευρὴ δὲ μέγ' ἴαχεν· ἆλτο δ' ὀϊστὸς
Ὀξυβελὴς, καθ' ὅμιλον ἐπιπτέσθαι μενεαίνων.
Οὐδὲ σέθεν μενέλαε θεοὶ μάκαρες λελάθοντο
Ἀθάνατοι· πρώτη δὲ Διὸς θυγάτηρ ἀγελείη,
Ἥ τοι πρόσθεν στᾶσα, βέλος ἐχεπευκὲς ἄμυνεν.
Ἡ δὲ τόσον μὲν ἔεργεν ἀπὸ χροὸς, ὡς ὅτε μήτηρ
Παιδὸς ἐέργει μυῖαν, ὅθ' ἡδέϊ λέξεται ὕπνῳ.

Αὐτὴ

Ἡ δ' ἀνδρὶ ἰκέλη Τρώων κατεδύσεθ' ὅμιλον
Λαοδόκῳ ἀντηνορίδῃ κρατερῷ αἰχμητῇ.
Πάνδαρον ἀντίθεον διζημένη, εἴ που ἐφεύροι.
Εὗρε λυκάονος υἱὸν ἀμύμονά τε, κρατερόν τε,
Ἑσταότ'· ἀμφὶ δέ μιν κρατεραὶ στίχες ἀσπιστάων
Λαῶν, οἵ οἱ ἕποντο ἀπ' αἰσήποιο ῥοάων.
Ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
Ἦ ῥά νύ μοί τι πίθοιο λυκάονος υἱὲ δαΐφρον;
Τλαίης κεν μενελάῳ ἐπιπροέμεν ταχὺν ἰόν.
Πᾶσι δέ κεν Τρώεσσι χάριν, καὶ κῦδος ἄροιο,
Ἐκ πάντων δὲ μάλιστα, ἀλεξάνδρῳ βασιλῆϊ·
Τοῦ, κεν δὴ πάμπρωτα παρ' ἀγλαὰ δῶρα φέροιο.
Αἴκεν ἴδῃ μενέλαον ἀρήιον ἀτρέος υἱὸν
Σῷ βέλεϊ δμηθέντα, πυρῆς ἐπιβάντ' ἀλεγεινῆς.
Ἀλλ' ἄγ' ὀΐστευσον μενελάου κυδαλίμοιο·
Εὔχεο δ' ἀπόλλωνι λυκηγενέϊ, κλυτοτόξῳ,
Ἀρνῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην,
Οἴκαδε νοστήσας ἱερῆς εἰς ἄστυ ζελείης.
Ὣς φάτ' ἀθηναίη· τῷ δὲ φρένας ἄφρονι πεῖθεν.
Αὐτίκ' ἐσύλα τόξον ἐΰξοον ἰξάλου αἰγὸς,
Ἀγρίου, ὅν ῥά ποτ' αὐτὸς ὑπὸ στέρνοιο τυχήσας
Πέτρης ἐκβαίνοντα δεδεγμένος ἐν προδοκῇσι,
Βεβλήκει πρὸς στῆθος· ὁ δ' ὕπτιος ἔμπεσε πέτρῃ·

Τοῦ

Σοὶ μὲν ἐγὼ, σὺ δ' ἐμοί· ἐπὶ δ' ἕψονται θεοὶ ἄλλοι
Ἀθάνατοι. σὺ δὲ θᾶσσον ἀθηναίῃ ἐπιτεῖλαι,
Ἐλθεῖν ἐς τρώων, καὶ ἀχαιῶν φύλοπιν αἰνὴν,
Πειρᾶν θ' ὥς κεν τρῶες ὑπερκύδαντας ἀχαιοὺς
Ἄρξωσι πρότεροι ὑπὲρ ὅρκια δηλήσασθαι.
ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε πατὴρ ἀνδρῶν τε, θεῶν τε,
Αὐτίκ' ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Αἶψα μάλ' ἐς στρατὸν ἐλθὲ μετὰ τρῶας, καὶ ἀχαιοὺς,
Πειρᾶν δ' ὥς κεν τρῶες ὑπερκύδαντας ἀχαιοὺς
Ἄρξωσι πρότεροι ὑπὲρ ὅρκια δηλήσασθαι.
ὣς εἰπὼν, ὤτρυνε πάρος μεμαυῖαν ἀθήνην,
Βῆ δὲ κατ' οὐλύμποιο καρήνων ἀΐξασα.
Οἷον δ' ἀστέρα ἧκε κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω,
Ἢ ναύτῃσι τέρας, ἠὲ στρατῷ εὐρέϊ λαῶν
Λαμπρὸν· τοῦ δέ τε πολλοὶ ἀπὸ σπινθῆρες ἵενται·
Τῷ εἰκυῖ' ἤϊξεν ἐπὶ χθόνα παλλὰς ἀθήνη,
Κὰδ δ' ἔθορ' ἐς μέσσον, θάμβος δ' ἔχεν εἰσορόωντας
Τρῶάς θ' ἱπποδάμους, καὶ ἐϋκνήμιδας ἀχαιούς.
ὧδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον,
Ἢ ῥ' αὖτις πόλεμός τε κακὸς καὶ φύλοπις αἰνὴ
Ἔσσεται, ἢ, φιλότητα μετ' ἀμφοτέροισι τίθησι
Ζεὺς. ὅς τ' ἀνθρώπων ταμίης πολέμοιο τέτυκται.
ὣς ἄρα τις εἴπεσκεν ἀχαιῶν τε τρώων τε.

Ἠδ'

Ὁππότε κεν καὶ ἐγὼ μεμαὼς πόλιν ἐξαλαπάξαι,
Τὴν ἐθέλω, ὅθι τοι φίλοι ἀνέρες ἐγγεγάασι,
Μήτι διατρίβειν τὸν ἐμὸν χόλον, ἀλλά μ' ἐᾶσαι.
Καὶ γὰρ ἐγώ σοι δῶκα ἑκὼν ἀέκοντί γε θυμῷ.
Αἳ γὰρ ὑπ' ἠελίῳ τε, καὶ οὐρανῷ ἀστερόεντι
Ναιετάουσι πόληες ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
Τάων μοι περὶ κῆρι τιέσκετο Ἴλιος ἱρὴ
Καὶ πρίαμος, καὶ λαὸς ἐϋμμελίω πριάμοιο.
Οὐ γάρ μοι ποτὲ βωμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐΐσης
Λοιβῆς τε, κνίσσης τε. τὸ γὰρ λάχομεν γέρας ἡμεῖς·
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια ἥρη.
Ἤτοι ἐμοὶ τρεῖς μὲν πολὺ φίλταταί εἰσι πόληες,
Ἄργος τε, σπάρτη τε, καὶ εὐρυάγυια μυκήνη·
Τὰς διαπέρσαι, ὅταν τοι ἀπέχθωνται περὶ κῆρι·
Τάων, οὔτοι ἐγὼ πρόσθ' ἵσταμαι οὐδὲ μεγαίρω.
Εἴπερ γὰρ φθονέω τε, καὶ οὐκ εἰῶ διαπέρσαι,
Οὐκ ἀνύω φθονέουσ', ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτερός ἐσσι.
Ἀλλὰ χρὴ καὶ ἐμὸν θέμεναι πόνον οὐκ ἀτέλεστον.
Καὶ γὰρ ἐγὼ θεός εἰμι. γένος δέ μοι ἔνθεν, ὅθεν σοί·
Καί με πρεσβυτάτην τέκετο κρόνος ἀγκυλομήτης,
Ἀμφότερον, γενεῇ τε, καὶ οὕνεκα σὴ παράκοιτις
Κέκλημαι. σὺ δὲ πᾶσι μετ' ἀθανάτοισιν ἀνάσσεις.
Ἀλλ' ἤτοι μὲν ταῦτ' ὑποείξομεν ἀλλήλοισι,

Σοὶ

Εἰ δ' αὔπως τόδε πᾶσι φίλον, καὶ ἡδὺ γένοιτο,
Ἤτοι μὲν οἰκέοιτο πόλις πριάμοιο ἄνακτος,
Αὖτις δ' ἀργείην ἑλένην μενέλαος ἄγοιτο.
Ὣς ἔφατ'. αἳ δ' ἐπέμυξαν ἀθηναίη τε, καὶ ἥρη,
Πλησίαι αἵ γ' ἥσθην, κακὰ δὲ τρώεσσι μεδέσθην.
Ἤτοι ἀθηναίη ἀκέων ἦν, οὐδέ τι εἶπε
Σκυζομένη Διὶ πατρί· χόλος δέ μιν ἄγριος ᾕρει.
Ἥρῃ δ' οὐκ ἔχαδε στῆθος χόλον, ἀλλὰ προσηύδα·
Αἰνότατε κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες;
Πῶς ἐθέλεις ἅλιον θεῖναι πόνον, ἠδ' ἀτέλεστον
Ἱδρῶθ', ὃν ἵδρωσα μόγῳ, καμέτην καί μοι ἵπποι
Λαὸν ἀγειρούσῃ πριάμῳ κακὰ τοῖό τε παισίν
Ἕρδ'. ἀτὰρ οὔτοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.
Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας, προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς,
Δαιμονίη, τί νύ σε πρίαμος, πριάμοιό τε παῖδες
Τόσσα κακὰ ῥέζουσιν, ὅτ' ἀσπερχὲς μενεαίνεις
Ἰλίου ἐξαλαπάξαι ἐϋκτίμενον πτολίεθρον.
Εἰ δὲ σύ γ' εἰσελθοῦσα πύλας, καὶ τείχεα μακρὰ,
Ὠμὸν βεβρώθοις πρίαμον πριάμοιό τε παῖδας,
Ἄλλους τε τρῶας, τότε κεν χόλον ἐξακέσαιο.
Ἕρξον ὅπως ἐθέλεις, μὴ τοῦτό γε νεῖκος ὀπίσσω
Σοί, καὶ ἐμοὶ μέγ' ἔρισμα μετ' ἀμφοτέροισι γένηται.
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω· σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν,

Ὁππότε

ἸΛΙΑ'ΔΟΣ Δ, ὉΜΗ'ΡΟΥ ῬΑΨΩΙΔΙ'ΑΣ.

Δέλτα θεῶν ἀγορή, ὅρκων χύσις, ἄρεος ἀρχή.

Οἱ δὲ θεοὶ πὰρ Ζηνὶ καθήμενοι, ἠγορόωντο,
Χρυσέῳ ἐν δαπέδῳ, μετὰ δέ σφισι πότνια ἥβη
Νέκταρ ἐῳνοχόει. τοὶ δὲ χρυσέοις δεπάεσσι
Δειδέχατ' ἀλλήλους, Τρώων πόλιν εἰσορόωντες.
Αὐτίκ' ἐπειρᾶτο κρονίδης ἐρεθιζέμεν ἥρην,
Κερτομίοις ἐπέεσσι παραβλήδην ἀγορεύων·
Δοιαὶ μὲν μενελάῳ ἀρηγόνες εἰσὶ θεάων,
Ἥρη τ' ἀργείη, καὶ ἀλαλκομενηῒς ἀθήνη.
Ἀλλ' ἤτοι ταὶ, νόσφι καθήμεναι εἰσορόωσαι
Τέρπεσθον· τῷ δ' αὖτε φιλομμειδὴς ἀφροδίτη
Αἰεὶ παρμέμβλωκε, καὶ αὐτοῦ κῆρας ἀμύνει,
Καὶ νῦν ἐξεσάωσεν ὀϊόμενον θανέεσθαι·
Ἀλλ' ἤτοι νίκη μὲν ἀρηϊφίλου Μενελάου.
Ἡμεῖς δὲ φραζώμεθ' ὅπως ἔσται τάδε ἔργα.
Ἤ ῥ' αὖτις πόλεμόν τε κακὸν, καὶ φύλοπιν αἰνὴν
Ὄρσομεν, ἢ φιλότητα μετ' ἀμφοτέροισι βάλωμεν.

ὙΠΌΘΕΣΙΣ ΤΗ͂Σ Δ. ΤΟΥ͂ ὁμήρου ῥαψῳδίας.

Ἔδοξε τοῖς θεοῖς τὴν Ἴλιον ἁλῶναι. διὸ Ἀθηνᾶ μὲν Μενέλαον τοξευθῆναι ὑπὸ Πανδάρου παρεσκεύασε. καὶ οὕτως συγχυθέντων τῶν ὅρκων, Μαχάων μὲν ἰᾶται Μενέλαον· Ἀγαμέμνων δὲ ἀπελθὼν, τὴν στρατιὰν παρορμᾷ εἰς τὸν πόλεμον. συμβολῆς δὲ γενομένης πολλοὶ ἑκατέρωθεν ἀναιροῦνται.

ΚΑῚ ἌΛΛΗ.

Τοῦ Ἀλεξάνδρου ἡττηθέντος, καὶ τοῦ Ἀγαμέμνονος ἀπαιτοῦντος κατὰ τὰς συνθήκας τήν τε Ἑλένην καὶ τὰ σὺν αὐτῇ ἁρπαγέντα κτήματα, καὶ τὴν ὑπὲρ τοῦ ἀδικήματος τιμωρίαν, ἐν Διὸς οἱ θεοὶ βουλεύονται περὶ τῆς Ἰλίου. καὶ Ζεὺς πεισθεὶς ὑπὸ τῆς Ἥρας ἀποστέλλει τὴν Ἀθηνᾶν εἰς τὸ τῶν Τρώων στράτευμα, σύγχυσιν τῶν ὅρκων ἐργασομένην. ἡ δὲ παραγενομένη, πείθει Πάνδαρον τὸν Ζελείτην τοξεῦσαι τὸν Μενέλαον. καὶ βληθέντος αὐτοῦ, Ἀγαμέμνων ὀδύρεται. καὶ Μαχάονα τὸν ἰατρὸν μεταπέμπεται. καὶ ἔτι περὶ τὴν θεραπείαν Μενελάου ἀσχολουμένων τῶν ἀρίστων, ἐπίασιν οἱ Τρῶες σὺν ὅπλοις. Ἀγαμέμνων δὲ ἐπιὼν τὸ στρατόπεδον τοὺς μὲν ἤδη παρατασσομένους, παρακαλεῖ καὶ ἐπαινεῖ· τοῖς δὲ ἀγνοοῦσι τὴν ἔφοδον τῶν Τρώων ἐπιπλήσσει. καὶ οὕτως συμπεσόντων αὐτῶν εἰς τὴν μάχην, ἑκατέρωθεν πίπτουσι πολλοί.

οὐ μὲν γὰρ φιλότητί γ' ἐκεύθανον, εἴ τις ἴδοιτο·
ἶσον γάρ σφιν πᾶσιν ἀπήχθετο κηρὶ μελαίνῃ.
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων·
Κέκλυτέ μευ τρῶες, καὶ δάρδανοι, ἠδ' ἐπίκουροι·
Νίκη μὲν δὴ φαίνετ' ἀρηϊφίλου μενελάου.
Ὑμεῖς δ' ἀργείην ἑλένην, καὶ κτήματ' ἅμ' αὐτῇ
Ἔκδοτε, καὶ τιμὴν ἀποτινέμεν, ἥντιν' ἔοικεν,
Ἥ τε καὶ ἐσσομένοισι μετ' ἀνθρώποισι πέληται.
ὣς ἔφατ' ἀτρείδης, ἐπὶ δ' ᾔνεον ἄλλοι ἀχαιοί.

Ἦ μὲν δὴ πρίν γ' εὔχε' ἀρηϊφίλου μενελάου
Σῇ τε βίῃ, καὶ χερσὶ, καὶ ἔγχει φέρτερος εἶναι·
Ἀλλ' ἴθι νῦν προκάλεσσαι ἀρηΐφιλον μενέλαον
Ἐξαῦτις μαχέσασθαι ἐναντίον· ἀλλά σ' ἔγωγε
Παύσασθαι κέλομαι, μὴ δὲ ξανθῷ μενελάῳ
Ἀντίβιον πόλεμον πολεμίζειν, ἠδὲ μάχεσθαι
Ἀφραδέως· μή πως τάχ' ὑπ' αὐτοῦ δουρὶ δαμείης.
Τὴν δὲ πάρις μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπε,
Μή με γύναι χαλεποῖσιν ὀνείδεσι θυμὸν ἔνιπτε·
Νῦν μὲν γὰρ μενέλαος ἐνίκησε σὺν ἀθήνῃ,
Κεῖνον δ' αὖτις ἐγὼ, παρὰ γὰρ θεοί εἰσι καὶ ἡμῖν.
Ἀλλ' ἄγε δὴ φιλότητι τραπείομεν εὐνηθέντε.
Οὐ γάρ πώποτέ μ' ὧδε ἔρως φρένας ἀμφεκάλυψεν,
Οὐδ' ὅτε σε πρότερον λακεδαίμονος ἐξ ἐρατεινῆς
Ἔπλεον ἁρπάξας ἐν ποντοπόροισι νέεσσι,
Νήσῳ δ' ἐν κραναῇ ἐμίγην φιλότητι καὶ εὐνῇ,
Ὥς σέο νῦν ἔραμαι, καί με γλυκὺς ἵμερος αἱρεῖ.
Ἦ ῥα, καὶ ἄρχε λέχοσδε κιών· ἅμα δ' εἵπετ' ἄκοιτις.
Τὼ μὲν ἄρ' ἐν τρητοῖσι κατεύνασθεν λεχέεσσιν·
Ἀτρείδης δ' ἀν' ὅμιλον ἐφοίτα θηρὶ ἐοικὼς,
Εἴ που ἐσαθρήσειεν ἀλέξανδρον θεοειδέα.
Ἀλλ' οὔτις δύνατο τρώων, κλειτῶν τ' ἐπικούρων
Δεῖξαι ἀλέξανδρον τότ' ἀρηϊφίλῳ μενελάῳ·

Οὐ μὲν

Μὴ δ' ἔτοι σοῖσι πόδεσσιν ὑποστρέψειας ὄλυμπον,
Ἀλλ' αἰεὶ περὶ κεῖνον ὀΐζυε, καί ἑ φύλασσε,
Εἰσόκε σ' ἢ ἄλοχον ποιήσεται, ἢ ὅγε δούλην.
Κεῖσε δ' ἐγὼν οὐκ εἶμι, νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη,
Κείνου πορσανέουσα λέχος. Τρωαὶ δέ μ' ὀπίσω
Πᾶσαι μωμήσονται· ἔχω δ' ἄχε' ἄκριτα θυμῷ.
Τὴν δὲ χολωσαμένη προσεφώνεε δῖ' ἀφροδίτη·
Μή μ' ἔρεθε σχετλίη, μὴ χωσαμένη σε μεθείω.
Τὼς δέ σ' ἀπεχθήρω, ὡς νῦν ἔκπαγλ' ἐφίλησα·
Μέσσῳ δ' ἀμφοτέρων μητίσομαι ἔχθεα λυγρὰ
Τρώων καὶ δαναῶν· σὺ δέ κεν κακὸν οἶτον ὄληαι.
Ὣς ἔφατ'· ἔδδεισε δ' ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα.
Βῆ δὲ κατασχομένη ἑανῷ ἀργῆτι φαεινῷ
Σιγῇ· πάσας δὲ Τρωὰς λάθεν, ἦρχε δὲ δαίμων.
Αἳ δ' ὅτ' ἀλεξάνδροιο δόμον περικαλλέ' ἵκοντο,
Ἀμφίπολοι μὲν ἔπειτα θοῶς ἐπὶ ἔργα τράποντο·
Ἡ δ' εἰς ὑψόροφον θάλαμον κίε δῖα γυναικῶν.
Τῇ δ' ἄρα δίφρον ἑλοῦσα φιλομμειδὴς ἀφροδίτη,
Ἀντί' ἀλεξάνδροιο θεὰ κατέθηκε φέρουσα.
Ἔνθα κάθιζ' ἑλένη κούρη Διὸς αἰγιόχοιο,
Ὄσσε πάλιν κλίνασα· πόσιν δ' ἠνίπαπε μύθῳ,
Ἤλυθες ἐκ πολέμου, ὡς ὤφελες αὐτόθ' ὀλέσθαι,
Ἀνδρὶ δαμεὶς κρατερῷ, ὃς ἐμὸς πρότερος πόσις ἦεν.

Πύργῳ ἐφ' ὑψηλῷ, περὶ δὲ τρωαὶ ἅλις ἦσαν·
Χειρὶ δὲ νεκταρέου ἑανοῦ ἐτίναξε λαβοῦσα.
Γρηῒ δέ μιν εἰκυῖα παλαιγενέϊ προσέειπεν
Εἰροκόμῳ, ἥ οἱ λακεδαίμονι ναιεταώσῃ
Ἤσκειν εἴρια καλὰ, μάλιστα δέ μιν φιλέεσκε.
Τῇ μιν ἐεισαμένη, προσεφώνεε δῖ' ἀφροδίτη,
Δεῦρ' ἴθ', ἀλέξανδρός σε καλεῖ οἶκονδε νέεσθαι,
Κεῖνος ὅγ' ἐν θαλάμῳ, καὶ δινωτοῖσι λέχεσσι,
Κάλλεΐ τε σίλβων, καὶ εἵμασιν· οὐδέ κε φαίης
Ἀνδρὶ μαχεσσάμενον τόν γ' ἐλθεῖν, ἀλλὰ χορόνδε
Ἔρχεσθ', ἠὲ χοροῖο νέον λήγοντα καθίζειν.
Ὣς φάτο. τῇ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινε.
Καί ῥ' ὡς οὖν ἐνόησε θεᾶς περικαλλέα δειρὴν,
Στήθεά θ' ἱμερόεντα, καὶ ὄμματα μαρμαίροντα,
Θάμβησέν τ' ἄρ' ἔπειτα, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε,
Δαιμονίη, τί με ταῦτα λιλαίεαι ἠπεροπεύειν,
Ἦ πῇ με προτέρω πολίων εὖ ναιομενάων
Ἄξεις; ἢ φρυγίης, ἢ μῃονίης ἐρατεινῆς,
Εἴ τίς τοι καὶ κεῖθι φίλος μερόπων ἀνθρώπων;
Οὕνεκα δὴ νῦν δῖον ἀλέξανδρον μενέλαος
Νικήσας ἐθέλει στυγερὴν ἐμὲ οἴκαδ' ἄγεσθαι.
Τοὔνεκα δὴ νῦν δεῦρο δολοφρονέουσα παρέστης;
Ἧσο παρ' αὐτὸν ἰοῦσα, θεῶν δ' ἀπόεικε κελεύθους.

Ἀτρείδης δὲ ἐρυσσάμενος ξίφος ἀργυρόηλον, (τῷ
Πλῆξεν ἀνασχόμενος κόρυθος φάλον· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐ
Τριχθά τε, καὶ τετραχθὰ διατρυφὲν ἔκπεσε χειρός.
Ἀτρείδης δ' ᾤμωξεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·
Ζεῦ πάτερ, οὔτις σεῖο θεῶν ὀλοώτερος ἄλλος·
Ἦ τ' ἐφάμην τίσασθαι ἀλέξανδρον κακότητος·
Νῦν δέ μοι ἐν χείρεσσ' ἐάγη ξίφος. ἐκ δέ μοι ἔγχος
Ἠΐχθη παλάμηφιν ἐτώσιον, οὐδ' ἔβαλόν μιν·
Ἦ, καὶ ἐπαΐξας, κόρυθος λάβεν ἱπποδασείης·
Ἕλκε δ' ἐπιστρέψας μετ' ἐϋκνήμιδας ἀχαιούς.
Ἄγχε δέ μιν πολύκεστος ἱμὰς ἁπαλὴν ὑπὸ δειρὴν,
Ὅς οἱ ὑπ' ἀνθερεῶνος ὀχεὺς τέτατο τρυφαλείης.
Καί νύ κεν εἴρυσσέν τε, καὶ ἄσπετον ἤρατο κῦδος,
Εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε Διὸς θυγάτηρ ἀφροδίτη,
Ἥ οἱ ῥῆξεν ἱμάντα βοὸς ἶφι κταμένοιο.
Κεινὴ δὲ τρυφάλεια ἅμ' ἕσπετο χειρὶ παχείῃ.
Τὴν μὲν ἔπειθ' ἥρως μετ' ἐϋκνήμιδας ἀχαιοὺς
Ῥῖψ' ἐπιδινήσας· κόμισαν δ' ἐρίηρες ἑταῖροι.
Αὐτὰρ ὃ ἂψ ἐπόρουσε κατακτάμεναι μενεαίνων
Ἔγχεϊ χαλκείῳ· τὸν δ' ἐξήρπαξ' ἀφροδίτη
Ῥεῖα μάλ', ὥς τε θεός· ἐκάλυψε δ' ἄρ' ἠέρι πολλῇ
Κὰδ δ' εἷσ' ἐν θαλάμῳ εὐώδεϊ κηώεντι·
Αὐτὴ δ' αὖθ' ἑλένην καλέουσ' ἴε· τὴν δ' ἐκίχανεν

Εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ὅ οἱ παλάμηφιν ἀρήρει.
ὣς δ' αὔτως μενέλαος ἀρήϊος ἔντε' ἔδυνεν.
Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ἑκάτερθεν ὁμίλου θωρήχθησαν,
Ἐς μέσσον τρώων καὶ ἀχαιῶν ἐστιχόωντο,
Δεινὸν δερκόμενοι. θάμβος δ' ἔχεν εἰσορόωντας,
Τρῶάς θ' ἱπποδάμους, καὶ ἐϋκνήμιδας ἀχαιούς.
Καί ῥ' ἐγγὺς στήτην διαμετρητῷ ἐνὶ χώρῳ,
Σείοντ' ἐγχείας, ἀλλήλοισιν κοτέοντε.
Πρόσθε δ' ἀλέξανδρος προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
Καὶ βάλεν ἀτρείδαο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἐΐσην.
Οὐδ' ἔρρηξεν χαλκόν· ἀνεγνάμφθη δέ οἱ αἰχμὴ
Ἀσπίδι ἐν κρατερῇ. ὁ δὲ δεύτερος ὤρνυτο χαλκῷ
Ἀτρείδης μενέλαος, ἐπευξάμενος Διὶ πατρί·
Ζεῦ ἄνα δὸς τίσασθαι, ὅ με πρότερος κάκ' ἔοργε,
Δῖον ἀλέξανδρον, καὶ ἐμῇς ὑπὸ χερσὶ δάμασσον.
Ὄφρά τις ἐρρίγῃσι καὶ ὀψιγόνων ἀνθρώπων,
Ξεινοδόκον κακὰ ῥέξαι, ὅ κεν φιλότητα παράσχῃ.
Ἦ ῥά, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
Καὶ βάλε πριαμίδαο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἐΐσην.
Διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαεινῆς ὄβριμον ἔγχος,
Καὶ διὰ θώρηκος πολυδαιδάλου ἠρήρειστο.
Ἀντικρὺ δὲ παραὶ λαπάρην διάμησε χιτῶνα
Ἔγχος· ὁ δ' ἐκλίνθη, καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν.

Χῶρον μὲν πρῶτον διεμέτρεον· αὐτὰρ ἔπειτα
Κλήρους ἐν κυνέῃ χαλκήρεϊ πάλλον ἑλόντες,
ὁππότερος δὴ πρόσθεν ἀφείη χάλκεον ἔγχος·
Λαοὶ δ' ἠρήσαντο, θεοῖσι δὲ χεῖρας ἀνέσχον·
ὧδε δέ τις εἴπεσκεν ἀχαιῶν τε, τρώων τε,
Ζεῦ πάτερ, ἴδηθεν μεδέων, κύδιστε, μέγιστε,
ὁππότερος τάδε ἔργα μετ' ἀμφοτέροισιν ἔθηκε,
Τὸν δὸς ἀποφθίμενον δῦναι δόμον ἄϊδος εἴσω,
Ἡμῖν δ' αὖ φιλότητα καὶ ὅρκια πιστὰ γενέσθαι.
ὣς ἄρ' ἔφαν· πάλλεν δὲ μέγας κορυθαίολος ἕκτωρ
Ἂψ ὁρόων· πάριος δὲ θοῶς ἐκ κλῆρος ὄρουσεν.
Οἳ μὲν ἔπειθ' ἵζοντο κατὰ στίχας, ἧχι ἑκάστῳ
Ἵπποι ἀερσίποδες, καὶ ποικίλα τεύχε' ἔκειτο.
Αὐτὰρ ὅγ' ἀμφ' ὤμοισιν ἐδύσετο τεύχεα καλὰ
Δῖος ἀλέξανδρος, ἑλένης πόσις ἠϋκόμοιο.
Κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμῃσιν ἔθηκε
Καλάς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας·
Δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνεν
Οἷο κασιγνήτοιο λυκάονος, ἥρμοσε δ' αὐτῷ.
Ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον,
Χάλκεον· αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε.
Κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὔτυκτον ἔθηκεν,
Ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν·

Ἦ καὶ ἀπὸ στομάχους ἀρνῶν τάμε νηλέϊ χαλκῷ·
Καὶ τοὺς μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χθονὸς ἀσπαίροντας,
Θυμοῦ δευομένους· ἀπὸ γὰρ μένος εἵλετο χαλκός.
Οἶνον δ' ἐκ κρητῆρος ἀφυσσόμενοι δεπάεσσιν
Ἔκχεον, ἠδ' εὔχοντο θεοῖς αἰειγενέτῃσιν.
Ὧδε δέ τις εἴπεσκεν ἀχαιῶν τε τρώων τε·
Ζεῦ κύδιστε, μέγιστε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
Ὁππότεροι πρότεροι ὑπὲρ ὅρκια πημήνειαν,
Ὧδέ σφ' ἐγκέφαλος χαμάδις ῥέοι, ὡς ὅδε οἶνος,
Αὐτῶν, καὶ τεκέων· ἄλοχοι δ' ἄλλοισι μιγεῖεν.
Ὣς ἔφαν. οὐδ' ἄρα πώ σφιν ἐπεκραίαινε κρονίων.
  Τοῖσι δὲ δαρδανίδης πρίαμος μετὰ μῦθον ἔειπε·
Κέκλυτέ μευ τρῶες, καὶ ἐϋκνήμιδες ἀχαιοί.
Ἤτοι ἐγὼν εἶμι προτὶ ἴλιον ἠνεμόεσσαν
Ἂψ, ἐπεὶ οὔπως τλήσομ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὁρᾶσθαι
Μαρνάμενον φίλον υἱὸν ἀρηϊφίλῳ μενελάῳ.
Ζεὺς μέν που τό γε οἶδε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
Ὁπποτέρῳ θανάτοιο τέλος πεπρωμένον ἐστίν.
Ἦ ῥα, καὶ ἐς δίφρον ἄρνας θέτο ἰσόθεος φώς.
Ἂν δ' ἄρ' ἔβαιν' αὐτὸς, κατὰ δ' ἡνία τεῖνεν ὀπίσσω.
Πὰρ δέ οἱ ἀντήνωρ περικαλλέα βήσατο δίφρον·
Τὼ μὲν ἄρ' ἄψοῤῥοι προτὶ ἴλιον ἀπονέοντο.
Ἕκτωρ δὲ πριάμοιο πάϊς, καὶ δῖος ὀδυσσεὺς,

χῶρον

ὅρκια πιστὰ θεῶν σύναγον, κρητῆρι δὲ οἶνον
Μίσγον, ἀτὰρ βασιλεῦσιν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν.
Ἀτρείδης δὲ ἐρυσσάμενος χείρεσσι μάχαιραν,
Ἥ οἱ πὰρ ξίφεος μέγα κουλεὸν αἰὲν ἄωρτο,
Ἀρνῶν ἐκ κεφαλέων τάμνε τρίχας. αὐτὰρ ἔπειτα,
Κήρυκες τρώων καὶ ἀχαιῶν νεῖμαν ἀρίστοις.
Τοῖσιν δ' ἀτρείδης μεγάλ' εὔχετο χεῖρας ἀνασχών·
Ζεῦ πάτερ, ἴδηθεν μεδέων, κύδιστε, μέγιστε,
Ἠέλιός θ' ὃς πάντ' ἐφορᾷς, καὶ πάντ' ἐπακούεις,
Καὶ ποταμοί, καὶ γαῖα, καὶ οἳ ὑπένερθε καμόντας
Ἀνθρώπους τίνυσθον, ὅς τις κ' ἐπίορκον ὀμόσσῃ,
Ὑμεῖς μάρτυροι ἔστε, φυλάσσετε δ' ὅρκια πιστά.
Εἰ μέν κεν μενέλαον ἀλέξανδρος καταπέφνῃ,
Αὐτὸς ἔπειθ' ἑλένην ἐχέτω, καὶ κτήματα πάντα·
Ἡμεῖς δ' ἐν νήεσσι νεώμεθα ποντοπόροισιν·
Εἰ δέ κ' ἀλέξανδρον κτείνῃ ξανθὸς μενέλαος,
Τρῶας ἔπειθ' ἑλένην καὶ κτήματα πάντ' ἀποδοῦναι·
Τιμὴν δ' ἀργείοις ἀποτινέμεν, ἥν τιν' ἔοικεν,
Ἥ τε καὶ ἐσσομένοισι μετ' ἀνθρώποισι πέληται.
Εἰ δ' ἂν ἐμοὶ τιμὴν πρίαμος πριάμοιό τε παῖδες
Τίνειν οὐκ ἐθέλωσιν ἀλεξάνδροιο πεσόντος,
Αὐτὰρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα μαχήσομαι εἵνεκα ποινῆς
Αὖθι μένων, ἕως κε τέλος πολέμοιο κιχείω.

Ἦ, καὶ

Ἄρνε δύω, καὶ οἶνον ἐΰφρονα, καρπὸν ἀρούρης,
Ἀσκῷ ἐν αἰγείῳ· φέρε δὲ κρητῆρα φαεινὸν
Κῆρυξ ἰδαῖος, ἠδὲ χρύσεια κύπελλα.
ὤτρυνεν δὲ γέροντα παριστάμενος ἐπέεσσιν,
Ὄρσεο λαομεδοντιάδη· καλέουσιν ἄριστοι
Τρώων θ' ἱπποδάμων καὶ ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
Ἐς πεδίον καταβῆναι, ἵν' ὅρκια πιστὰ τάμηται.
Αὐτὰρ ἀλέξανδρος, καὶ ἀρηΐφιλος μενέλαος
Μακρῇς ἐγχείῃσι μαχήσοντ' ἀμφὶ γυναικί.
Τῷ δὲ κε νικήσαντι γυνὴ καὶ κτήμαθ' ἕποιτο.
Οἱ δ' ἄλλοι φιλότητα καὶ ὅρκια πιστὰ ταμόντες,
Ναίοιμεν τροίην ἐριβώλακα· τοὶ δὲ νέωνται
Ἄργος ἐς ἱππόβοτον, καὶ ἀχαΐδα καλλιγύναικα.
ὣς φάτο. ῥίγησεν δ' ὁ γέρων· ἐκέλευσε δ' ἑταίρους
Ἵππους ζευγνύμεναι. τοὶ δ' ὀτραλέως ἐπίθοντο.
Ἂν δ' ἄρ' ἔβη πρίαμος, κατὰ δ' ἡνία τεῖνεν ὀπίσσω.
Πὰρ δέ οἱ ἀντήνωρ περικαλλέα βήσετο δίφρον·
Τὼ δὲ διὰ σκαιῶν, πεδίον δ' ἔχον ὠκέας ἵππους.
Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἵκοντο μετὰ τρῶας καὶ ἀχαιούς,
Ἐξ ἵππων ἀποβάντες ἐπὶ χθόνα πουλυβότειραν,
Ἐς μέσσον τρώων καὶ ἀχαιῶν ἐστιχόωντο.
ὤρνυτο δ' αὐτίκ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων,
Ἂν δ' ὀδυσεὺς πολύμητις. ἀτὰρ κήρυκες ἀγαυοὶ

ὅρκια

Οὐκ ἂν ἔπειτ' ὀδυσῆϊ γ' ἐρίσειε βροτὸς ἄλλος.
οὐ τότε γ' ὧδ' ὀδυσῆος ἀγασάμεθ' εἶδος ἰδόντες.
Τὸ τρίτον αὖτ' αἴαντα ἰδὼν ἐρέειν' ὁ γεραιός·
Τίς τ' ἄρ' ὅδ' ἄλλος ἀχαιὸς ἀνὴρ ἠΰς τε μέγας τε,
Ἔξοχος ἀργείων κεφαλήν, ἠδ' εὐρέας ὤμους.
Τὸν δ' ἑλένη τανύπεπλος ἀμείβετο δῖα γυναικῶν.
οὗτος δ' αἴας ἐστὶ πελώριος ἕρκος ἀχαιῶν·
Ἰδομενεὺς δ' ἑτέρωθεν ἐνὶ κρήτεσσι θεὸς ὥς,
Ἕστηκ'· ἀμφὶ δέ μιν κρητῶν ἀγοὶ ἠγερέθονται.
Πολλάκι μιν ξείνισεν ἀρηΐφιλος μενέλαος
Οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ, ὁπότε κρήτηθεν ἵκοιτο.
Νῦν δ' ἄλλους μὲν πάντας ὁρῶ ἑλίκωπας ἀχαιούς,
Οὕς κεν ἐῢ γνοίην, καὶ τοὔνομα μυθησαίμην·
Δοιὼ δ' οὐ δύναμαι ἰδέειν κοσμήτορε λαῶν,
Κάστορά θ' ἱππόδαμον, καὶ πὺξ ἀγαθὸν πολυδεύκεα,
Αὐτοκασιγνήτω, τώ μοι μία γείνατο μήτηρ.
Ἢ οὐχ ἑσπέσθην λακεδαίμονος ἐξ ἐρατεινῆς·
Ἢ δεῦρο μὲν ἕποντο νέεσσ' ἐνὶ ποντοπόροισι, (δρῶν,
Νῦν αὖτ' οὐκ ἐθέλουσι μάχην καταδύμεναι ἀν-
Αἴσχεα δειδιότες καὶ ὀνείδεα πόλλ', ἅμοι ἐστίν.
Ὣς φάτο. τοὺς δ' ἤδη κατέχεν φυσίζοος αἶα
Ἐν λακεδαίμονι αὖθι φίλῃ ἐνὶ πατρίδι γαίῃ.
Κήρυκες δ' ἀνὰ ἄστυ θεῶν φέρον ὅρκια πιστά,

Οὗτος δ' αὖ λαερτιάδης πολύμητις ὀδυσσεύς,
Ὃς τράφη ἐν δήμῳ ἰθάκης κραναῆς πὲρ ἐούσης,
Εἰδὼς παντοίους τε δόλους καὶ μήδεα πυκνά.
Τὴν δ' αὖτ' ἀντήνωρ πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα.
Ὦ γύναι, ἦ μάλα τοῦτο ἔπος νημερτὲς ἔειπες·
Ἤδη γὰρ καὶ δεῦρό ποτ' ἤλυθε δῖος ὀδυσσεύς,
Σεῦ ἕνεκ' ἀγγελίης, σὺν ἀρηϊφίλῳ μενελάῳ.
Τοὺς δ' ἐγὼ ἐξείνισσα, καὶ ἐν μεγάροισι φίλησα.
Ἀμφοτέρων δὲ φυὴν ἐδάην καὶ μήδεα πυκνά.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τρώεσσιν ἀγειρομένοισιν ἔμιχθεν,
Στάντων μὲν, μενέλαος ὑπείρεχεν εὐρέας ὤμους.
Ἄμφω δ' ἑζομένω, γεραρώτερος ἦεν ὀδυσσεύς·
Ἀλλ' ὅτε δὴ μύθους καὶ μήδεα πᾶσιν ὕφαινον,
Ἤτοι μὲν μενέλαος ἐπιτροχάδην ἀγόρευε,
Παῦρα μὲν, ἀλλὰ μάλα λιγέως, ἐπεὶ οὐ πολύμυθος,
Οὐδ' ἀφαμαρτοεπὴς, εἰ καὶ γένει ὕστερος ἦεν·
Ἀλλ' ὅτε δὴ πολύμητις ἀναΐξειεν ὀδυσσεύς, (ξας,
Στάσκεν, ὑπαὶ δὲ ἴδεσκε κατὰ χθονὸς ὄμματα πή-
Σκῆπτρον δ' οὔτ' ὀπίσω, οὔτε προπρηνὲς ἐνώμα,
Ἀλλ' ἀστεμφὲς ἔχεσκεν ἀΐδρεϊ φωτὶ ἐοικώς,
Φαίης κεν ζάκοτόν τινα ἔμμεναι, ἄφρονά θ' αὔτως·
Ἀλλ' ὅτε δὴ ὄπα τε μεγάλην ἐκ στήθεος ἵει,
Καὶ ἔπεα νιφάδεσσιν ἐοικότα χειμερίῃσιν,

Τοῦτο δέ τοι ἐρέω, ὅ μ' ἀνείρεαι, ἠδὲ μεταλλᾷς.
Οὗτός γ' ἀτρείδης εὐρυκρείων ἀγαμέμνων, (μητής·
Ἀμφότερον, βασιλεύς τ' ἀγαθὸς, κρατερός τ' αἰχ-
Δαὴρ αὖτ' ἐμὸς ἔσκε κυνώπιδος, εἴ ποτ' ἔην γε.
Ὣς φάτο. τὸν δ' ὁ γέρων ἠγάσσατο, φώνησέν τε,
Ὦ μάκαρ ἀτρείδη, μοιρηγενὲς, ὀλβιόδαιμον·
Ἦ ῥα νύ τοι πολλοὶ δεδμήατο κοῦροι ἀχαιῶν,
Ἤδη καὶ φρυγίην εἰσήλυθον ἀμπελόεσσαν,
Ἔνθα ἴδον πλείστους φρύγας ἀνέρας αἰολοπώλους,
Λαοὺς ὀτρῆος, καὶ μυγδόνος ἀντιθέοιο·
Οἵ ῥα τότ' ἐστρατόωντο παρ' ὄχθας σαγγαρίοιο.
Καὶ γὰρ ἐγὼν ἐπίκουρος ἐὼν, μετὰ τοῖσιν ἐλέχθην
Ἤματι τῷ, ὅτ' ἦλθον ἀμαζόνες ἀντιάνειραι·
Ἀλλ' οὐδ' οἱ τόσοι ἦσαν, ὅσοι ἑλίκωπες ἀχαιοί.
Δεύτερον αὖτ' ὀδυσῆα ἰδὼν, ἐρέειν' ὁ γεραιός·
Εἶπ' ἄγε μοι καὶ τόνδε φίλον τέκος, ὅς τις ὅδ' ἐστί.
Μείων μὲν κεφαλῇ ἀγαμέμνονος ἀτρείδαο,
Εὐρύτερος δ' ὤμοισιν ἰδὲ στέρνοισιν ἰδέσθαι.
Τεύχεα μέν οἱ κεῖται ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ·
Αὐτὸς δὲ κτίλος ὣς, ἐπιπωλεῖται στίχας ἀνδρῶν.
Ἀρνειῷ μιν ἔγωγε ἐΐσκω πηγεσιμάλλῳ,
Ὅς τ' οἰῶν μέγα πῶϋ διέρχεται ἀργεννάων.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειθ' ἑλένη διὸς ἐκγεγαυῖα·

οὗτος

Οἱ δ' ὡς οὖν εἶδον ἑλένην ἐπὶ πύργον ἰοῦσαν,
Ἦκα πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον·
Οὐ νέμεσις τρῶας καὶ ἐϋκνήμιδας ἀχαιοὺς
Τοιῇδ' ἀμφὶ γυναικὶ πολὺν χρόνον ἄλγεα πάσχειν·
Αἰνῶς ἀθανάτῃσι θεῇς εἰς ὦπα ἔοικεν.
Ἀλλὰ καὶ ὧς τοίη περ ἐοῦσ' ἐν νηυσὶ νεέσθω,
Μηδ' ἡμῖν, τεκέεσσί τ' ὀπίσσω πῆμα λίποιτο.
Ὣς ἄρ' ἔφαν· πρίαμος δ' ἑλένην ἐκαλέσσατο φωνῇ·
Δεῦρο πάροιθ' ἐλθοῦσα, φίλον τέκος, ἵζευ ἐμεῖο,
Ὄφρα ἴδῃς πρότερόν τε πόσιν, πηούς τε, φίλους, τε.
Οὔ τι μοι αἰτίη ἐσσί, θεοί νύ μοι αἴτιοί εἰσιν,
Οἵ μοι ἐφώρμησαν πόλεμον πολύδακρυν ἀχαιῶν,
Ὥς μοι καὶ τόνδ' ἄνδρα πελώριον ἐξονομήνῃς,
Ὅς τις ὅδ' ἐστὶν ἀχαιὸς ἀνὴρ ἠΰς τε μέγας τε·
Ἤτοι μὲν κεφαλῇ καὶ μείζονες ἄλλοι ἔασιν,
Καλὸν δ' οὕτω ἐγὼν οὔπω ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,
Οὐδ' οὕτω γεραρόν· βασιλῆϊ γὰρ ἀνδρὶ ἔοικεν.
Τὸν δ' ἑλένη μύθοισιν ἀμείβετο δῖα γυναικῶν,
Αἰδοῖός τέ μοι ἐσσὶ φίλε ἑκυρὲ, δεινός τε.
Ὡς ὄφελεν θάνατός μοι ἁδεῖν κακὸς, ὁππότε δεῦρο
Υἱέϊ σῷ ἑπόμην, θάλαμον γνωτούς τε λιποῦσα,
Παῖδά τε τηλυγέτην, καὶ ὁμηλικίην ἐρατεινήν.
Ἀλλὰ τάγ' οὐκ ἐγένοντο· τὸ καὶ κλαίουσα τέτηκα.

ΤΟΥΤΟ

Τρώων θ' ἱπποδάμων, καὶ ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
Οἳ πρὶν ἐπ' ἀλλήλοισι φέρον πολύδακρυν ἄρηα
Ἐν πεδίῳ, ὀλοοῖο λιλαιόμενοι πολέμοιο·
Οἳ δὴ νῦν ἕαται σιγῇ, πόλεμος δὲ πέπαυται,
Ἀσπίσι κεκλιμένοι· παρὰ δ' ἔγχεα μακρὰ πέπη-
Αὐτὰρ ἀλέξανδρος, καὶ ἀρηΐφιλος μενέλαος (γεν·
Μακρῇς ἐγχείῃσι μαχήσονται περὶ σεῖο·
Τῷ δέ κε νικήσαντι φίλη κεκλήσῃ ἄκοιτις.
Ὣς εἰποῦσα θεὰ, γλυκὺν ἵμερον ἔμβαλε θυμῷ
Ἀνδρός τε προτέροιο, καὶ ἄστεος, ἠδὲ τοκήων.
Αὐτίκα δ' ἀργεννῇσι καλυψαμένη ὀθόνῃσιν,
Ὡρμᾶτ' ἐκ θαλάμοιο, τέρεν κατὰ δάκρυ χέουσα,
Οὐκ οἴη, ἅμα τῇγε καὶ ἀμφίπολοι δύ' ἕποντο,
Αἴθρη πιτθῆος θυγάτηρ, κλυμένη τε βοῶπις.
Αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκανον, ὅθι σκαιαὶ πύλαι ἦσαν,
Οἱ δ' ἀμφὶ πρίαμον, καὶ πάνθοον, ἠδὲ θυμοίτην,
Λάμπον τε, κλυτίον θ', ἱκετάονά τ' ὄζον ἄρηος,
Οὐκαλέγων τε, καὶ ἀντήνωρ, πεπνυμένω ἄμφω,
Εἵατο δημογέροντες ἐπὶ σκαιῇσι πύλῃσι,
Γήραϊ δὴ πολέμοιο πεπαυμένοι, ἀλλ' ἀγορηταὶ
Ἐσθλοὶ, τεττίγεσσιν ἐοικότες, οἵτε καθ' ὕλην
Δενδρέῳ ἐφεζόμενοι, ὄπα λειριόεσσαν ἱεῖσι·
Τοῖοι ἄρα τρώων ἡγήτορες ἧντ' ἐπὶ πύργῳ.

Αἰεὶ δ' ὁπλοτέρων ἀνδρῶν φρένες ἠερέθονται·
Οἷς δ' ὁ γέρων μετέῃσιν, ἅμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω
Λεύσσει, ὅπως ὄχ' ἄριστα μετ' ἀμφοτέροισι γένηται.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἐχάρησαν ἀχαιοί τε τρῶές τε,
Ἐλπόμενοι παύσεσθαι ὀϊζυροῦ πολέμοιο.
Καί ῥ' ἵππους μὲν ἔρυξαν ἐπὶ στίχας, ἐκ δ' ἔβαν αὐτοί,
Τεύχεά τ' ἐξεδύοντο, τὰ μὲν κατέθεντ' ἐπὶ γαίῃ,
Πλησίον ἀλλήλων· ὀλίγη δ' ἦν ἀμφὶς ἄρουρα.
Ἕκτωρ δὲ προτὶ ἄστυ δύω κήρυκας ἔπεμπε
Καρπαλίμως ἄρνας τε φέρειν, πρίαμόν τε καλέσσαι
Αὐτὰρ ὁ ταλθύβιον προΐει κρείων ἀγαμέμνων,
Νῆας ἔπι γλαφυρὰς ἰέναι, ἠδ' ἄρν' ἐκέλευεν
Οἰσέμεναι· ὁ δ' ἄρ' οὐκ ἀπίθησ' ἀγαμέμνονι δίῳ.
Ἶρις δ' αὖθ' ἑλένῃ λευκωλένῳ ἄγγελος ἦλθεν,
Εἰδομένη γαλόῳ ἀντηνορίδαο δάμαρτι,
Τὴν ἀντηνορίδης εἶχε κρείων ἑλικάων,
Λαοδίκην πριάμοιο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην.
Τὴν δ' εὗρ' ἐν μεγάρῳ· ἡ δὲ μέγαν ἱστὸν ὕφαινε, (λους
Δίπλακα μαρμαρέην. πολέας δ' ἐνέπασσεν ἀέθ-
Τρώων θ' ἱπποδάμων, καὶ ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
Οὓς ἕθεν εἵνεκ' ἔπασχον ὑπ' ἄρηος παλαμάων.
Ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἶρις.
Δεῦρ' ἴθι νύμφα φίλη, ἵνα θέσκελα ἔργα ἴδηαι

Τρώων

Ἐστυμένως· Ἕκτωρ δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ἔειπε,
Κέκλυτέ μευ Τρῶες, καὶ ἐϋκνήμιδες ἀχαιοὶ
Μῦθον ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρεν·
Ἄλλους μὲν κέλεται Τρῶας, καὶ πάντας ἀχαιοὺς
Τεύχεα κάλ' ἀποθέσθαι ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ,
Αὐτὸν δ' ἐν μέσσῳ, καὶ ἀρηΐφιλον μενέλαον,
Οἴους ἀμφ' ἑλένῃ καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι·
ὁππότερος δέ κε νικήσῃ, κρείσσων τε γένηται (σθω·
Κτήμαθ' ἑλὼν εὖ πάντα, γυναῖκά τε οἴκαδ' ἀγέ
Οἱ δ' ἄλλοι φιλότητα, καὶ ὅρκια πιστὰ τάμωμεν.
ὣς ἔφαθ'. οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς μενέλαος,
Κέκλυτε νῦν καὶ ἐμεῖο· μάλιστα γὰρ ἄλγος ἱκάνει
Θυμὸν ἐμόν· φρονέω δὲ διακρινθήμεναι ἤδη
Ἀργείους καὶ Τρῶας, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέποσθε
Εἵνεκ' ἐμῆς ἔριδος, καὶ ἀλεξάνδρου ἕνεκ' ἀρχῆς.
Ἡμέων δ' ὁπποτέρῳ θάνατος καὶ μοῖρα τέτυκται,
Τεθναίη, ἄλλοι δὲ διακρινθεῖτε τάχιστα.
Οἴσετε δ' ἄρν' ἕτερον λευκόν, ἑτέρην δὲ μέλαιναν,
Γῇ τε, καὶ ἠελίῳ· Διὶ δ' ἡμεῖς οἴσομεν ἄλλον·
Ἄξετε δὲ πριάμοιο βίην, ὄφρ' ὅρκια τάμνῃ
Αὐτὸς, ἐπεί οἱ παῖδες ὑπερφίαλοι καὶ ἄπιστοι,
Μή τις ὑπερβασίῃ Διὸς ὅρκια δηλήσηται.

Νήϊον ἐκτάμνῃσιν, ὀφέλλει δ' ἀνδρὸς ἐρωήν,
Ὥς σοὶ ἐνὶ στήθεσσιν ἀτάρβητος νόος ἐστίν.
Μή μοι δῶρ' ἐρατὰ πρόφερε χρυσῆς ἀφροδίτης·
" Οὔτοι ἀπόβλητ' ἐστὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα,
" Ὅσσα κεν αὐτοὶ δῶσιν· ἑκὼν δ' οὐκ ἄν τις ἕλοιτο·
Νῦν δ' αὖτ' εἴ μ' ἐθέλεις πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι,
Ἄλλους μὲν κάθισον τρῶας, καὶ πάντας ἀχαιούς·
Αὐτὰρ ἔμ' ἐν μέσσῳ, καὶ ἀρηΐφιλον Μενέλαον
Συμβάλετ', ἀμφ' ἑλένῃ καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι.
Ὁππότερος δέ κε νικήσῃ, κρείσσων τε γένηται,
Κτήμαθ' ἑλὼν εὖ πάντα, γυναῖκά τ' οἴκαδ' ἀγέσθω·
Οἱ δ' ἄλλοι φιλότητα, καὶ ὅρκια πιστὰ ταμόντες,
Ναίοιτε τροίην ἐριβώλακα· τοὶ δὲ νεέσθων
Ἄργος ἐς ἱππόβοτον, καὶ ἀχαιΐδα καλλιγύναικα.
Ὣς ἔφαθ'. ἕκτωρ δ' αὖτ' ἐχάρη μέγα, μῦθον ἀκούσας·
Καί ῥ' ἐς μέσσον ἰὼν, τρώων ἀνέεργε φάλαγγας,
Μέσσου δουρὸς ἑλών. τοὶ δ' ἱδρύνθησαν ἅπαντες.
Τῷ δ' ἐπετοξάζοντο καρηκομόωντες ἀχαιοὶ
Ἰοῖσίν τε τιτυσκόμενοι, λάεσσί τ' ἔβαλλον·
Αὐτὰρ ὁ μακρὸν ἄϋσεν ἄναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων,
Ἴσχεσθ' ἀργεῖοι, μὴ βάλλετε κοῦροι ἀχαιῶν,
Στεῦται γάρ τι ἔπος ἐρέειν κορυθαίολος ἕκτωρ.
ὣς ἔφαθ'. οἱ δ' ἔσχοντο μάχης, ἄνεῴ τ' ἐγένοντο

Ἐσσυμένως

Δύσπαρι, εἶδος ἄριστε, γυναιμανὲς, ἠπεροπευτὰ,
Αἴθ' ὄφελές τ' ἄγονός τ' ἔμεναι, ἄγαμός τ' ἀπολέ
Καί κε τὸ βουλοίμην, καί κεν πολυκέρδιον ἦεν, (σθαι·
Ἢ οὕτω λώβην τ' ἔμεναι, καὶ ὑπόψιον ἄλλων.
Ἦ που καγχαλόωσι καρηκομόωντες ἀχαιοί,
Φάντες ἀριστῆα πρόμον ἔμμεναι, οὕνεκα καλὸν
Εἶδος ἔπ'. ἀλλ' οὐκ ἔστι βίη φρεσὶν, οὐδέ τις ἀλκή.
Ἦ τοιόσδε ἐὼν, ἐν ποντοπόροισι νέεσσι
Πόντον ἐπιπλώσας, ἑτάρους ἐρίηρας ἀγείρας,
Μιχθεὶς ἀλλοδαποῖσι, γυναῖκ' εὐειδέ' ἀνῆγες
Ἐξ ἀπίης γαίης νυὸν ἀνδρῶν αἰχμητάων,
Πατρί τε σῷ μέγα πῆμα πόληΐ τε, παντί τε δήμῳ,
Δυσμενέσιν μὲν χάρμα, κατηφείην δὲ σοὶ αὐτῷ.
Οὐκ ἂν δὴ μείνειας ἀρηΐφιλον μενέλαον,
Γνοίης χ' οἵου φωτὸς ἔχεις θαλερὴν παράκοιτιν;
Οὐκ ἄν τοι χραίσμῃ κίθαρις, τά τε δῶρ' ἀφροδίτης,
Ἥ τε κόμη, τό, τε εἶδος, ὅτ' ἐν κονίῃσι μιγείης·
Ἀλλὰ μάλα τρῶες δειδήμονες. ἦ τέ κεν ἤδη
Λάϊνον ἕσσο χιτῶνα κακῶν ἕνεχ', ὅσσα ἔοργας.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἀλέξανδρος θεοειδής.
Ἕκτορ, ἐπεί με κατ' αἶσαν ἐνείκεσας, οὐδ' ὑπὲρ αἶσαν
Αἰεί τοι κραδίη πέλεκυς ὥς, ἐστιν ἀτειρής,
Ὥς τ' εἶσιν διὰ δουρὸς ὑπ' ἀνέρος, ὅς ῥά τε τέχνῃ

Τρωσὶν μὲν προμάχιζεν ἀλέξανδρος θεοειδὴς,
Παρδαλέην ὤμοισιν ἔχων, καὶ καμπύλα τόξα,
Καὶ ξίφος· αὐτὰρ ὁ δοῦρε δύω κεκορυθμένα χαλκῷ
Πάλλων, ἀργείων προκαλίζετο πάντας ἀρίστους
Ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι.
Τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησεν ἀρηΐφιλος μενέλαος
Ἐρχόμενον προπάροιθεν ὁμίλου, μακρὰ βιβῶντα,
Ὥς τε λέων ἐχάρη μεγάλῳ ἐπὶ σώματι κύρσας,
Εὑρὼν ἢ ἔλαφον κεραὸν, ἢ ἄγριον αἶγα
Πεινάων (μάλα γάρ τε κατεσθίει) εἴπερ ἂν αὐτὸν
Σεύωνται ταχέες τε κύνες, θαλεροί τ' αἰζηοί·
Ὣς ἐχάρη μενέλαος, ἀλέξανδρον θεοειδέα
Ὀφθαλμοῖσιν ἰδών· φάτο γὰρ τίσασθαι ἀλείτην.
Αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἆλτο χαμᾶζε.
Τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησεν ἀλέξανδρος θεοειδὴς
Ἐν προμάχοισι φανέντα, κατεπλήγη φίλον ἦτορ·
Ἂψ δ' ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων.
Ὡς δ' ὅτε τίς τε δράκοντα ἰδὼν παλίνορσος ἀπέστη
Οὔρεος ἐν βήσσῃς, ὑπό τε τρόμος ἔλλαβε γυῖα,
Ἂψ τ' ἀνεχώρησεν, ὦχρός τέ μιν εἷλε παρειάς·
Ὣς αὖθις καθ' ὅμιλον ἔδυ τρώων ἀγερώχων,
Δείσας ἀτρέος υἱὸν ἀλέξανδρος θεοειδής.
Τὸν δ' ἕκτωρ νείκεσσεν ἰδὼν, αἰσχροῖς ἐπέεσσι

ἸΛΙΆΔΟΣ ὉΜΉΡΟΥ Γ.
ῬΑΨΩΙΔΙΆ.

Γάμμα δ' ἄρ' ἀμφ' ἑλένης οἷοις μόθος ἐστὶν ἀκοίταις.

Αὐτὰρ ἐπεὶ κόσμηθεν ἅμ' ἡγεμόνεσσιν ἕκαστοι,
Τρῶες μὲν κλαγγῇ τ', ἐνοπῇ τ' ἴσαν ὄρνιθες ὥς,
Ἠΰτε περ κλαγγὴ γεράνων πέλει οὐρανόθι πρό·
Αἵτ' ἐπεὶ οὖν χειμῶνα φύγον, καὶ ἀθέσφατον ὄμβρον,
Κλαγγῇ ταίγε πέτονται ἐπ' ὠκεανοῖο ῥοάων,
Ἀνδράσι πυγμαίοισι φόνον καὶ κῆρα φέρουσαι,
Ἠέριαι δ' ἄρα ταίγε κακὴν ἔριδα προφέρονται·
Οἱ δ' ἄρ' ἴσαν σιγῇ μένεα πνείοντες ἀχαιοί,
Ἐν θυμῷ μεμαῶτες ἀλεξέμεν ἀλλήλοισιν,
Εὖτ' ὄρεος κορυφῇσι νότος κατέχευεν ὀμίχλην,
Ποιμέσιν οὔτι φίλην, κλέπτῃ δέ τε νυκτὸς ἀμείνω·
Τόσσον τίς τ' ἐπιλεύσσει, ὅσον τ' ἐπὶ λᾶαν ἵησιν·
Ὣς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ κονίσαλος ὤρνυτ' ἀελλὴς
Ἐρχομένων, μάλα δ' ὦκα διέπρησσον πεδίοιο.
Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,

ρον ὁρώμενον. ἐπεὶ δὲ εἶδε τὸν πόλεμον εἰς τὸ τῶν ἑταίρων πλῆθος ἀναχωροῦντα· αἰτιώμενον δὲ αὐτὸν Ἕκτορα καὶ ἐπιπλήσσοντα αὐτῷ· τὸν δὲ ὑπισχνούμενον μαχέσασθαι τῷ Μενελάῳ, περὶ τῆς ἑλένης καὶ τῶν κτημάτων, ἐφ᾽ ᾧ τὸν πόλεμον ἐν τῇ τῶν δύο σωμάτων μάχῃ τέλος λαβεῖν. δηλώσαντος δὲ ταῦτα ἀμφοτέροις τοῖς στρατεύμασιν Ἕκτορος, ὑφίσταται καὶ ὁ Μενέλαος. μεταπεμψάμενοι δὲ πρίαμον, ὅρκους καὶ εὐχὰς ποιοῦνται. καὶ ἡ ἑλένη Πριάμῳ, καὶ τοῖς περὶ ἀντήνορα δημογέρουσι περὶ ἑνὸς ἑκάστου τῶν παρὰ τοῖς ἕλλησιν ἀρίστων διηγεῖται. μαχεσαμένων δὲ αὐτῶν καὶ ἡττηθέντα ἀλέξανδρον ἐξαρπάσασα ἀφροδίτη, εἰς τὸν θάλαμον ἄγει, καὶ μικρὸν ὕστερον καὶ τὴν ἑλένην. ἡ δὲ ἀνανδρίαν ὀνειδίζει τῷ ἀλεξάνδρῳ. καὶ οἱ μὲν ἐπὶ τὴν κοίτην τρέπονται· ἀγαμέμνων δὲ κατὰ τοὺς ὅρκους ἀπαιτεῖ τὴν ἑλένην καὶ τὰ ἅμα αὐτῇ ἁρπαχθέντα χρήματα· σὺν αὐτῇ δὲ καὶ τὴν ὑπὲρ τοῦ ἀδικήματος τιμωρείαν.

ἸΛΙΑ´

ὙΠΌΘΕΣΙΣ ΤΗ͂Σ Γ. ὉΜΉΡΟΥ ῬΑΨΩΙΔΊΑΣ.

Ἀλεξάνδρου προκαλεσαμένου Μενέλαον εἰς μονομαχίαν ἐπὶ τῇ τῶν ὅλων διαλύσει, ὅρκοι γίνονται, ἐφ᾽ ᾧ τὸν νικήσαντα τὴν ἑλένην λαβεῖν καὶ τὰ χρήματα αὐτῆς. ἡττηθέντα δὲ ἀλέξανδρον ἀφροδίτη ἁρπάζει· καὶ εἰς τὸν ἴδιον θάλαμον ἀπάγουσα μετακαλεῖται ἀπὸ τοῦ τείχους τὴν ἑλένην· οἱ δὲ συνομιλήσαντες, εἰς ὕπνον τρέπονται.

ΚΑῚ ἌΛΛΗ.

Τῶν ἡρώων οὐκ ἰδίᾳ μόνον ἑκάστου τὸ ἦθος, ἀλλὰ καὶ κοινῇ παρίστησιν ἡμῖν ὁ ποιητὴς ἔν τε τοῖς ἄλλοις πᾶσι, καὶ ἐπὶ ταύτης δὲ μάλιστα τῆς ῥαψωδίας. εἰκάζει γοῦν τοὺς μὲν τρῶας τοῖς θορυβωδεστάτοις ζώοις γεράνοις, ἄκοσμον φύσει εἰς τὸν πόλεμον αὐτῶν πρόοδον ἀφηγούμενος, τοὺς δὲ ἕλληνας μετὰ σιωπῆς τὰς προόδους ποιεῖσθαι, τοῦ λόγοις τὴν πρὸς ἀλλήλους εὔνοιαν ἐπιδεικνυμένους. καὶ ἡνίκα μὲν προῆλθον ἐπὶ τὸν πόλεμον, τὸν ἀλέξανδρον προάγει τῶν Τρώων προμαχοῦντα, καὶ γαυ-

Κρῶμνάν τ', αἰγιαλόν τε, καὶ ὑψηλοὺς ἐρυθίνους.
Αὐτὰρ ἁλιζώνων ὁ Δίος καὶ ἐπίστροφος ἦρχον,
Τηλόθεν ἐξ ἀλύβης, ὅθεν ἀργύρου ἐστὶ γενέθλη.
Μυσῶν δὲ Χρόμις ἦρχε, καὶ ἔννομος οἰωνιστὴς,
Ἀλλ' οὐκ οἰωνοῖσιν ἐρύσατο κῆρα μέλαιναν,
Ἀλλ' ἐδάμη ὑπὸ χερσὶ ποδώκεος αἰακίδαο
Ἐν ποταμῷ, ὅθι περ τρῶας κεράιζε καὶ ἄλλους,
Φόρκυς αὖ φρύγας ἦγε, καὶ ἀσκάνιος θεοειδὴς
Τῆλ' ἐξ ἀσκανίης, μέμασαν δ' ὑσμῖνι μάχεσθαι·
Μῄοσιν αὖ μέσθλης τε, καὶ ἄντιφος ἡγησάσθην.
Υἷε πυλαιμένεος, τὼ, γυγαίη τέκε λίμνη,
Οἳ καὶ μῄονας ἦγον ὑπὸ τμώλῳ γεγαῶτας.
Νάστης αὖ καρῶν ἡγήσατο βαρβαροφώνων,
Οἳ μίλητον ἔχον, φθειρῶν τ' ὄρος ἀκριτόφυλλον,
Μαιάνδρου τε ῥοὰς, μυκάλης τ' αἰπεινὰ κάρηνα.
Τῶν, μὲν ἄρ' ἀμφίμαχος, καὶ Νάστης ἡγησάσθην,
Νάστης, ἀμφίμαχός τε Νομίονος ἀγλαὰ τέκνα.
Ὃς καὶ χρυσὸν ἔχων πόλεμόν δ' ἴεν ἠΰτε κούρη,
Νήπιος, οὐδέ τι οἱ τόγ' ἐπήρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον,
Ἀλλ' ἐδάμη ὑπὸ χερσὶ ποδώκεος αἰακίδαο
Ἐν ποταμῷ, χρυσὸν δ' ἀχιλλεὺς ἐκόμισε δαΐφρων.
Σαρπηδὼν δ' ἦρχεν λυκίων, καὶ γλαῦκος ἀμύμων,
Τηλόθεν ἐκ λυκίης ξάνθου ἄπο δινήεντος.

Ἤδεε μαντοσύνας, οὐδὲ οὓς παῖδας ἔασκε
Στείχειν ἐς πόλεμον φθισήνορα, τὼ δέ οἱ οὔτι
Πειθέσθην, κῆρες γὰρ ἄγον μέλανος θανάτοιο.
Οἱ δ' ἄρα περκώτην, καὶ πράκτιον ἀμφενέμοντο,
Καὶ σηστὸν, καὶ ἄβυδον ἔχον, καὶ δῖαν ἀρίσβην,
Τῶν, αὖθ' ὑρτακίδης ἦρχ' ἄσιος ὄρχαμος ἀνδρῶν,
Ἄσιος ὑρτακίδης, ὃν ἀρίσβηθεν φέρον ἵπποι
Αἴθωνες, μεγάλοι, ποταμοῦ ἄπο σελλήεντος.
Ἱππόθοος δ' ἄγε φῦλα πελασγῶν ἐγχεσιμώρων.
Τῶν, οἳ λάρισαν ἐριβώλακα ναιετάασκον,
Τῶν, ἦρχ' ἱππόθοός τε, πύλαιός τ' ὄζος ἄρηος,
Υἷε δύω λήθοιο πελασγοῦ τευταμίδαο.
Αὐτὰρ θρήϊκας, ἦγ' ἀκάμας, καὶ πείροος ἥρως,
Ὅσσους ἑλλήσποντος ἀγάρροος ἐντὸς ἐέργει.
Εὔφημος δ' ἀρχὸς κικόνων ἦν αἰχμητάων,
Υἱὸς τροιζήνοιο διοτρεφέος κεάδαο.
Αὐτὰρ πυραίχμης ἄγε παίονας ἀγκυλοτόξους,
Τηλόθεν ἐξ ἀμυδῶνος, ἀπ' ἀξίου εὐρὺ ῥέοντος.
Ἀξίου, οὗ κάλλιστον ὕδωρ ἐπικίδναται αἶαν.
Παφλαγόνων δ' ἡγεῖτο πυλαιμένεος λάσιον κῆρ,
Ἐξ ἐνετῶν, ὅθεν ἡμιόνων γένος ἀγροτεράων.
Οἵ ῥα κύτωρον ἔχον, καὶ σήσαμον ἀμφενέμοντο,
Ἀμφί τε παρθένιον ποταμὸν κλυτὰ δώματ' ἔναιον,

Κρῶμνάν

Πᾶσαι δ' ὠΐγνυντο πύλαι, ἐκ δ' ἔσσυτο λαός,
Πεζοί θ', ἱππῆές τε, πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει,
Ἔστι δέ τις προπάροιθε πόληος αἰπεῖα κολώνη,
Ἐν πεδίῳ ἀπάνευθε, περίδρομος ἔνθα καὶ ἔνθα.
Τὴν ἤτοι ἄνδρες βατίειαν κικλήσκουσιν,
Ἀθάνατοι δέ τε σῆμα πολυσκάρθμοιο μυρίνης.
Ἔνθα τότε τρῶές τε διέκριθεν, ἠδ' ἐπίκουροι.
Τρωσὶ μὲν ἡγεμόνευε μέγας κορυθαίολος ἕκτωρ
Πριαμίδης, ἅμα τῷ γε πολὺ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι
Λαοὶ θωρήσσοντο μεμαότες ἐγχείῃσι,
Δαρδανίων αὖτ' ἦρχεν ἐῢς παῖς ἀγχίσαο
Αἰνείας, τὸν ὑπ' ἀγχίσῃ τέκε δῖ' ἀφροδίτη
Ἴδης ἐν κνημοῖσι θεὰ βροτῷ εὐνηθεῖσα.
Οὐκ οἶος. ἅμα τῷ γε δύο ἀντήνορος υἷε,
Ἀρχέλοχός τ', ἀκάμας τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης,
Οἳ δὲ ζέλειαν ἔναιον ὑπαὶ πόδα νείατον ἴδης,
Ἀφνειοί, πίνοντες ὕδωρ μέλαν αἰσήποιο
Τρῶες, τῶν, αὖτ' ἦρχε λυκάονος ἀγλαὸς υἱὸς
Πάνδαρος ᾧ καὶ τόξον ἀπόλλων αὐτὸς ἔδωκεν.
Οἳ δ' ἀδρήστειάν τ' εἶχον, καὶ δῆμον ἀπαισοῦ,
Καὶ πιτύειαν ἔχον, καὶ τηρείης ὄρος αἰπύ.
Τῶν ἦρχ' ἄδρηστός τε καὶ ἄμφιος λινοθώρηξ.
Υἷε δύω μέροπος περκωσίου, ὃς περὶ πάντων

Τρωσὶν δ' ἄγγελος ἦλθε ποδήνεμος ὠκέα Ἶρις
Πὰρ Διὸς αἰγιόχοιο σὺν ἀγγελίῃ ἀλεγεινῇ,
Οἳ δ' ἀγορὰς ἀγόρευον ἐπὶ πριάμοιο θύρῃσι
Πάντες ὁμηγερέες, ἠμὲν νέοι, ἠδὲ γέροντες.
Ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἶρις,
Εἴσατο δὲ φθογγὴν υἷι πριάμοιο πολίτῃ,
Ὃς τρώων σκοπὸς ἷζε ποδωκείῃσι πεποιθὼς,
Τύμβῳ ἐπ' ἀκροτάτῳ αἰσυήταο γέροντος,
Δέγμενος ὁππότε ναῦφιν ἀφορμηθεῖεν ἀχαιοί.
Τῷ μιν ἐεισαμένη μετέφη πόδας ὠκέα Ἶρις.
Ὦ γέρον, αἰεί τοι μῦθοι φίλοι ἄκριτοί εἰσιν.
Ὥς ποτ' ἐπ' εἰρήνης, πόλεμος δ' ἀλίαστος ὄρωρεν.
Ἦ μὲν δὴ μάλα πολλὰ μάχας εἰσήλυθον ἀνδρῶν.
Ἀλλ' οὔπω τοιόνδε, τοσόνδέ τε λαὸν ὄπωπα.
Λίην γὰρ φύλλοισιν ἐοικότες ἢ ψαμάθοισιν,
Ἔρχονται πεδίοιο μαχησόμενοι περὶ ἄστυ.
Ἕκτορ, σοὶ δὲ μάλιστ' ἐπιτέλλομαι, ὧδε δὲ ῥέξαι.
Πολλοὶ γὰρ κατὰ ἄστυ μέγα πριάμου ἐπίκουροι.
Ἄλλη δ' ἄλλων γλῶσσα πολυσπερέων ἀνθρώπων.
Τοῖσιν ἕκαστος ἀνὴρ σημαινέτω, οἷσί περ ἄρχει.
Τῶν δ' ἐξηγείσθω κοσμησάμενος πολιήτας.
Ὣς ἔφαθ', ἕκτωρ δ' οὔτι θεᾶς ἔπος ἠγνοίησεν.
Αἶψα δ' ἔλυσ' ἀγορήν, ἐπὶ τεύχεα δ' ἐσσεύοντο.

Πᾶσαι

Ἵπποι μὲν μέγ᾽ ἄρισται ἔσαν φηρητιάδαο.
Τὰς, εὔμηλος ἔλαυνε ποδώκεας ὄρνιθας ὥς,
Ὄτριχας, οἰέτεας, σταφύλῃ ἐπὶ νῶτον ἐΐσας,
Τὰς, ἐν πιερίῃ θρέψ᾽ ἀργυρότοξος ἀπόλλων,
Ἄμφω θηλείας, φόβον ἄρηος φορεούσας.
Ἀνδρῶν δ᾽ αὖ μέγ᾽ ἄριστος ἔην τελαμώνιος αἴας,
Ὄφρ᾽ ἀχιλεὺς μήνιεν, ὃ γὰρ πολὺ φέρτατος ἦεν,
Ἵπποιθ᾽, οἳ φορέεσκον ἀμύμονα πηλείωνα.
Ἀλλ᾽ ὁ μὲν, ἐν νήεσσι κορωνίσι ποντοπόροισι
Κεῖτ᾽ ἀπομηνίσας ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν
Ἀτρείδῃ. λαοὶ δὲ παρὰ ῥηγμῖνι θαλάσσης
Δίσκοισιν τέρποντο, καὶ αἰγανέῃσιν ἱέντες,
Τόξοισί θ᾽, ἵπποι δὲ παρ᾽ ἅρμασιν οἷσιν ἕκαστος
Λωτὸν ἐρεπτόμενοι, ἐλεόθρεπτόν τε σέλινον
Ἕστασαν. ἅρματα δ᾽ εὖ πεπυκασμένα κεῖτο ἀνάκτων
Ἐν κλισίῃς, οἱ δ᾽ ἀρχὸν ἀρηΐφιλον ποθέοντες,
Φοίτων ἔνθα καὶ ἔνθα κατὰ στρατὸν, οὐδ᾽ ἐμάχοντο.
Οἱ δ᾽ ἄρ ἴσαν, ὡσεί τε πυρὶ χθὼν πᾶσα νέμοιτο.
Γαῖα δ᾽ ὑπεστενάχιζε διῒ ὡς τερπικεραύνῳ
Χωομένῳ, ὅτε τ᾽ ἀμφὶ τυφωέϊ γαῖαν ἱμάσσῃ
Εἰν ἀρίμοις, ὅθι φασὶ τυφωέος ἔμμεναι εὐνάς.
Ὣς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ μέγα στεναχίζετο γαῖα
Ἐρχομένων, μάλα δ᾽ ὦκα διέπρησσον πεδίοιο.

Τῶν, αὖθ' ἡγεμόνευε μενεπτόλεμος πολυποίτης
Υἱὸς πειριθόοιο, τὸν ἀθάνατος τέκετο ζεύς.
Τόν, ῥ' ὑπὸ πειριθόῳ τέκετο κλυτὸς ἱπποδάμεια
Ἤματι τῷ, ὅτε φῆρας ἐτίσατο λαχνήεντας.
Τοὺς δ' ἐκ πηλίου ὦσε. καὶ αἰθίκεσσι πέλασσεν.
Οὐκ οἶος, ἅμα τῷ γε λεοντεὺς ὄζος ἄρηος,
Υἱὸς ὑπερθύμοιο Κορώνου καινείδαο.
Τοῖς δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
Γουνεὺς δ' ἐκ κύφου ἦγε δύω καὶ εἴκοσι νῆας.
Τῷ δ' ἐνιῆνες ἕποντο, μενεπτόλεμοί τε περαιβοί,
Οἳ περὶ δωδώνην δυσχείμερον οἰκί' ἔθεντο,
Οἵ τ' ἀμφ' ἱμερτὸν τιταρήσιον ἔργ' ἐνέμοντο.
Ὅς ῥ' ἐς πηνειὸν προΐει καλλίῤῥοον ὕδωρ,
Οὐδ' ὅγε πηνειῷ συμμίσγεται ἀργυροδίνῃ.
Ἀλλά τέ μιν καθύπερθεν ἐπιῤῥέει, ἠΰτ' ἔλαιον.
Ὅρκου γὰρ δεινοῦ στυγὸς ὕδατός ἐστιν ἀποῤῥώξ.
Μαγνήτων δ' ἦρχε πρόθοος τενθρηδόνος υἱός.
Οἳ περὶ πηνειόν, καὶ πήλιον εἰνοσίφυλλον
Ναίεσκον, τῶν, μὲν πρόθοος θοὸς ἡγεμόνευε.
Τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
Οὗτοι ἄρ' ἡγεμόνες δαναῶν καὶ κοίρανοι ἦσαν.
Τίς τ' ἂρ τῶν ὄχ' ἄριστος ἔην, σύ μοι ἔννεπε μοῦσα,
Αὐτῶν, ἠδ' ἵππων, οἳ ἅμ' ἀτρείδῃσιν ἕποντο,

Ἵπποι

Καὶ μελίβοιαν ἔχον, καὶ ὀλιζῶνα τρηχεῖαν,
Τῶν δὲ φιλοκτήτης ἦρχε τόξων εὖ εἰδὼς,
Ἑπτὰ νεῶν, ἐρέται δ' ἐν ἑκάστῃ πεντήκοντα
Ἐμβέβασαν, τόξων εὖ εἰδότες ἶφι μάχεσθαι.
Ἀλλ' ὁ μὲν, ἐν νήσῳ κεῖτο κρατέρ' ἄλγεα πάσχων,
Λήμνῳ ἐν ἠγαθέῃ, ὅθι μιν λίπον υἷες ἀχαιῶν
Ἕλκεϊ μοχθίζοντα κακῷ ὀλοόφρονος ὕδρου.
Ἔνθ' ὅγε κεῖτ' ἀχέων. τάχα δὲ μνήσεσθαι ἔμελλον
Ἀργεῖοι παρὰ νηυσὶ φιλοκτήταο ἄνακτος.
Οὐδὲ μὲν, οὐδ' οἱ ἄναρχοι ἔσαν, πόθεόν γε μὲν ἀρχόν·
Ἀλλὰ μέδων κόσμησεν ὀϊλῆος νόθος υἱὸς,
Τόν ῥ' ἔτεκεν ῥήνη ὑπ' ὀϊλῆϊ πτολιπόρθῳ.
Οἳ δ' εἶχον τρίκκην, καὶ ἰθώμην κλωμακόεσσαν,
Οἵ τ' ἔχον οἰχαλίην πόλιν εὐρύτου οἰχαλιῆος,
Τῶν, αὖθ' ἡγείσθην ἀσκληπιοῦ δύο παῖδε
Ἰητῆρ' ἀγαθὼ, ποδαλείριος, ἠδὲ μαχάων.
Τοῖσδε τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο.
Οἳ τ' ἔχον ὀρμένιον, οἵ τε κρήνην ὑπέρειαν.
Οἵ τ' ἔχον ἀστέριον, τιτάνοιό τε λευκὰ κάρηνα,
Τῶν ἦρχ' εὐρύπυλος εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός.
Τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο,
Οἳ δ' ἄργισσαν ἔχον, καὶ γυρτώνην ἐνέμοντο,
Ὄρθην, ἠλώνην τε, πόλιν τ' ὀλοοσσόνα λευκήν,

Τῆς ὅγε κεῖτ' ἀχέων. τάχα δ' ἀναστήσεσθαι ἔμελλεν.
Οἱ δ' εἶχον φυλάκην, καὶ πύῤῥασον ἀνθεμόεντα
Δήμητρος τέμενος, ἴτωνά τε μητέρα μήλων,
Ἀγχίαλόν τ' ἀντρῶνα, ἰδὲ πτελεὸν λεχεποίην,
Τῶν αὖ πρωτεσίλαος ἀρήϊος ἡγεμόνευε
Ζωὸς ἐών. τότε δ' ἤδη ἔχεν κατὰ γαῖα μέλαινα.
Τοῦ δὲ, καὶ ἀμφιδρυφὴς ἄλοχος φυλάκῃ ἐλέλειπτο,
Καὶ δόμος ἡμιτελής. τὸν δ' ἔκτανε δάρδανος ἀνὴρ
Νηὸς ἀποθρώσκοντα πολὺ πρώτιστον ἀχαιῶν,
Οὐ δὲ μὲν οὐδ' οἳ ἄναρχοι ἔσαν, πόθεόν γε μὲν ἀρχὸν,
Ἀλλά σφεας κόσμησε ποδάρκης ὄζος ἄρηος,
Ἰφίκλου υἱὸς πολυμήλου φυλακίδαο,
Αὐτοκασίγνητος μεγαθύμου πρωτεσιλάου,
Ὁπλότερος γενεῇ. ὁ δ' ἅμα πρότερος καὶ ἀρείων,
Ἥρως πρωτεσίλαος ἀρήϊος. οὐδέ τι λαοὶ
Δεύονθ' ἡγεμόνος, πόθεον δέ μιν ἐσθλὸν ἐόντα.
Τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
Οἱ δὲ φερὰς ἐνέμοντο παραὶ βοιβηίδα λίμνην,
Βοίβην, καὶ γλαφυρὰς, καὶ ἐϋκτιμένην ἰαωλκὸν,
Τῶν ἦρχ' ἀδμήτοιο φίλος παῖς ἕνδεκα νηῶν
Εὔμηλος, τὸν ὑπ' ἀδμήτῳ τέκε δῖα γυναικῶν
Ἄλκηστις, πελίαο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστη.
Οἱ δ' ἄρα μηθώνην, καὶ θαυμακίην ἐνέμοντο,

Καὶ

Ἑσσυμένως· ἕκτωρ δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ἔειπε,
Κέκλυτέ μευ τρῶες, καὶ ἐϋκνήμιδες ἀχαιοὶ
Μῦθον ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρεν·
Ἄλλους μὲν κέλεται τρῶας, καὶ πάντας ἀχαιοὺς
Τεύχεα κάλ' ἀποθέσθαι ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ,
Αὐτὸν δ' ἐν μέσσῳ, καὶ ἀρηΐφιλον μενέλαον,
Οἴους ἀμφ' ἑλένῃ καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι·
Ὁππότερος δέ κε νικήσῃ, κρείσσων τε γένηται (σθω·
Κτήμαθ' ἑλὼν εὖ πάντα, γυναῖκά τε οἴκαδ' ἀγέ
Οἱ δ' ἄλλοι φιλότητα, καὶ ὅρκια πιστὰ τάμωμεν.
ὣς ἔφαθ'. οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς μενέλαος,
Κέκλυτε νῦν καὶ ἐμεῖο· μάλιστα γὰρ ἄλγος ἱκάνει
Θυμὸν ἐμόν· φρονέω δὲ διακρινθήμεναι ἤδη
Ἀργείους καὶ τρῶας, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέποσθε
Εἵνεκ' ἐμῆς ἔριδος, καὶ ἀλεξάνδρου ἕνεκ' ἀρχῆς.
Ἡμέων δ' ὁπποτέρῳ θάνατος καὶ μοῖρα τέτυκται,
Τεθναίη, ἄλλοι δὲ διακρινθεῖτε τάχιστα.
Οἴσετε δ' ἄρν' ἕτερον λευκὸν, ἑτέρην δὲ μέλαιναν,
Γῇ τε, καὶ ἠελίῳ· Διῒ δ' ἡμεῖς οἴσομεν ἄλλον·
Ἄξετε δὲ πριάμοιο βίην, ὄφρ' ὅρκια τάμνῃ
Αὐτὸς, ἐπεί οἱ παῖδες ὑπερφίαλοι καὶ ἄπιστοι,
Μή τις ὑπερβασίῃ Διὸς ὅρκια δηλήσηται.

Νήϊον ἐκτάμνησιν, ὀφέλλει δ' ἀνδρὸς ἐρωὴν,
ὥς τοι ἐνὶ στήθεσσιν ἀτάρβητος νόος ἐστίν.
Μή μοι δῶρ' ἐρατὰ πρόφερε χρυσῆς ἀφροδίτης·
” οὔτοι ἀπόβλητ' ἐστὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα,
” ὅσσα κεν αὐτοὶ δῶσιν· ἑκὼν δ' οὐκ ἄν τις ἕλοιτο·
Νῦν δ' αὖτ' εἴ με θέλεις πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι,
Ἄλλους μὲν κάθισον τρῶας, καὶ πάντας ἀχαιοὺς·
Αὐτὰρ ἔμ' ἐν μέσσῳ, καὶ ἀρηΐφιλον Μενέλαον
Συμβάλετ', ἀμφ' ἑλένῃ καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι.
ὁππότερος δέ κε νικήσῃ, κρείσσων τε γένηται,
Κτήμαθ' ἑλὼν εὖ πάντα, γυναῖκά τ' οἴκαδ' ἀγέσθω·
Οἱ δ' ἄλλοι φιλότητα, καὶ ὅρκια πιστὰ ταμόντες,
Ναίοιτε τροίην ἐριβώλακα· τοὶ δὲ νεέσθων
Ἄργος ἐς ἱππόβοτον, καὶ ἀχαιΐδα καλλιγύναικα.
Ὣς ἔφαθ'. ἕκτωρ δ' αὖτ' ἐχάρη μέγα, μῦθον ἀκούσας
Καί ῥ' ἐς μέσσον ἰὼν, τρώων ἀνέεργε φάλαγγας,
Μέσσου δουρὸς ἑλών. τοὶ δ' ἱδρύνθησαν ἅπαντες.
Τῷ δ' ἐπετοξάζοντο καρηκομόωντες ἀχαιοὶ
Ἰοῖσίν τε τιτυσκόμενοι, λάεσσί τ' ἔβαλλον·
Αὐτὰρ ὁ μακρὸν ἄϋσεν ἄναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων,
Ἴσχεσθ' ἀργεῖοι, μὴ βάλλετε κοῦροι ἀχαιῶν,
Στεῦται γάρ τι ἔπος ἐρέειν κορυθαίολος ἕκτωρ.
ὣς ἔφαθ'. οἱ δ' ἔσχοντο μάχης, ἄνεῳ τ' ἐγένοντο

Ἐσσυμένως

Δύσπαρι, εἶδος ἄριστε, γυναιμανὲς, ἠπεροπευτὰ,
Αἴθ' ὄφελές τ' ἄγονός τ' ἔμεναι, ἄγαμός τ' ἀπολέ
Καί κε τὸ βουλοίμην, καί κεν πολυκέρδιον ἦεν, (σθαι·
Ἢ οὕτω λώβην τ' ἔμεναι, καὶ ἐπόψιον ἄλλων.
Ἦ που καγχαλόωσι καρηκομόωντες ἀχαιοί,
Φάντες ἀριστῆα πρόμον ἔμμεναι, οὕνεκα καλὸν
Εἶδος ἔπ'. ἀλλ' οὐκ ἔστι βίη φρεσὶν, οὐδέ τις ἀλκή.
Ἦ τοιόσδε ἐὼν, ἐν ποντοπόροισι νέεσσι
Πόντον ἐπιπλώσας, ἑτάρους ἐρίηρας ἀγείρας,
Μιχθεὶς ἀλλοδαποῖσι, γυναῖκ' εὐειδέ' ἀνῆγες
Ἐξ ἀπίης γαίης νυὸν ἀνδρῶν αἰχμητάων,
Πατρί τε σῷ μέγα πῆμα πόληΐ τε, παντί τε δήμῳ,
Δυσμενέσιν μὲν χάρμα, κατηφείην δέ σοι αὐτῷ.
Οὐκ ἂν δὴ μείνειας ἀρηΐφιλον μενέλαον,
Γνοίης χ' οἵου φωτὸς ἔχεις θαλερὴν παράκοιτιν;
Οὐκ ἄν τοι χραίσμῃ κίθαρις, τά τε δῶρ' ἀφροδίτης,
Ἥ τε κόμη, τό, τε εἶδος, ὅτ' ἐν κονίῃσι μιγείης·
Ἀλλὰ μάλα τρῶες δειδήμονες. ἦ τέ κεν ἤδη
Λάϊνον ἕσσο χιτῶνα κακῶν ἕνεχ', ὅσσα ἔοργας.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἀλέξανδρος θεοειδής.
Ἕκτορ, ἐπεί με κατ' αἶσαν ἐνείκεσας, οὐδ' ὑπὲρ αἶσαν
Αἰεί τοι κραδίη πέλεκυς ὥς, ἐστιν ἀτειρής,
Ὥς τ' εἶσι διὰ δουρὸς ὑπ' ἀνέρος, ὅς ῥά τε τέχνῃ

Τρωσὶν μὲν προμάχιζεν ἀλέξανδρος θεοειδὴς,
Παρδαλέην ὤμοισιν ἔχων, καὶ καμπύλα τόξα,
Καὶ ξίφος· αὐτὰρ ὁ δοῦρε δύω κεκορυθμένα χαλκῷ
Πάλλων, ἀργείων προκαλίζετο πάντας ἀρίστους
Ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι.
Τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησεν ἀρηΐφιλος μενέλαος
Ἐρχόμενον προπάροιθεν ὁμίλου, μακρὰ βιβῶντα,
Ὥς τε λέων ἐχάρη μεγάλῳ ἐπὶ σώματι κύρσας,
Εὑρὼν ἢ ἔλαφον κεραὸν, ἢ ἄγριον αἶγα
Πεινάων (μάλα γάρ τε κατεσθίει) εἴπερ ἂν αὐτὸν
Σεύωνται ταχέες τε κύνες, θαλεροί τ' αἰζηοί·
Ὣς ἐχάρη μενέλαος, ἀλέξανδρον θεοειδέα
Ὀφθαλμοῖσιν ἰδών· φάτο γὰρ τίσασθαι ἀλείτην.
Αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἆλτο χαμᾶζε.
Τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησεν ἀλέξανδρος θεοειδὴς
Ἐν προμάχοισι φανέντα, κατεπλήγη φίλον ἦτορ·
Ἂψ δ' ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων.
Ὡς δ' ὅτε τίς τε δράκοντα ἰδὼν παλίνορσος ἀπέστη
Οὔρεος ἐν βήσσῃς, ὑπό τε τρόμος ἔλλαβε γυῖα,
Ἂψ τ' ἀνεχώρησεν, ὦχρός τέ μιν εἷλε παρειάς.
Ὣς αὖθις καθ' ὅμιλον ἔδυ τρώων ἀγερώχων,
Δείσας ἀτρέος υἱὸν ἀλέξανδρος θεοειδής.
Τὸν δ' ἕκτωρ νείκεσσεν ἰδὼν, αἰσχροῖς ἐπέεσσι

δύσπαρι

ἸΛΙΑ'ΔΟΣ ὉΜΗ'ΡΟΥ Γ.

ῬΑΨΩΙΔΙ'Α.

Γάμμα δ' ἄρ' ἀμφ' ἑλένης οἴοις μόθος ἐστὶν ἀκοίταις.

Αὐτὰρ ἐπεὶ κόσμηθεν ἅμ' ἡγεμόνεσσιν ἕκαστοι,
Τρῶες μὲν κλαγγῇ τ', ἐνοπῇ τ' ἴσαν ὄρνιθες ὥς,
Ἠΰτε περ κλαγγὴ γεράνων πέλει οὐρανόθι πρό·
Αἵ τ' ἐπεὶ οὖν χειμῶνα φύγον, καὶ ἀθέσφατον ὄμβρον,
Κλαγγῇ ταί γε πέτονται ἐπ' ὠκεανοῖο ῥοάων,
Ἀνδράσι πυγμαίοισι φόνον καὶ κῆρα φέρουσαι,
Ἠέριαι δ' ἄρα ταί γε κακὴν ἔριδα προφέρονται·
Οἱ δ' ἄρ' ἴσαν σιγῇ μένεα πνείοντες ἀχαιοί,
Ἐν θυμῷ μεμαῶτες ἀλεξέμεν ἀλλήλοισιν,
Εὖτ' ὄρεος κορυφῇσι νότος κατέχευεν ὀμίχλην,
Ποιμέσιν οὔτι φίλην, κλέπτῃ δέ τε νυκτὸς ἀμείνω·
Τόσσον τίς τ' ἐπιλεύσσει, ὅσον τ' ἐπὶ λᾶαν ἵησιν·
Ὣς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ κονίσαλος ὄρνυτ' ἀελλὴς
Ἐρχομένων, μάλα δ' ὦκα διέπρησσον πεδίοιο.
Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,

ρον ὁρώμενον. ἐπεὶ δὲ εἶδε τὸν πόλεμον εἰς τὸ τῶν ἑταίρων πλῆθος ἀναχωροῦντα· αἰτιώμενον δὲ αὐτὸν Ἕκτορα καὶ ἐπιπλήσσοντα αὐτῷ· τὸν δὲ ὑπισχνούμενον μαχέσασθαι τῷ Μενελάῳ, περὶ τῆς Ἑλένης καὶ τῶν κτημάτων, ἐφ᾽ ᾧ τὸν πόλεμον ἐν τῇ τῶν δύο σωμάτων μάχῃ τέλος λαβεῖν. δηλώσαντος δὲ ταῦτα ἀμφοτέροις τοῖς στρατεύμασιν Ἕκτορος, ὑφίσταται καὶ ὁ Μενέλαος. μεταπεμψάμενοι δὲ Πρίαμον, ὅρκους καὶ εὐχὰς ποιοῦνται. καὶ ἡ Ἑλένη Πριάμῳ, καὶ τοῖς περὶ Ἀντήνορα δημογέρουσι περὶ οἷος ἑκάστου τῶν παρὰ τοῖς Ἕλλησιν ἀρίστων διηγεῖται. μαχομένων δὲ αὐτῶν καὶ ἡττηθέντα Ἀλέξανδρον ἐξαρπάσασα Ἀφροδίτη, εἰς τὸν θάλαμον ἄγει, καὶ μικρὸν ὕστερον καὶ τὴν Ἑλένην. ἡ δὲ ἀνανδρίαν ὀνειδίζει τῷ Ἀλεξάνδρῳ. καὶ οἱ μὲν ἐπὶ τὴν κοίτην τρέπονται· Ἀγαμέμνων δὲ κατὰ τοὺς ὅρκους ἀπαιτεῖ τὴν Ἑλένην καὶ τὰ ἅμα αὐτῇ ἁρπαγέντα χρήματα· σὺν αὐτῇ δὲ καὶ τὴν ὑπὲρ τοῦ ἀδικήματος τιμωρίαν.

ΙΛΙΑ΄

ὙΠΌΘΕΣΙΣ ΤΗ͂Σ Γ. ὉΜΉΡΟΥ ῬΑΨΩΙΔΊΑΣ.

Ἀλεξάνδρου προκαλεσαμένου Μενέλαον εἰς μονομαχίαν ἐπὶ τῇ τῶν ὅλων διαλύσει, ὅρκοι γίνονται, ἐφ' ᾧ τὸν νικήσαντα τὴν ἑλένην λαβεῖν καὶ τὰ χρήματα αὐτῆς. ἡττηθέντα δὲ ἀλέξανδρον ἀφροδίτη ἁρπάζει· καὶ εἰς τὸν ἴδιον θάλαμον ἀπάγουσα μετακαλεῖται ἀπὸ τοῦ τείχους τὴν ἑλένην· οἱ δὲ συνομιλήσαντες, εἰς ὕπνον τρέπονται.

ΚΑῚ ἌΛΛΗ.

Τῶν ἡρώων οὐχ ἰδίᾳ μόνον ἑκάστου τὸ ἦθος, ἀλλὰ καὶ κοινῇ παρίστησιν ἡμῖν ὁ ποιητὴς ἔν τε τοῖς ἄλλοις πᾶσι, καὶ ἐπὶ ταύτης δὲ μάλιστα τῆς ῥαψῳδίας. εἰκάζει γοῦν τοὺς μὲν τρῶας τοῖς θορυβωδεστάτοις ζώοις γεράνοις, ἄκοσμον φύσει εἰς τὸν πόλεμον αὐτῶν πρόοδον ἀφηγούμενος, τοὺς δὲ Ἕλληνας μετὰ σιωπῆς τὰς προόδους ποιεῖσθαι, οὐ λόγοις τὴν πρὸς ἀλλήλους εὔνοιαν ἐπιδεικνυμένους. καὶ ἡνίκα μὲν προῆλθον ἐπὶ τὸν πόλεμον, τὸν ἀλέξανδρον προάγει τῶν τρώων προμαχοῦντα, καὶ χαῦ-

Κρῶμνάν τ᾽, αἰγιαλόν τε, καὶ ὑψηλοὺς ἐρυθίνους.
Αὐτὰρ ἁλιζώνων ὀδίος καὶ ἐπίστροφος ἦρχον,
Τηλόθεν ἐξ ἀλύβης, ὅθεν ἀργύρου ἐστὶ γενέθλη.
Μυσῶν δὲ χρόμις ἦρχε, καὶ ἔννομος οἰωνιστής,
Ἀλλ᾽ οὐκ οἰωνοῖσιν ἐρύσατο κῆρα μέλαιναν,
Ἀλλ᾽ ἐδάμη ὑπὸ χερσὶ ποδώκεος αἰακίδαο
Ἐν ποταμῷ, ὅθι περ τρῶας κεράϊζε καὶ ἄλλους,
Φόρκυς αὖ φρύγας ἦγε, καὶ ἀσκάνιος θεοειδὴς
Τῆλ᾽ ἐξ ἀσκανίης, μέμασαν δ᾽ ὑσμῖνι μάχεσθαι.
Μῄοσιν αὖ μέσθλης τε, καὶ ἄντιφος ἡγησάσθην.
Υἷε πυλαιμένεος, τὼ, γυγαίη τέκε λίμνη,
Οἳ καὶ μῄονας ἦγον ὑπὸ τμώλῳ γεγαῶτας.
Νάστης αὖ καρῶν ἡγήσατο βαρβαροφώνων,
Οἳ μίλητον ἔχον, φθειρῶν τ᾽ ὄρος ἀκριτόφυλλον,
Μαιάνδρου τε ῥοὰς, μυκάλης τ᾽ αἰπεινὰ κάρηνα.
Τῶν, μὲν ἄρ᾽ ἀμφίμαχος, καὶ Νάστης ἡγησάσθην,
Νάστης, ἀμφίμαχός τε Νομίονος ἀγλαὰ τέκνα.
Ὃς καὶ χρυσὸν ἔχων πόλεμόνδ᾽ ἴεν ἠΰτε κούρη,
Νήπιος, οὐδέ τι οἱ τόγ᾽ ἐπήρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον,
Ἀλλ᾽ ἐδάμη ὑπὸ χερσὶ ποδώκεος αἰακίδαο
Ἐν ποταμῷ, χρυσὸν δ᾽ ἀχιλεὺς ἐκόμισσε δαΐφρων.
Σαρπηδὼν δ᾽ ἦρχεν λυκίων, καὶ γλαῦκος ἀμύμων,
Τηλόθεν ἐκ λυκίης ξάνθου ἄπο δινήεντος.

Ἤδει μαντοσύνας, οὐδὲ οὓς παῖδας ἔασκε
Στείχειν ἐς πόλεμον φθισήνορα, τὼ δέ οἱ οὔτι
Πειθέσθην, κῆρες γὰρ ἄγον μέλανος θανάτοιο.
Οἳ δ' ἄρα περκώτην, καὶ πράκτιον ἀμφενέμοντο,
Καὶ σηστὸν, καὶ ἄβυδον ἔχον, καὶ δῖαν ἀρίσβην,
Τῶν, αὖθ' ὑρτακίδης ἦρχ' ἄσιος ὄρχαμος ἀνδρῶν,
Ἄσιος ὑρτακίδης, ὃν ἀρίσβηθεν φέρον ἵπποι
Αἴθωνες, μεγάλοι, ποταμοῦ ἄπο σελλήεντος.
Ἱππόθοος δ' ἄγε φῦλα πελασγῶν ἐγχεσιμώρων.
Τῶν, οἳ λάρισσαν ἐριβώλακα ναιετάασκον,
Τῶν, ἦρχ' ἱππόθοός τε, πύλαιός τ' ὄζος ἄρηος,
Υἷε δύω λήθοιο πελασγοῦ τευταμίδαο.
Αὐτὰρ θρήϊκας, ἦγ' ἀκάμας, καὶ πείροος ἥρως,
Ὅσσους ἑλλήσποντος ἀγάρροος ἐντὸς ἐέργει.
Εὔφημος δ' ἀρχὸς κικόνων ἦν αἰχμητάων,
Υἱὸς τροιζήνοιο διοτρεφέος κεάδαο.
Αὐτὰρ πυραίχμης ἄγε παίονας ἀγκυλοτόξους,
Τηλόθεν ἐξ ἀμυδῶνος, ἀπ' ἀξιοῦ εὐρὺ ῥέοντος.
Ἀξιοῦ, οὗ κάλλιστον ὕδωρ ἐπικίδναται αἶαν.
Παφλαγόνων δ' ἡγεῖτο πυλαιμένεος λάσιον κῆρ,
Ἐξ ἐνετῶν, ὅθεν ἡμιόνων γένος ἀγροτεράων.
Οἵ ῥα κύτωρον ἔχον, καὶ σήσαμον ἀμφενέμοντο,
Ἀμφί τε παρθένιον ποταμὸν κλυτὰ δώματ' ἔναιον,

Κρῶμνάν

πᾶσαι δ' ὠΐγνυντο πύλαι, ἐκ δ' ἔσσυτο λαὸς,
πεζοί θ', ἱππῆές τε, πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει,
Ἔστι δέ τις προπάροιθε πόληος αἰπεῖα κολώνη,
Ἐν πεδίῳ ἀπάνευθε, περίδρομος ἔνθα καὶ ἔνθα.
Τὴν ἤτοι ἄνδρες βατίειαν κικλήσκουσιν,
Ἀθάνατοι δέ τε σῆμα πολυσκάρθμοιο μυρίνης.
Ἔνθα τότε τρῶές τε διέκριθεν, ἠδ' ἐπίκουροι.
Τρωσὶ μὲν ἡγεμόνευε μέγας κορυθαίολος ἕκτωρ
Πριαμίδης, ἅμα τῷ γε πολὺ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι
Λαοὶ θωρήσσοντο μεμαότες ἐγχείῃσι,
Δαρδανίων αὖτ' ἦρχεν ἐῢς πάϊς ἀγχίσαο
Αἰνείας, τὸν ὑπ' ἀγχίσῃ τέκε δῖ' ἀφροδίτη
Ἴδης ἐν κνημοῖσι θεὰ βροτῷ εὐνηθεῖσα.
Οὐκ οἶος. ἅμα τῷ γε δύο ἀντήνορος υἷε,
Ἀρχίλοχός τ', ἀκάμας τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης,
Οἳ δὲ ζέλειαν ἔναιον ὑπαὶ πόδα νείατον ἴδης,
Ἀφνειοὶ, πίνοντες ὕδωρ μέλαν αἰσήποιο
Τρῶες, τῶν, αὖτ' ἦρχε λυκάονος ἀγλαὸς υἱὸς
Πάνδαρος ᾧ καὶ τόξον ἀπόλλων αὐτὸς ἔδωκεν.
Οἳ δ' ἀδρηστείαν τ' εἶχον, καὶ δῆμον ἀπαισοῦ,
Καὶ πιτύειαν ἔχον, καὶ τηρείης ὄρος αἰπύ.
Τῶν ἦρχ' ἄδρηστός τε καὶ ἄμφιος λινοθώρηξ.
Υἷε δύω μέροπος περκωσίου, ὃς περὶ πάντων

Τρωσὶν δ' ἄγγελος ἦλθε ποδήνεμος ὠκέα Ἶρις
Πὰρ Διὸς αἰγιόχοιο σὺν ἀγγελίῃ ἀλεγεινῇ,
Οἱ δ' ἀγορὰς ἀγόρευον ἐπὶ πριάμοιο θύρῃσι
Πάντες ὁμηγερέες, ἠμὲν νέοι, ἠδὲ γέροντες.
Ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἶρις,
Εἴσατο δὲ φθογγὴν υἷι πριάμοιο πολίτῃ,
Ὃς τρώων σκοπὸς ἷζε ποδωκείῃσι πεποιθὼς,
Τύμβῳ ἐπ' ἀκροτάτῳ αἰσυήταο γέροντος,
Δέγμενος ὁππότε ναῦφιν ἀφορμηθεῖεν ἀχαιοί.
Τῷ μιν ἐεισαμένη μετέφη πόδας ὠκέα Ἶρις.
    Ὦ γέρον, αἰεί τοι μῦθοι φίλοι ἄκριτοί εἰσιν.
Ὥς ποτ' ἐπ' εἰρήνης, πόλεμος δ' ἀλίαστος ὄρωρεν.
Ἦ μὲν δὴ μάλα πολλὰ μάχας εἰσήλυθον ἀνδρῶν.
Ἀλλ' οὔπω τοιόνδε, τοσόνδέ τε λαὸν ὄπωπα.
Λίην γὰρ φύλλοισιν ἐοικότες ἢ ψαμάθοισιν,
Ἔρχονται πεδίοιο μαχησόμενοι περὶ ἄστυ.
Ἕκτορ, σοὶ δὲ μάλιστ' ἐπιτέλλομαι, ὧδε δὲ ῥέξαι.
Πολλοὶ γὰρ κατὰ ἄστυ μέγα πριάμου ἐπίκουροι.
Ἄλλη δ' ἄλλων γλῶσσα πολυσπερέων ἀνθρώπων.
Τοῖσιν ἕκαστος ἀνὴρ σημαινέτω, οἷσί περ ἄρχει.
Τῶν δ' ἐξηγείσθω κοσμησάμενος πολιήτας.
    Ὣς ἔφαθ', ἕκτωρ δ' οὔ τι θεᾶς ἔπος ἠγνοίησεν.
Αἶψα δ' ἔλυσ' ἀγορήν, ἐπὶ τεύχεα δ' ἐσσεύοντο.

Πᾶσαι

Ἵπποι μὲν μέγ' ἄρισται ἔσαν φηρητιάδαο.
Τὰς, εὔμηλος ἔλαυνε ποδώκεας ὄρνιθας ὥς,
Ὄτριχας, οἰέτεας, σταφύλῃ ἐπὶ νῶτον ἐΐσας,
Τὰς, ἐν πιερίῃ θρέψ' ἀργυρότοξος ἀπόλλων,
Ἄμφω θηλείας, φόβον ἄρηος φορεούσας.
Ἀνδρῶν δ' αὖ μέγ' ἄριστος ἔην τελαμώνιος αἴας,
Ὄφρ' ἀχιλεὺς μήνιεν, ὃ γὰρ πολὺ φέρτατος ἦεν,
Ἵπποι θ', οἳ φορέεσκον ἀμύμονα πηλείωνα.
Ἀλλ' ὁ μὲν, ἐν νήεσσι κορωνίσι ποντοπόροισι
Κεῖτ' ἀπομηνίσας ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν
Ἀτρείδῃ. λαοὶ δὲ παρὰ ῥηγμῖνι θαλάσσης
Δίσκοισιν τέρποντο, καὶ αἰγανέῃσιν ἱέντες,
Τόξοισί θ', ἵπποι δὲ παρ' ἅρμασιν οἷσιν ἕκαστος
Λωτὸν ἐρεπτόμενοι, ἐλεόθρεπτόν τε σέλινον
Ἕστασαν. ἅρματα δ' εὖ πεπυκασμένα κεῖτο ἀνάκτων
Ἐν κλισίῃς, οἳ δ' ἀρχὸν ἀρηΐφιλον ποθέοντες,
Φοίτων ἔνθα καὶ ἔνθα κατὰ στρατὸν, οὐδ' ἐμάχοντο.
Οἳ δ' ἄρ' ἴσαν, ὡσεί τε πυρὶ χθὼν πᾶσα νέμοιτο.
Γαῖα δ' ὑπεστονάχιζε Διῒ ὡς τερπικεραύνῳ
Χωομένῳ, ὅτε τ' ἀμφὶ τυφωέϊ γαῖαν ἱμάσσῃ
Εἰν ἀρίμοις, ὅθι φασὶ τυφωέος ἔμμεναι εὐνάς.
Ὣς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ μέγα στοναχίζετο γαῖα
Ἐρχομένων, μάλα δ' ὦκα διέπρησσον πεδίοιο.

Τῶν, αὖθ' ἡγεμόνευε μενεπτόλεμος πολυποίτης
Υἱὸς πειριθόοιο, τὸν ἀθάνατος τέκετο ζεύς.
Τόν, ῥ' ὑπὸ πειριθόῳ τέκετο κλυτὸς ἱπποδάμεια
Ἤματι τῷ, ὅτε φῆρας ἐτίσατο λαχνήεντας.
Τοὺς δ' ἐκ πηλίου ὦσε. καὶ αἰθίκεσσι πέλασσεν.
Οὐκ οἶος, ἅμα τῷ γε λεοντεὺς ὄζος ἄρηος,
Υἱὸς ὑπερθύμοιο κορώνου καινείδαο.
Τοῖς δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
Γουνεὺς δ' ἐκ κύφου ἦγε δύω καὶ εἴκοσι νῆας.
Τῷ δ' ἐνιῆνες ἕποντο, μενεπτόλεμοί τε περαιβοί,
Οἳ περὶ δωδώνην δυσχείμερον οἰκί' ἔθεντο,
Οἵ τ' ἀμφ' ἱμερτὸν τιταρήσιον ἔργ' ἐνέμοντο.
Ὅς ῥ' ἐς πηνειὸν προΐει καλλίρροον ὕδωρ,
Οὐδ' ὅγε πηνειῷ συμμίσγεται ἀργυροδίνῃ.
Ἀλλά τέ μιν καθύπερθεν ἐπιρρέει, ἠΰτ' ἔλαιον.
Ὅρκου γὰρ δεινοῦ στυγὸς ὕδατός ἐστιν ἀπορρώξ.
Μαγνήτων δ' ἦρχε πρόθοος τενθρηδόνος υἱός.
Οἳ περὶ πηνειὸν, καὶ πήλιον εἰνοσίφυλλον
Ναίεσκον, τῶν, μὲν πρόθοος θοὸς ἡγεμόνευε.
Τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
Οὗτοι ἄρ ἡγεμόνες δαναῶν καὶ κοίρανοι ἦσαν.
Τίς τ' ἂρ τῶν ὄχ' ἄριστος ἔην, σύ μοι ἔννεπε μοῦσα,
Αὐτῶν, ἠδ' ἵππων, οἳ ἅμ' ἀτρείδῃσιν ἕποντο,

Ἵπποι

Καὶ μελίβοιαν ἔχον, καὶ ὀλιζῶνα τρηχεῖαν,
τῶν δὲ φιλοκτήτης ἦρχε τόξων εὖ εἰδὼς,
Ἑπτὰ νεῶν, ἐρέται δ' ἐν ἑκάστῃ πεντήκοντα
Ἐμβέβασαν, τόξων εὖ εἰδότες ἶφι μάχεσθαι.
Ἀλλ' ὁ μὲν, ἐν νήσῳ κεῖτο κρατέρ' ἄλγεα πάσχων,
Λήμνῳ ἐν ἠγαθέῃ, ὅθι μιν λίπον υἷες ἀχαιῶν
Ἕλκεϊ μοχθίζοντα κακῷ ὀλοόφρονος ὕδρου.
Ἔνθ' ὅγε κεῖτ' ἀχέων· τάχα δὲ μνήσεσθαι ἔμελλον
Ἀργεῖοι παρὰ νηυσὶ φιλοκτήταο ἄνακτος.
Οὐδὲ μὲν, οὐδ' οἳ ἄναρχοι ἔσαν, πόθεόν γε μὲν ἀρχόν·
Ἀλλὰ μέδων κόσμησεν ὀϊλῆος νόθος υἱὸς,
Τόν ῥ' ἔτεκεν ῥήνη ὑπ' ὀϊλῆϊ πτολιπόρθῳ.
Οἳ δ' εἶχον τρίκκην, καὶ ἰθώμην κλωμακόεσσαν,
Οἵ τ' ἔχον οἰχαλίην πόλιν εὐρύτου οἰχαλιῆος,
Τῶν, αὖθ' ἡγείσθην ἀσκληπιοῦ δύο παῖδε
Ἰητῆρ' ἀγαθὼ, ποδαλείριος, ἠδὲ μαχάων.
Τοῖς δὲ τριάκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο.
Οἵ τ' ἔχον ὀρμένιον, ὅι τε κρήνην ὑπέρειαν.
Οἵ τ' ἔχον ἀστέριον, τιτάνοιό τε λευκὰ κάρηνα,
Τῶν ἦρχ' εὐρύπυλος εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός.
Τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο,
Οἳ δ' ἄργισσαν ἔχον, καὶ γυρτώνην ἐνέμοντο,
Ὄρθην, ἠλώνην τε, πόλιν τ' ὀλοοσσόνα λευκήν,

Τῆς ὅγε κεῖτ' ἀχέων. τάχα δ' ἀναστήσεσθαι ἔμελλεν.
Οἳ δ' εἶχον φυλάκην, καὶ πύῤῥασον ἀνθεμόεντα
Δήμητρος τέμενος, ἴτωνά τε μητέρα μήλων,
Ἀγχίαλόν τ' ἀντρῶνα, ἰδὲ πτελεὸν λεχεποίην,
Τῶν αὖ πρωτεσίλαος ἀρήϊος ἡγεμόνευε
Ζωὸς ἐών. τότε δ' ἤδη ἔχεν κάτα γαῖα μέλαινα.
Τοῦ δὲ, καὶ ἀμφιδρυφὴς ἄλοχος φυλάκῃ ἐλέλειπτο,
Καὶ δόμος ἡμιτελής. τὸν δ' ἔκτανε δάρδανος ἀνὴρ
Νηὸς ἀποθρώσκοντα πολὺ πρώτιστον ἀχαιῶν,
Οὐ δὲ μὲν οὐδ' οἳ ἄναρχοι ἔσαν, πόθεόν γε μὲν ἀρχόν,
Ἀλλά σφεας κόσμησε ποδάρκης ὄζος ἄρηος,
Ἰφίκλου υἱὸς πολυμήλου φυλακίδαο,
Αὐτοκασίγνητος μεγαθύμου πρωτεσιλάου,
Ὁπλότερος γενεῇ. ὁ δ' ἄρα πρότερος καὶ ἀρείων,
Ἥρως πρωτεσίλαος ἀρήϊος. οὐδέ τι λαοὶ
Δεύονθ' ἡγεμόνος, πόθεον δέ μιν ἐσθλὸν ἐόντα.
Τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
Οἳ δὲ φερὰς ἐνέμοντο παραὶ βοιβηίδα λίμνην,
Βοίβην, καὶ γλαφυρὰς, καὶ ἐϋκτιμένην ἰαωλκὸν,
Τῶν ἦρχ' ἀδμήτοιο φίλος παῖς ἕνδεκα νηῶν
Εὔμηλος, τὸν ὑπ' ἀδμήτῳ τέκε δῖα γυναικῶν
Ἄλκηστις, πελίαο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστη.
Οἳ δ' ἄρα μηθώνην, καὶ θαυμακίην ἐνέμοντο,

Καὶ

Νιρεὺς δ' αὖ σύμηθεν ἄγεν τρεῖς νῆας ἐΐσας.
Νιρεὺς ἀγλαΐης θ' υἱὸς, χαρόποιό τ' ἄνακτος.
Νιρεὺς, ὃς κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ ἴλιον ἦλθε
τῶν ἄλλων δαναῶν, μετ' ἀμύμονα πηλείωνα.
Ἀλλ' ἀλαπαδνὸς ἔην, παῦρος δέ οἱ εἵπετο λαός.
Οἱ δ' ἄρα νίσυρόν τ' εἶχον, κράπαθόν τε, κάσον τε,
Καὶ κῶν εὐρυπύλοιο πόλιν, νήσους τε καλύδνας,
τῶν δ' αὖ φείδιππός τε καὶ ἄντιφος ἡγησάσθην,
Θεσσαλοῦ υἷε δύο ἡρακλείδαο ἄνακτος.
τῶν δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο.
Νῦν δ' αὐτοὺς, ὅσσοι τὸ πελασγικὸν ἄργος ἔναιον,
Οἵτ' ἄλον, οἵτ' ἀλόπην, οἵτε τρηχῖν' ἐνέμοντο,
Οἵτ' εἶχον φθίην, ἠδ' ἑλλάδα καλλιγύναικα,
Μυρμιδόνες δὲ καλεῦντο, καὶ ἕλληνες, καὶ ἀχαιοί,
τῶν, αὖ πεντήκοντα νεῶν ἦν ἀρχὸς ἀχιλλεύς.
Ἀλλ' οἵγ' οὐ πολέμοιο δυσηχέος ἐμνώοντο.
Οὐ γὰρ ἔην, ὅς τις σφιν ἐπὶ στίχας ἡγήσαιτο.
Κεῖτο γὰρ ἐν νήεσσι ποδάρκης δῖος ἀχιλλεὺς
Κούρης χωόμενος βρισηΐδος ἠϋκόμοιο,
Τὴν ἐκ λυρνησσοῦ ἐξείλετο πολλὰ μογήσας.
Λυρνησσὸν διαπορθήσας, καὶ τείχεα θήβης.
Κὰδ δὲ μύνητ' ἔβαλεν καὶ ἐπίστροφον ἐγχεσιμώρους,
υἱέας εὐηνοῖο σεληπιάδαο ἄνακτος.

Φαιστόν τε, ῥύτιόν τε, πόλεις εὖ ναιεταώσας.
Ἄλλοι θ', οἳ Κρήτην ἑκατόμπολιν ἀμφενέμοντο,
Τῶν, μὲν ἄρ' Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἡγεμόνευε,
Μηριόνης τ' ἀτάλαντος ἐνυαλίῳ ἀνδρειφόντῃ.
Τοῖσι δ' ἅμ' ὀγδώκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
Τληπόλεμος δ' ἡρακλείδης ἠΰς τε μέγας τε,
Ἐκ ῥόδου ἐννέα νῆας ἄγεν ῥοδίων ἀγερώχων.
Οἳ ῥόδον ἀμφενέμοντο διάτριχα κοσμηθέντες.
Λίνδον, Ἰηλυσόν τε, καὶ ἀργινόεντα Κάμειρον.
Τῶν, μὲν Τληπόλεμος δουρικλυτὸς ἡγεμόνευεν,
Ὃν τέκεν ἀστυόχεια βίῃ ἡρακληείῃ.
Τὴν, ἄγετ' ἐξ ἐφύρης ποταμοῦ ἄπο σελλήεντος,
Πέρσας ἄστεα πολλὰ διοτρεφέων αἰζηῶν.
Τληπόλεμος δ' ἐπεὶ οὖν τράφ' ἐνὶ μεγάρῳ εὐπήκτῳ
Αὐτίκα πατρὸς ἑοῖο φίλον μήτρωα κατέκτα,
Ἤδη γηράσκοντα Λικύμνιον ὄζον ἄρηος.
Αἶψα δὲ νῆας ἔπηξε. πολὺν δ' ὅγε λαὸν ἀγείρας,
Βῆ φεύγων ἐπὶ πόντον. ἀπείλησαν γάρ οἱ ἄλλοι
υἱέες, υἱωνοί τε βίης ἡρακληείης.
Αὐτὰρ ὅγ' ἐς ῥόδον ἷξεν ἀλώμενος, ἄλγεα πάσχων.
Τριχθὰ δὲ ᾤκηθεν καταφυλαδόν, ἠδ' ἐφίληθεν,
Ἐκ Διὸς, ὅς τε θεοῖσι, καὶ ἀνθρώποισιν ἀνάσσει.
Καί σφισι θεσπέσιον πλοῦτον κατέχευε κρονίων.

Νιρεὺς

ὅι δ᾽ ἐκ δουλιχίοιο, ἐχινάων θ᾽ ἱεράων
Νήσων, αἳ ναίουσι πέρην ἁλὸς ἤλιδος ἄντα,
Τῶν αὖθ᾽ ἡγεμόνευε Μέγης ἀτάλαντος ἄρηϊ
Φυλείδης, ὃν τίκτε Διῒ φίλος ἱππότα φυλεύς,
ὅς ποτε δουλίχιον δ᾽ ἀπενάσσατο πατρὶ χολωθείς,
τῷ δ᾽ ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
Αὐτὰρ ὀδυσσεὺς ἦγε κεφαλλῆνας μεγαθύμους,
ὅι ῥ᾽ ἰθάκην εἶχον, καὶ νήριτον εἰνοσίφυλλον,
Καὶ κροκύλει᾽ ἐνέμοντο, καὶ αἰγίλιπα τρηχεῖαν.
ὅι τε ζάκυνθον ἔχον, ἠδ᾽ οἳ σάμον ἀμφενέμοντο,
ὅι τ᾽ ἤπειρον ἔχον, ἠδ᾽ ἀντιπέραι᾽ ἐνέμοντο,
Τῶν, μὲν ὀδυσσεὺς ἦρχε Διῒ μῆτιν ἀτάλαντος.
Τῷ δ᾽ ἅμα νῆες ἕποντο δυώδεκα μιλτοπάρῃοι.
Αἰτωλῶν δ᾽ ἡγεῖτο Θόας ἀνδραίμονος υἱός,
ὅι πλευρῶν᾽ ἐνέμοντο, καὶ ὤλενον, ἠδὲ πυλήνην,
Χαλκίδα τ᾽ ἀγχίαλον, καλυδῶνά τε πετρήεσσαν.
οὐ γὰρ ἔτ᾽ οἰνῆος μεγαλήτορος υἱέες ἦσαν.
οὐδ᾽ ἄρ᾽ ἔτ᾽ αὐτὸς ἔην. θάνε δὲ ξανθὸς Μελέαγρος.
Τῷ δ᾽ ἐπὶ πάντ᾽ ἐτέταλτο ἀνασσέμεν αἰτωλοῖσι.
Τῷ δ᾽ ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
Κρητῶν δ᾽ ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἡγεμόνευεν,
ὅι κνωσσόν τ᾽ εἶχον, γόρτυνά τε τειχιόεσσαν,
Λύκτον, μίλητόν τε, καὶ ἀργινόεντα λύκαστον,

Τῷ δ' ἐνενήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο.
Οἱ δ' ἔχον ἀρκαδίην, ὑπὸ κυλλήνης ὄρος αἰπὺ,
Αἰπύτιον παρὰ τύμβον, ἵν' ἀνέρες ἀγχιμαχηταὶ,
Οἱ φενεόν τ' ἐνέμοντο, καὶ ὀρχομενὸν πολύμηλον,
Ῥίπην τε, στρατίην τε, καὶ ἠνεμόεσσαν ἐνίσπην,
Καὶ τεγέην εἶχον, καὶ μαντινέην ἐρατεινὴν,
Στύμφηλόν τ' εἶχον, καὶ παῤῥασίην ἐνέμοντο,
Τῶν ἦρχ' ἀγκαίοιο πάϊς κρείων ἀγαπήνωρ
Ἑξήκοντα νεῶν. πολέες δ' ἐν νηῒ ἑκάστῃ
Ἀρκάδες ἄνδρες ἔβαινον ἐπιστάμενοι πολέμοιο.
Αὐτὸς γάρ σφιν δῶκεν ἄναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων
Νῆας ἐϋσσέλμους περάαν ἐπὶ οἴνοπα πόντον
Ἀτρείδης. ἐπεὶ οὔ σφι θαλάσσια ἔργα μεμήλει,
Οἱ δ' ἄρα βουπράσιόν τε καὶ ἤλιδα δῖαν ἔναιον,
Ὅσσον ἐφ' ὑρμίνη, καὶ μύρσινος ἐσχατόωσα,
Πέτρη τ' ὠλενίη, καὶ ἀλήσιον ἐντὸς ἐέργει,
Τῶν αὖ τέσσαρες ἀρχοὶ ἔσαν, δέκα δ' ἀνδρὶ ἑκάστῳ
Νῆες ἕποντο θοαί. πολέες δ' ἔμβαινον ἐπειοί.
Τῶν μὲν ἄρ' ἀμφίμαχος καὶ Θάλπιος ἡγησάσθην,
Υἷες, ὁ μὲν Κτεάτου, ὁ δ' Εὐρύτου ἀκτορίωνος,
Τῶν δ' ἀμαρυγκείδης ἦρχε κρατερὸς Διώρης.
Τῶν δὲ τετάρτων ἦρχε πολύξεινος θεοειδὴς,
Υἱὸς ἀγασθένεος αὐγηϊάδαο ἄνακτος.

Οἱ δ'

Κυδιόων, ὅτι πᾶσι μετέπρεπεν ἡρώεσσιν,
Οὕνεκ' ἄριστος ἔην, πολὺ δὲ πλείστους ἄγε λαούς.
Οἱ δ' εἶχον κοίλην λακεδαίμονα κητώεσσαν,
Φᾶριν τε, σπάρτην τε, πολυτρήρωνά τε μέσσην,
Βρυσειάς τ' ἐνέμοντο, καὶ αὐγειὰς ἐρατεινάς,
Οἵ τ' ἄρ' ἀμύκλας εἶχον, ἕλος τ' ἔφαλον πτολίεθρον,
Οἵ τε λάαν εἶχον, ἠδ' οἴτυλον ἀμφενέμοντο,
Τῶν, οἱ ἀδελφεὸς ἦρχε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος
Ἑξήκοντα νεῶν. ἀπάτερθε δὲ θωρήσσοντο.
Ἐν δ' αὐτὸς κίεν, ᾗσι προθυμίῃσι πεποιθὼς
Ὀτρύνων πόλεμόνδε. μάλιστα δὲ ἵετο θυμῷ
Τίσασθαι ἑλένης ὁρμήματά τε στοναχάς τε.
Οἱ δὲ πύλον τ' ἐνέμοντο, καὶ ἀρήνην ἐρατεινὴν,
Καὶ θρύον ἀλφειοῖο πόρον, καὶ ἐΰκτιτον αἰπὺ,
Καὶ κυπαρισσήεντα, καὶ ἀμφιγένειαν ἔναιον,
Καὶ πτελεὸν, καὶ ἕλος, καὶ δώριον, ἔνθά τε μοῦσαι
Ἀντόμεναι, θάμυριν τὸν θρήϊκα παῦσαν ἀοιδῆς,
Οἰχαλίηθεν ἰόντα παρ' Εὐρύτου οἰχαλιῆος.
Στεῦτο γὰρ εὐχόμενος νικησέμεν, εἴπερ ἂν αὐταὶ
Μοῦσαι ἀείδοιεν κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο.
Αἱ δὲ χολωσάμεναι, πηρὸν θέσαν, αὐτὰρ ἀοιδὴν
Θεσπεσίην ἀφέλοντο, καὶ ἐκλέλαθον κιθαριστύν.
Τῶν αὖτ' ἡγεμόνευε γερήνιος ἱππότα Νέστωρ.

Τῷ δ' ἅμα πεντήκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
Αἴας δ' ἐκ σαλαμῖνος ἄγεν δυοκαίδεκα νῆας.
Στῆσε δ' ἄγων. ἵν' ἀθηναίων ἵσταντο φάλαγγες.
Οἳ δ' ἄργος τ' εἶχον, τίρυνθά τε τειχιόεσσαν,
Ἑρμιόνην, ἀσίνην τε, βαθὺν κατὰ κόλπον ἐχούσας,
Τροίζην', ἠϊόνας τε, καὶ ἀμπελόεντ' ἐπίδαυρον,
Οἵ τ' ἔχον αἴγιναν, μάσητά τε κοῦροι ἀχαιῶν.
Τῶν δ' αὖθ' ἡγεμόνευε βοὴν ἀγαθὸς διομήδης.
Καὶ Σθένελος Καπανῆος ἀγακλειτοῦ φίλος υἱός.
Τοῖσι δ' ἅμ' Εὐρύαλος τρίτατος κίεν ἰσόθεος φώς,
Μηκιστέως υἱὸς ταλαϊονίδαο ἄνακτος.
Συμπάντων δ' ἡγεῖτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,
Τοῖσι δ' ἅμ' ὀγδώκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
Οἳ δὲ μυκήνας εἶχον ἐϋκτίμενον πτολίεθρον,
Ἀφνειόν τε κόρινθον. ἐϋκτιμένας τε κλεωνάς,
Ὀρνειάς τ' ἐνέμοντο, ἀραιθυρέην τ' ἐρατεινὴν,
Καὶ σικυῶν', ὅθ' ἄρ' ἄδρηστος πρῶτ' ἐμβασίλευεν,
Οἵ θ' ὑπερησίην τε, καὶ αἰπεινὴν γονόεσσαν,
Πελλήνην τ' εἶχον, ἠδ' αἴγιον ἀμφενέμοντο,
Αἰγιαλόν τ' ἀνὰ πάντα, καὶ ἀμφ' ἑλίκην εὐρεῖαν,
Τῶν ἑκατὸν νηῶν ἦρχε κρείων ἀγαμέμνων
Ἀτρείδης. ἅμα τῷγε πολὺ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι
Λαοὶ ἕποντ'. ἐν δ' αὐτὸς ἐδύσατο νώροπα χαλκὸν

κυδιόων

Τάρφην τε, θρόνιόν τε, βοαγρίου ἀμφὶ ῥέεθρα.
Τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο
Λοκρῶν οἳ ναίουσι πέρην ἱερῆς εὐβοίης.
Οἳ δ' εὔβοιαν ἔχον μένεα πνείοντες ἄβαντες
Χαλκίδα τ' εἰρέτριάν τε, πολυστάφυλόν θ' ἱστίαιαν,
Κήρινθόν τ' ἔφαλον, δίου τ' αἰπὺ πτολίεθρον.
Οἵ τε κάρυστον ἔχον, ἠδ' οἳ στύρα ναιετάασκον,
Τῶν δ' αὖθ' ἡγεμόνευ' ἐλεφήνωρ ὄζος ἄρηος,
Χαλκωδοντιάδης μεγαθύμων ἀρχὸς ἀβάντων,
Τῷ δ' ἅμ' ἄβαντες ἕποντο θοοὶ ὄπιθεν κομόωντες,
Αἰχμηταὶ μεμαῶτες ὀρεκτῇσι μελίῃσι
Θώρηκας ῥήξειν δηΐων ἀμφὶ στήθεσσι.
Τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
Οἳ δ' ἄρ' ἀθήνας εἶχον ἐϋκτίμενον πτολίεθρον,
Δῆμον ἐρεχθῆος μεγαλήτορος, ὅν ποτ' ἀθήνη
Θρέψε διὸς θυγάτηρ, τέκε δὲ ζείδωρος ἄρουρα.
Καδ' ἐν ἀθήνῃσ' εἷσεν ἑῷ ἐνὶ πίονι νηῷ.
Ἔνθα δέ μιν ταύροισι καὶ ἀρνειοῖς ἱλάονται
Κοῦροι ἀθηναίων περιτελλομένων ἐνιαυτῶν.
Τῶν αὖθ' ἡγεμόνευ' υἱὸς πετεῶο Μενεσθεύς.
Τῷ δ' οὔπω τις ὁμοῖος ἐπιχθονίων γένετ' ἀνὴρ
κοσμῆσαι ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας.
Νέστωρ οἶος ἔριζεν. ὁ γὰρ προγενέστερος ἦεν.

Κοῦροι βοιωτῶν ἑκατὸν καὶ εἴκοσι βαῖνον,
οἳ δ' ἀσπληδόνα ναῖον, ἰδ' ὀρχομενὸν μινύειον,
Τῶν ἦρχ' ἀσκάλαφος, καὶ ἰάλμενος υἷες ἄρηος,
οὓς τέκεν ἀστυόχη δόμῳ ἄκτορος ἀζείδαο,
Παρθένος αἰδοίη, ὑπερώιον εἰσαναβᾶσα,
Ἄρηϊ κρατερῷ· ὁ δέ οἱ παρελέξατο λάθρῃ.
Τοῖς δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο.
Αὐτὰρ φωκήων Σχεδίος, καὶ ἐπίστροφος ἦρχον,
υἷες ἰφίτου μεγαθύμου ναυβολίδαο.
οἳ κυπάρισσον ἔχον, πυθῶνά τε πετρήεσσαν,
Κρίσσαν τε ζαθέην, καὶ δαυλίδα, καὶ πανοπῆα,
οἵ τ' ἀνεμώρειαν, καὶ ὑάμπολιν ἀμφενέμοντο,
οἵ τ' ἄρα πὰρ ποταμὸν κηφισσὸν δῖον ἔναιον,
οἵ τε λίλαιαν ἔχον πηγῆς ἔπι κηφισσοῖο,
Τοῖς δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο,
οἱ μὲν φωκήων στίχας ἵστασαν ἀμφιέποντες,
Βοιωτῶν δ' ἔμπλην ἐπ' ἀριστερὰ θωρήσσοντο,
Λοκρῶν δ' ἡγεμόνευεν ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας
Μείων, οὔτι τόσος γε ὅσος τελαμώνιος Αἴας,
Ἀλλὰ πολὺ μείων, ὀλίγος μὲν ἔην λινοθώρηξ.
Ἐγχείῃ δ' ἐκέκαστο πανέλληνας καὶ ἀχαιούς.
οἳ κῦνόν τ' ἐνέμοντ', ὀπόεντά τε, καλλίαρόν τε,
Βῆσσάν τε, σκάρφην τε, καὶ αὐγειὰς ἐρατεινάς,

Ταρφὴν

ΚΑΤΑ'ΛΟΓΟΣ ΝΕΩ͂Ν Ἤ ΤΟΙ ΒΟΙΩΤΙ'Α.

οιωτῶν μὲν πηνέλεως, καὶ λήϊτος ἦρχον,
ἀρκεσίλαός τε, προθοήνωρ τε, κλονίος τε.
οἵθ' ὑρίην ἐνέμοντο, καὶ αὐλίδα πετρήεσσαν,
σχοῖνόν τε, σκῶλόν τε πολύκνημόν τ' ἐτεωνόν,
θέσπειαν, γραῖάν τε· καὶ εὐρύχορον μυκαλησσόν.
οἵτ' ἀμφ' ἅρμ' ἐνέμοντο καὶ εἰλέσιον καὶ ἐρυθράς,
οἵ τ' ἐλεῶν' εἶχον, ἠδ' ὕλην, καὶ πετεῶνα.
ὠκαλέην, μεδεῶνά τ' ἐϋκτίμενον πτολίεθρον.
κώπας, εὔτρησίν τε, πολυτρήρωνά τε θίσβην,
οἵτε κορώνειαν, καὶ ποιήενθ' ἁλίαρτον,
οἵτε πλάταιαν ἔχον ἠδ' οἳ γλίσαντ' ἐνέμοντο.
οἵθ' ὑποθήβας εἶχον ἐϋκτίμενον πτολίεθρον,
ὀγχηστόνθ' ἱερὸν ποσειδήϊον ἀγλαὸν ἄλσος.
οἵτε πολυστάφυλον ἄρνην ἔχον, οἵ τε μίδειαν,
νίσαντε ζαθέην, ἀνθηδόνα τ' ἐσχατόωσαν,
τῶν μὲν πεντήκοντα νέες κίον, ἐν δὲ ἑκάστῃ,

ὥς τοὺς ἡγεμόνες διεκόσμεον ἔνθα καὶ ἔνθα
ὑσμίνην δ' ἰέναι. μετὰ δὲ κρείων ἀγαμέμνων
ὄμματα, καὶ κεφαλὴν ἴκελος διῒ τερπικεραύνῳ,
Ἄρεϊ δὲ ζώνην, στέρνον δὲ ποσειδάωνι,
Ἠΰτε βοῦς ἀγέληφι μέγ' ἔξοχος ἔπλετο πάντων
Ταῦρος, ὁ γάρ τε βόεσσι μεταπρέπει ἀγρομένοισι,
Τοῖον ἄρ' ἀτρείδην θῆκε ζεὺς ἤματι κείνῳ
Ἐκ πρεπέ' ἐν πολλοῖσι, καὶ ἔξοχον ἡρώεσσιν.
Ἔσπετε νῦν μοι μοῦσαι ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
Ὑμεῖς γὰρ θεαί ἐστε, πάρεστέ τε, ἴστε τε πάντα,
Ἡμεῖς δὲ κλέος οἶον ἀκούομεν, οὐδέ τι ἴδμεν,
Οἵ τινες ἡγεμόνες δαναῶν. καὶ κοίρανοι ἦσαν.
Πληθὺν δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι, οὐδ' ὀνομήνω,
Οὐδ' εἴ μοι δέκα μὲν γλῶσσαι, δέκα δὲ στόματ' εἶεν,
Φωνὴ δ' ἄῤῥηκτος, χάλκεον δέ μοι ἦτορ ἐνείη,
Εἰ μὴ ὀλυμπιάδες μοῦσαι, διὸς αἰγιόχοιο
Θυγατέρες, μνησαίαθ' ὅσοι ὑπὸ ἴλιον ἦλθον.
Ἀρχοὺς αὖ νηῶν ἐρέω, νῆάς τε προπάσας.

Τοῖσι δ' ἄφαρ πόλεμος γλυκίων γένετ', ἠὲ νέεσθαι
Ἐν νηυσὶ γλαφυρῇσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
Ἠΰτε πῦρ. ἀΐδηλον ἐπιφλέγει ἄσπετον ὕλην
Οὔρεος ἐν κορυφῇς, ἕκαθεν δέ τε φαίνεται αὐγή.
Ὣς τῶν ἐρχομένων ἄπο χαλκοῦ θεσπεσίοιο
Αἴγλη παμφανόωσα δι' αἰθέρος οὐρανὸν ἷκε,
Τῶν δ' ὥστ' ὀρνίθων πετεηνῶν ἔθνεα πολλὰ
Χηνῶν, ἢ γεράνων, ἢ κύκνων δουλιχοδείρων,
Ἀσίῳ ἐν λειμῶνι, καΰστρίου ἀμφὶ ῥέεθρα,
Ἔνθα καὶ ἔνθα ποτῶνται ἀγαλλόμενα πτερύγεσσι,
Κλαγγηδὸν προκαθιζόντων, σμαραγεῖ δέ τε λειμών,
Ὣς τῶν ἔθνεα πολλὰ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων
Ἐς πεδίον προχέοντο σκαμάνδριον. αὐτὰρ ὑπὸ χθὼν
Σμερδαλέον κονάβιζε ποδῶν αὐτῶν τε καὶ ἵππων.
Ἔσταν δ' ἐν λειμῶνι σκαμανδρίῳ ἀνθεμόεντι
Μυρίοι, ὅσσα τε φύλλα καὶ ἄνθεα γίγνεται ὥρῃ,
Ἠΰτε μυιάων ἀδινάων ἔθνεα πολλὰ,
Ἅτε κατὰ σταθμὸν ποιμνήϊον ἠλάσκουσιν
Ὥρῃ ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τε γλάγος ἄγγεα δεύει,
Τόσσοι ἐπὶ τρώεσσι καρηκομόωντες ἀχαιοὶ
Ἐν πεδίῳ ἵσταντο διαῤῥαῖσαι μεμαῶτες.
Τοὺς δ' ὥστ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν αἰπόλοι ἄνδρες
Ῥεῖα διακρίνωσιν, ἐπεί κε νομῷ μιγέωσιν,

Αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου, τετύκοντό τε δαῖτα,
Δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐΐσης.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε γερήνιος ἱππότα Νέστωρ.
Ἀτρείδη κύδιστε ἄναξ ἀνδρῶν ἀγάμεμνον,
Μηκέτι νῦν δῆθ' αὖθι λεγώμεθα, μὴ δέ τι δηρὸν
Ἀμβαλλώμεθα ἔργον, ὃ δὴ θεὸς ἐγγυαλίζει.
Ἀλλ' ἄγε κήρυκες μὲν ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
Λαὸν κηρύσσοντες, ἀγειρόντων κατὰ νῆας.
Ἡμεῖς δ' ἀθρόοι ὧδε κατὰ στρατὸν εὐρὺν ἀχαιῶν
Ἴομεν, ὄφρα κε θᾶσσον ἐγείρομεν ὀξὺν ἄρηα.
Ὣς ἔφατ'. οὐδ' ἀπίθησεν ἄναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων,
Αὐτίκα κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσε
Κηρύσσειν πόλεμον δὲ καρηκομόωντας ἀχαιούς.
Οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὦκα,
Οἱ δ' ἀμφ' ἀτρείωνα διοτρεφέες βασιλῆες
Θῦνον κρίνοντες. μετὰ δὲ γλαυκῶπις ἀθήνη
Αἰγίδ' ἔχουσ' ἐρίτιμον, ἀγήραον, ἀθανάτην τε,
Τῆς ἑκατὸν θύσανοι παγχρύσεοι ἠερέθονται
Πάντες ἐϋπλεκέες, ἑκατόμβοιος δὲ ἕκαστος.
Σὺν τῇ παιφάσσουσα διέσσυτο λαὸν ἀχαιῶν,
Ὀτρύνουσ' ἰέναι, ἐν δὲ σθένος ὦρσεν ἑκάστου
Καρδίῃ ἄλληκτον πολεμίζειν, ἠδὲ μάχεσθαι.

Ἕκτον δ' αὖτ' ὀδυσῆα διῒ μῆτιν ἀτάλαντον.
Αὐτόματος δέ οἱ ἦλθε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος.
ἤδεε γὰρ κατὰ θυμὸν ἀδελφεὸν, ὡς ἐπονεῖτο.
Βοῦν δὲ περιστήσαντο, καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο
Τοῖσι δ' ἐπευχόμενος, μετέφη κρείων ἀγαμέμνων.
Ζεῦ κύδιστε, μέγιστε, κελαινεφὲς, αἰθέρι ναίων,
Μὴ πρὶν ἐπ' ἠέλιον δῦναι, καὶ ἐπὶ κνέφας ἐλθεῖν,
Πρίν με κατὰ πρηνὲς βαλέειν πριάμοιο μέλαθρον
Αἰθαλόεν, πρῆσαι δὲ πυρὸς δηΐοιο θύρετρα.
Ἑκτόρεον δὲ χιτῶνα περὶ στήθεσσι δαΐξαι,
Χαλκῷ ῥωγαλέον. πολέες δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι,
Πρηνέες ἐν κονίῃσιν ὀδὰξ λαζοίατο γαῖαν
Ὣς ἔφατ', οὐδ' ἄρα πώ οἱ ἐπεκραίαινε Κρονίων.
Ἀλλ' ὅγε δέκτο μὲν ἱρὰ. πόνον δ' ἀμέγαρτον ὄφελλεν.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' εὔξαντο, καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο,
Αὐέρυσαν μὲν πρῶτα, καὶ ἔσφαξαν, καὶ ἔδειραν,
Μηρούς τ' ἐξέταμον, κατά τε κνίσῃ ἐκάλυψαν
Δίπτυχα ποιήσαντες. ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν.
Καὶ τὰ μὲν, ἂρ σχίζῃσιν ἀφύλλοισι κατέκαιον.
Σπλάγχνα δ' ἄρ ἀμπείραντες, ὑπείρεχον ἡφαίστοιο.
Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη, καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο,
Μίστυλλόν τ' ἄρα τ' ἄλλα, καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν,
Ὤπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.

Εὖ δέ τις ἅρματος ἀμφὶς ἰδὼν, πολέμοιο μεδέσθω,
Ὥς κε πανημέριοι συγδρῷ κεινώμεθ' ἄρηϊ.
Οὐ γὰρ πανσωλήγι μεταπαύσεται, οὐδ' ἠβαιὸν,
Εἰ μὴ νὺξ ἐλθοῦσα, διακρινέει μένος ἀνδρῶν.
Ἱδρώσει μέν τευ τελαμὼν ἀμφὶ στήθεσσιν
Ἀσπίδος ἀμφιβρότης. περὶ δ' ἔγχεϊ χεῖρα καμεῖται.
Ἱδρώσει δέ τευ ἵππος ἐΰξοον ἅρμα τιταίνων.
Ὃν δέ κ' ἐγὼν ἀπάνευθε μάχης ἐθέλοντα νοήσω
Μιμνάζειν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, οὔ οἱ ἔπειτα
Ἄρκιον ἐσσεῖται φυγέειν κύνας ἠδ' οἰωνούς.
Ὣς ἔφατ'. ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἴαχον, ὡς ὅτε κῦμα
Ἀκτῇ ἐφ' ὑψηλῇ, ὅτε κινήσει νότος ἐλθὼν
Προβλῆτι σκοπέλῳ, τὸν δ' οὔποτε κύματα λείπει
Παντοίων ἀνέμων, ὅταν ἔνθ' ἢ ἔνθα γένωνται.
Ἀνστάντες δ' ὀρέοντο, κεδασθέντες κατὰ νῆας.
Κάπνισσάν τε κατὰ κλισίας, καὶ δεῖπνον ἕλοντο
Ἄλλος δ' ἄλλῳ ἔρεξε θεῶν αἰειγενετάων,
Εὐχόμενος θάνατόν γε φυγεῖν, καὶ μῶλον ἄρηος.
Αὐτὰρ ὁ βοῦν ἱέρευσεν ἄναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων
Πίονα, πενταέτηρον ὑπερμενέϊ κρονίωνι.
Κίκλησκεν δὲ γέροντας ἀριστῆας παναχαιῶν,
Νέστορα μὲν πρώτιστα, καὶ ἰδομενῆα ἄνακτα.
Αὐτὰρ ἔπειτ' αἴαντε δύω, καὶ τυδέος υἱόν.

Ἕκτον

Οὔτοι ἀπόβλητον ἔπος ἔσεται, ὅττι κεν εἴπω.
Κρῖν' ἄνδρας κατὰ φῦλα, κατὰ φρήτρας ἀγάμεμνον,
ὡς φρήτρη φρήτρηφιν ἀρήγῃ, φῦλα δὲ φύλοις,
Εἰ δέ κεν ὣς ἔρξῃς, καί τοι πείθονται ἀχαιοί,
Γνώσῃ ἔπειθ', ὅς θ' ἡγεμόνων κακὸς, ὅς τέ νυ λαῶν,
Ἠδ' ὅς κ' ἐσθλὸς ἔῃσι, κατὰ σφέας γὰρ μαχέονται.
Γνώσεαι δ' εἰ καὶ θεσπεσίῃ πόλιν οὐκ ἀλαπάξεις,
Ἢ ἀνδρῶν κακότητι, καὶ ἀφραδίῃ πολέμοιο.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος, προσέφη κρείων ἀγαμέμνων.
Ἦ μὰν αὖτ' ἀγορῇ νικᾷς γέρον υἷας ἀχαιῶν.
Αἲ γὰρ Ζεῦ τε πάτερ καὶ ἀθηναίη καὶ ἄπολλον,
Τοιοῦτοι δέκα μοι συμφράδμονες εἶεν ἀχαιῶν.
Τῷ κε τάχ' ἠμύσειε πόλις Πριάμοιο ἄνακτος
Χερσὶν ὑφ' ἡμετέρῃσιν ἁλοῦσά τε περθομένη τε.
Ἀλλά μοι αἰγίοχος κρονίδης Ζεὺς ἄλγε' ἔδωκεν,
Ὅς με μετ' ἀπρήκτους ἔριδας καὶ νείκεα βάλλει.
Καὶ γὰρ ἐγὼν ἀχιλλεύς τε μαχεσσάμεθ' εἵνεκα κούρης
Ἀντιβίοις ἐπέεσσιν, ἐγὼ δ' ἦρχον χαλεπαίνων,
Εἰ δέ ποτ' ἔς γε μίαν βουλεύσομεν, οὐκ ἔτ' ἔπειτα
Τρωσὶν ἀνάβλησις κακοῦ ἔσεται, οὐδ' ἠβαιόν,
Νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον, ἵνα ξυνάγωμεν ἄρηα,
Εὖ μέν τις δόρυ θηξάσθω, εὖ δ' ἀσπίδα θέσθω,
Εὖ δέ τις ἵπποισιν δεῖπνον δότω ὠκυπόδεσσιν,

Νηπιάχοις, οἷς οὔτι μέλει πολεμήϊα ἔργα.
Πῇ δὴ συνθεσίαι τε, καὶ ὅρκια βήσεται ἡμῖν;
Ἐν πυρὶ δὴ βουλαί τε γενοίατο, μήδεά τ' ἀνδρῶν,
Σπονδαί τ' ἄκρητοι, καὶ δεξιαί, ᾗς ἐπέπιθμεν.
Αὔτως γὰρ ῥ' ἐπέεσσ' ἐριδαίνομεν, οὐδέ τι μῆχος
Εὑρέμεναι δυνάμεσθα, πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἐόντες.
Ἀτρείδη, σὺ δ' ἔθ' ὡς πρὶν ἔχων ἀστεμφέα βουλὴν,
Ἄρχευ' ἀργείοισι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας,
Τούσδε δ' ἔα φθινύθειν ἕνα καὶ δύο, τοί κεν ἀχαιῶν
Νόσφιν βουλεύωσ'. ἄνυσις δ' οὐκ ἔσσεται αὐτῶν
Πρὶν ἄργος δ' ἰέναι, πρὶν καὶ Διὸς αἰγιόχοιο
Γνώμεναι, εἴ τε ψεῦδος ὑπόσχεσις, ἦε καὶ οὐκί.
Φημὶ γὰρ οὖν κατανεῦσαι ὑπερμενέα κρονίωνα
Ἤματι τῷ, ὅτε νηυσὶν ἐπ' ὠκυπόροισιν ἔβαινον
Ἀργεῖοι, τρώεσσι φόνον, καὶ κῆρα φέροντες,
Ἀστράπτων ἐπιδέξι', ἐναίσιμα σήματα φαίνων,
Τῷ μή τις πρὶν ἐπειγέσθω οἶκόνδε νέεσθαι,
Πρίν τινα πὰρ τρώων ἀλόχῳ κατακοιμηθῆναι,
Τίσασθαι δ' ἑλένης ὁρμήματά τε, στοναχάς τε.
Εἰ δέ τις ἐκπάγλως ἐθέλει οἶκόνδε νέεσθαι,
Ἁπτέσθω ἧς νηὸς ἐϋσσέλμοιο μελαίνης,
Ὄφρα πρόσθ' ἄλλων θάνατον, καὶ πότμον ἐπίσπῃ,
Ἀλλὰ ἄναξ, αὐτός τ' εὖ μήδεο, πείθεό τ' ἄλλῳ.

Μήτηρ δ' ἀμφεποτᾶτο, ὀδυρομένη φίλα τέκνα.
Τὴν δ' ἐλελιξάμενος, πτέρυγος λάβεν ἀμφιαχυῖαν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ τέκν' ἔφαγε στρουθοῖο, καὶ αὐτὴν,
Τὸν μὲν ἀρίζηλον θῆκεν θεὸς, ὅς περ ἔφηνεν,
Λᾶαν γάρ μιν ἔθηκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω.
Ἡμεῖς δ' ἑσταότες, θαυμάζομεν, οἷον ἐτύχθη.
ὡς οὖν δεινὰ πέλωρα θεῶν εἰσῆλθ' ἑκατόμβας.
Κάλχας δ' αὐτίκ' ἔπειτα θεοπροπέων, ἀγόρευε.
Τίπτ' ἄνεω ἐγένεσθε καρηκομόωντες ἀχαιοί;
Ἡμῖν μὲν τόδ' ἔφηνε τέρας μέγα μητίετα Ζεὺς,
Ὄψιμον, ὀψιτέλεστον, ὅου κλέος οὔποτ' ὀλεῖται,
Ὡς οὗτος κατὰ τέκν' ἔφαγε στρουθοῖο, καὶ αὐτὴν,
Ὀκτὼ, ἀτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν, ἣ τέκε τέκνα,
Ὣς ἡμεῖς τοσσαῦτ' ἔτεα πολεμίξομεν αὖθι.
Τῷ δεκάτῳ δὲ πόλιν αἱρήσομεν εὐρυάγυιαν,
Κεῖνος θ' ὣς ἀγόρευε, τὰ δὴ νῦν πάντα τελεῖται,
Ἀλλ' ἄγε μίμνετε πάντες ἐϋκνήμιδες ἀχαιοὶ
Αὐτοῦ, εἰσόκεν ἄστυ μέγα πριάμοιο ἕλωμεν.
Ὣς ἔφατ'. ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἴαχον. ἀμφὶ δὲ νῆες
Σμερδαλέον κονάβησαν ἀϋσάντων ὑπ' ἀχαιῶν,
Μῦθον ἐπαινήσαντες ὀδυσσῆος θείοιο.
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε γερήνιος ἱππότα Νέστωρ.
Ὢ πόποι, ἦ δὴ παισὶν ἐοικότες ἀγοράασθε

Καὶ γάρ τίς θ' ἕνα μῆνα μένων ἀπὸ ἧς ἀλόχοιο,
Ἀσχαλάᾳ παρὰ νηῒ πολυζύγῳ ἥν περ ἄελλαι
Χειμέριαι εἰλέωσιν, ὀρινομένη τε θάλασσα,
Ἡμῖν δ' εἴνατός ἐστι περιτροπέων ἐνιαυτὸς
Ἐνθάδε μιμνόντεσσι, τῷ οὐ νεμεσίζομ' Ἀχαιοὺς.
Ἀσχαλάαν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν. ἀλλὰ καὶ ἔμπης
Αἰσχρόν τοι δηρόν τε μένειν, κενεόν τε νέεσθαι.
Τλῆτε φίλοι, καὶ μείνατ' ἐπὶ χρόνον, ὄφρα δαῶμεν
Εἰ ἐτεὸν Κάλχας μαντεύεται, ἦε καὶ οὐκί.
Εὖ γὰρ δὴ τόδε ἴδμεν ἐνὶ φρεσίν. ἐστὲ δὲ πάντες
Μάρτυροι, οὓς μὴ κῆρες ἔβαν θανάτοιο φέρουσαι.
Χθιζά τε, καὶ πρωΐζ' ὅτ' ἐς αὐλίδα νῆες ἀχαιῶν
Ἠγερέθοντο, κακὰ πριάμῳ καὶ τρωσὶ φέρουσαι.
Ἡμεῖς δ' ἀμφὶ περὶ κρήνην, ἱεροὺς κατὰ βωμοὺς
Ἔρδομεν ἀθανάτοισι τεληέσσας ἑκατόμβας
Καλῇ ὑπὸ πλατανίστῳ, ὅθεν ῥέεν ἀγλαὸν ὕδωρ.
Ἔνθ' ἐφάνη μέγα σῆμα, δράκων ἐπὶ νῶτα δαφοινὸς
Σμερδαλέος, τόν ῥ' αὐτὸς ὀλύμπιος ἧκε φόωσδε.
Βωμοῦ ὑπαΐξας, πρός ῥα πλατάνιστον ὄρουσεν.
Ἔνθα δ' ἔσαν στρουθοῖο νεοσσοί, νήπια τέκνα,
Ὄζῳ ἐπ' ἀκροτάτῳ, πετάλοις ὑποπεπτηῶτες,
Ὀκτώ, ἀτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν, ἣ τέκε τέκνα,
Ἔνθ' ὅγε τοὺς ἐλεεινὰ κατήσθιε τετριγῶτας,

Ἀλγήσας δ', ἀχρεῖον ἰδὼν, ἀπεμόρξατο δάκρυ.
Οἱ δὲ καὶ ἀχνύμενοί περ, ἐπ' αὐτῷ ἡδὺ γέλασσαν.
Ὧδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον,
Ὢ πόποι, ἦ δὴ μυρί' ὀδυσσεὺς ἐσθλὰ ἔοργε,
Βουλάς τ' ἐξάρχων ἀγαθὰς, πόλεμόν τε κορύσσων,
Νῦν δὲ τὸ δὴ μέγ' ἄριστον ἐν ἀργείοισιν ἔρεξεν.
Ὃς τὸν λωβητῆρα ἐπεσβόλον ἔσχ' ἀγοράων.
Οὔ θην μιν πάλιν αὖθις ἀνήσει θυμὸς ἀγήνωρ,
Νεικείειν βασιλῆας ὀνειδείοις ἐπέεσσιν.
Ὣς φάσαν ἡ πληθύς, ἀνὰ δ' ὁ πτολίπορθος ὀδυσσεὺς
Ἔστη σκῆπτρον ἔχων. παρὰ δὲ γλαυκῶπις ἀθήνη
Εἰδομένη κήρυκι, σιωπᾶν λαὸν ἀνώγει,
Ὡς ἅμα θ' οἱ πρῶτοί τε, καὶ ὕστατοι υἷες ἀχαιῶν
Μῦθον ἀκούσειαν, καὶ ἐπιφρασσαίατο βουλήν.
Ὅσφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο, καὶ μετέειπεν,
Ἀτρείδη, νῦν δή σε, ἄναξ ἐθέλουσιν ἀχαιοὶ
Πᾶσιν ἐλέγχιστον θέμεναι μερόπεσσι βροτοῖσιν.
Οὐδέ τοι ἐκτελέουσιν ὑπόσχεσιν, ἥνπερ ὑπέσταν,
Ἐνθάδε τοι στείχοντες ἀπ' ἄργεος ἱπποβότοιο,
Ἴλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον ἀπονέεσθαι.
Ὥς τε γὰρ ἢ παῖδες νεαροὶ χῆραί τε γυναῖκες,
Ἀλλήλοισιν ὀδύρονται οἶκόνδε νέεσθαι.
Ἦ μὴν καὶ πόνος ἐστὶν ἀνιηθέντα νέεσθαι.

Θερσίτ' ἀκριτόμυθε, λιγύς περ ἐὼν ἀγορητὴς,
Ἴσχεο, μηδ' ἔθελ' οἶος ἐριζέμεναι βασιλεῦσιν,
Οὐ γὰρ ἐγὼ σέο φημὶ χερειότερον βροτὸν ἄλλον
Ἔμμεναι, ὅσσοι ἅμ' ἀτρείδης ὑπὸ ἴλιον ἦλθον.
Τῷ, οὐκ ἂν βασιλῆας ἀνὰ στόμ' ἔχων ἀγορεύοις,
Καί σφιν ὀνείδεά τε προφέροις, νόστόν τε φυλάσσοις.
Οὐδέ τί πω σάφα ἴδμεν, ὅπως ἔσται τάδε ἔργα,
Ἢ εὖ, ἦε κακῶς νοστήσομεν υἷες ἀχαιῶν.
Τῷ, νῦν ἀτρείδῃ ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν
Ἧσαι ὀνειδίζων, ὅτι οἱ μάλα πολλὰ διδοῦσιν
Ἥρωες δαναοί. σὺ δὲ κερτομέων, ἀγορεύεις,
Ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται.
Εἰκέτι σ' ἀφραίνοντα κιχήσομαι ὥς νύ περ ὧδε,
Μηκέτ' ἔπειτ' ὀδυσῆϊ κάρη ὤμοισιν ἐπείη,
Μὴ δ' ἔτι τηλεμάχοιο πατὴρ κεκλημένος εἴην,
Εἰ μὴ ἐγώ σε λαβὼν, ἀπὸ μὲν φίλα εἵματα δύσω,
Χλαῖνάν τ', ἠδὲ χιτῶνα, τάτ' αἰδῶ ἀμφικαλύπτει,
Αὐτὸν δὲ κλαίοντα θοὰς ἐπὶ νῆας ἀφήσω,
Πεπληγὼς, ἀγορῆθεν, ἀεικέσι πληγῇσιν.

Ὣς ἄρ' ἔφη· σκήπτρῳ δὲ μετάφρενον, ἠδὲ καὶ ὤμω
Πλῆξεν. ὁ δ' ἰδνώθη. θαλερὸν δέ οἱ ἔκπεσε δάκρυ.
Σμῶδιξ δ' αἱματόεσσα μεταφρένου ἐξυπανέστη,
Σκήπτρου ὑπὸ χρυσέου, ὁ δ' ἄρ' ἕζετο, τάρβησέν τε,

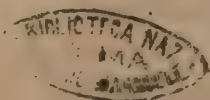
Ἀλγήσας

Ἔκπαγλως κοτέοντο, νεμεσσηθέντ' ἐνὶ θυμῷ.
Αὐτὰρ ὃ μακρὰ βοῶν, ἀγαμέμνονα νείκεε μύθῳ.
Ἀτρείδη, τέο δ' αὖτ' ἐπιμέμφεαι, ἠδὲ χατίζεις;
Πλεῖαί τοι χαλκοῦ κλισίαι, πολλαὶ δὲ γυναῖκες
Εἰσὶν ἐνὶ κλισίῃς ἐξαίρετοι, ἃς τοι ἀχαιοὶ
Πρωτίστῳ δίδομεν, εὖτ' ἂν πτολίεθρον ἕλωμεν.
Ἦ ἔτι καὶ χρυσοῦ ἐπιδεύεαι, ὅν κέ τις οἴσει
Τρώων ἱπποδάμων ἐξ ἰλίου υἷος ἄποινα
Ὅν κεν ἐγὼ δήσας ἀγάγω ἢ ἄλλος ἀχαιῶν,
Ἠὲ γυναῖκα νέην, ἵνα μίσγεαι ἐν φιλότητι,
Ἥν τ' αὐτὸς ἀπονόσφι κατίσχεαι, οὐ μὲν ἔοικεν
Ἀρχὸν ἐόντα, κακῶν ἐπιβασκέμεν υἷας ἀχαιῶν.
Ὦ πέπονες, κάκ' ἐλέγχε', ἀχαιΐδες, οὐκ ἔτ' ἀχαιοὶ,
Οἴκαδέ περ σὺν νηυσὶ νεώμεθα. τόνδε δ' ἐῶμεν
Αὐτοῦ ἐνὶ τροίῃ γέρα πεσσέμεν, ὄφρα ἴδηται
Ἤ ῥά τί οἱ χ' ἡμεῖς προσαμύνομεν, ἦε καὶ οὐκί.
Ὃς καὶ νῦν ἀχιλῆα, ἕο μέγ' ἀμείνονα φῶτα,
Ἠτίμησεν, ἑλὼν γὰρ ἔχει γέρας αὐτὸς ἀπούρας,
Ἀλλὰ μάλ' οὐκ ἀχιλῆϊ χόλος φρεσὶν, ἀλλὰ μεθήμων.
Ἦ γὰρ ἂν ἀτρείδη, νῦν ὕστατα λωβήσαιο.
Ὣς φάτο, νεικείων ἀγαμέμνονα ποιμένα λαῶν
Θερσίτης, τῷ δ' ὦκα παρίστατο δῖος ὀδυσσεύς.
Καί μιν ὑπόδρα ἰδὼν, χαλεπῷ ἠνίπαπε μύθῳ.

Δαιμόνι' ἀτρέμας ἧσο, καὶ ἄλλων μῦθον ἄκουε,
οἳ σέο φέρτεροί εἰσι. σὺ δ' ἀπτόλεμος, καὶ ἄναλκις,
οὔτέ ποτ' ἐν πολέμῳ ἐν αρίθμιος, οὔτ' ἐνὶ βουλῇ.
οὐ μέν πως πάντες βασιλεύσομεν ἐνθάδ' ἀχαιοί.
οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη, εἷς κοίρανος ἔστω,
Εἷς βασιλεύς, ᾧ δῶκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω,
Σκῆπτρόν τ' ἠδὲ θέμιστας, ἵνα σφίσι βασιλεύῃ.
Ὣς ὅγε κοιρανέων δίεπε στρατόν. οἱ δ' ἀγορὴνδε
Αὖτις ἐπεσσεύοντο νεῶν ἄπο, καὶ κλισιάων
Ἠχῇ, ὡς ὅτε κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
Αἰγιαλῷ μεγάλῳ βρέμεται, σμαραγεῖ δέ τε πόντος.
Ἄλλοι μέν ῥ' ἕζοντο, ἐρήτυθεν δὲ καθέδρας.
Θερσίτης δ' ἔτι μοῦνος ἀμετροεπὴς ἐκολῴα,
Ὃς ῥ' ἔπεα φρεσὶν ᾗσιν ἄκοσμά τε, πολλά τε ᾔδη,
Μάψ, ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον ἐριζέμεναι βασιλεῦσιν.
Ἀλλ' ὅ, τι οἱ εἴσαιτο, γελοίϊον ἀργείοισιν
Ἔμμεναι, αἴσχιστος δὲ ἀνὴρ ὑπὸ ἴλιον ἦλθε.
Φολκὸς ἔην, χωλὸς δ' ἕτερον πόδα, τὼ δέ οἱ ὤμω
Κυρτὼ ἐπὶ στῆθος συνοχωκότε, αὐτὰρ ὕπερθεν
Φοξὸς ἔην κεφαλήν. ψεδνὴ δ' ἐπενήνοθε λάχνη.
Ἔχθιστος δ' ἀχιλῆϊ μάλιστ' ἦν, ἠδ' ὀδυσῆϊ.
Τὼ γὰρ νεικείεσκε, τότ' αὖτ' ἀγαμέμνονι δίῳ.
Ὀξέα κεκληγὼς λέγ' ὀνείδεα. τῷ δ' ἄρ' ἀχαιοὶ

Ἐκπά-

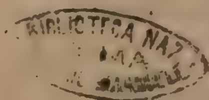
Ἀργείην ἑλένην, ἧς εἵνεκα πολλοὶ ἀχαιῶν
Ἐν τροίῃ ἀπόλοντο φίλης ἄπο πατρίδος αἴης,
Ἀλλ' ἴθι νῦν μετὰ λαὸν ἀχαιῶν, μηδ' ἔτ' ἐρώει.
Εοῖς δ' ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἕκαστον, σοῖς
Μηδὲ ἔα νῆας ἅλα δ' ἑλκέμεν ἀμφιελίσσας.
Ὣς φάθ'. ὁ δὲ ξυνέηκε θεᾶς ὄπα φωνησάσης.
Βῆ δὲ θέειν, ἀπὸ δὲ χλαῖναν βάλε. τὴν δ' ἐκόμισσε
Κῆρυξ Εὐρυβάτης ἰθακήσιος, ὅς οἱ ὀπήδει.
Αὐτὸς δ' ἀτρείδεω ἀγαμέμνονος ἀντίος ἐλθὼν,
Δέξατό οἱ σκῆπτρον πατρώϊον ἄφθιτον αἰεί.
Σὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆας ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
Ὅντινα μὲν βασιλῆα, καὶ ἔξοχον ἄνδρα κιχείη,
Τὸν δ' ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρητύσασκε παραστάς.
Δαιμόνι', οὔ σε ἔοικε, κακὸν, ὣς δειδίσσεσθαι.
Ἀλλ' αὐτός τε κάθησο, καὶ ἄλλους ἵδρυε λαούς.
Οὐ γάρ πω σάφα οἶσθ', οἷος νόος ἀτρείδαο.
Νῦν μὲν πειρᾶται, τάχα δ' ἴψεται υἷας ἀχαιῶν.
Ἐν βουλῇ δ' οὐ πάντες ἀκούσαμεν οἷον ἔειπε.
Μή τι χολωσάμενος, ῥέξῃ κακὸν υἷας ἀχαιῶν.
Θυμὸς δὲ μέγας ἐστὶ διοτρεφέος βασιλῆος.
Τιμὴ δ' ἐκ διός ἐστι. φιλεῖ δὲ ἑ μητίετα Ζεύς·
Ὃν δ' αὖ δήμου τ' ἄνδρα ἴδοι, βοόωντά τ' ἐφεύροι,
Τὸν, σκήπτρῳ ἐλάσασκεν, ὁμοκλήσασκε τε μύθῳ.

Οἴκαδ' ἱεμένων, ὑπὸ δ' ἤρεον ἕρματα νηῶν.
Ἔνθα κεν ἀργείοισιν ὑπέρμορα νόστος ἐτύχθη,
Εἰ μὴ ἀθηναίην ἥρη πρὸς μῦθον ἔειπεν.
Ὢ πόποι αἰγιόχοιο Διὸς τέκος ἀτρυτώνη.
Οὕτω δὴ οἶκόνδε, φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
Ἀργεῖοι φεύξονται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
Κὰδ δέ κεν εὐχωλὴν πριάμῳ καὶ τρωσὶ λίποιεν
Ἀργείην ἑλένην, ἧς εἵνεκα πολλοὶ ἀχαιῶν
Ἐν τροίῃ ἀπόλοντο φίλης ἀπὸ πατρίδος αἴης,
Ἀλλ' ἴθι νῦν μετὰ λαὸν ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
Σοῖς δ' ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἕκαστον,
Μὴ δὲ ἔα νῆας ἅλα δ' ἑλκέμεν ἀμφιελίσσας.
Ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεὰ γλαυκῶπις ἀθήνη.
Βῆ δὲ κατ' οὐλύμποιο καρήνων ἀΐξασα.
Καρπαλίμως δ' ἵκανε θοὰς ἐπὶ νῆας ἀχαιῶν.
Εὗρεν ἔπειτ' ὀδυσῆα Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον
Ἑσταότ'. οὐδ' ὅγε νηὸς ἐϋσσέλμοιο μελαίνης
Ἅπτετ', ἐπεί μιν ἄχος κραδίην, καὶ θυμὸν ἵκανεν.
Ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη, προσέφη γλαυκῶπις ἀθήνη.
Διογενὲς λαερτιάδη πολυμήχαν' ὀδυσσεῦ,
Οὕτω δὴ οἶκόν δε, φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
Φεύξεσθ', ἐν νήεσσι πολυκλήϊσι πεσόντες,
Κὰδ δέ κεν εὐχωλὴν πριάμῳ καὶ τρωσὶ λίποιτε

Ἀργείην

Ἀργείην ἑλένην, ἧς εἵνεκα πολλοὶ ἀχαιῶν
Ἐν τροίῃ ἀπόλοντο φίλης ἄπο πατρίδος αἴης,
Ἀλλ' ἴθι νῦν μετὰ λαὸν ἀχαιῶν, μηδέ τ' ἐρώει.
Ἐοῖς δ' ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἕκαστον, σοῖς
Μηδὲ ἔα νῆας ἅλα δ' ἑλκέμεν ἀμφιελίσσας.
Ὣς φάθ'. ὁ δὲ ξυνέηκε θεᾶς ὄπα φωνησάσης.
Βῆ δὲ θέειν, ἀπὸ δὲ χλαῖναν βάλε. τὴν δ' ἐκόμισσε
Κῆρυξ Εὐρυβάτης ἰθακήσιος, ὅς οἱ ὀπήδει.
Αὐτὸς δ' ἀτρείδεω ἀγαμέμνονος ἀντίος ἐλθὼν,
Δέξατό οἱ σκῆπτρον πατρώϊον ἄφθιτον αἰεί.
Σὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆας ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
Ὅντινα μὲν βασιλῆα, καὶ ἔξοχον ἄνδρα κιχείη,
Τὸν δ' ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρητύσασκε παραστάς.
Δαιμόνι', οὔ σε ἔοικε, κακὸν, ὣς δειδίσσεσθαι.
Ἀλλ' αὐτός τε κάθησο, καὶ ἄλλους ἵδρυε λαούς.
Οὐ γάρ πω σάφα οἶσθ', οἷος νόος ἀτρείδαο.
Νῦν μὲν πειρᾶται, τάχα δ' ἴψεται υἷας ἀχαιῶν.
Ἐν βουλῇ δ' οὐ πάντες ἀκούσαμεν οἷον ἔειπε.
Μή τι χολωσάμενος, ῥέξῃ κακὸν υἷας ἀχαιῶν.
Θυμὸς δὲ μέγας ἐστὶ διοτρεφέος βασιλῆος.
Τιμὴ δ' ἐκ διός ἐστι. φιλεῖ δέ ἑ μητίετα Ζεύς.
Ὃν δ' αὖ δήμου τ' ἄνδρα ἴδοι, βοόωντά τ' ἐφεύροι,
Τὸν, σκήπτρῳ ἐλάσασκεν, ὁμοκλήσασκέ τε μύθῳ.

Οἴκαδ' ἱεμένων, ὑπὸ δ' ἥρεον ἕρματα νηῶν.
Ἔνθά κεν ἀργείοισιν ὑπέρμορα νόστος ἐτύχθη,
Εἰ μὴ ἀθηναίην ἥρη πρὸς μῦθον ἔειπεν.
Ὢ πόποι αἰγιόχοιο διὸς τέκος ἀτρυτώνη.
Οὕτω δὴ οἶκόνδε, φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
Ἀργεῖοι φεύξονται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
Κὰδ δέ κεν εὐχωλὴν. πριάμῳ καὶ τρωσὶ λίποιεν
Ἀργείην ἑλένην, ἧς εἵνεκα πολλοὶ ἀχαιῶν
Ἐν τροίῃ ἀπόλοντο φίλης ἀπὸ πατρίδος αἴης,
Ἀλλ' ἴθι νῦν μετὰ λαὸν ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
Σοῖς δ' ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἕκαστον,
Μὴ δὲ ἔα νῆας ἅλα δ' ἑλκέμεν ἀμφιελίσσας.
Ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεὰ γλαυκῶπις ἀθήνη.
Βῆ δὲ κατ' οὐλύμποιο καρήνων ἀΐξασα.
Καρπαλίμως δ' ἵκανε θοὰς ἐπὶ νῆας ἀχαιῶν.
Εὗρεν ἔπειτ' ὀδυσῆα διὶ μῆτιν ἀτάλαντον
Ἑσταότ'. οὐδ' ὅγε νηὸς ἐϋσσέλμοιο μελαίνης
Ἅπτετ', ἐπεί μιν ἄχος κραδίην, καὶ θυμὸν ἵκανεν.
Ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη, προσέφη γλαυκῶπις ἀθήνη.
Διογενὲς λαερτιάδη πολυμήχαν' ὀδυσσεῦ,
Οὕτω δὴ οἶκόνδε, φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
Φεύξεσθ', ἐν νήεσσι πολυκλήϊσι πεσόντες,
Κὰδ δέ κεν εὐχωλὴν πριάμῳ καὶ τρωσὶ λίποιτε

Ἀργείην

πολλέων ἐκ πολίων ἐγχέσπαλοι ἄνδρες ἔασιν,
οἵ με μέγα πλάζουσι, καὶ οὐκ εἰῶσ' ἐθέλοντα
Ἰλίου ἐκπέρσαι εὖ ναιόμενον πτολίεθρον.
Ἐννέα δὴ βεβάασι Διὸς μεγάλου ἐνιαυτοί.
Καὶ δὴ δοῦρα σέσηπε νεῶν, καὶ σπάρτα λέλυνται.
Αἳ δέ που ἡμέτεραί τ' ἄλοχοι, καὶ νήπια τέκνα,
Εἵαται ἐν μεγάροισι ποτιδέγμεναι. ἄμμι δὲ ἔργον
Αὔτως ἀκράαντον, οὗ ἕνεκα δεῦρ' ἱκόμεσθα.
Ἀλλ' ἄγεθ' ὡς ἂν ἐγὼ εἴπω, πειθώμεθα πάντες,
φεύγωμεν σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
οὐ γὰρ ἔτι Τροίην αἱρήσομεν εὐρυάγυιαν.
Ὣς φάτο. τοῖσι δὲ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινε
Πᾶσι μετὰ πληθὺν, ὅσοι οὐ βουλῆς ἐπάκουσαν.
Κινήθη δ' ἀγορὴ, ὡς κύματα μακρὰ θαλάσσης
Πόντου Ἰκαρίοιο, τὰ μέν τ' εὖρός τε, νότος τε
Ὤρορ' ἐπαΐξας πατρὸς Διὸς ἐκ νεφελάων.
Ὡς δ' ὅτε κινήσει ζέφυρος βαθὺ λήιον ἐλθὼν
Λάβρος ἐπαιγίζων, ἐπί τ' ἠμύει ἀσταχύεσσιν,
Ὣς τῶν πᾶσ' ἀγορὴ κινήθη. τοὶ δ' ἀλαλητῷ
Νῆας ἐπεσσεύοντο. ποδῶν δ' ὑπένερθε κονίη
Ἵστατ' ἀειρομένη. τοὶ δ' ἀλλήλοισι κέλευον
Ἅπτεσθαι νηῶν, ἠδ' ἑλκέμεν εἰς ἅλα δῖαν,
οὐρούς τ' ἐξεκάθαιρον. ἀϋτὴ δ' οὐρανὸν ἷκεν

Πολλῇσι νήσοισι καὶ ἄργεϊ παντὶ ἀνάσσειν,
Τῷ ὅγ' ἐρεισάμενος, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
Ὦ φίλοι ἥρωες δαναοὶ, θεράποντες ἄρηος,
Ζεύς με μέγα κρονίδης ἄτῃ ἐνέδησε βαρείῃ,
Σχέτλιος, ὃς πρὶν μέν μοι ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν,
Ἴλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον, ἀπονέεσθαι.
Νῦν δὲ κακὴν ἀπάτην βουλεύσατο, καί με κελεύει
Δυσκλέα ἄργος ἱκέσθαι, ἐπεὶ πολὺν ὤλεσα λαόν.
Οὕτω που διὶ μέλλει ὑπερμενέϊ φίλον εἶναι,
Ὃς δὴ πολλάων πολίων κατέλυσε κάρηνα,
Ἠδ' ἔτι καὶ λύσει, τοῦ γὰρ κράτος ἐστὶ μέγιστον.
Αἰσχρὸν γὰρ τόδε γ' ἐστὶ καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι,
Μὰψ οὕτω τοιόνδε τοσόνδε τε λαὸν ἀχαιῶν,
Ἄπρηκτον πόλεμον πολεμίζειν, ἠδὲ μάχεσθαι
Ἀνδράσι παυροτέροισι. τέλος δ' οὔπω τι πέφανται,
Εἴπερ γάρ κ' ἐθέλοιμεν ἀχαιοί τε, τρῶές τε
Ὅρκια πιστὰ ταμόντες ἀριθμηθήμεναι ἄμφω,
Τρῶας μὲν λέξασθαι, ἐφέστιοι ὅσσοι ἔασιν,
Ἡμεῖς δ' ἐς δεκάδας διακοσμηθεῖμεν ἀχαιοὶ,
Τρώων δ' ἄνδρα ἕκαστον ἑλοίμεθα οἰνοχοεύειν,
Πολλαί κεν δεκάδες δευοίατο οἰνοχόοιο.
Τόσσον ἐγώ φημι πλέας ἔμμεναι υἷας ἀχαιῶν,
Τρώων, οἳ ναίουσι κατὰ πτόλιν, ἀλλ' ἐπίκουροι

Πολλέων

Οἱ δ' ἐπανέστησαν, πείθοντό τε ποιμένι λαῶν
Σκηπτοῦχοι βασιλῆες. ἐπεσσεύοντο δὲ λαοί.
Ἠΰτε ἔθνεα εἶσι μελισσάων ἀδινάων,
Πέτρης ἐκ γλαφυρῆς αἰεὶ νέον ἐρχομενάων.
Βοτρυδὸν δὲ πέτονται ἐπ' ἄνθεσιν εἰαρινοῖσιν.
Αἱ μέν, τ' ἔνθα ἅλις πεποτήαται, αἱ δέ, τε ἔνθα.
Ὣς τῶν, ἔθνεα πολλὰ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων,
Ἠιόνος προπάροιθε βαθείης ἐστιχόωντο
Ἰλαδὸν εἰς ἀγορήν. μετὰ δέ σφισιν ὄσσα δεδήει
Ὀτρύνουσ' ἰέναι, Διὸς ἄγγελος. οἱ δ' ἀγέροντο.
Τετρήχει δ' ἀγορή, ὑπὸ δ' ἐστοναχίζετο γαῖα
Λαῶν ἱζόντων, ὅμαδος δ' ἦν, ἐννέα δέ σφεας
Κήρυκες βοόωντες ἐρήτυον, εἴποτ' ἀϋτῆς
Σχοίατ', ἀκούσειαν δὲ διοτρεφέων βασιλήων.
Σπουδῇ δ' ἕζετο λαός, ἐρήτυθεν δὲ καθ' ἕδρας
Παυσάμενοι κλαγγῆς. ἀνὰ δὲ κρείων ἀγαμέμνων
Ἔστη σκῆπτρον ἔχων. τὸ, μὲν ἥφαιστος κάμε τεύχων.
Ἥφαιστος μὲν δῶκε Διῒ κρονίωνι ἄνακτι.
Αὐτὰρ ἄρα ζεύς, δῶκε διακτόρῳ ἀργειφόντῃ.
Ἑρμείας δὲ ἄναξ, δῶκε πέλοπι πληξίππῳ.
Ἀτὰρ ὃ αὖτε πέλοψ, δῶκ' ἀτρέϊ ποιμένι λαῶν,
Ἀτρεὺς δὲ θνήσκων, ἔλιπε πολύαρνι θυέστῃ.
Αὐτὰρ ὃ αὖτε θυέστ', ἀγαμέμνονι λεῖπε φορῆναι,

ᾧ λαοί τ' ἐπιτετράφαται, καὶ τόσσα μέμηλε.
Νῦν δ' ἐμέθεν ξύνες ὦκα. Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι,
Ὅς σεῦ ἄνευθεν ἐὼν, μέγα κήδεται, ἠδ' ἐλεαίρει.
Θωρῆξαί σε κέλευσε καρηκομόωντας Ἀχαιοὺς,
Πανσυδίῃ. νῦν γάρ κεν ἕλοις πόλιν εὐρυάγυιαν
Τρώων. οὐ γὰρ ἔτ' ἀμφὶς ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
Ἀθάνατοι φράζονται ἐπέγναμψεν γὰρ ἅπαντας
Ἥρη λισσομένη. Τρώεσσι δὲ κήδε' ἐφῆπται
Ἐκ διός. ἀλλὰ σὺ σῇσιν ἔχω φρεσίν. ὣς ὁ μὲν εἰπὼν,
ᾤχετ' ἀποπτάμενος, ἐμὲ δὲ γλυκὺς ὕπνος ἀνῆκεν.
Ἀλλ' ἄγετ' αἴ κέν πως θωρήξομεν υἷας ἀχαιῶν.
Πρῶτα δ' ἐγὼν ἔπεσιν πειρήσομαι, ἣ θέμις ἐστί.
Καὶ φεύγειν σὺν νηυσὶ πολυκλήϊσι κελεύσω.
Ὑμεῖς δ' ἄλλοθεν ἄλλος ἐρητύειν ἐπέεσσιν.
Ἤτοι ὅγ' ὣς εἰπὼν, κατ' ἄρ' ἕζετο. τοῖσι δ' ἀνέστη
Νέστωρ, ὅς ῥα πύλοιο ἄναξ ἦν ἠμαθόεντος.
Ὅσφιν εὐφρονέων, ἀγορήσατο, καὶ μετέειπεν.
Ὦ φίλοι, ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες.
Εἰ μέν τις τὸν ὄνειρον ἀχαιῶν ἄλλος ἔνισπε,
Ψεῦδός κεν φαῖμεν, καὶ νοσφιζοίμεθα μᾶλλον.
Νῦν δ' ἴδεν, ὃς μέγ' ἄριστος ἐνὶ στρατῷ εὔχεται εἶναι.
Ἀλλ' ἄγετ' αἴ κέν πως θωρήξομεν υἷας ἀχαιῶν.
Ὣς ἄρα φωνήσας, βουλῆς ἐξῆρχε νέεσθαι.

οἱ δ'

Θήσειν γὰρ ἔτ' ἔμελλεν ἐπ' ἄλγεά τε στοναχάς τε
Τρωσί τε καὶ Δαναοῖσι διὰ κρατερὰς ὑσμίνας,
Ἔγρετο δ' ἐξ ὕπνου. θείη δέ μιν ἀμφέχυτ' ὀμφή.
Ἕζετο δ' ὀρθωθείς. μαλακὸν δ' ἔνδυνε χιτῶνα
Καλὸν, νηγάτεον. περὶ δ' αὖ μέγα βάλλετο φᾶρος,
Ποσσὶ δ' ὑπαὶ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα.
Ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον,
Εἵλετο δὲ σκῆπτρον πατρώϊον ἄφθιτον αἰεὶ
Σὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆας ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
Ἠὼς μέν ῥα θεὰ προσεβήσετο μακρὸν ὄλυμπον,
Ζηνὶ φόως ἐρέουσα καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν.
Αὐτὰρ ὁ κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευε
Κηρύσσειν ἀγορήνδε καρηκομόωντας ἀχαιούς.
Οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὦκα.
Βουλὴν γὰρ πρῶτον μεγαθύμων ἷζε γερόντων
Νεστορέῃ παρὰ νηὶ πυλοιγενέος βασιλῆος.
Τοὺς ὅγε συγκαλέσας, πυκινὴν ἠρτύνετο βουλήν.
Κλῦτε φίλοι, θεῖός μοι ἐνύπνιον ἦλθεν ὄνειρος
Ἀμβροσίην διὰ νύκτα. μάλιστα δὲ Νέστορι δίῳ
Εἶδός τε μέγεθός τε, φυήν τ' ἄγχιστα ἐῴκει.
Στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καί με πρὸς μῦθον ἔειπεν.
Εὕδεις ἀτρέος υἱὲ δαΐφρονος ἱπποδάμοιο;
Οὐ χρὴ παννύχιον εὕδειν βουληφόρον ἄνδρα,

Ὣς φάτο. βῆ δ' ἄρ' ὄνειρος, ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκουσε.
Καρπαλίμως δ' ἵκανε θοὰς ἐπὶ νῆας ἀχαιῶν,
Βῆ δ' ἄρ' ἐπ' ἀτρείδην ἀγαμέμνονα. τὸν δ' ἐκίχανεν
Εὕδοντ' ἐν κλισίῃ. περὶ δ' ἀμβρόσιος κέχυθ' ὕπνος,
Στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς νηληΐῳ υἷι ἐοικὼς
Νέστορι, τόν ῥα μάλιστα γερόντων τῖ' ἀγαμέμνων.
Τῷ μιν ἐεισάμενος προσεφώνεε θεῖος ὄνειρος,
Εὕδεις ἀτρέος υἱὲ δαΐφρονος ἱπποδάμοιο;
Οὐ χρὴ παννύχιον εὕδειν βουληφόρον ἄνδρα,
ᾧ λαοί τ' ἐπιτετράφαται, καὶ τόσσα μέμηλεν,
Νῦν δ' ἐμέθεν ξύνες ὦκα, Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι,
Ὃς σεῦ ἄνευθεν ἐὼν, μέγα κήδεται ἠδ' ἐλεαίρει.
Θωρῆξαί σε κέλευσε καρηκομόωντας ἀχαιοὺς
Πανσυδίῃ. νῦν γάρ κεν ἕλοις πόλιν εὐρυάγυιαν
Τρώων. οὐ γὰρ ἔτ' ἀμφὶς ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
Ἀθάνατοι φράζονται. ἐπέγναμψεν γὰρ ἅπαντας
Ἥρη λισσομένη. Τρώεσσι δὲ κήδε' ἐφῆπται
Ἐκ Διός, ἀλλὰ σὺ σῇσιν ἔχε φρεσί. μηδέ σε λήθη
Αἱρείτω, εὖτ' ἄν σε μελίφρων ὕπνος ἀνήῃ.
Ὣς ἄρα φωνήσας, ἀπεβήσετο. τὸν δ' ἔλιπ' αὐτοῦ
Τὰ, φρονέοντ' ἀνὰ θυμὸν, ἅ ῥ' οὐ τελέεσθαι ἔμελλε.
Φῆ γὰρ ὅγ' αἱρήσειν Πριάμου πόλιν ἤματι κείνῳ,
Νήπιος οὐδὲ τὰ ᾔδη, ἅ ῥα Ζεὺς μήδετο ἔργα.

Θήσειν

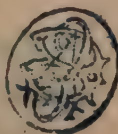
ἸΛΙΑ'ΔΟΣ Ὁ'ΜΗΡΟΥ Β.

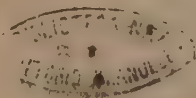
ῬΑΨΩΙΔΙ'Α.

Βῆτα δ' ὄνειρον ἔχει, ἀγορὴν
καὶ νῆας ἀριθμεῖ.

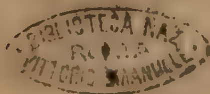

ΛΛΟΙ μὲν ῥα θεοί τε καὶ ἀνέρες ἱπποκορυσταὶ
Εὗδον παννύχιοι, Δία δ' οὐκ ἔχε νήδυμος ὕπνος.
Ἀλλ' ὅγε μερμήριζε κατὰ φρένα, ὡς ἀχιλῆα
Τιμήσῃ, ὀλέσῃ δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν ἀχαιῶν.
Ἥδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή,
Πέμψαι ἐπ' ἀτρείδῃ ἀγαμέμνονι οὖλον ὄνειρον.
Καί μιν φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Βάσκ' ἴθι οὖλε ὄνειρε θοὰς ἐπὶ νῆας ἀχαιῶν,
Ἐλθὼν ἐς κλισίην ἀγαμέμνονος ἀτρείδαο,
Πάντα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορευέμεν, ὡς ἐπιτέλλω.
Θωρῆξαί ἑ κέλευε καρηκομόωντας ἀχαιοὺς
Πανσυδίῃ. νῦν γάρ κεν ἕλοι πόλιν εὐρυάγυιαν
Τρώων. οὐ γὰρ ἔτ' ἀμφὶς ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
Ἀθάνατοι φράζονται. ἐπέγναμψε γὰρ ἅπαντας
Ἥρη λισσομένη. Τρώεσσι δὲ κήδε' ἐφῆπται.

μετὰ τοῦτο εἰς ἐκκλησίαν ἀθροίζας πάντας Ἕλληνας, ἀπόπειραν πρὸς αὐτοὺς διακείμενος, διὰ τὸ ἡγεῖσθαι τὸν ἀχιλλέα ἐπιτιθέμενον αὐτῷ τῇ ἀρχῇ, προσποιεῖσθαι τὸ πᾶν πλῆθος παράζων, φεύγειν αὐτοὺς εἰς τὰς πατρίδας κελεύει· οἱ δὲ, οὐ συνιέντες, ἐπὶ τὸ καθέλκειν τὰς ναῦς, καὶ εἰς τὰς πατρίδας ἀπαλλάττεσθαι χωροῦσιν. ὀδυσσεὺς δὲ ἀποθεμένης αὐτῷ ἀθηνᾶς, τοὺς μὲν ἀρίστους, πειθοῖ κατέχει. τῶν δὲ στρατιωτῶν πικρῶς καθάπτεται. παύει δὲ καὶ Θερσίτην ἀμέσως πρὸς τὸν βασιλέα στασιάζοντα. καὶ τοὺς Ἕλληνας μένειν, καὶ τὴν ἴλιον ἑλεῖν προτρέπει. συμβουλεύσαντος δὲ καὶ Νέστορος τὰ αὐτὰ, ἀγαμέμνων θύσας τῷ Διῒ, τοὺς γέροντας ἑστιᾷ καὶ προστεταγμένος τοὺς Ἕλληνας, ἐπὶ τὸν πόλεμον ἐξάγει ἅπαντας. ἑξῆς δέ ἐστιν ὁ κατάλογος τῶν νεῶν, ἐφ' ὧν ἦλθον οἱ Ἕλληνες, καὶ τῶν ἡγεμόνων αὐτῶν, καὶ τῶν Τρώων καὶ τῶν ἐπικούρων.

ὙΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Β' ὉΜΗΡΟΥ ῬΑΨΩΙΔΙΑΣ.

Ζεὺς ὄνειρον ἐπιπέμψας ἀγαμέμνονι, παρακελεύεται τοὺς ἕλληνας ἐξάγειν αὐτοὺς ἐπὶ τὸν πόλεμον. ὁ δὲ πρῶτον μὲν τῶν ἀρίστων συνέδριον συνήγαγεν. ἔπειτα δὲ ἐκκλησίαν ποιησάμενος, ἀποπειρᾶται αὐτῶν, παρακελευσάμενος φεύγειν εἰς τὰς πατρίδας. κατέχει δὲ αὐτοὺς ὀδυσσεὺς ἀθηνᾶς προνοίᾳ. καὶ Νέστωρ δημηγορήσας. εἶτα τροφὴν ἀνελόμενοι, ἐξοπλίζονται αὐτοί τε, καὶ ἡγεμόνες. ὁμοίως δὲ καὶ οἱ τρῶες ἴριδος αὐτοῖς ἀπαγγειλάσης. κατάλογον δὲ ὁ ποιητὴς ἐποίησε τῶν στρατευμάτων, καὶ τῶν νηῶν.

ἌΛΛΩΣ.

Ζεύς, ἐμέμνητο γὰρ Θέτιδος τῆς ἱκεσίας, τῶν ἄλλων θεῶν τε, καὶ ἀνθρώπων ὕπνῳ σχολαζόντων, πρὸ ὀφθαλμῶν ποιούμενος τὸν τοῦ Πηλέως, ὄνειρον ἀγαμέμνονι πέμπει, κελεύων αὐτὸν ἐκβάλλειν πάντας τοὺς ἕλληνας εἰς τὴν μάχην, καὶ συμβουλεύων αὐτῷ δηλαδὴ καὶ τὸν ἀχιλλέα παρακαλέσαι. ὁ δέ, οὐ συνιεὶς τὸ ὄναρ, τοῖς ἀρίστοις αὐτοῦ διηγεῖται. καὶ

Ἔνθά με σίντιες ἄνδρες ἄφαρ κομίσαντο πεσόντα.
Ὣς φάτο, μείδησεν δὲ θεὰ λευκώλενος ἥρη.
Μειδήσασα δὲ, παιδὸς ἐδέξατο χειρὶ κύπελλον.
Αὐτὰρ ὃ τοῖς ἄλλοισι θεοῖς ἐνδέξια πᾶσιν
οἰνοχόει, γλυκὺ νέκταρ ἀπὸ κρητῆρος ἀφύσσων.
Ἄσβεστος δ' ἄρ' ἐνῶρτο γέλως μακάρεσσι θεοῖσιν,
ὡς ἴδον ἥφαιστον διὰ δώματα ποιπνύοντα·
ὣς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
δαίνυντ', οὐδ' ἔτι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐΐσης.
οὐ μὲν φόρμιγγος περικαλλέος ἣν ἔχ' ἀπόλλων,
Μουσάων θ', αἳ ἄειδον ἀμειβόμεναι ὀπὶ καλῇ.
Αὐτὰρ ἐπεὶ κατέδυ λαμπρὸν φάος ἠελίοιο,
οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν οἶκόνδε ἕκαστος.
Ἧχι ἑκάστῳ, δῶμα περικλυτὸς ἀμφιγυήεις
Ἥφαιστος ποίησ' εἰδυίῃσι πραπίδεσσι.
Ζεὺς δὲ πρὸς ὃν λέχος ἤϊ' ὀλύμπιος ἀστεροπητὴς,
Ἔνθα πάρος κοιμᾶθ', ὅτε μιν γλυκὺς ὕπνος ἱκάνοι.
Ἔνθα καθεῦδ' ἀναβὰς παρὰ δὲ, χρυσόθρονος ἥρη.

Τοῖσιν δ' ἥφαιστος κλυτοτέχνης ἦρχ' ἀγορεύειν,
Μητρὶ φίλῃ ἐπίηρα φέρων λευκωλένῳ ἥρῃ.
Ἦ δὴ λοίγια ἔργα τάδ' ἔσσεται, οὐδ' ἔτ' ἀνεκτά.
Εἰ δὴ σφὼ ἕνεκα θνητῶν ἐριδαίνετον ὧδε,
Ἐν δὲ θεοῖσι κολῳὸν ἐλαύνετον, οὐδέ τι δαιτὸς
Ἐσθλῆς ἔσσεται ἦδος, ἐπεὶ τὰ χερείονα νικᾷ.
Μητρὶ δ' ἐγὼ παράφημι καὶ αὐτῇ περ νοεούσῃ·
Πατρὶ φίλῳ ἐπίηρα φέρειν Διί, ὄφρα μὴ αὖτε
Νεικείῃσι πατήρ. σὺν δ' ἡμῖν δαῖτα ταράξῃ.
Εἴπερ γάρ κ' ἐθέλῃσιν ὀλύμπιος ἀστεροπητὴς
Ἐξ ἑδέων στυφελίξαι· ὃ γὰρ πολὺ φέρτατός ἐστιν.
Ἀλλὰ σὺ τόν γ' ἐπέεσσι καθάπτεσθαι μαλακοῖσιν.
Αὐτίκ' ἔπειθ' ἵλαος ὀλύμπιος ἔσσεται ἡμῖν.
Ὣς ἄρ' ἔφη. καὶ ἀναΐξας, δέπας ἀμφικύπελλον
Μητρὶ φίλῃ ἐν χερσὶ τίθει, καί μιν προσέειπε.
Τέτλαθι μῆτερ ἐμή, καὶ ἀνάσχεο κηδομένη περ,
Μή σε φίλην περ ἐοῦσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδωμαι
Θεινομένην. τότε δ' οὔ τι δυνήσομαι ἀχνύμενός περ,
Χραισμεῖν. ἀργαλέος γὰρ ὀλύμπιος ἀντιφέρεσθαι.
Ἤδη γάρ με καὶ ἄλλοτ' ἀλεξέμεναι μεμαῶτα,
Ῥῖψε ποδὸς τεταγὼν ἀπὸ βηλοῦ θεσπεσίοιο.
Πᾶν δ' ἦμαρ φερόμην, ἅμα δ' ἠελίῳ καταδύντι,
Κάππεσον ἐν λήμνῳ. ὀλίγος δ' ἔτι θυμὸς ἐνῆεν.

Ἔνθά με

οὔτε θεῶν πρότερος τόνγ' εἴσεται, οὔτ' ἀνθρώπων.
ὃν δ' ἂν ἐγὼν ἀπάνευθε θεῶν ἐθέλοιμι νοῆσαι,
μή τι σὺ ταῦτα ἕκαστα διείρεο, μηδὲ μετάλλα.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια ἥρη.
αἰνότατε κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες;
καὶ λίην σε πάρος γ' οὔτ' εἴρομαι, οὔτε μεταλλῶ·
ἀλλὰ μάλ' εὔκηλος τὰ φράζεαι, ἅσσ' ἐθέλῃσθα.
νῦν δ' αἰνῶς δείδοικα κατὰ φρένα, μή σε παρείπῃ
ἀργυρόπεζα θέτις, θυγάτηρ ἁλίοιο γέροντος.
ἠερίη γάρ σοί γε παρέζετο, καὶ λάβε γούνων.
τῇ, σ' ὀΐω κατανεῦσαι ἐτήτυμον, ὡς ἀχιλῆα
τιμήσῃς, ὀλέσῃς δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν ἀχαιῶν.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος, προσέφη νεφεληγερέτα ζεύς.
δαιμονίη, αἰεὶ μὲν ὀΐεαι, οὐδέ σε λήθω.
πρῆξαι δ' ἔμπης οὔτι δυνήσεαι, ἀλλ' ἀπὸ θυμοῦ
μᾶλλον ἐμοὶ ἔσεαι. τὸ δέ τοι καὶ ῥίγιον ἔσται.
εἰ δ' οὕτω τοῦτ' ἐστὶν, ἐμοὶ μέλλει φίλον εἶναι.
ἀλλ' ἀκέουσα κάθησο, ἐμῷ δ' ἐπιπείθεο μύθῳ,
μή νύ τοι οὐ χραισμῶσιν ὅσοι θεοί εἰσ' ἐν ὀλύμπῳ,
ἆσσον ἰόνθ', ὅτε κέν τοι ἀάπτους χεῖρας ἐφείω.
+ Ὣς ἔφατ'. ἔδεισεν δὲ βοῶπις πότνια ἥρη.
καί ῥ' ἀκέουσα καθῆστο, ἐπιγνάμψασα φίλον κῆρ.
ὤχθησαν δ' ἀνὰ δῶμα διός, θεοὶ οὐρανίωνες.

Τοῦτο γὰρ ἐξ ἐμέθεν γε μετ' ἀθανάτοισι μέγιστον
Τέκμωρ, οὐ γὰρ ἐμὸν παλινάγρετον, οὐδ' ἀπατηλὸν,
Οὐδ' ἀτελεύτητόν γ', ὅ,τι κεν κεφαλῇ κατανεύσω.
Ἦ, καὶ κυανέῃσιν ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε κρονίων.
Ἀμβρόσιαι δ' ἄρα χαῖται ἐπεῤῥώσαντο ἄνακτος,
Κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο. μέγαν δ' ἐλέλιξεν ὄλυμπον.
Τώ γ' ὣς βουλεύσαντε, διέτμαγεν. ἡ μὲν, ἔπειτα
Εἰς ἅλα ἆλτο βαθεῖαν ἀπ' αἰγλήεντος ὀλύμπου.
Ζεὺς δὲ ἑὸν πρὸς δῶμα. θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἀνέσταν
Ἐξ ἑδέων, σφοῦ πατρὸς ἐναντίον. οὐδέ τις ἔτλη
Μεῖναι ἐπερχόμενον, ἀλλ' ἀντίοι ἔσταν ἅπαντες.
Ὣς ὁ μὲν, ἔνθα καθέζετ' ἐπὶ θρόνου, οὐδέ μιν ἥρη
Ἠγνοίησεν, ἰδοῦσ' ὅτι οἱ συμφράσσατο βουλὰς
Ἀργυρόπεζα θέτις, θυγάτηρ ἁλίοιο γέροντος.
Αὐτίκα κερτομίοισι Δία κρονίωνα προσηύδα.
Τίς δ' αὖ τοι δολομῆτα θεῶν συμφράσσατο βουλάς;
Αἰεί τοι φίλον ἐστὶν ἐμεῦ ἀπὸ νόσφιν ἐόντα,
Κρυπτάδια φρονέοντα δικαζέμεν. οὐδέ τι πώ μοι
Πρόφρων τέτληκας εἰπεῖν ἔπος ὅ,τι νοήσεις.
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα πατὴρ ἀνδρῶν τε, θεῶν τε.
Ἥρη, μὴ δὴ πάντας ἐμοὺς ἐπιέλπεο μύθους
Εἰδήσειν. χαλεποί τοι ἔσοντ' ἀλόχῳ περ ἐούσῃ.
Ἀλλ' ὃν μέν κ' ἐπιεικὲς ἀκουέμεν, οὔτις ἔπειτα

Λισσομένη προσέειπε Δία κρονίωνα ἄνακτα.
Ζεῦ πάτερ, εἴποτε δή σε μετ' ἀθανάτοισιν ὄνησα
Ἢ ἔπει, ἢ ἔργῳ, τόδε μοι κρήηνον ἐέλδωρ·
Τίμησόν μοι υἱὸν, ὃς ὠκυμορώτατος ἄλλων
Ἔπλετ'. ἀτάρ μιν νῦν γε ἄναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων
Ἠτίμησεν· ἑλὼν γὰρ ἔχει γέρας αὐτὸς ἀπούρας.
Ἀλλά σύ πέρ μιν τῖσον ὀλύμπιε μητίετα Ζεῦ.
Τόφρα δ' ἐπὶ τρώεσσι τίθει κράτος, ὄφρ' ἂν ἀχαιοὶ
υἱὸν ἐμὸν τίσωσιν, ὀφέλλωσίν τέ ἑ τιμῇ.
Ὣς φάτο· τὴν δ' οὔτι προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
Ἀλλ' ἀκέων δὴν ἧστο· θέτις δ' ὡς ἥψατο γούνων,
Ὣς ἔχετ' ἐμπεφυυῖα. καὶ εἴρετο δεύτερον αὖθις.
Νημερτὲς μὲν δή μοι ὑπόσχεο, καὶ κατάνευσον,
Ἢ ἀπόειπ', ἐπεὶ οὔτοι ἔπι δέος, ὄφρ' εὖ εἰδῶ,
Ὅσσον ἐγὼ μετὰ πᾶσιν ἀτιμοτάτη θεός εἰμι.
Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας, προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς.
Ἦ δὴ λοίγια ἔργ', ὅτ' ἔμ' ἐχθοδοπῆσαι ἐφήσεις
Ἥρῃ, ὅταν μ' ἐρέθῃσιν ὀνειδείοις ἐπέεσσιν.
Ἡ δὲ, καὶ αὔτως μ' αἰεὶ ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι
Νεικεῖ· καί τέ μέ φησὶ μάχῃ τρώεσσιν ἀρήγειν.
Ἀλλά συ μὲν νῦν αὖθις ἀπόστιχε, μή σε νοήσῃ
Ἥρη. ἐμοὶ δέ κε ταῦτα μελήσεται, ὄφρα τελέσσω·
Εἰ δ' ἄγε τοι κεφαλῇ κατανεύσομαι, ὄφρα πεποίθῃς.

Τοῖσιν δ' ἴκμενον οὖρον ἵει ἑκάεργος ἀπόλλων.
Οἱ δ' ἱστὸν στήσαντ', ἀνά θ' ἱστία λευκὰ πέτασσαν.
Ἐν δ' ἄνεμος πρῆσεν μέσον ἱστίον. ἀμφὶ δὲ κῦμα
Στείρῃ πορφύρεον μεγάλ' ἴαχε νηὸς ἰούσης.
Ἡ δ' ἔθεεν κατὰ κῦμα, διαπρήσσουσα κέλευθα.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἵκοντο κατὰ στρατὸν εὐρὺν ἀχαιῶν,
Νῆα μὲν οἵγε μέλαιναν ἐπ' ἠπείροιο ἔρυσσαν· (σαν.
Ὑψοῦ ἐπὶ ψαμάθοις. ὑπὸ δ' ἕρματα μακρὰ τάνυσ-
Αὐτοὶ δ' ἐσκίδναντο κατὰ κλισίας τε νέας τε.
Αὐτὰρ ὁ μήνιε νηυσὶ παρήμενος ὠκυπόροισι,
Διογενὴς πηλέος υἱός πόδας ὠκὺς ἀχιλλεύς.
Οὔτε ποτ' εἰς ἀγορὴν πωλέσκετο κυδιάνειραν,
Οὔτε ποτ' ἐς πόλεμόν γ', ἀλλὰ φθινύθεσκε φίλον κῆρ,
Αὖθι μένων. ποθέεσκε δ' ἀϋτήν τε, πτόλεμόν τε.
Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἐκ τοῖο δυωδεκάτη γένετ' ἠώς,
Καὶ τότε δὴ πρὸς ὄλυμπον ἴσαν θεοὶ αἰὲν ἐόντες,
Πάντες ἅμα. Ζεὺς δ' ἦρχε. θέτις δ' οὐ λήθετ' ἐφετμέων
Παιδὸς ἑοῦ, ἀλλ' ἥγ' ἀνεδύσατο κῦμα θαλάσσης.
Ἠερίη δ' ἀνέβη μέγαν οὐρανὸν, οὔλυμπόν τε.
Εὗρεν δ' εὐρύοπα κρονίδην. ἄτερ ἥμενον ἄλλων,
Ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδειράδος οὐλύμποιο.
Καί ῥα πάροιθ' αὐτοῖο καθέζετο, καὶ λάβε γούνων
Σκαιῇ, δεξιτερῇ δ' ἄρ' ὑπ' ἀνθερεῶνος ἑλοῦσα,

λισσομένη

Ἤδη νῦν Δαναοῖσιν ἀεικέα λοιγὸν ἄμυνον.
Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' εὔξαντο, καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο,
Αὐέρυσαν μὲν πρῶτα, καὶ ἔσφαξαν, καὶ ἔδειραν,
Μηρούς τ' ἐξέταμον, κατά τε κνίσῃ ἐκάλυψαν,
Δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν.
Καῖε δ' ἐπὶ σχίζῃς ὁ γέρων, ἐπὶ δ' αἴθοπα οἶνον,
Λεῖβε. νέοι δὲ παρ' αὐτὸν ἔχον πεμπώβολα χερσίν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη, καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο.
Μίστυλλόν τ' ἄρα τ' ἄλλα, καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν.
Ὤπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.
Αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου, τετύκοντό τε δαῖτα,
Δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐΐσης.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος, καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Κοῦροι μὲν κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο.
Νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν, ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν.
Οἱ δὲ, πανημέριοι μολπῇ θεὸν ἱλάσκοντο,
Καλὸν ἀείδοντες παιήονα κοῦροι ἀχαιῶν,
Μέλποντες ἑκάεργον. ὁ δὲ φρένα τέρπετ' ἀκούων.
Ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε,
Δὴ τότε κοιμήσαντο παρὰ πρυμνήσια νηός.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς
Καὶ τότ' ἔπειτ' ἀνάγοντο μετὰ στρατὸν εὐρὺν ἀχαιῶν.

Ἱστία μὲν στείλαντο, θέσαν δ' ἐν νηῒ μελαίνῃ.
Ἱστὸν δ' ἱστοδόκῃ πέλασαν προτόνοισιν ὑφέντες,
Καρπαλίμως. τὴν δ' εἰς ὅρμον προέρυσσαν ἐρετμοῖς.
Ἐκ δ' εὐνὰς ἔβαλον. κατὰ δὲ πρυμνήσι' ἔδησαν.
Ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
Ἐκ δ' ἑκατόμβην βῆσαν ἑκηβόλῳ ἀπόλλωνι.
Ἐκ δὲ χρυσηῒς νηὸς βῆ ποντοπόροιο.
Τὴν μὲν ἔπειτ' ἐπὶ βωμὸν ἄγων πολύμητις ὀδυσσεὺς,
Πατρὶ φίλῳ ἐν χερσὶ τίθει, καί μιν προσέειπεν·
Ὦ χρύση, πρό μ' ἔπεμψεν ἄναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων,
Παῖδά τε σοὶ ἀγέμεν, φοίβῳ θ' ἱερὴν ἑκατόμβην
Ῥέξαι ὑπὲρ δαναῶν, ὄφρ' ἱλασώμεθ' ἄνακτα,
Ὃς νῦν ἀργείοισι πολύστονα κήδε' ἐφῆκεν.
Ὣς εἰπὼν, ἐν χερσὶ τίθει· ὁ δ' ἐδέξατο χαίρων,
Παῖδα φίλην. τοὶ δ' ὦκα θεῷ κλειτὴν ἑκατόμβην,
Ἑξείης ἔστησαν ἐΰδμητον περὶ βωμόν.
Χερνίψαντο δ' ἔπειτα, καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο.
Τοῖσιν δὲ Χρύσης, μεγάλ' εὔχετο, χεῖρας ἀνασχών.
Κλῦθί μευ ἀργυρότοξ', ὃς χρύσην ἀμφιβέβηκας,
Κίλλαν τε ζαθέην, τενέδοιό τε ἶφι ἀνάσσεις.
Ἤδη μέν ποτ' ἐμεῦ πάρος ἔκλυες εὐξαμένοιο·
Τίμησας μὲν ἐμέ. μέγα δ' ἴψαο λαὸν ἀχαιῶν.
Ἠδ' ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ' ἐπικρήηνον ἐέλδωρ.

Ἤδη

Κτεινομένους, ἵνα πάντες ἐπαύρωνται βασιλῆος,
Γνῷ δὲ καὶ ἀτρείδης εὐρυκρείων ἀγαμέμνων
Ἣν ἄτην· ὅτ' ἄριστον ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισεν.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα.
Ὤ μοι τέκνον ἐμὸν, τί νύ σ' ἔτρεφον αἰνὰ τεκοῦσα;
Αἴθ' ὄφελες παρὰ νηυσὶν ἀδάκρυτος, καὶ ἀπήμων
Ἧσθαι· ἐπεὶ νύ τοι αἶσα μίνυνθά περ, οὔ τι μάλα δήν.
Νῦν δ' ἅμα τ' ὠκύμορος, καὶ ὀϊζυρὸς περὶ πάντων
Ἔπλεο. τῶ σε κακῇ αἴσῃ τέκον ἐν μεγάροισι.
Τοῦτο δέ τοι ἐρέουσα ἔπος Διὶ τερπικεραύνῳ
Εἶμ' αὐτὴ πρὸς ὄλυμπον ἀγάννιφον, αἴ κε πίθηται.
Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν νηυσὶ παρήμενος ὠκυπόροισιν,
Μήνι' ἀχαιοῖσιν, πολέμου δ' ἀποπαύεο πάμπαν.
Ζεὺς γὰρ ἐς ὠκεανὸν, μετ' ἀμύμονας αἰθιοπῆας
Χθιζὸς ἔβη μετὰ δαῖτα. θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἕποντο.
Δωδεκάτῃ δέ τοι αὖθις ἐλεύσεται οὔλυμπόνδε.
Καὶ τότ' ἔπειτά τοι εἶμι Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ,
Καί μιν γουνάσομαι, καί μιν πείσεσθαι ὀΐω.
Ὣς ἄρα φωνήσασ', ἀπεβήσετο· τὸν δ' ἔλιπ' αὐτοῦ,
Χωόμενον κατὰ θυμὸν ἐϋζώνοιο γυναικὸς,
Τὴν, ῥα βίῃ ἀέκοντος ἀπηύρων. αὐτὰρ ὀδυσσεὺς
Ἐς χρύσην ἵκανεν ἄγων ἱερὴν ἑκατόμβην.
Οἱ δ' ὅτε δὴ λιμένος πολυβενθέος ἐντὸς ἵκοντο,

Ἀτρείωνα δ' ἔπειτα χόλος λάβεν· αἶψα δ' ἀναστὰς,
Ἠπείλησεν μῦθον, ὃ δὴ τετελεσμένος ἐστί.
Τὴν μὲν γὰρ σὺν νηῒ θοῇ ἑλίκωπες ἀχαιοὶ
Ἐς χρύσην πέμπουσιν, ἄγουσι δὲ δῶρα ἄνακτι.
Τὴν δὲ νέον κλισίηθεν ἔβαν κήρυκες ἄγοντες
Κούρην Βρισῆος, τήν μοι δόσαν υἷες ἀχαιῶν.
Ἀλλὰ σὺ εἰ δύνασαί γε, περίσχεο παιδὸς ἑῆος.
Ἐλθοῦσ' οὔλυμπόνδε, Δία λίσαι, εἴποτε δή τι
Ἢ ἔπει ὤνησας κραδίην Διὸς, ἠὲ καὶ ἔργῳ.
Πολλάκι γάρ σεο πατρὸς ἐνὶ μεγάροισιν ἄκουσα
Εὐχομένης, ὅτ' ἔφησθα κελαινεφέϊ κρονίωνι
Οἴη ἐν ἀθανάτοισιν ἀεικέα λοιγὸν ἀμῦναι,
Ὁππότε μιν ξυνδῆσαι ὀλύμπιοι ἤθελον ἄλλοι,
Ἥρη τ', ἠδὲ Ποσειδάων, καὶ Παλλὰς ἀθήνη.
Ἀλλὰ σὺ τόνγ' ἐλθοῦσα θεὰ, ὑπελύσαο δεσμῶν,
Ὦχ' ἑκατόγχειρον καλέσασ' ἐς μακρὸν ὄλυμπον·
Ὃν Βριάρεων καλέουσι θεοί. ἄνδρες δέ τε πάντες
Αἰγαίων'· ὁ γὰρ αὖτε βίῃ οὗ πατρὸς ἀμείνων·
Ὅς ῥα παρὰ κρονίωνι καθέζετο κύδεϊ γαίων.
Τὸν, καὶ ὑπέδδεισαν μάκαρες θεοὶ, οὐδέ τ' ἔδησαν.
Τῶν νῦν μιν μνήσασα παρέζεο, καὶ λαβὲ γούνων,
Αἴ κεν πως ἐθέλῃσιν ἐπὶ τρώεσσιν ἀρῆξαι.
Τοὺς δὲ, κατὰ πρύμνας τε, καὶ ἀμφ' ἅλα ἔλσαι ἀχαιοὺς

Κτεινομένους

Τὴν δὲ βαρυστενάχων, προσέφη πόδας ὠκὺς ἀχιλλεύς·
οἶσθα· τίη τοι ταῦτ' εἰδυίῃ πάντ' ἀγορεύω;
ᾠχόμεθ' ἐς θήβην ἱερὴν πόλιν ἠετίωνος.
Τὴν δὲ διεπράθομέν τε, καὶ ἤγομεν ἐνθάδε πάντα.
Καὶ τὰ μὲν, εὖ δάσσαντο μετὰ σφίσιν υἷες ἀχαιῶν.
Ἐκ δ' ἕλον ἀτρείδῃ χρυσηΐδα καλλιπάρῃον.
Χρύσης δ' αὖθ' ἱερεὺς ἑκατηβόλου ἀπόλλωνος,
Ἦλθε θοὰς ἐπὶ νῆας ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
Λυσόμενός τε θύγατρα, φέρων τ' ἀπερείσι' ἄποινα·
Στέμματ' ἔχων ἐν χερσὶν ἑκηβόλου ἀπόλλωνος
Χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ, καὶ ἐλίσσετο πάντας ἀχαιοὺς·
Ἀτρείδα δὲ μάλιστα δύω κοσμήτορε λαῶν.
Ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν ἀχαιοὶ,
Αἰδεῖσθαί θ' ἱερῆα, καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα.
Ἀλλ' οὐκ ἀτρείδῃ ἀγαμέμνονι ἥνδανε θυμῷ,
Ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε·
Χωόμενος δ' ὁ γέρων, πάλιν ᾤχετο. τοῖο δ' ἀπόλλων
Ἐξαμένου ἤκουσεν, ἐπεὶ μάλα οἱ φίλος ἦεν.
Ἧκε δ' ἐπ' ἀργείοισι κακὸν βέλος. οἱ δέ νυ λαοὶ
Θνῆσκον ἐπασσύτεροι. τὰ δ' ἐπῴχετο κῆλα θεοῖο
Πάντῃ ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν ἀχαιῶν. ἄμμι δὲ μάντις
Εὖ εἰδὼς ἀγόρευε θεοπροπίας ἑκάτοιο.
Αὐτίκ' ἐγὼ πρῶτος κελόμην θεὸν ἱλάσκεσθαι·

Χρειὼ ἐμεῖο γένηται ἀεικέα λοιγὸν ἀμῦναι
Τοῖς ἄλλοις. ἦ γὰρ ὅγ' ὀλοῇσι φρεσὶ θύει,
Οὐδέ τι οἶδε νοῆσαι ἅμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω,
Ὅππως οἱ παρὰ νηυσὶ σόοι μαχέοιντο ἀχαιοί.
Ὣς φάτο. πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπείθεθ' ἑταίρῳ.
Ἐκ δ' ἄγαγε κλισίης βρισηΐδα καλλιπάρῃον,
Δῶκε δ' ἄγειν· τὼ δ' αὖτις ἴτην παρὰ νῆας ἀχαιῶν.
Ἡ δ' ἀέκουσ' ἅμα τοῖσι γυνὴ κίεν· αὐτὰρ ἀχιλλεὺς
Δακρύσας, ἑτάρων ἄφαρ ἕζετο νόσφι λιασθεὶς,
Θῖν' ἐφ' ἁλὸς πολιῆς, ὁρόων ἐπὶ οἴνοπα πόντον.
Πολλὰ δὲ μητρὶ φίλῃ ἠρήσατο χεῖρας ὀρεγνύς.
Μῆτερ, ἐπεί μ' ἔτεκές γε μινυνθάδιόν περ ἐόντα,
~~τιμήν~~ τιμήν Τιμήν πέρ μοι ὄφελλεν ὀλύμπιος ἐγγυαλίξαι
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης· νῦν δ' οὐδέ με τυτθὸν ἔτισεν.
Ἦ γάρ μ' ἀτρείδης εὐρυκρείων ἀγαμέμνων
Ἠτίμησεν· ἑλὼν γὰρ ἔχει γέρας, αὐτὸς ἀπούρας.
Ὣς φάτο δακρυχέων. τοῦ δ' ἔκλυε πότνια μήτηρ,
Ἡμένη ἐν βένθεσσιν ἁλὸς παρὰ πατρὶ γέροντι.
Καρπαλίμως δ' ἀνέδυ πολιῆς ἁλὸς, ἠΰτ' ὀμίχλη.
Καί ῥα πάροιθ' αὐτοῖο καθέζετο δακρυχέοντος.
Χειρί τέ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκτ' ὀνόμαζε.
Τέκνον, τί κλαίεις; τί δέ σε φρένας ἵκετο πένθος;
Ἐξαύδα, μὴ κεῦθε νόῳ, ἵνα εἴδομεν ἄμφω.

Τὼ

Ὣς οἱ μὲν τὰ πένοντο κατὰ στρατόν· οὐδ' ἀγαμέμνων
Λῆγ' ἔριδος, τὴν πρῶτον ἐπηπείλησ' ἀχιλῆϊ,
Ἀλλ' ὅγε Ταλθύβιόν τε καὶ Εὐρυβάτην προσέειπε·
Τώ οἱ ἔσαν κήρυκε καὶ ὀτρηρὼ θεράποντε.
Ἔρχεσθον κλισίην πηληϊάδεω ἀχιλῆος.
Χειρὸς ἑλόντ' ἀγέμεν βρισηΐδα καλλιπάρῃον.
Εἰ δέ κε μὴ δώῃσιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἕλωμαι
Ἐλθὼν σὺν πλεόνεσσι· τό οἱ καὶ ῥίγιον ἔσται·
Ὣς εἰπὼν προΐει, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε.
Τὼ δ' ἀέκοντε βάτην παρὰ θῖν' ἁλὸς ἀτρυγέτοιο.
Μυρμιδόνων δ' ἐπί τε κλισίας καὶ νῆας ἱκέσθην.
Τὸν δ' εὗρον παρά τε κλισίῃ καὶ νηῒ μελαίνῃ
Ἥμενον· οὐδ' ἄρα τώγε ἰδὼν γήθησεν ἀχιλλεύς·
Τὼ μὲν ταρβήσαντε, καὶ αἰδομένω βασιλῆα,
Στήτην, οὐδέ τι μιν προσεφώνεον οὐδ' ἐρέοντο.
Αὐτὰρ ὃ ἔγνω ᾗσιν ἐνὶ φρεσὶ, φώνησέν τε.
Χαίρετε κήρυκες Διὸς ἄγγελοι ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν·
Ἆσσον ἴτ'· οὔ τι μοι ὔμμες ἐπαίτιοι, ἀλλ' ἀγαμέμνων·
Ὃς σφῶϊ προΐει βρισηΐδος εἵνεκα κούρης.
Ἀλλ' ἄγε διογενὲς Πατρόκλεες ἔξαγε κούρην,
Καὶ σφωϊν δὸς ἄγειν, τὼ δ' αὐτὼ μάρτυροι ἔστων
Πρός τε θεῶν μακάρων, πρός τε θνητῶν ἀνθρώπων,
Καὶ πρὸς τοῦ βασιλῆος ἀπηνέος, εἴποτε δ' αὖτε

Ἄλλοισιν δὴ ταῦτ' ἐπιτέλλεο· μὴ δ' ἔμοιγε
Σήμαιν'. οὐ γὰρ ἔγω γ' ἔτι σοι πείσεσθαι ὀΐω.
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσι.
Χερσὶ μὲν οὔτι ἔγωγε μαχήσομαι εἵνεκα κούρης
Οὔτε σοί, οὔτε τῳ ἄλλῳ, ἐπεί μ' ἀφέλεσθέ γε δόντες·
Τῶν δ' ἄλλων ἅ μοι ἐστὶ θοῇ παρὰ νηΐ μελαίνῃ,
Τῶν οὐκ ἄν τι φέροις ἀνελὼν ἀέκοντος ἐμοῖο.
Εἰ δ' ἄγε μὴν πείρησαι, ἵνα γνώωσι καὶ οἵδε,
Αἶψά τοι αἷμα κελαινὸν ἐρωήσει περὶ δουρί.
Ὣς τώγ' ἀντιβίοισι μαχεσσαμένω ἐπέεσσιν,
Ἀνστήτην· λῦσαν δ' ἀγορὴν παρὰ νηυσὶν ἀχαιῶν,
Πηλείδης μὲν ἐπὶ κλισίας, καὶ νῆας ἐΐσας
Ἤιε, σύν τε μενοιτιάδῃ, καὶ οἷς ἑτάροισιν·
Ἀτρείδης δ' ἄρα νῆα θοὴν ἅλαδε προέρυσεν.
Ἐς δ', ἐρέτας ἔκρινεν ἐείκοσιν. ἐς δ', ἑκατόμβην
Βῆσε θεῷ· ἀνὰ δὲ χρυσηΐδα καλλιπάρῃον
Εἷσεν ἄγων. ἐν δ' ἀρχὸς ἔβη πολύμητις ὀδυσσεύς.
Οἱ μὲν ἔπειτ' ἀναβάντες, ἐπέπλεον ὑγρὰ κέλευθα.
Λαοὺς δ' ἀτρείδης ἀπολυμαίνεσθαι ἄνωγεν.
Οἱ δ' ἀπελυμαίνοντο, καὶ εἰς ἅλα λύματ' ἔβαλλον.
Ἕρδον δ' ἀπόλλωνι τεληέσσας ἑκατόμβας
Ταύρων ἠδ' αἰγῶν παρὰ θῖν' ἁλὸς ἀτρυγέτοιο.
Κνίσση δ' οὐρανὸν ἷκεν ἑλισσομένη περὶ καπνῷ.

Ὣς οἱ

Τῶν, οἳ νῦν βροτοί εἰσιν ἐπιχθόνιοι, μαχέοιτο.
Καὶ μέν μευ βουλέων ξυνίον, πείθοντό τε μύθῳ.
Ἀλλὰ πίθεσθε καὶ ὔμμες, ἐπεὶ πείθεσθαι ἄμεινον.
Μήτε σὺ τόνδ' ἀγαθός περ ἐὼν ἀποαίρεο κούρην.
Ἀλλ' ἔα ὥς οἱ πρῶτα δόσαν γέρας υἷες ἀχαιῶν,
Μήτε σὺ πηλείδη ἔθελ' ἐριζέμεναι βασιλῆϊ
Ἀντιβίην· ἐπεὶ οὔποθ' ὁμοίης ἔμμορε τιμῆς
Σκηπτοῦχος βασιλεύς, ᾧτε ζεὺς κῦδος ἔδωκεν.
Εἰ δὲ σὺ καρτερός ἐσσι, θεὰ δέ σε γείνατο μήτηρ,
Ἀλλ' ὅγε φέρτερός ἐστιν, ἐπεὶ πλεόνεσσιν ἀνάσσει.
Ἀτρείδη, σὺ δὲ παῦε τεὸν μένος· αὐτὰρ ἔγωγε
Λίσσομ' ἀχιλλῆϊ μεθέμεν χόλον, ὃς μέγα πᾶσιν
Ἕρκος ἀχαιοῖσι πέλεται πολέμοιο κακοῖο.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων ἀγαμέμνων,
Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα γέρον κατὰ μοῖραν ἔειπες.
Ἀλλ' ὅδ' ἀνὴρ ἐθέλει περὶ πάντων ἔμμεναι ἄλλων,
Πάντων μὲν κρατέειν ἐθέλει, πάντεσσι δ' ἀνάσσειν,
Πᾶσι δὲ σημαίνειν, ἅτιν' οὐ πείσεσθαι ὀΐω.
Εἰ δέ μιν αἰχμητὴν ἔθεσαν θεοὶ αἰὲν ἐόντες,
Τοὔνεκά οἱ προθέουσιν ὀνείδεα μυθήσασθαι;
Τὸν δ' ἄρ' ὑποβλήδην ἠμείβετο δῖος ἀχιλλεύς.
Ἦ γάρ κεν δειλός τε καὶ οὐτιδανὸς καλεοίμην,
Εἰ δὴ σοὶ πᾶν ἔργον ὑπείξομαι, ὅττι κεν εἴπῃς.

Τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ῥέεν αὐδή.
Τῷ δ' ἤδη δύο μὲν γενεαὶ μερόπων ἀνθρώπων
Ἐφθίαθ' οἵ οἱ πρόσθεν ἅμα τράφεν, ἠδ' ἐγένοντο
Ἐν πύλῳ ἠγαθέῃ, μετὰ δὲ τριτάτοισιν ἄνασσεν.
Ὅσφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο, καὶ μετέειπεν,
Ὦ πόποι, ἦ μέγα πένθος ἀχαιΐδα γαῖαν ἱκάνει.
Ἦ κεν γηθήσαι πρίαμος, πριάμοιό τε παῖδες,
Ἄλλοι τε τρῶες μέγα κεν κεχαροίατο θυμῷ,
Εἰ σφῶϊν τάδε πάντα πυθοίατο μαρναμένοιϊν,
Οἳ περὶ μὲν βουλῇ δαναῶν, περὶ δ' ἐστὲ μάχεσθαι,
Ἀλλὰ πίθεσθ'. ἄμφω δὲ νεωτέρω ἐστὸν ἐμεῖο.
Ἤδη γάρ ποτ' ἐγὼ καὶ ἀρείοσιν ἠέ περ ὑμῖν,
Ἀνδράσιν ὡμίλησα, καὶ οὔ ποτέ μ' οἵγ' ἀθέριζον·
Οὐ γάρ πω τοίους ἴδον ἀνέρας, οὐδὲ ἴδωμαι,
Οἷον πειρίθοόν τε, δρύαντά τε ποιμένα λαῶν,
Καινέα τ', ἐξάδιόν τε, καὶ ἀντίθεον πολύφημον,
Θησέα τ' αἰγείδην ἐπιείκελον ἀθανάτοισι.
Κάρτιστοι δὴ κεῖνοι ἐπιχθονίων τράφεν ἀνδρῶν·
Κάρτιστοι μὲν ἔσαν, καὶ καρτίστοις ἐμάχοντο,
Φηρσὶν ὀρεσκῴοισι, καὶ ἐκπάγλως ἀπόλεσσαν·
Καὶ μὲν τοῖσιν ἐγὼ μεθομίλεον, ἐκ πύλου ἐλθὼν
Τηλόθεν ἐξ ἀπίης γαίης· καλέσαντο γὰρ αὐτοί.
Καὶ μαχόμην κατ' ἔμ' αὐτὸν ἐγώ. κείνοισι δ' ἂν οὔτις

Τῶν,

Οὔτε ποτ' ἐς πόλεμον ἅμα λαῷ θωρηχθῆναι,
Οὔτε λόχονδ' ἰέναι σὺν ἀριστήεσσιν ἀχαιῶν
Τέτληκας θυμῷ· τὸ δέ τοι κὴρ εἴδεται εἶναι.
Ἦ πολὺ λώϊόν ἐστι κατὰ στρατὸν εὐρὺν ἀχαιῶν
Δῶρ' ἀφαιρεῖσθαι, ὅς τις σέθεν ἀντίον εἴπῃ.
Δημοβόρος βασιλεὺς, ἐπεὶ οὐτιδανοῖσιν ἀνάσσεις.
Ἦ γὰρ ἂν ἀτρείδη, νῦν ὕστατα λωβήσαιο.
Ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω, καὶ ἐπὶ μέγαν ὅρκον ὀμοῦμαι·
Ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον, τὸ μὲν οὔποτε φύλλα καὶ ὄζους
Φύσει, ἐπειδὴ πρῶτα τομὴν ἐν ὄρεσσι λέλοιπεν,
Οὐδ' ἀναθηλήσει· περὶ γάρ ῥά ἑ χαλκὸς ἔλεψε
Φύλλά τε καὶ φλοιόν· νῦν αὖ τέ μιν υἷες ἀχαιῶν
Ἐν παλάμῃς φορέουσι δικασπόλοι, οἵτε θέμιστας
Πρὸς διὸς εἰρύαται, ὁ δέ τοι μέγας ἔσσεται ὅρκος·
Ἦ ποτ' ἀχιλλῆος ποθὴ ἵξεται υἷας ἀχαιῶν
Ξύμπαντας. τοῖς δ' οὔτι δυνήσεαι ἀχνύμενός περ,
Χραισμεῖν, εὖτ' ἂν πολλοὶ ὑφ' ἕκτορος ἀνδροφόνοιο
Θνήσκοντες πίπτωσι. σὺ δ' ἔνδοθι θυμὸν ἀμύξεις
Χωόμενος, ὅτ' ἄριστον ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισας.

Ὣς φάτο πηλείδης· ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε γαίῃ
Χρυσείοις ἥλοισι πεπαρμένον. ἕζετο δ' αὐτὸς,
Ἀτρείδης δ' ἑτέρωθεν ἐμήνιε. τοῖσι δὲ νέστωρ
Ἡδυεπὴς ἀνόρουσε λιγὺς πυλίων ἀγορητής.

Ἦ ἵνα ὕβριν ἴδῃ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο.
Ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τελέεσθαι ὀΐω·
ᾗς ὑπεροπλίῃσι τάχ' ἄν ποτε θυμὸν ὀλέσσῃ.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Ἦλθον ἐγὼ παύσουσα τεὸν μένος, αἴ κε πίθηαι,
οὐρανόθεν· πρὸ δέ μ' ἧκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
Ἄμφω ὁμῶς θυμῷ φιλέουσά τε, κηδομένη τε.
Ἀλλ' ἄγε λῆγ' ἔριδος, μηδὲ ξίφος ἕλκεο χειρί.
Ἀλλ' ἤτοι ἔπεσιν μὲν ὀνείδισον, ὡς ἔσεταί περ.
Ὧδε γὰρ ἐξερέω· τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται.
Καί ποτέ τοι τρὶς τόσσα παρέσσεται ἀγλαὰ δῶρα
Ὕβριος εἵνεκα τῆσδε· σὺ δ' ἴσχεο, πείθεο δ' ἡμῖν.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Χρὴ μὲν σφωΐτερόν γε θεὰ ἔπος εἰρύσσασθαι
Καὶ μάλα περ θυμῷ κεχολωμένον· ὡς γὰρ ἄμεινον.
Ὅς κε θεοῖς ἐπιπείθηται, μάλα τ' ἔκλυον αὐτοῦ.
Ἦ, καὶ ἐπ' ἀργυρέῃ κώπῃ σχέθε χεῖρα βαρεῖαν.
Ἂψ δ' ἐς κουλεὸν ὦσε μέγα ξίφος, οὐδ' ἀπίθησε
Μύθῳ Ἀθηναίης. ἣ δ' Οὔλυμπόνδε βεβήκει
Δώματ' ἐς αἰγιόχοιο Διὸς, μετὰ δαίμονας ἄλλους.
Πηλεΐδης δ' ἐξαῦτις ἀταρτηροῖς ἐπέεσσιν
Ἀτρεΐδην προσέειπε, καὶ οὔπω λῆγε χόλοιο·
Οἰνοβαρὲς, κυνὸς ὄμματ' ἔχων, κραδίην δ' ἐλάφοιο,

οὔτε

Μυρμιδόνεσσιν ἄνασσε. σέθεν δ' ἐγὼ οὐκ ἀλεγίζω.
οὐδ' ὄθομαι κοτέοντος· ἀπειλήσω δέ τοι ὧδε.
ὡς ἔμ' ἀφαιρεῖται χρυσηΐδα Φοῖβος Ἀπόλλων,
τὴν μὲν ἐγὼ σὺν νηΐ τ' ἐμῇ καὶ ἐμοῖς ἑτάροισι
πέμψω, ἐγὼ δέ κ' ἄγω Βρισηΐδα καλλιπάρηον
Αὐτὸς ἰὼν κλισίηνδε, τὸ σὸν γέρας, ὄφρ' εὖ εἰδῇς
ὅσσον φέρτερός εἰμι σέθεν, στυγέῃ δὲ καὶ ἄλλος
Ἶσον ἐμοὶ φάσθαι, καὶ ὁμοιωθήμεναι ἄντην.
Ὣς φάτο· Πηλεΐωνι δ' ἄχος γένετ'. ἐν δέ οἱ ἦτορ
Στήθεσσιν λασίοισι διάνδιχα μερμήριξεν,
Ἢ ὅγε φάσγανον ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ,
Τοὺς μὲν ἀναστήσειεν, ὃ δ' Ἀτρεΐδην ἐναρίζοι,
Ἦε χόλον παύσειεν, ἐρητύσειέ τε θυμόν.
Ἕως ὃ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα, καὶ κατὰ θυμόν,
Ἕλκετο δ' ἐκ κολεοῖο μέγα ξίφος, ἦλθε δ' Ἀθήνη
οὐρανόθεν· πρὸ γὰρ ἧκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
Ἄμφω ὁμῶς θυμῷ φιλέουσά τε κηδομένη τε.
Στῆ δ' ὄπιθεν, ξανθῆς δὲ κόμης ἕλε Πηλείωνα
οἴῳ φαινομένη, τῶν δ' ἄλλων οὔτις ὁρᾶτο. (δ' ἔγνω
Θάμβησεν δ' Ἀχιλεύς, μετὰ δ' ἐτράπετ', αὐτίκα
Παλλάδ' Ἀθηναίην. δεινὼ δέ οἱ ὄσσε φάανθεν.
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
Τίπτ' αὖτ' αἰγιόχοιο Διὸς τέκος εἰλήλουθας;

Οὔρεά τε σκιόεντα, θάλασσά τε ἠχήεσσα.
Ἀλλὰ σοὶ ὦ μέγ' ἀναιδὲς, ἅμ' ἑσπόμεθ', ὄφρα σὺ χαὶ
Τιμὴν ἀρνύμενοι Μενελάῳ σοί τε κυνῶπα, (ρῃς,
Πρὸς τρώων· τῶν οὔτι μετατρέπῃ, οὐδ' ἀλεγίζεις·
Καὶ δή μοι γέρας αὐτὸς ἀφαιρήσεσθαι ἀπειλεῖς,
ᾧ ἔπι πόλλ' ἐμόγησα, δόσαν δέ μοι υἷες ἀχαιῶν.
Οὐ μὲν σοί ποτε ἶσον ἔχω γέρας, ὁππότ' ἀχαιοὶ
Τρώων ἐκπέρσωσ' εὖ ναιόμενον πτολίεθρον·
Ἀλλὰ μὲν τὸ πλεῖον πολυάϊκος πολέμοιο,
Χεῖρες ἐμαὶ διέπουσ'. ἀτὰρ ἤν ποτε δασμὸς ἵκηται,
Σοὶ τὸ γέρας πολὺ μεῖζον, ἐγὼ δ' ὀλίγον τε, φίλον τε
Ἔρχομ' ἔχων ἐπὶ νῆας, ἐπεί κε κάμω πολεμίζων.
Νῦν δ' εἶμι φθίην δ', ἐπεὶ πολὺ φέρτερόν ἐστιν
Οἴκαδ' ἴμεν σὺν νηυσὶ κορωνίσιν, οὐδέ σ' ὀΐω
Ἐνθάδ' ἄτιμος ἐὼν, ἄφενος καὶ πλοῦτον ἀφύξειν.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων·
Φεῦγε μάλ', εἴ τοι θυμὸς ἐπέσσυται, οὐδέ σ' ἔγωγε
Λίσσομαι εἵνεκ' ἐμεῖο μένειν· παρ' ἔμοιγε καὶ ἄλλοι,
Οἵ κέ με τιμήσουσι, μάλιστα δὲ μητίετα ζεὺς
Ἔχθιστος δέ μοι ἐσσὶ διοτρεφέων βασιλήων.
Αἰεὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη, πόλεμοί τε, μάχαι τε.
Εἰ μάλα καρτερός ἐσσι, θεός που σοὶ τόγ' ἔδωκεν.
Οἴκαδ' ἰὼν σὺν νηυσί τε σῇς καὶ σοῖς ἑτάροισι,

Μυρμιδό-

Ἧσθαι δευόμενον, κέλεαι δέ με τήνδ᾽ ἀποδοῦναι;
Ἀλλ᾽ εἰ μὲν δώσουσι γέρας μεγάθυμοι ἀχαιοί,
Ἄρσαντες κατὰ θυμὸν ὅπως ἀντάξιον ἔσται.
Εἰ δὲ κε μὴ δώωσιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἕλωμαι.
Ἢ τεὸν, ἢ αἴαντος ἰὼν γέρας, ἢ ὀδυσῆος
Ἄξω ἑλών. ὃ δέ κεν κεχολώσεται, ὅν κεν ἵκωμαι
Ἀλλ᾽ ἤτοι μὲν ταῦτα μεταφρασόμεσθα καὶ αὖτις·
Νῦν δ᾽ ἄγε νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν εἰς ἅλα δῖαν·
Ἐς δ᾽ ἐρέτας ἐπιτηδὲς ἀγείρομεν· ἐς δ᾽ ἑκατόμβην
Θείομεν. ἂν δ᾽ αὐτὴν χρυσηΐδα καλλιπάρῃον
Βήσομεν. εἷς δέ τις ἀρχὸς ἀνὴρ βουληφόρος ἔστω,
Ἢ αἴας, ἢ ἰδομενεὺς, ἢ δῖος ὀδυσσεὺς,
Ἠὲ σὺ πηλείδη, πάντων ἐκπαγλότατ᾽ ἀνδρῶν,
Ὄφρ᾽ ἡμῖν ἑκάεργον ἱλάσσεαι ἱερὰ ῥέξας.
Τὸν δ᾽ ἄρ᾽ ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς ἀ-
Ὤ μοι ἀναιδείην ἐπιειμένε, κερδαλεόφρον, (χιλλεύς.
Πῶς τίς τοι πρόφρων ἔπεσιν πείθηται ἀχαιῶν
Ἢ ὁδὸν ἐλθέμεναι, ἢ ἀνδράσιν ἶφι μάχεσθαι;
Οὐ γὰρ ἐγὼ τρώων ἕνεκ᾽ ἤλυθον αἰχμητάων
Δεῦρο μαχησόμενος, ἐπεὶ οὔ τι μοι αἴτιοί εἰσιν.
Οὐ γὰρ πώποτ᾽ ἐμὰς βοῦς ἤλασαν, οὐδὲ μὲν ἵππους,
Οὐδέ ποτ᾽ ἐν φθίῃ ἐριβώλακι βωτιανείρῃ
Καρπὸν ἐδηλήσαντ᾽, ἐπειὴ μάλα πολλὰ μεταξὺ

οὕνεκ' ἐγὼ κούρης χρυσηΐδος ἀγλά' ἄποινα
οὐκ ἔθελον δέξασθαι. ἐπεὶ πολὺ βούλομαι αὐτὴν
οἴκοι ἔχειν. καὶ γάρ ῥα κλυταιμνήστρης προβέβουλα
κουριδίης ἀλόχου· ἐπεὶ οὐχ ἕθεν ἐστὶ χερείων
οὐ δέμας, οὐδὲ φυὴν, οὔτ' ἂρ φρένας, οὔ τέ τι ἔργα·
Ἀλλὰ καὶ ὥς ἐθέλω δόμεναι πάλιν, εἰ τόγ' ἄμεινον.
Βούλομ' ἐγὼ λαὸν σόον ἔμμεναι, ἢ ἀπολέσθαι.
Αὐτὰρ ἐμοὶ γέρας αὐτίχ' ἑτοιμάσατ', ὄφρα μὴ οἶος
Ἀργείων ἀγέραστος ἔω, ἐπεὶ οὐδὲ ἔοικε.
Λεύσσετε γὰρ τόγε πάντες, ὅ μοι γέρας ἔρχεται ἄλλῃ.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ποδάρκης δῖος ἀχιλλεύς.
Ἀτρείδη κύδιστε, φιλοκτεανώτατε πάντων·
Πῶς γάρ τοι δώσουσι γέρας μεγάθυμοι ἀχαιοί;
Οὐδέ τί που ἴδμεν ξυνήϊα κείμενα πολλά.
Ἀλλὰ τὰ μὲν πολίων ἐξεπράθομεν, τὰ δέδασται.
Λαοὺς δ' οὐκ ἐπέοικε παλίλλογα ταῦτ' ἐπαγείρειν.
Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν τήνδε θεῷ πρόες. αὐτὰρ ἀχαιοὶ
Τριπλῇ, τετραπλῇ τ' ἀποτίσομεν, αἴ κε ποθι Ζεὺς
Δῷσι πόλιν τροίην εὐτείχεον ἐξαλαπάξαι.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων ἀγαμέμνων·
Μὴ δ' οὕτως, ἀγαθός περ ἐὼν θεοείκελ' ἀχιλλεῦ,
Κλέπτε νόῳ, ἐπεὶ οὐ παρελεύσεαι, οὐδέ με πείσεις.
Ἦ ἐθέλεις ὄφρ' αὐτὸς ἔχῃς γέρας, αὐτὰρ ἔμ' αὔτως

Ἧσθαι

Οὔτις ἐμεῦ ζῶντος καὶ ἐπὶ χθονὶ δερκομένοιο,
Σοὶ κοίλῃς παρὰ νηυσὶ βαρείας χεῖρας ἐποίσει,
Συμπάντων δαναῶν, οὐδ' ἢν Ἀγαμέμνονα εἴπῃς,
Ὃς νῦν πολλὸν ἄριστος ἐνὶ στρατῷ εὔχεται εἶναι.
Καὶ τότε δὴ θάρσησε, καὶ ηὔδα μάντις ἀμύμων.
Οὔτ' ἄρ ὅγ' εὐχωλῆς ἐπιμέμφεται, οὐθ' ἑκατόμβης·
Ἀλλ' ἕνεκ' ἀρητῆρος, ὃν ἠτίμησ' ἀγαμέμνων,
Οὐδ' ἀπέλυσε θύγατρα, καὶ οὐκ ἀπεδέξατ' ἄποινα·
Τοὔνεκ' ἄρ ἄλγε' ἔδωκεν ἑκηβόλος, ἠδ' ἔτι δώσει.
Οὐδ' ὅγε πρὶν λοιμοῖο βαρείας χεῖρας ἀφέξει,
Πρίν γ' ἀπὸ πατρὶ φίλῳ δόμεναι ἑλικώπιδα κούρην
Ἀπριάτην, ἀνάποινον, ἄγειν θ' ἱερὴν ἑκατόμβην
Ἐς χρύσην· τότε κέν μιν ἱλασσάμενοι πεπίθοιμεν.
Ἤτοι ὅγ' ὣς εἰπὼν, κατ' ἄρ ἕζετο. τοῖσι δ' ἀνέστη
Ἥρως ἀτρείδης εὐρυχρείων ἀγαμέμνων
Ἀχνύμενος, μένεος δὲ μέγα φρένες ἀμφιμέλαιναι
Πίμπλαντ', ὄσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι ἐΐκτην·
Κάλχαντα πρώτιστα κάκ' ὀσσόμενος προσέειπε.
Μάντι κακῶν, οὐ πώποτέ μοι τὸ κρήγυον εἶπας.
Αἰεί τοι τὰ κάκ' ἐστὶ φίλα φρεσὶ μαντεύεσθαι·
Ἐσθλὸν δ' οὐδέ τι πω εἶπας ἔπος, οὐδ' ἐτέλεσσας·
Καὶ νῦν ἐν δαναοῖσι θεοπροπέων ἀγορεύεις,
Ὡς δὴ τοῦδ' ἕνεκά σφιν ἑκηβόλος ἄλγεα τεύχει,

Εἴτ' ἄρ ὅγ' εὐχωλῆς ἐπιμέμφεται, εἴθ' ἑκατόμβης.
Αἴ κέν πως ἀρνῶν κνίσης αἰγῶν τε τελείων
Βούλεται ἀντιάσας, ἡμῖν ἄπο λοιγὸν ἀμῦναι.
Ἤτοι ὅγ' ὣς εἰπὼν, κατ' ἄρ ἕζετο. τοῖσι δ' ἀνέστη
Κάλχας θεστορίδης οἰωνοπόλων ὄχ' ἄριστος,
Ὃς ᾔδη τάτ' ἐόντα, τάτ' ἐσσόμενα, πρότ' ἐόντα,
Καὶ νήεσσ' ἡγήσατ' ἀχαιῶν ἴλιον εἴσω,
Ἣν διὰ μαντοσύνην, τήν οἱ πόρε φοῖβος ἀπόλλων.
Ὅσφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν.
  Ὦ ἀχιλεῦ, κέλεαί με διῒ φίλε μυθήσασθαι
Μῆνιν ἀπόλλωνος ἑκατηβελέταο ἄνακτος.
Τοιγὰρ ἐγὼν ἐρέω, σὺ δὲ σύνθεο καί μοι ὄμοσσον,
Ἦ μέν μοι πρόφρων ἔπεσιν, καὶ χερσὶν ἀρήξειν.
Ἦ γὰρ ὀΐομαι ἄνδρα χολωσέμεν, ὃς μέγα πάντων
ἀργείων κρατέει, καί οἱ πείθονται ἀχαιοί.
σσων γὰρ βασιλεὺς ὅτε χώσεται ἀνδρὶ χέρηϊ,
ρ γάρ τε χόλον γε καὶ αὐτῆμαρ καταπέψῃ,
τε καὶ μετόπισθεν ἔχει κότον, ὄφρα τελέσσῃ,
σιν ἑοῖσι· σὺ δὲ φράσαι, εἴ με σαώσεις.
ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς ἀχιλ-
άλα εἰπὲ θεοπρόπιον ὅ, τι οἶσθα. (λεύς·
πόλλωνα διῒ φίλον, ᾧ τε σὺ κάλχαν
ναοῖσι θεοπροπίας ἀναφαίνεις,

εὐχό

Τίσειαν δαναοὶ ἐμὰ δάκρυα σοῖσι βέλεσσιν.
Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε φοῖβος ἀπόλλων.
Βῆ δὲ κατ' οὐλύμποιο καρήνων χωόμενος κῆρ,
Τόξ' ὤμοισιν ἔχων, ἀμφηρεφέα τε φαρέτρην·
Ἔκλαγξαν δ' ἄρ ὀϊστοὶ ἐπ' ὤμων χωομένοιο,
Αὐτοῦ κινηθέντος. ὁ δ' ἤιε νυκτὶ ἐοικώς.
Ἕζετ' ἔπειτ' ἀπάνευθε νεῶν, μετὰ δ' ἰὸν ἕηκε.
Δεινὴ δὲ κλαγγὴ γένετ' ἀργυρέοιο βιοῖο.
Οὐρῆας μὲν πρῶτον ἐπῴχετο, καὶ κύνας ἀργούς.
Αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτοῖσι βέλος ἐχεπευκὲς ἀφιεὶς
Βάλλ', αἰεὶ δὲ πυραὶ νεκύων καίοντο θαμειαί.
Ἐννῆμαρ μὲν ἀνὰ στρατὸν ᾤχετο κῆλα θεοῖ
Τῇ δεκάτῃ δ' ἀγορὴνδε καλέσσατο λαὸν ἀχιλλεύς.
Τῷ γὰρ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ λευκώλενος ἥρη.
Κήδετο γὰρ δαναῶν, ὅτι ῥα θνήσκοντας ὁρᾶτο.
Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ἤγερθεν, ὁμηγερέες τ' ἐγένοντο,
Τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετέφη πόδας ὠκὺς ἀχιλλ
Ἀτρείδη, νῦν ἄμμε παλιμπλαγχθέντας ὀΐω
Ἂψ ἀπονοστήσειν, εἴ κεν θάνατόν γε φύγοιμεν
Εἰ δὴ ὁμοῦ πόλεμός τε δαμᾷ, καὶ λοιμὸς ἀχ
Ἀλλ' ἄγε δή τινα μάντιν ἐρείομεν, ἢ ἱ
Ἢ καὶ ὀνειροπόλον, καὶ γάρ τ' ὄναρ ἐκ
Ὅς κ' εἴποι, ὅτι τόσσον ἐχώσατο φοῖβ

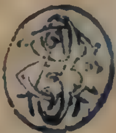
Ἐκπέρσαι Πριάμοιο πόλιν, εὖ δ' οἴκαδ' ἱκέσθαι.
Παῖδα δ' ἐμοὶ λύσαιτε φίλην, τὰ δ' ἄποινα δέχεσθε,
Ἁζόμενοι Διὸς υἱὸν ἑκηβόλον Ἀπόλλωνα.
Ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν Ἀχαιοί,
Αἰδεῖσθαί θ' ἱερῆα, καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα.
Ἀλλ' οὐκ Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι ἥνδανε θυμῷ,
Ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε.
Μή σε γέρον κοίλῃσιν ἐγὼ παρὰ νηυσὶ κιχείω,
Ἢ νῦν δηθύνοντ', ἢ ὕστερον αὖτις ἰόντα,
Μή νύ τοι οὐ χραίσμῃ σκῆπτρον, καὶ στέμμα θεοῖο·
Τὴν δ' ἐγὼ οὐ λύσω, πρίν μιν καὶ γῆρας ἔπεισιν
Ἡμετέρῳ ἐνὶ οἴκῳ ἐν Ἄργεϊ τηλόθι πάτρης
Ἱστὸν ἐποιχομένην, καὶ ἐμὸν λέχος ἀντιόωσαν.
Ἀλλ' ἴθι, μή μ' ἐρέθιζε, σαώτερος ὥς κε νέηαι.
Ὣς ἔφατ'· ἔδεισεν δ' ὁ γέρων, καὶ ἐπείθετο μύθῳ·
Βῆ δ' ἀκέων παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης.
Πολλὰ δ' ἔπειτ' ἀπάνευθε κιὼν ἠρᾶθ' ὁ γεραιὸς
Ἀπόλλωνι ἄνακτι, τὸν ἠΰκομος τέκε Λητώ.
Κλῦθί μευ ἀργυρότοξ', ὃς Χρύσην ἀμφιβέβηκας,
Κίλλαν τε ζαθέην, Τενέδοιό τε ἶφι ἀνάσσεις,
Σμινθεῦ, εἴ ποτέ τοι χαρίεντ' ἐπὶ νηὸν ἔρεψα,
Ἢ εἰ δή ποτέ τοι κατὰ πίονα μηρί' ἔκηα
Ταύρων, ἠδ' αἰγῶν, τόδε μοι κρήηνον ἐέλδωρ,

Τίσειαν

ΙΛΙΑΔΟΣ ΟΜΗΡΟΥ Α.
ΡΑΨΩΔΙΑ.

Ἄλφα λιτὰς Χρύσου, λοιμὸν στρατοῦ,
ἔχθος ἀνάκτων.

Μῆνιν ἄειδε θεὰ πηληϊάδεω ἀχιλῆος,
οὐλομένην ἣ μυρί' ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκεν.
πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς ἄϊδι προΐαψεν
ἡρώων, αὐτοὺς δ' ἑλώρια τεῦχε κύνεσσιν
οἰωνοῖσί τε πᾶσι· Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή·
ἐξ οὗ δὴ τὰ πρῶτα διαστήτην ἐρίσαντε,
Ἀτρείδης τε ἄναξ ἀνδρῶν καὶ δῖος ἀχιλλεύς.
Τίς τάρ σφωε θεῶν ἔριδι ξυνέηκε μάχεσθαι;
Λητοῦς καὶ Διὸς υἱός. ὃ γὰρ βασιλῆϊ χολωθεὶς,
Νοῦσον ἀνὰ στρατὸν ὦρσε κακὴν, ὀλέκοντο δὲ λαοί,
Οὕνεκα τὸν Χρύσην ἠτίμησ' ἀρητῆρα
Ἀτρείδης· ὃ γὰρ ἦλθε θοὰς ἐπὶ νῆας ἀχαιῶν,
Λυσόμενός τε θύγατρα, φέρων τ' ἀπερείσι' ἄποινα,
Στέμματ' ἔχων ἐν χερσὶν ἑκηβόλου ἀπόλλωνος
Χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ, καὶ ἐλίσσετο πάντας ἀχαιοὺς,
Ἀτρείδα δὲ μάλιστα δύω κοσμήτορε λαῶν·
Ἀτρεῖδαί τε καὶ ἄλλοι ἐϋκνήμιδες ἀχαιοί,
Ὑμῖν μὲν θεοὶ δοῖεν ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,

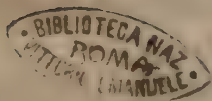

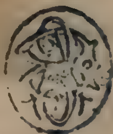
ὙΠΌΘΕΣΙΣ ΤΗ͂Σ Α. ὉΜΉΡΟΥ ῬΑΨΩΙΔΊΑΣ.

Χρύσης ἱερεὺς τοῦ ἀπόλλωνος παραγίνεται ἐπὶ τὸν ναύσταθμον τῶν ἑλλήνων, βουλόμενος λυτρώσασθαι τὴν θυγατέρα αὐτοῦ χρυσηΐδα. οὐκ ἀπολαβὼν δὲ, ἀλλὰ καὶ μεθ᾽ ὕβρεως ἀποδιωχθεὶς ὑπὸ ἀγαμέμνονος, ηὔξατο τῷ ἀπόλλωνι κατὰ τῶν ἑλλήνων. λοιμοῦ δὲ γινομένου καὶ πολλῶν, ὡς εἰκὸς, διαφθειρομένων, ἐκκλησίαν ἀχιλλεὺς συνήγαγε. Κάλχαντος δὲ διασαφήσαντος τὴν ἀληθῆ αἰτίαν, καὶ κελεύσαντος ἀχιλλέως ἐξιλάσκεσθαι τὸν θεὸν, ἀγαμέμνων ὀργισθεὶς, διηνέχθη πρὸς τὸν ἀχιλλῆα, καὶ αὐτοῦ τὸ γέρας ἀπέσπασε τὴν Βρισηΐδα· ὁ δὲ ὀργίζεται τοῖς ἕλλησι. Θέτις δὲ τοῦ υἱοῦ δεηθέντος εἰς ὄλυμπον ἀνελθοῦσα, ᾐτήσατο παρὰ τοῦ Διὸς, ὅπως τοὺς τρῶας ἐπικρατεστέρους τῶν ἑλλήνων ποιήσῃ, ἥρα δὲ γνοῦσα τοῦτο, διηνέχθη πρὸς τὸν Δία, ἕως αὐτοὺς διέλυσεν ἥφαιστος οἰνοχοήσας ἐν ἐκπώματι χρυσείῳ· οἱ δὲ τὸ λοιπὸν τῆς ἡμέρας εὐωχηθέντες εἰς ὕπνον τρέπονται.

ὉΜΗΡΟΥ ἸΛΙΆΣ

HOMERI ILIAS.

PARISIIS
In ædibus Michaëlis Vascosani,
uia Iacobea, *sub* Fontis *insigni* .

M. D. XLVII.